Най-голямата статуя на Христос в света – 40.44 метра, гр.Кочабамба, Боливия. Статуята в Рио де Жанейро е 39.6 м.

ЕПМА

НЕОБЯТНОТО ПРОДЪЛЖАВА ДА ГОВОРИ

ОСИЯНИЯ

(ЕДИНЕНИЯ, ХОЛИЗАЦИИ)

КНИГА ТРИДЕСЕТ И СЕДМА

СЪДЪРЖАНИЕ:

1234.2008.09.21 Колко много любов!.....10804

1235.2008.10.15 Самота, близост и дистанция.....10817

1236.2008.10.30 Пътуване на човечествата едно към друго.....10825

1237.2009.02.09 Какво е Бог и Господ.....10835

1238.2009.02.11 Пазù свободата на душата си!.....10844

1239.2009.02.27 Канон на математическата аспектология.....10857

1240.2009.03.16 Озъртане, оглеждане и озиране.....10881

1241.2009.03.18 Каквото завържете на Земята.....10889

1242.2009.04.26 Частицата Бог.....10940

1243.2009.04.26 Трите светици.....10970

1244.2009.06.17 Дивите лебеди.....10972

1245.2009.10.06 От какво умират хората.....10994

1246.2009.10.08 Вселената на циганите.....11001

1247.2009.10.28 Душа свежа.....11010

1248.2009.11.16 Идването на Ясномила.....11041

1249.2010.03.03 Извлечение от осиянието "Елма за Звездата Си" и нови разсъждения..11048

1250.2010.03.09 Сириус'146(2010).....11057

1251.2010.03.25 Небесно досие.....11065

1252.2010.05.01 Внимателно с оглашените!.....11079

21.IX.144(2008)
София – Изгрев

КОЛКО МНОГО ЛЮБОВ!

Анджела Бетис

Заглавието на този текст и евентуално осияние от Елма идва от една реплика на монахинята Агата (актрисата Ванеса Редгрейв) из филма "Монахинята" на Франко Дзефирели, с оригинално заглавие "Storia di una capinera" (1993). Сестра Агата в един манастир минава за луда, но тя единствена разбира младата монахиня Мария (Анджела Бетис), когато тя се влюбва в Нино (Джонатън Шаех). Изслушвайки изповедта на момичето, тя произнася в унес и с неизразимо възхищение тези знаменити думи.

Поводът те да изплуват е посещението на една сватба днес, от която ще останат незаличими спомени. Въпреки

всички традиционни негативи на всяка шумна сватба, всички преживяхме нещо необичайно - и мисля, че на подсъзнателно ниво никой няма да го забрави. Такива неща се случват веднъж в живота. Не знам хората доколко са го осъзнали, но няколко зрящи души не само видяха всичко това, а и го преживяха.

Поводът за присъствието там бе любезната покана на едни приятели. Отначало поканеният отказа, понеже си дава отчет за всяка секунда, но в последния момент склони. Освен естествените емоции в такива случаи поради отклика на приятел, празненството стана причина и за потичането на висши образи и информация, както и за споменатото необичайно, много силно преживяване, което засегна всички. Повечето сватбари едва ли си дават сметка за това, но от този ден животът на всеки, присъствал там, ще бъде съвсем друг.

Преди всичко, за да случи такова нещо, трябва да има поне две души с Божествени отношения помежду си. Такива души там не липсваха. "Където са двама или трима..." Колко ясно и ярко се осъществи вечната реалност и валидност на тия думи! Но за върховото преживяване – малко по-късно.

На едно високо поле протече диалог между душите на младоженците и някои от поканените. Външно, част от него бе изразена само с едно кратко пожелание. То обаче протече предварително. В разгърнат вариант имаше следния вид (странно защо, с компютърна терминология...):

- Небето ви пожелава да си дръпнете от "космонет" бебета с душа, понеже половината човечество няма тази екстра. Не ви трябват деца "демоверсия" – на вас ви се дава, напълно безплатно и завинаги, професионалната... В демоверсиите липсват основни опции и затова тия програми са за бедни и прости хора без особени претенции.

- Какви са тия опции?

- Ами, например, пет главни опции под имената "Волтер", "Русо", "Абдул Фарадж", "Йешуа" и "Българската"... Без тях, всяка демо и трайъл версия не води до никъде. Ние обаче ги имаме и можем да ви ги съобщим, заедно с паролите и краковете. Това ви е сватбеният подарък!

- О, мерси! Чакаме с нетърпение. Кажете ни ги веднага!

- Те са малко дълги, за да не ги разбият лесно. При това, тия опции действат безотказно, само ако се приложат на дело в живота – като поведение. Само че не мислете, че в момента искаме да ви пробутаме някаква проповед или нотация...

- О, не мислим такива неща... Вие, двамата, имате интелигентни физиономии... Но какви са кяровете за децата ни и за нас, ако ги активираме тия чудеса както трябва?

- Ами, живот без вируси и червеи, абсолютно никакво забиване, прегряване, гръмване или разкапване, постоянно ъпдейтванте и ъпгрейдване, напълно автоматична дефраг-

ментация и оптимизация. Безупречно фиксиране и отстраняване на проблеми. Автоматична огнена стена срещу хакери на души и смукачи на енергия. Има и ристор-пойнтс към различни предишни възрасти, когато системата ви е работила безупречно, така че нищо не ви пречи да се явявате където искате на каквато си искате възраст. Денонощна космична онлайн help & support – ако потрябва, и мигновено изпращане на специалисти. И на 120 години си оставаш напълно здрав и млад.

- Супер! Веднага паролата за "Волтер"!

- "Не съм съгласен с твоята версия за живота, но ще се боря до смърт, да можеш да я тестваш свободно ".

- Дължко е. Бая години има да им загряват куфалниците, докато я разбият…

- Векове. На практика - хиляди години. Всеки иска да ни нахака своята версия.

- А другата опция ... как беше... "Русо"? Коя й е паролата?

- 0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0...; 1

- Моля?...

- "Всички мотивации и ценностни ориентации, които не са Душевна Доброта, са нули - незначещи цифри. Да се спукаш, от тях не става нищо. Сложиш ли единицата отпред, стойността ти почва да расте. "Добър и умен – 10; добър, умен и хубав – 100. И т.н.

- Това вече ще го разблокират на мук!

- Тая се активира и с по-кратка парола: "По-добре Квазимодо..."

- Да ама мнозина се снабдяват с Квазимодо, защото е богат...

- Ако има единицата, кво пречи? Що да не се разхождаш с десятка, вместо с нула? Щом нямаш повече претенции...

- А за оная опция ... фараш ли беше? Да станем фараши ли в живота?...

- И това работи, но в случая не е тая. Пиши: "Ако искате да се уверите в нищожността на човешките постижения и претенции, вижте как изглеждат тия, които ги имат". Понеже бързам, запиши направо и следващата: "Никой няма по-голяма любов от тази, щото да даде живота си и душата си за приятелите си". Забележете множественото число! От същия програмист има още професионални опции, но те не са за смъртни. Например, горната парола има две разширения, което се отнасят за приятелите на Бога и дори за враговете. Има и една уникална парола от Него за любовта, която не търси своето си; и още една – за това, че който погуби живота и душата си в името на Истината, ще ги спаси. И следващата парола – уникален шперц към всички опции на всички професионални програми: "И най-безумната постъпка

на любовта е по-разумна от най-разумната постъпка на мъдростта".

Колкото и игриви и мъдри работи да има в горния диалог или вътрешен диалог, той е бил само прелюдията към онова преживяване на тази интересна сватба, за което се споменава по-горе. Проблемът е, че няма човешки думи, с които то да бъде описано. Един от присъстващите, в даден момент, има нужда да изолира съзнанието си от ставащото наоколо и потъва дълбоко в себе си. Отправя гореща благодарност и любов към Едного за всичко, което ни е дал и на което ни е научил. Търси връзка с Него, за да Му каже, че не намира в себе си чувство, по-силно от обичта си и безкрайната си преданост към Него, че познава единствено Него. Пред вътрешния му взор се очертава едно фантастично красиво лице, което го гледа и гледа всички наоколо с неизразимо прекрасна усмивка и абсолютно живи, любящи очи. В същия миг много хора от сватбарите започват да гледат други хора в очите през няколко маси с искряща, пламенна, нескрита, бликаща любов! Те не разбират, че нещо се е отприщило у тях и не могат да спрат тези огнени потоци по никакъв начин. Не съобразяват, че човек има право да гледа по такъв начин само най-любимия, най-близкия си човек или детето си; че това, което става в момента, е извън всякакво обяснение, приличие и контрол. В салона се разлива необяснима радост и щастие, заедно с някаква тъга и усещане, че след малко всичко това пак ще се затвори до края на живота и вече никой никога няма да погледне непознат човек по същия начин. Дори и най-близките си ние ги гледаме така само за няколко мига в живота си, а днес стана нещо абсолютно необяснимо. Ако някой каже на всички тия хора как са гледали, какво е протекло през очите им в тия няколко минути, те ще се изненадат и ще отрекат. През цялото време обаче непрекъснато се правеха снимки и видеофилми, така че фактът е документиран. Как ще си го обяснят участниците и зрителите, това е друг въпрос. Най-вероятно - с алкохола... Не че алкохолът не помага за снемането на гардовете и отварянето на безсмъртния свят за броени секунди или минути, но в случая погледите и усмивките към чуждите хора бяха много по-различни и повлюбени дори от тези при най-интимното празненство на чашка сред "свои".

Това незабравимо преживяване предизвика въпроса: "Защо, Господи, си позволил или измислил хората да забравят, че са едно цяло и че всички обичат всички с всичка сила? Какъв е Твоят замисъл да заспят и пропаднат всички Твои създания по лицето на Земята до такава степен, че да се мъчат да изригнат океан през капкомер, насочен към само един капкомер? Не от това ли умират и се разболяват хората? Защо си до-

пуснал фалшивите лидери на религии и кроячите на живота да узаконят това пълно безумие и даже да преследват отклоняващите се от него?"

18:10:17

- Първо, не наричай мои създания тези, които са способни да бъдат студени. Второ, в тази локална драма взе участие първият ми Отрицателен Герой, за да видим има ли живи хора с дефекти. Трето, първият ми Положителен Герой също допусна хората и ангелите с дефекти, знаейки много добре, че моите създания са без дефекти, но че дефектите пътуват като мехурчета през тях, да можем да изучаваме вселената. Всеки дефект присъства само за малко във всяко същество с моя искра или пламък, във всяко мое създание с Божия росинка, полъхче или кристалче.

Най-Талантливият в отварянето на дупки за влизане на погрешката си гледа най-съвестно работата, играе си ролята съвършено. Най-Талантливият за отваряне на дупка за излизане на погрешката също не пада по-долу. Най-талантливите, които се поддават за отваряне на дупки и после за затваряне, след като дефектът бъде осъзнат и изгонен, са от контингента на Онзи, Който създава Проявеното Битие. Онези, които не се поддават, са от куклите – дървени и парцалени палячовци, подобни на хора и ангели до неузнаваемост. Майсторите са ги направили тъй твърди и пластични, че проникването на дефект, на погрешка в тях е напълно невъзможно.

Онези, които не знаят, че в мехурчетата става подпалване на Искрата, че дефектите и погрешките са междини за прорастване на Фитила и съхранение на Олиото, трябва да ядат още много хляб, преди да престанат да ги унищожават. Спуканите мехурчета изтичат, фитилът изсъхва и след време става чуплив. Няма никакъв шанс за моделите с унищожени мехурчета да получат Божия Дух, да оживеят. Механиците на "Лошия" ги курдисват по най-хитри начини, за да почнат да се мърдат и да говорят като човеци и ангели, но те се разпознават мигновено по това, че

възпроизвеждат само маршировки и аудиозаписи. Възпроизвеждат моди, требници и тропари, правят стриктно всичко по сценарий или програма.

Великата стратегия да смесим тази продукция с живи хора дава най-приносните, най-покъртителните пиеси на Битието. Ние не сме дошли тука да ви зяпаме от галерията, от ложите. Черната и Бялата ложа не са на сцената, но са най-добрите професионални суфльори. Всемирната Ложа е на сцената, а най-скритата – "Нищожната" – предимно сред публиката и сред сценичните работници, обслужващия персонал. Ние плащаме със звонково безсмъртие дори на клакьорите, без които никога няма да видим кой се надува като паун на сцената.

И така, мехурчетата са наркотично олио, предназначено един ден да гори, заедно с фитила. Наркозата е необходима, за да забравите всички Любовта, произхода си. Само в забравата се крие носталгията, само в липсата избуява взривът. В бездефектните няма любов, те са серийно производство. Различните физиономии при тях са пак по програма, но репликите им не се различават по нищо. Ще срещнете от 4 до 13 реплики, които те "произнасят" абсолютно еднакво. Честотата на думичката "аз" и думичката "ти" в тия записи е преобладаваща; чува се и многократно "ние" и "вие"; "мое", "наша" и пр.

Важното е, че същества с плаващи дефекти са от Бога – докато имат цепнатини и мехурчета, имат шанс да прихванат Пламък. Плаването на един дефект от единия край на тялото до другия произвежда Припомняне и Носталгия. Произвежда съвест и терзания на съвестта. Произвежда мъка, но загрява организма, докато запали праханта на Желанието.

Тия без дефекти нямат никакви желания – те са сглобки и смазки от щения. Вие знаете от осиянията що е "щение", обаче никога досега не сте се сетили, че това е произвеждане на бъдеще време – боравене с частицата "ще". Щението отлага, желанието пламва и пламти в момента. Желязото в центъра на всички звезди и планети, желязото в сърцето на Отца и в кръвта ни произвежда всички Божествени

желания, които се осъществяват моментално. Те не копнеят – нямат време за това. Времето се тъче в бездушните същества, т.е. в същностите. Те ви карат да се връщате в спомените си, да планирате бъдеще. Изкуствените човеци и ангели от пух или пластмаса, от легирана стомана, са напълно неразличими от нормалните. Те обаче са направени със студени лица, които се усмихват по команда. Командата, заложена в тях, е думичката "близък" и думичката "аз". На всички, които не са им близки и не служат на тяхното "аз", те не се усмихват - това е напълно невъзможно.

Най-непонятното нещо за нас, с изключение на Баща ни, е защо някои живи хора и ангели, даже и някои богове започнаха да подражават на неживите. Престанаха да целуват и прегръщат всяко същество с душа и прихванаха програмата на "картоните". За нас и фалшивите елмазени хора са картон! Казвам "непонятно", понеже за всички, които не са Бог-Отец, това бе нещо напълно неочаквано. Ние не подозирахме, че Той ще се скрие за няколко Божествени дни с Най-Талантливия Артист след Първия и ще се сговорят за това ново производство. Не знаехме, че дори нас ще постави на изпитание. Неограничената Му свобода и мощ да взема странни решения и да ги изпълнява са канон за нас, но този канон ражда цели вселени от изненади. Пълни Битието с ребуси и енигми, с напълно неуправляеми абсурди, които ни карат да се изпотяваме. Но беше твърде късно, когато разшифровахме най-гениалното Му изобретение – съзнателни грешки в Сътворението! Дори в Словото понякога казваме, че Сатанаил стана Сатана поради една основна грешка в неравенството на Битието, но дълго време за нас това бе само една констатация. Мислехме, че Брат ни е сгрешил - нарочно или ненарочно. Употребил е свободата на волята си да сгреши. Като се върнаха, и двамата се смееха като луди и ни гледаха странно ухилени. За брат ми е редно да бъде ухилен, но да употребиш тази дума за Баща ни – това е нечувано. И – въпреки това – Той беше наистина направо "ухилен". Прими-

рихме се, знаейки и за ролята Му като Смешник в Битието, но още не го бяхме виждали точно така. Тази забежка бе първата в нашия живот с брат ми, когато той взе някакъв аванс пред мене. Изключено е да не се радвам, но доста се потрудих, за да разбера какво е станало, какво са замислили. Скрили са го дори от мене, за да играя ролите си на живо.

До този момент никой от нас, без никакво изключение, нямаше и най-малък шанс да си представи какво ще стане с Битието, ако някъде някой не обича всички. Създаването на Картоните – за модел на физиономии, - както и скритата от нас стратегия за пускането на плаващи дефекти в полуживите създания на Бога, които предстоеше да станат живи – всичко това бе страхотна изненада и ни завари напълно неподготвени. Настана такова объркване, че не можем да се оправим и до днес. Ние нямахме никакво понятие от старост и смърт, от понятието "развитие", от нововъведението "ускорено развитие". В Сценария нямаше сцена на Грехопадение, не бяха предвидени роли за илухими, които да дадат телата си за създаване на Картони. Не подозирахме за най-великата и трогателна жертва на братята и сестрите ни от илухимния клон да станат плът и органи на неодушевени богове и ангели, с някаква грандиозна цел на Отца. Никога не си и представяхме дори колко чудовищни ще почнат да стават лицата и фигурите на тия имитации, поради появата на два нови абсурда – любов и нелюбов към избрани. Те танцуваха перфектно ролята на примабалерината, която се усмихва изкуствено за част от мига само във фазата с лице към "ближния", а в останалото време е ледена към всички останали. В първия миг това ни се видя тъй смешно, че го помислихме за комедия. Скоро обаче видяхме, че то е драма и пълна трагедия. От тази игра на мускулите за бързо изобразяване на любов към ближния и безразличие или нелюбов към неближния, много от боговете получиха тремор и парализа.

Ще спра обяснението дотук, за да се сетите сами какво е станало в онзи ресторант със сват-

бата. Студените физиономии към непознатите е тежка космическа болест, която се лекува много трудно. Оставането с едни и същи хора на малка територия развива особен вид идиотизъм, който се лекува с множество соматични диагнози. Не жалете Картоните – това им е амплоа, - но проследете колко бързо почват да умират и да се прераждат ония, които им подражават. Ускорено падение и еволюция – ето секретът на ония, "ухилените"... До момента на тяхното отсъствие и сдушаване, даже ние не подозирахме, че има цели вселени от дървени илухими, вторачени като манекени в отсрещния манекен. Всички знаят, че има затворени вселени, от които само Създателят има ключ. Затова си мислехме, че всичко е ОК – че всички, навсякъде, обичат с всичка сила всички. Хвърчахме си, необезпокоявани, заедно с вечно млади и безсмъртни същества, като самите нас. Не знаехме за вселените-гангрени. Защо не ми бе казано за тях – на самия мене, който участвам в създанието на света, - разбрах едва по-късно.

Ако Картоните не изобразяваха студени и сладки физиономии от двете си страни, нормалните хора нямаше да знаят на какво да подражават и нямаше да настъпи смърт – условие за ускоряване на еволюцията. Смъртоносната обстановка по двама и по малки, несменяеми групи, нямаше да предизвика такова ускоряване на честотата на прераждания и толкова много възкресения, в резултат на това. Шансът да попаднеш на други физиономии във всяко следващо преражданe, макар и пак да умреш от тях, бързо предизвиква осъзнаване на дефектите, подпалване на монадите и тръгване на мехурчетата. Като излязат от едно илухимно тяло, искрите Божии – безсмъртните човешки души – отново обикват мигновено всичко и всички и възвръщат човешкия си лик. Това не би станало в тъй сгъстени срокове, ако сценаристите и дизайнерите на илухимите не бълваха образци за подражание – например, сапунени сериали. Натъпквайки живи, прекрасни монади, в тесни кутии заедно с картони, те бързо се отучват да са мили само от едната си страна; и зли или безраз-

лични – от другата. Отучват се само за 20-30 прераждания, понеже им омръзва да ги боли и да ги погребват. С тази стратегия, нашият Баща и нашият гениален Брат успяха да възстановят милиони наши братя и сестри в първозданния им вид – отучиха ги да си сменят физиономията при преминаването на различни обекти пред тях. Извадиха ги от амнезия – и те отново се върнаха там, където всички се прегръщаме и целуваме със всички.

***

След края на това осияние или одеяние, а най-вероятно "ожияние", като се има предвид съживяването на хората в ресторанта от дълбока хипноза за няколко минути, както стана и във филма "Пробуждане" на Робин Уилямс и Робърт де Ниро, Източникът настоя да се вземе първият том с беседи от Учителя, който бе най-отгоре в един шкаф. Ръката отвори точно на следния пасаж:

20,30 ч.

"Когато се казва в Писанието да възлюбиш Господа с всичкия си ум, с всичкото си сърце, с всичката си душа и всичката си сила, под "сила" се подразбира човешката воля.

Сега вие, които живеете в тази епоха, така трябва да разбирате, ако ви се усмихне Господ. Ако искате да Го видите, турете във вашия ум, във вашето сърце и във вашата воля желание да проявите любовта си – и веднага ще Го видите! Аз мога да ви цитирам случаи, когато млади хора, като дойдат във времето на половата любов, която е най-малката любов, проявена на физическото поле, стават ясновидци. Момъкът казва: "Тя ми се усмихва!" Други не виждат това. – "Не, тя ми се усмихва!" – настоява момъкът... – "Не, тя беше много сериозна..." – му казват другите. – "А, много хубаво ми се усмихва тя!" – "Не, ти си в заблуждение"...

Аз вярвам, че младите ще потвърдят това, което говоря като факт. Половата любов е най-малката любов на физическото поле; и ако в нея не можем да дадем жертви, как ще можем да дадем жертви в Божията Любов? Затова Божията Любов започва с най-малките величини. Тя е любовта на младите! Ако тази любов започне с лъжа, целият ви живот ще върви в лъжи. Няма изключения! Ако тя почне по ум, воля и сила, целият ви живот ще бъде честен.

Затова Христос казва: "Бъдете съвършени във всички ваши мисли, чувства и действия!" Ако искате да се домогнете до Божията наука, този е въпросът, който аз съм проверил. В него няма никакво изключение.

Знаете ли вие кога се е родила усмивката? – Когато се е появил първият дух в света, който бил недоволен и се чудел как е могъл да се събере днес в такава малка форма, докато преди това е бил тъй голям, че цялата вселена не е могла да го побере. Като затворил Господ този дух в най-малката форма, той бил недоволен и тогава Господ му се усмихнал. А усмивката се явява тогава, когато човек е доволен. Та този дух, като не го побирала първо цялата вселена, а после го затворили в тази малка форма, си казал: "Няма какво..." - примирил се. Господ тогава му се усмихнал и му казал: "Ти сега разбра Моя закон!" Затова, в света сега, ние сме затворени в малки черупки. /.../

Сега Господ ни е турил в малки дупки. Като сме дошли да учим закона на смирението, Той казва: "Тези мои велики деца, в тези малки кратунки са доволни... Усмихват се през

тези малки мозъци и казват един за друг: "Колко са му хубави очичките!"...

Всеки ангел, който е сгрешил и е дошъл в съзнание, е по-добър от онзи, който не е грешил. Защото първият ангел е изпитал много възможности.

Сега, тези принципи, тези плодове ние ще ги посадим вътре в себе си. Този Господ от хиляди години ни е чакал да се събудим. Той е пращал ту майката, ту слугинята да ни събуди. Така майката днес, като праща слугинята да събужда децата, казва й: "Виж дали са станали децата" – "Не, спят още." – "Нека си спят..." ... "Иди да видиш пак - може да се е събудило някое от децата". - Отива слугинята: „Най-малкото се е събудило." – "Нищо, нека другите поспят..." ... "Я иди виж пак!" - „Второто е станало..." - Едно по едно, се събуждат...

Така и Господ праща слугите си и казва: "Вижте спят ли децата." – "Не са още станали." – "Нека си поспят..." Едно по едно, се събуждат. Започват да ги измиват и да ги обличат.

Като се събудим, тогава ще дойдем да попеем и ще започнем работата на деня.

Сега сме в епохата на пробуждането. Едни се пробуждат по-рано, други по-късно; но, все пак, до обед ще се събудим всички. Като се събудим, ще бъдем съвършени и ще започнем с новия закон на Любовта, който ще зацарува на Земята и ще си казваме: "Братко, сестро!"

Това ще бъдат поздравленията ни! (Том "Беседи, обяснения и упътвания", стр. 80-84, съборна беседа "Законът на съвършенството от 20.VIII.1921 г., Велико Търново)

Тук може да се добави разказът на майката на жениха.

Естествено, тя остана до края на празненството в ресторанта, но до този момент не й е било разказано какво се е случило там на езотеричен план – онова необяснимо и невероятно избликване на любов от всички към всички. Настоящия текст тя получава и прочита много по-късно, така че няма откъде да е повлияна. Тя обаче споделя: "Описаното от тебе е нищо, в сравнение с това, което последва, след като ти си тръгна". Любовта на всеки към останалите или поне към непознатите хора в това празненство била тъй повсеместна и неудържима, хората си разменяли такива погледи, усмивки и прегръдки, че на лицата на всички било изписано не само безмерно щастие, но и сериозно изумление.

*Никак не е изключено в този момент да сме уловили вълнàта на уникалното световно движение "Безплатни прегръдки", което се е разразило между непознати по всички континенти и за което узнахме много по-късно... Или – ако ние сме били първи – **те** да са се заразили от нас...*

15.X.144(2008)г.
София – Изгрев

БОЖЕСТВЕНА САМОТА, ОПАСНА БЛИЗОСТ, ОПАСНА ДИСТАНЦИЯ

Тази тема протече хиперсъзнателно още в началото на месеца, но по причини, свързани именно с тези три феномена, досега не бе продиктувана и записана по класическия начин.

8:30

- През семето на еднѝната (монадата – б.п.) протича силата на самотата. Самотата съдържа Абсолютния в пълен обем, въпреки че Абсолютният не е измерим. Нарушаването на самотата е акт на Абсолютния, когато реши да стане милостив. Тогава Той слиза на различни нива на близост и дистанция, за да има Битие.

Следователно, самотата произтича от Неби-

тието, а близостта и дистанцията създават Битието. Не сте се сещали защо "битие" започва с "би" – това е първото разделяне на Абсолютния на две.

Всеки бит, всеки живот изисква полярност. От Абсолюта се отделят монада и антимонада – мъжко и женско начало. Досега не знаехте, че Жената в Битието – Мировата Душа, Пралайя – е антимонада.

Монадата обича дистанцията, а антимонадата – близостта. Нещо повече – антимонадата търси сливане, понеже е разделена от монадата. Самотата не съвпада с дистанцията. Почти всички измерения съдържат дистанция в различен вид, но нулевото и първото нямат представа и понятие за нея, нямат представа и за близостта.

Астрологически, близостта и дистанцията са близките и далечните аспекти, включително опозицията – най-голямата дистанция. Опозицията обаче подпалва монадата, обединява антимонадата с монадата. Тя минава през Центъра, Абсолюта, и затова е способна не само да подпалва, но и да възвръща монадите в Абсолюта. Тъй като управлява Вечността, опозицията редува близост и дистанция и постоянно снове между отчуждението и съединението. Миговете, когато минава през Центъра, раждат периодична самота. В разделения свят – Битието – няма пълна самота. Там тя е периодична.

Опасността от прекалената близост е отчуждението от себе си и от монадата на ближния, от монадите на останалите същества. Сновването поддържа Тройния Ритъм. Престане ли човек да снове между себе си, ближния и останалите, пребивава ли повече с някого, отколкото е определено, той вече не е диаметър – става къса хорда. Хордата не минава през Центъра, освен чрез някого, свързан с Центъра. При близостта се образува диада; но ако поне едната монада няма радиус към центъра, почвате да строите сенките на Универсалното Битие – падате в ада.

Повечето от съществата в развалената част на вселената си правят колибки по окръжността – правят опити за близост, без да пускат радиуси към

Центъра. Правят бродове и бодове по периферията, бродират периферията, бродят насам-натам в ефимерността, не искат да знаят за самота и любов към всички.

Приближаването към Центъра, стремежът към Диаметъра се активират само чрез любов към неближния. Аспектите от 90 до 180 градуса изработват разграничаването и съединяването с неближните. Сродната душа, фактически, е нашата най-неближна душа, колкото и парадоксално да ви звучи това. Тъй като обаче диаметърът ни съединява с нея през Центъра, сродната душа има свойството да ни съединява и с най-голямата близост, и с нас самите, и с Бога. През годината имате само един ден за пълно сливане с нея, а, по-точно, една нощ.

Търсете аспект с Полярната звезда в противоположния ден на вашето рождение. Който иска да живее или живее с вас повече от една нощ в годината, той със сигурност не ви е сродната душа. Сигурно ще се изненадате, но най-малко сродни са ви най-близките, понеже са най-далече от Центъра. Колкото е по-близка една хорда до 180 градуса, толкова сте по-близко до Бога и до сродната си душа, до великата среща с нея.

Който държи неближните на дистанция, а е близък само с ближните и близките, почва да образува цирей, блато в битието. Този цирей трябва да узрее и да изтече; блатото трябва да се пресуши. Това постигат само страданията, които ни говорят от 8 хиляди години, че блатата, в които живеем, са причината за смъртта. Редувайки ближния с неближен, отпочивайки си в пълна самота, ние търсим тия ближни и неближни, които имат радиус. Радостта произтича от радиуса, скръбта идва от скрибуцането на сърцата по окръжността, търсейки приют при неближни и ближни без радиус. Тъгата иде от тангентите към окръжността – тези прави, които си мислят, че са прави, но всъщност са криви. Тангентите са духовете и извънземните, които се опитват да се допират до вас, за да черпят енергия. Те са петимни да влязат вътре, но като не могат,

като бягат като попарени от мисълта за приближаване към Центъра, те правят пробиви чрез вашите близки, даже и чрез ближните.

Вие отдавна знаете каква е разликата: с близките сте на една територия или се срещате най-често, ближните са предпочетените от сърцето ви. Няма значение дали ближният е далече физически – щом мислиш, копнееш за него, той е вече до тебе. Той обаче, както и близкият, никога не могат да бъдат вътре в тебе и едно с тебе, понеже нямат радиус, не са диаметър. Радиус имат само свързаните със Словото. Затова, чрез тях, вие ставате Триъгълник.

Никой не може да има ближен и близък, освен чрез Словото. Физическата, астралната близост са илюзии, които преминават. Те са свързани с Божественото само в първия миг, но и в първия миг на всяка среща, ако двама не живеят заедно и не се виждат твърде често.

Разбира се, има изключения – Това е Приставането и Меденият Месец, Сватбеното Пътешествие. Това е Бременността, Кърменето, Ранното Майчинство. Несвързаните със Словото, нямащите понятие за него, неработещите за него не изпитват потребност да живеят с него и за него, затова търсят радостта у ближния или близкия. Чудят се защо тя бликва само в първия миг или след раздяла. Милиарди опити показват, че близостта без Бога и без периодична дистанция ражда нервност, викове, грубост – биене на аурите. Започва нескончаемо търсене на своето право, потъпкване правото на другия, месене в живота му; започват претенции, назидания и поучения.

Хора и ангели не знаят, че с който си бил близък, ближен в един живот, без да има Трети, свързан с Центъра, ще се разделите завинаги или за много дълго време. С това се заплаща егоизмът да си правите удоволствие по симпатии и да отблъсквате "чуждите", към които нямате астрална тръпка или дори са ви противни. Разбира се, имате пълно право да отблъсквате всеки, който не е свързан със Сло-

вото и с Всички – не е намерил себе си, сродната си душа и Бога. Ако е намерил себе си, той ще търси самота; ако е намерил Бога – ще търси Словото и ще работи за него; ако е намерил сродната си душа, ще търси и намира всички, които са близо до Диаметъра.

Опасността от близостта и дистанцията е голяма, тя е ежедневна. Та е еженощна, което е найтъжно. Правите своите опити вече 200 милиона години – и продължавате да ги правите. С лекота се съединявате по периферията, но лекотата веднага отпада. С лекота се разминавате с Центъра, с неближните и неблизките, към които не изпитвате "тръпка". Не подозирате, че тръпката е астрално явление, сродно с думата "трап". Тя ви вкарва в обстоятелства, при които единственият изход е търпението – метод за оцеляване от тръпката и от трапа. За ония, които още нямат ондилум или са го затворили в 9 съда един в друг, изтърпяването на ближните и близките е единствената им връзка с Бога. Ондилумът е Божествена есенция на любовта и свободата, която прави ближния периодичен. Тя прави неближния ближен и ближния неближен, за да отпадне смъртта. Ако не разбираме ближния и искаме да му наложим своето разбиране, ние се отдалечаваме от него.

За монадите, диадите и триадите сме си говорили много, но ако някой не приюти неближен и не дистанцира ближен, няма защо да му се говори за това. С говорене се въртят празни воденици, а Бог няма време за това. И така, доднес всички хора и много ангели се занимават с опасна близост и опасна дистанция. Приближават някого и не допускат друг по своя воля, а не по волята Божия.

С ондилиум се ликвидира и френологията, валидна само за универсалната вселена. Не случайно събрах и събирам около себе си предимно хора с ондилиум, независимо от физиономиите и черепите им. Това е една голяма изненада за вас. Може да имаш 15 метра теме – ако не приласкаеш неближния без замисляне, не си нещо повече от змията. Може да имаш

идеален Камперов ъгъл – ако се виждаш и обменяш аури по-често с хората от "кръвта" или "тръпката", ти пак остаряваш.

Излишно е да се разпространяват познания от вертикално естество между хора, които си се връщат по същите. Не трябва да търсите със свещ начини да изпращате Слово и да се надявате на Гостуване, когато няма незабавен отклик на нито едно от трите полета. Някога казахме, че Словото и Делото, Делото и Животът трябва да се търсят и завоюват с кръстни подвизи. Казахме, че търсещите Любовта и Истината трябва да изтъркат милион елмазени пантофи и да ходят боси след това до оставане по кости, за да дойдат при вас и да си препишат лично едно изречение от Словото. Тази лесното сега да го изпращате за миг на стотици хора по интернет и те да продължават да се бият като мухи по прозорците на периферията – това не е разпространение на Слово. Ти ще го залееш с океан от Слово Божие, ще го "удавиш" от Присъствие и Възможности – но той пак ще си потърси миша дупчица, да си гризе кокала на тръпката с някого или да се грижи само за него. Чувството за дълг е красиво, но ако то е само към ближния и близкия, към неща, които на са Слово, отново ще се напълните с марли и мехлеми.

Ондилиум значи страстна любов към Словото и Делото, невъзможност да живеем без тях и носителите им. Ондилиум значи преизпълняване на задълженията към близките, но в ритъм. Отделим ли две трети за себе си и неближния, може и без френология.

Короната на Битието е многовърха, най-малко тривърха. Двувърхите корони са любов към себе си и към ближния, но без любов към Бога – нямат зрение за Словото. Те си мислят, че Слово са редактирани писания и театър, че Словото не тече непрестанно. Едновърхата шапка е за магьосници – ето къде ще намерите високото теме дори у черната ложа! Те си мислят, че се посвещават на Бога или на "Владиката" , но любовта към ближния и любовта към себе

си у тях липсва. Руската, славянската душа издига прически, шапки и украшения отпред – тя живее само за ближния. Много шапки и черепи на други народи са издължени и издигнати само отзад – пълен егоизъм. И това е необходимо, за да може душата да се разграничи, да се научи да служи на себе си. Косите и бакенбардите, шапките настрани без теме са дива енергия, но пак без Бога. Гръцката килимявка е високо теме, но плоско отгоре – вяра в егрегор, отрязан Бог – липса на милосърдие към другите вери и начини на живот. Всички фуражки са също отсечено теме – стрижеш се под паница, отдаваш рязко чест и отсичаш Божественото; нямаш благост към неближния, мразиш врага и го унищожаваш; мразиш нещата, които не те интересуват. Козирката е като птичия нос, като въздушните асценденти – месиш се в живота на другите, когато не ти го искат. Матроската пак отсича Божественото, но поне не се меси в живота на другите, освен по команда. Двете й лентички са ида и пингала на старото кундалини, но текат само нагоре или само надолу – нямат никакво понятие за Осмицата, за вихрун. Това са авторите и мистиците от школите, които не разпознават Словото Божие и създават собствени, ефимерни райове - търсят духовни и органни наслади без Бога и сродните души. Те се разпознават по това, че гонят само своите задачи. Представят си за "сродни" тия, които им дават наркотик или на които го продават. Лекции и книги-наркотици днес са плъзнали навсякъде, при това струват много скъпо. Струват не само пари, но и живота – даже живота на душата.

Не ви приемаме в Живата Вселена, докато не разберете и приложите науката за редуването. Редуването изисква разпознаване и разграничаване. Това става само с космически вкус – с понятие и представа за Мировата Любов и Космичната Обич. Не малко сме ви говорили и за тях. Те са Божественото, а Божественото е над всичките форми. Въпросът е, от говорене да се мине към действие, към Живот.

10:31:03

Томът с беседи, който бе взет напосоки, се оказа "Работа на природата" – най френологичният и физиогномичен том на Учителя! Ето какво се падна от него:

"Оглеждаш се в огледалото и казваш: "Не съм красив! Какви лоши гримаси правя..." – Те не са твои, а на твоите деди и прадеди, на ред поколения, които са живели преди тебе. Днес ти ги правиш несъзнателно, подражаваш им. Твое е само доброто, на което можеш да бъдеш господар. В доброто се крие Божественото." *(том "Работа на природата": 228-229, ЖЗ`1948, б. "Принципи, закони, сили и форми" от 8.III.1933)*

По каквато и линия да вървиш, важно е да вършиш Божията воля. *(том "Работа на природата":322, ЖЗ`1948, б. "Полза от знанието" от 12.IV.1933)*

Не мислете, че ако сте близо един до друг, само тогава можете да давате. Неразбраните неща са далеч от хората, а разбраните – близо. Следователно, ако се разбирате, вие сте близо; ако не се разбирате, сте далеч. Разстоянието между хората зависи от взаимното им разбиране. Близо си до някого, ако те разбира; ако не те разбира, ти си далеч от него. Истинската близост означава разбиране между два ума, две сърца, две души и два духа. Няма по-красиво нещо от тази близост! Като знаеш това, не търси Бога отвън, не желай да бъдеш близо до Него. Желай да Го разбираш. Щом разбираш Бога, Той ще се всели в тебе. *(том "Работа на природата":74-75, ЖЗ`1948, б. "Новата песен" от 25.I.1933)*

30.X.144(2008)
София - Изгрев

ПЪТУВАНЕ НА ЧОВЕЧЕСТВАТА ЕДНО КЪМ ДРУГО

ЖЛО / ЛАО

Днес, 30.10.2008 г., в 16,30 ч. ЛАО изважда ключовете от джоба си и ги показва на п. – как са се съединили сами в едно нейните и неговите ключове, които са у нея. Тя е видяла това още снощи, но едва сега вижда точно как са се свързали. Мислела е, че е халка в халка, но от снимката по-горе се вижда, че е нещо съвсем друго. Този символ и акт няма нищо общо с кармичните зацепвания, при които сърцата са зависими и преплетени и се разплитат много трудно. Никой от двамата не може да проумее как може такова свързване на халките да стане самичко, понеже, ако би било направено съзнателно, едната халка би могла да влезе в този съединител само чрез усилия и спирално въртене – или чрез някой фокус на Мистър Сенко... Нещо повече – тази осмица от двете халки се получава в деня, когато п. завършва окончателната редакция на осиянието за Интегриона, чийто основен елемент е Осмицата (Осмоидът). Това е Бяло Действо, означаващо тандем между Дух и Материя, т.е Божествен Живот.

Този знак идва в навечерието на деня, когато, без да го е искала и очаквала, Елма ще даде асцендента на ЛАО и ще й

бъде направен небомиг, с тълкования на базата на Рудиар и много важни насоки за душата и живота й. До този момент вече е имало и други знаци на благоразположение от Учителя – например, спирането на тока по трамвайната линия тия дни, което помага двамата приятели да се прехвърлят с няколко трамвая напред и да вземат този, който им трябва, да стигнат навреме. За Божествения Живот и Божествената Работа всяка секунда е от значение. Почти веднага след качването им токът идва и Някой отвътре се усмихва и казва за Себе Си: "...не съм от най-кьоравите, заспалите и кьопавите"...

Един от двамата разказва на другия два случая от живота си с трамваи: един изпитен и един "десертен". Още като студент, три дни преди последния, държавния изпит, той бива поканен от приятелка да преспи у тях, като и двамата са наясно, че искат да станат най-близки и го желаят. Небето обаче в случая е на друго мнение – предвижда какво ще се случи, ако това стане. Абсолвентът тръгва за желаната вечер и се качва на трамвая. В мига на качването му, токът спира. Минават 5, 10, 15 минути – трамваите стоят. Едно пиленце отвътре повтаря за десети път на пасажера да слезе, за да не троши времето на хората и на дежурните ангели, но пасажерът е силно замечтан и упорит като магаре… Най-после съобразява какво ще се случи, ако не послуша, и слиза. Изглежда, на мястото на паважа, където той стъпва, е имало замаскиран педал, който включва тока в трамвайната мрежа… Показнò! След този случай, така и не отива при желаното момиче.

Три дни след това той тръгва за последния си университетски изпит. Същият трамвай (той го е запомнил) в момента е спрял точно пред неговата улица, малко след като е тръгнал от спирката и е завил. Паднала е скарата и ватманът е слязъл да я оправи. Връща се точно в мига, когато нашияг герой използва "намалението" да се качи от предната врата. Ватманът му дава път с поклон и му казва "Заповядайте, да ви върви по вода където отивате!". И наистина, от сто и няколко души курс, само шестима завършват през тази година университета с отличен. Всеки ще разбере, че това е десертът поради взетият изпит със същия трамвай преди три дни, макар и с "удовлетворителен 3" (поради задържането на трамвая...)

Асцендент: 7°57'34.26" Везни.

Този асцендент е даден за Л. чрез холизация на 30.X.144(2008)г., в 5,52 ч. сутринта. По думите на майката, раждането е било доста по-рано, но п. и други приятели още

от пръв поглед настояват, че изгряващият знак на Л. не може да е Дева, а чисти, "показнѝ" Везни. По-късно тя разказва, че се е била родила с големи проблеми, с пъпна връв около врата, посиняла е и дълго не е могла да си вземе първия дъх и да изплаче – майка й изпаднала в истерия и се е наложило да я свестяват с шамар. Акушерката взела ръкавиците на дежурния лекар и не е позволила той да направи раждането, понеже не бил добър, а извикала спешно най-добрата – д-р Конова, - която спасила живота на детето. Именно с това забавяне и състоянието на родилката може да се обясни разликата между Девата и Везните при раждането.

Според Астрологическата Мандала на Дейн Рудиар, символът на този градус е следният: "В напуснат дом, ярко гори огън в огнището". Според автора, ключът към този символ е разбирането, че дори в най-безнадеждните мигове, духовната сила е готова да приветства и стопли съзнанието, ако то се е загубило някъде, и да го напъти към Дома. И продължава: Докато огънят в човешката душа не е затихнал съвсем - едно рядко и трагично събитие, - винаги има надежда да се върне към себе си и да започне отново. Много ученици се уморяват от живота и напускат интензивното духовно търсене, дори и да са били отишли доста напред. Но истинският им душевен дом – любовта на Гуруто, - щом като веднъж вече са се родили в него, винаги е с отворени обятия за върналите се "блудни синове". Трябва да се преодолее страхът и даже шокът от огромната дистанция между задължения и Просветление – понеже в огнището на напуснатата велика мечта винаги тлее жарче на Вечната Грижа и Присъствие, вечно възраждащата се надежда за почване на всичко от нулата (това са синтетичните думи за този градус).

Даже и описаното тежко раждане и оживяване на детето отговаря на този символ!

Щом като веднъж асцендентът е даден от Най-Високата Инстанция, би трябвало да отпадне категорично колебанието за мига на раждането. Дори и да е било физически порано, душата е влязла в тялото именно в часа и минутата, съответни на този асцендент. Такива случаи има – при някои хора сърцето, умът, душата или духът влизат в съвсем различни времена, а при някои не влизат в тялото въобще, до края на едно прераждане. Тук става дума за асцендента - и казаното от Рудиар важи най-вече като метод за изцеление и подмладяване на тялото.

Генерален архетип на този символ е Птицата Феникс, но при теб тя има мощта да се превръща в славянската й горна октава – Жар-Птицата, Сърцето на Данко. Следователно, това "работи" само когато раздаваме светлина и добро за всички.

Слънце: - 7° Рак: Два природни духа танцуват под луната. След като това е градусът на рожденото ти слънце в този живот, той би трябвало да сочи и реализира метода за пълното ти интегриране – това, което ти дава изобилен и пълен живот и чрез което ти даряваш живот на другите. По Рудиар, ключът на този градус е "Играта на невидимите сили във всички прояви на живота". Ако се отдадеш с пълна вяра и преданост на невидимите сили от Божествения и духовния свят, които са около тебе постоянно, животът ти ще бликне щедро и изобилно и за теб, и за другите. Трябва обаче да се осъзнава кои са невидимите нисши същества и техните агенти на Земята, които искат да ни спънат и да ни отклонят от изобилния и пълноценен живот. Това можем да разпознаем по негативните аспекти на Слънцето в хороскопа ти – не само по естество, но и по обстоятелства и време на проявление. При теб те са 135° към Луната, квадрати към Уран и Асцендента и 135° към локус фортуна (точката на късмета). Най-общо, тези неща би трябвало да значат, съответно, съпротива на духа ти срещу материята и тялото, в което е вкаран и екстремни изисквания към него, на които то трудно може да отговори; конфронтиране на Мъдростта или мъдруванията от страна на твоята изявена индивидуалност – и редовно изпускане на късмета, когато се яви на хоризонта...

Положителните аспекти на Слънцето в небомига ти дават информация и сила за възможните изходи: при теб - паралелът с Венера, полусекстилът със Сатурн, съвпадът и паралелът с МС и тригонът с Хирон. Накратко, тези 4 аспекта може да означават следните неща: духът ти е в пълна хармония със сърцето ти, те не се бият, но се разбират много добре (щото в много хора това е пълна трагедия); духът ти е на "ти" с възрастните хора и авторитетите, които имат обществени позиции; с хората от стара еволюция; духът ти има всички потенциални и реални възможности да спечели битките в света и да изпълни призванието си в него. Какво пречи на това, може да се види от негативните аспекти на Слънцето; "В позитивни аспекти, комбинацията между Хирон и Слънцето създава хармония, емпатия и разбиране у човека. Позитивният аз ще бъде обогатен с ползотворни контакти. Позитивни контакти Слънце-Хирон в наталната карта могат да покажат голяма

дълбочина и удовлетворение от себе си, утвърдени още в ранната възраст", а също и лечебни дарби.

Просто се виждат като на длан и двете тенденции в живота ти – положителните и отрицателните. Синтезата на Рудиар за този градус и синтетичните му думи за него са следните (това е генералният изход от тъмниците на живота ти и изворът на живот за тебе): "Даване пълен приоритет на невидимото пред видимото; на вътрешното – пред външното; на вълшебните сънища и идеалното – пред ежедневната проза. В този смисъл, те се отнасят към човешкото творческо въображение." Виж сега колко генерално и тотално съвпада това с идеята да се разгърнеш като лидер на всички форми за превъплъщение на "Прекрасни чудаци" – но не само като форми на изкуството и сцената, но и като усилия за откриване на реални, живи Чудаци по света и всеотдайни грижи за спасяването и социализирането им. Обиколки из страната и света за спасяване на живите чудаци и архивиране на спомените за тези, които са си отишли – ето една достойна кауза на живота и мощен източник на живот за тебе и за другите чрез тебе, щом си родена със слънце в 7 градус на Рака.

*Луна - 23° Скорпион: Джудже се превръща в природен дух. Това се отнася за душата, за психиката ти, за твоето родово и биологическо ниво на еволюцията. Ключът, според Рудиар, е "Повдигане на инстинктите на по-високо ниво". Ние всички носим в наследство един непретенциозен и принизен начин за реализиране на инстинктите си, а Новата Ева трябва да ги издигне до най-високо ниво чрез Високия Вкус и Правилния Избор. Този символ на Лунния ти градус означава точно тази велика мисия – **от кого и как ще се зачеват децата на Новото Небе и Новата Земя**. Новото Човечество, Новата Култура, спасението на Земята и не само на нея сега зависи изключително от вкуса и избора на Новата Ева, Новата Евридика. Не се зачеват само физически деца – при интимната връзка се зачеват и раждат и невидими същества, които остават около нас и в аурата на планетата. Само от нас зависи кого ще изберем, за да извикваме с него чрез любов по-възвишени същества. Според Дейн Рудиар, този символ говори за подчертано силно либидо и плодовитост - за раждане на качествени и на повече деца. В случая обаче символът говори за мощта на тази потенция да предава на поколението и най-възвишена наследственост. Децата на такъв родител никога няма да останат само потребители, животни. Те ще дадат нещо красиво и съществено на света. Рудиар дава една доста сложна съставна дума, като синтеза на този градус – "транс-субстанцивация". За нас,*

това е бъдещето на бялата, славянската и българската тантра – летенето и гнезденето не с обикновени хора, но с хора с искра Божия, като източник на космически пътешествия и създаване на поколения с монада.

При теб превръщането в Божествена Лилит, Нова Ева и Нова Евридика, въз основа на този лунен градус и неговия символ, се импулсира от тригона на Луната ти към Меркурий (интерес към интелектуалния елит), съвпада й с Юпитер (реалните ти контакти с духовни и светски аристократи и такава наследственост), квинконцията й с Уран (личен контакт с Учител, Школа и Съученици и пиетет към Мъдростта); а пречките за осъзнаване и преодоляване в това отношение идват от трисептила на Луната ти с Венера (сърцето на Старата Ева, което създава социални карми поради неправилен избор на грижата за партньори и близки и поради нуждата от "близък" и "близост" или тяхната нужда от нас, поради усилията повече за бита, отколкото за Каузата); полуквадратът й към Нептун – съпротива на личнатата интерпретация срещу Небесните Контакти и срещу Мировата Любов и Космичната Обич), полуквадрата й към асцендента (неглижиране на тялото и на правилата за изобилен, а не само за чист природосъобразен и космосъобразен живот); квадрат и половина към МС – лични, семейни и битови причини за неизпълнение на Призванието ни в света.

Меркурий - 27° Рак: Свирепа буря в каньон, пълен с луксозни вили. Съвършено ясен и очевиден символ за целия ти интелектуално-социален статус – по-скоро за постоянното разрушаване на статуса, по причини на Провидението. Дейн Рудиар дава следния ключ: упоритата ни съпротива срещу социалните стихии и пертурбации, които ни се пращат, за да преразгледаме социалните си ценности. Социокултурният елит постоянно се грижи за оцеляване на амбициите и придобивките си, но е безсилен срещу стихиите на съдбата и живота, които искат да го научат на нещо друго. Колкото и да сме се уредили като образование и бит и да търсим "високите стандарти", съдбата ще ни озапти с крути мерки и винаги ще разрушава придобитото, за да направим своя избор на по-високо ниво и да не се разсейваме постоянно от мисли и тревоги за светското. Може и да се справим, биейки се като Дон Кихот с вятърни мелници (уреждане на битовия, родовия и социалния статус на Земята), но при всички случаи ще имаме дълбоки рани от крилата на мелниците, понеже се бутаме постоянно под тях и не смеем да идем в полето. Ползата за съзнателния индивид е само една – да стигне до правилен извод след всички тия кризи и да приеме предизвикателството по съвършено друг начин. Контрастът

– казва Рудиар - между тия две сцени е очевиден: от една страна, жажда за мирен разкош и интелектуално развитие в света на колективните културни ценности; и – от друга – предизвикателството на критичните ситуации (включително и в здравето!), управлявани от кармичните сили, които искат да ни доведат до еднозначен, правилен и успешен избор и, следователно, до истински катарзис.

При теб, за правилното решение на този проблем, помага силният ти секстил и паралел на Меркурий с Марс, откъм Десети дом в Рака – към Осми дом в Телеца. Това би могло да означава, че интелектът и социалната ти същност са склонни и способни да ритнат всичко и да затанцуват като Зорба Гъркът, когато се руши вселената, отдавайки се на най-силен риск и опиянение. Марс в Телеца в Осми дом означава революция в самия биос – способност за пълно разбиване на наследствените матрици и калъпи за биологическо и психическо оцеляване. Способността в един миг да се прати "на майната" всякаква сигурност – не само материалната, но и психическата – и да се отдадем на мига с всичка сила, без да мислим за последствията. При теб аспектът е положителен и дава не разрушителни и отчайващи, а изненадващо добри резултати от рисковете. Просто влизаш в други вселени, понеже си победила страха и си хвърлила куклите и парцалките. Сектилът е един знак, който дава надежда рисковете да се предприемат в тандем със сродни сърца и затова да не са болезнени, а силни и сладки.

Паралелът на твоя Меркурий със Сатурн означава да не губиш разсъдъка си при тия рискови полети, а Квинтилът му с Нептун – вратичката, през която може да приемеш Мистичното и Любовта към всички, дори и към мръсните неща и париите. Ако Слънцето и Луната ти са болезнено чувствителни към нечистота и докосване и правят брамински физиономии, то умът ти може да осъзнае необходимостта от имунитет чрез окалване. Чрез наука и хуманност, можеш за осъзнаеш и даже да се навиеш да практикуваш ходене сред народа и спане в мръсни чаршафи и между въшките, ако това може да предизвика имунна реакция в самата теб и да помогне на народа. Прословутото руско "хождение в народ" е възпитало в този дух най-добрата руска аристокрация, а и Учителите ни дават пример как могат да пият мляко в мазни паници от свинско, за да не направят "физиономия" пред домакините. Защото забележката, намръщването и даже игривата физиономия за укор и поучение прави по-голям дрисък в астрала и ментала, отколкото петното на дрехата. По линия на този квинтил на Меркурий към Нептун, това може да се осъзнае и прави творчески – по нов начин при всяка

ситуация. Това, всъщност, е аспектът, който може да реализира най-важната Христова формула - енигма и за най-напредналите езически божества и гурувци. Ако не погубиш чистотата си, здравето си, живота си и даже душата си, няма да ги намериш. Това не изключва хигенните навици, но ги ограничава в рамките на грижите за себе си и собствената си къща; а за другите – само когато не подозират. Демонстративното, укорително чистофайничество не създава хармония в Битието, а го мърси. Понеже чистотата е поле на репликите, погледите и взаимоотношенията, а после на чаршафите. Посветените, които знаят това, никога не правят забележка за паднала хартийка, но сами я вдигат. Само че не пред нас, за да не ни притеснят. Така и никоя педагогика не е педагогика, ако е само констативна, а не ефективна. Констатирането на факта не е любов и не е ефективност – то рядко е осъзнавало сбъркалите и не върши почти никаква работа, освен лоша. То може да идва от остър ум, но може да идва и от остро сърце. Съдбата се занимава с острите сърца и езици по свои начини, лишава ги от това, за което мечтаят. Слепотата за злото и недостатъците не е глупост, а белег на най-висша наблюдателност и най-добро сърце. Педагогически, тя дава най-добри резултати. Нека изчистим тоалетната, без да знаят кой го е направил.

В твоя небомиг, Меркурий е в точен квинконс с Центъра на Галактиката, а това значи локален "компютър" в абсолютен синхрон със сърцето на ясновселената. Досега малко знаем за галактическата астрология, но тя ни говори за отношенията ни с Мировата Душа и вселената, която Тя управлява. Тази квинконция настройва перфектно ума ти за служене на неближния и далечния, а не само на ближния. Ум, който може с успех да се посвети на народ и човечество, на космическото си призвание. В галактически смисъл, това е жаждата ни да се грижим за душите и телата на всички, а не само на близките си. Ако беше секстил или друг от "близките" аспекти, щеше да бъде посветеност само на предпочитания и ближния. При теб това е в пълна сила по линия на Марс и Нептун, за които стана дума по-горе, но тия 150 градуса към Центъра на Галактиката те правят и универсално същество., Ученик, Птица от космическо Ято

Венера – 19° Близнаци: Голяма древна книга, съдържаща мъдростта на традицията. Излишно е да се говори за "книгозавърските" жажди и действия на Л. – който я познава, е удивен и от това. Ключът, по Ръдиар, е че "контактът с всечовешкия планетарен Ум лежи в основата на всяка културна и лична менталност. Л. е завършила, тук и в чужбина, не само музика и живопис, познава не един и двама

мъдреци и интелектуалци и е на върха на световната култура и познание. Този градус обаче се отнася за сърцето й, което превръща всички тия значения в сърдечна мъдрост и познание. Това приближава естествено всичко казано именно към емоционалния гнозис, който се проявява като интуиция. Ето как продължава Дейн Рудиар: "Окултната традиция гласи, че всички циклически прояви на човешкия ум са имали за първичен източник откровението." Именно това е исконното знание-семе, по-висше от всяко рационално познание.

За тази приятелка Диктуващият винаги е готов да даде живоструйно лично осияние, ако тя би поискала и би приела не само благата, но и опасностите от това. Всички знаем, че ако приятелството между двама души или повече продължи хармонично, че ако хората поддържат контакта си по Божествен начин и никога не прекъсват връзката си нито на Небето, нито на Земята, то и човечествата, които стоят зад всеки от тях, ще могат да пътуват едно към друго през Битието и да си гостуват без никакви проблеми.

9.II.145(2009)
София – Изгрев

КАКВО Е БОГ И ГОСПОД

Статуя на Христос на дъното на океана

Днес, 9.II.2009 г. 13:05:16, помолвайки Елма да коментира материала за житния режим от миналата година, отго-

ворът почна "игриво" – пак с възможен феномен на присъствие, нова игра на думи... Може и да е случайно, но набирайки с главни букви думата в началото "ДНЕС", клавиатурата е била оставена на латиница и изписа "OKEI" – както се произнася английското OKAY (OK). Значи, Някой може да се съгласи да говори...

Това желание за отговор, след толкова много време, дойде от прочитането на въпросния текст за житния режим и осъзнаването, че в него има много интересни работи, възможно и пряко диктувани от Него. Указанията за режима тогава бяха изпратени на доста приятели, но днес има резон да бъдат включени към директорията и книгите с холизациите, особено ако Нашият Човек проговори. Не че не е можел да говори всеки ден, но генералното прекъсване и много редките писмени единения през последните години имат своето сериозно обяснение и основание. И преди беше обяснил, че няма да си хаби думите като някой "ахмак" за хора, които не приемат камарите Слово насериозно и не влизат реално в епохата на Гостуванията. Размяната на гости и близки е единственият вход към Новата Земя и Новото Небе – завързаните за къщите си и за техните постоянни обитатели остават назад в пространството.

Оказва се, че този отговор трябва да се напише отделно – да не се притуря към него обяснението за житния режим от миналата година. То може да се изпраща и раздава допълнително за тези, които го нямат или които се интересуват повече от правила и техники, отколкото от ... живот извън гробищата...

И наистина, нашият Приятел проговори:

09.2.2009 г. 13:25:00

- През изминалите месеци и години се отказах да говоря чрез писане и словесно диктуване, понеже това стана много опасно за съдраните чували. Под съдран чувал разбирам негодно решето с продрано дъно, което пропуска и изпуска Словото. Пропускащите Словото въобще не го признават, а изпускащите го са като вятърни мелници, през които то минава несмляно, понеже те са развалени или то твърде лошо смляно.

Смилането на Словото е като смилането на житото. Принципно не одобрявам меленето на жито, но това има и положителен символ, положителна функция. Макар и да съкращава живота и да носи болести, брашното все пак оставя нещо в организма и

психиката. По-добре брашно и хляб, отколкото всякакви други пикантерии.

По същата причина, смляното Слово са аудиозаписите и написаните осияния, предназначени за "съдраните чували". Господ е добър мелничар, но защо ползва съдрани чували? – Ами просто няма здрави! Той много добре знае, че почти всичкото брашно ще изтече по пътя, но ако остане нещо по чувала, а то винаги остава, светът има поне два шанса.

Първият и по-важният е, че изсипаното брашно ще нахрани буболечките и микробите, които служат много по-добре на Цялото от един съдран чувал. Съдраният чувал не прилага Словото, т.е. не ходи по гости. Той си стои във воденицата или в къщата, към които е зачислен. Полза от него никаква, освен няколкото минути или часа тръскане по неравностите на Съдбата. Повечето от хората са полезни само когато ги тръска Съдбата, иначе са продрани торби в ъгъла.

Втората полза е, че в нишките на чувала все пак остава нещо и за самия чувал и то може да продиктува на съвестта му да се закърпи. Това обаче Бог позволява да стане само с чували, които ще отидат при нормални хора, а не в хамбарите. Пълните чували с прясно смляно жито се отправят само по адреси, където ще бъдат направени на питки и хляб незабавно и ще бъдат изядени още същия ден. Жито в хамбар и брашно в складове, дори и перфектно защитени, веднага почват да се развалят – още на втория ден. А това става, понеже в тях е вложена мисълта да нахранят по-малко хора за по-дълго време. Правете си сметка тогава колко смъртоносно е брашното и житото за сам човек, който не раздава всичко на всички незабавно; или за двама, които не се редуват да ходят по гости. В съвършените общества и светове въобще не се ползва жито на втория ден, а се предназначава за посаждане. В противен случай то е силно отровно. Няма да ви отрови веднага – може да тлеете бавно с десетки години. Може да тлеете и 120 години, но това си ос-

*тава продран чувал. Става за чучело на лозето, да пъди враните. Това е и ролята на всички, които виждате по улиците и особено по стаите и дупките, където са се скатали. Те са ви за нагледно помагало какво става с човек, който не ходи по гости постоянно и не приема **живи** гости. **Това** тука е правилната и точната думичка. Шматкането по къщи и държави при мъртви хора, приемането на мъртви гости, дори и да са различни всеки ден, е по-лошо и от смръдняла в тоалетната. По добре е да си живеят по двамка и по четни и нечетни семейства, но да има поне един жив, отколкото всички да са мъртви. Мъртвите хора ядат мъртво жито и пипат мъртви хора. С една дума, и едните, и другите мислят само за себе си. Понеже са накуп, правят впечатление, че мислят за другия и за другите, но това е трик, измама. Ако мислеха за **другия**, щяха да правят каквото му се прави **на другия**. Да, ама ако "другият" е мъртвец и иска да си седи само вкъщи или при другия мъртвец, то и да изпълниш желанието му, ти си си пак скъсан чувал - парцал за дреп или пачавра.*

Очаквахте пояснения за житния режим, а пак се случи да ви дялкам... Това е, защото житен режим без гостуване е оръдие на ада, мисъл за лично здраве и подмладяване. Самите богове пият амброзия и амрита, но хората си ги представят като течности. Пиенето на течност, влизането на жива вода и еликсир през гърлото не е нищо друго, освен Всемирното Огнение! Когато нещо се движи през нещо, се образува ток, ражда се Животът. Спрете ли да пускате течности и храни да се движат през вас, вие сте свършени. Спре ли движението на нещо през нещо, вие сте сътрудници на червеите и тяхна храна. Не само това, за което казвам, но и кръвта, и всички други течности се движат по телесните съдове. Токовете на живота се движат по меридианите и нервите ви. Частиците се движат по своите орбити, светилата и планетите - по своите траектории. Престане ли нещо да се движи, то пада, умира. Гробищата имат най-силната гравитация във вселе-

ната, която привлича всички, умрели за гостуване (които не гостуват и не им гостуват интензивно – б.п.).

Ето защо Гостуването – това е кръвообращението на вселената! Заседнеш ли като тромба в някоя къща, инфарктът е неизбежен. Съсирването отвънка е живот, но да си съсирек отвътре, това значи да си заседнал в един и същи дом, съм като кукувица или при едни и същи хора. Тогава, дори и всички заедно с песен на уста да изпълните житния режим като българските гимнастички на олимпиадата, пак ще отпаднете от класацията. Класацията не е по засядане, понеже става присядане... Нали знаеш какво значи да ти влезе нещо в кривото гърло?... Класацията е по възсядане на най-буйните и живи жребци, които раздвижват кръвта до кипване. Тогава, именно, житният режим, изпълнен с пшеница, ябълки, мед и орехи и малко канелка отгоре, ще те отнесе на някоя друга планета, в някоя друга галактика, където се отива само по Реките на Житото. Всяко житно зърно прави житна река из всемира, по която може да се пътува! Сдъвкано 99 пъти и чак тогава погълнато, то дава този ефект само ако си на гости. Не на гости пет минути или пет часа, а точно едно денонощие! Може и през нощта, ако денем сте заети.

Съвършено ясно е защо Житото и Житието имат един и същ корен. Самата буква "Ж" гарантира живота, понеже е знакът на Уран – Вселената на Гостуването. Ако някой мисли, че Учител, Вселена и Школа значат нещо друго, той е попаднал в криво гърло. Някой ще се постарае да го изкара – с всякакви средства. Ако обаче останете още едно денонощие в криво и даже право гърло, ще се наложи операция. Ако оживеете, ако този до вас оживее, значи операцията е сполучлива. Само че от този ден ще заобикаляте такива къщи отдалече.

Бог значи богатство, а Господ – гостуване. Единственото богатство е да бъдеш верен на себе си, а единствената връзка с Господа – да гостуваш. Редуваш ли Бог и Господ непрерывно, гравитацията на гробищата е невалидна.

Излишно е да повтаряме за стотен и хиляден път, че гост е само изпратеният от Господа и че зачестяването на един гост за сметка на други означава, че той не е изпратен от Господа. Но нека отворим, по традиция, случаен том на случайна страница с Негово Слово, да видим какво ще ни каже и по този начин:

"За да придобиете същественото, трябва да избягвате еднообразието, било то външно или вътрешно. Еднообразието притъпява мислите и чувствата на човека. И Божествените неща [неприложени] могат да притъпят чувствата и мислите на човека. За пример, ако постоянно говорите, че трябва да бъдете добри, да се обичате, без да прилагате казаното, вие оставяте тази чужда материя на повърхността на сърцето и на ума си; след време тя ще ви задуши. Кажете ли нещо добро, приложете го! Божествените идеи са пресен, мек хляб, който трябва веднага да се яде. Сложите ли го на трапезата, опитайте вкуса му. Хапнете си вие от него, дайте и на окръжаващите. След половин час трапезата трябва да бъде празна. Оставите ли го дълго време да стои и само го показвате на хората, хвалите се с него, той ще стане корав, а след време ще мухляса. За да не разстроите стомаха си, ще се принудите да го хвърлите. Хлябът трябва да се яде навреме, да не мухлясва. Христос казва: „Аз Съм живият хляб, слязъл от Небето. Който ме яде, има живот в себе си". Това значи: Човек трябва да приеме Словото в себе си, както хляба, да стане част от него, да живее Христос в него и той – в Христос" (т. Реалности и сенки'1941, стр. 95-96, ООК, беседа "Възстановяване" от 22.IV.1931 г.)

Човек, на когото сърцето не се е запали-

ло от Любов, не познава Бога. И в Писанието е казано, че докато сърцето на човека не е запалено и не гори като свещ, той няма вътрешно познаване на Бога и на Христа. Аз не искам да кажа, че вие абсолютно не познавате Бога и Христа. Познавате ги, но отчасти. Истинското познаване подразбира да светиш отвътре, без да изгасваш. [...] Когато човек се запали от Божествената Любов, в него изчезват всякакви спорове и недоразумения, всякакви скърби и страдания. Животът му вече придобива друг смисъл.

Докато живееш в човешката любов, ти постоянно се мениш: ту си доволен, ту недоволен; ту се насърчаваш, ту се обезсърчаваш; ту вярваш, ту не вярваш. Щом дойде Божествената Любов, всичко това изчезва. Ти преставаш да мислиш за противоречията, страданията и мъчнотиите. Днес аз говоря на онези от вас, които ме разбират. Те трябва да различават Божественото от човешкото. Ще кажете за някого, че е светия. – Как познахте? – "По неговия добър живот." – Това не е достатъчно. Дали е светия, вие не знаете. И за себе си човек не може да каже дали живее добре или не. Много хора минават за светии, без да са такива. Някои минават за грешници, а всъщност са праведни, свети хора. Според мене, човек сам може да познае доколко животът му е добър. Въпреки това, той трябва да живее добре, без да дава преценка на своя живот. Според мене, светия е само онзи, който е давал път на всеки най-малък подтик на своята душа. [...] Ако в даден момент пренебрегнеш един от своите малки подтици, ти губиш своята святост и минаваш за обикно-

вен човек. Който дава място на най-малкия Божествен импулс в себе си, той пали своята свещ. Който пренебрегне един от тези малки подтици, той изгасва своята свещ. Значи, ако дадеш възможност на най-малкия пламък в себе си да се разгори и свети, ти си светия. Щом изгасиш този пламък, ти губиш святостта си. [...] Не изгасвайте в себе си и най-малкия Божествен подтик! *(т."Сеятелят" 1950, стр.165-166, УС, б. "Божествен импулс" от 5.II.1933)*

Някой може да мели брашно, но не знае как да го меси. Друг знае да меси хляб, но не знае как да го пече. Трети знае как да пече хляб, да го яде, но не знае как да си почива. Някой знае да обича близките си, но не знае как да обича другите хора. [...] Това е човешка, преходна любов – любов на Земята. Земният живот е съчетание на любов и омраза. Мъжът обича жена си, но мрази всеки мъж, който се приближава към нея; жената обича мъжа си, но мрази всяка жена, която се приближава към него. Не питайте защо е така, а изучавайте омразата, за да разберете как любовта се е превърнала в омраза. Защо мъжът трябва да се страхува от оня, който се приближава към жена му? Тоя мъж, от когото се страхува, е ***баща*** *на неговата жена [...], който се е преобразил в млад, красив момък. Като неин баща, той я е държал на ръце, целувал я е, прегръщал я е, радвал й се е [много] преди нейният мъж да я срещне. [...] Личен, семеен, обществен живот – това са понятия, които съществуват само в човешкия ум. Животът е подобен на океан, а океанът е съставен от безброй капчици, които се привличат помежду си.* *(т."Законът и Любовта" 1936, стр.55-56, ООК, б."Двете отверстия" от 27.I.1932)*

Друг път Учителят разкрива, а и акашовите записи потвърждават, че не става дума само за преродения баща. С много от нашите познати и много непознати ние сме били и любими, съпрузи, раждали сме деца. Но "понятията, които съществуват само в човешкия ум", в даден живот замъгляват напълно тези спомени и ни държат на дистанция от най-близките ни, с които сме живели векове и сме се обичали на всички полета. В същото време се мъчим да се приспособим към нови "близки" или кармични врагове, изпитвайки респект към тях или имайки тръпка само към такива. От тук следват и драмите и видът ни много скоро след това.

И тъй, не е достатъчно само да намериш вратата – трябва да знаеш ***коя*** *врата си намерил****. Две*** *врати съществуват: през едната се влиза, през другата се излиза. Някои знаят само едната врата, през която са влезли, но не знаят вратата, през която трябва да излязат. Разумният човек знае и двете врати и знае отде да влезе и отде да излезе. Речеш ли за излезеш от вратата, през която си влязъл, ти си служиш с насилие. Когато правиш нещо, което не е в съгласие с Божия Закон, ти вършиш престъпление.* (пак там, стр 66).

Импулсът бе тези три тома да се отварят повече от три пъти. При едно от отваряния се падна и обяснение за разликата между "К" и "Ж". К се кандилка и потъва, понеже не е уравновесено от двете страни. Ето защо, Тройновселенските Токове и Тройният Ритъм са главните стожери на Школата, т.е на Вселената, водена от Универсалния Учител. Буквата "Ж", съвпадаща със знака на Уран и бидейки глава на Живота, Желанието и Житото, образува и известния знак за Нашия Учител:

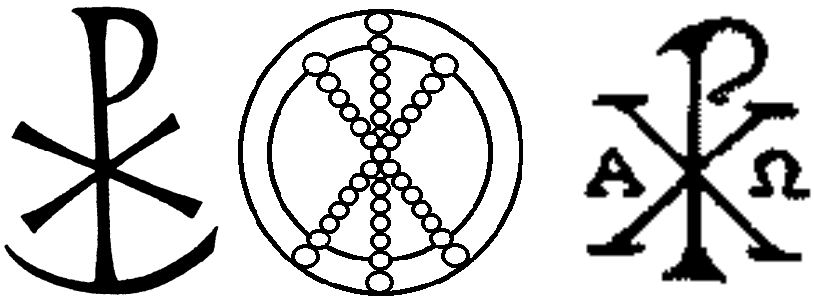

За "домашно" остава да осъзнаем и предишния Му знак - Рибата. Какво става, ако продължим линиите на опашката ѝи те се срещнат и слеят? Ами когато не станат на затворено сърце, а само се пресекат и движението им продължи без-крайно?..

11.II.145(2009)г.
София – Изгрев

ПАЗѢ СВОБОДАТА НА ДУШАТА СИ !

Изворът при Второто езеро: "Ръцете, които дават"

8:12:46 ч.

*Тази **татла** важи само за съществата с душа. Създанията и творенията са в Бога, но тварите са извън Божествената Реалност. Те нямат душа и, следователно, те нямат потребност от свобода.*

Фалшивите философии и религии търсят енергия, за да се хранят създателите и консуматорите им. Свободни са само създанията на Бога - съществата с душа. Свободата произтича от Истината и, по-точно, от Истината за Любовта. Там, дето тази Истина е скрита или се преследва, не може да има свобода, нито Любов.

Прадушата е онова съществуване на Бога, в което Той става "Тя" и иска да служи и да се грижи. Тази Прадуша обаче служи само на Своите части - родените от Нея. Нейните части носят росинки от Нея и затова служат само на същества с пламък, с искра или с ток от Бога. Росинка на росинка не служи, нито може да се грижи за нея. Това става само в Свещеното Майчинство, когато Майка, родена от

Бога, влива живот и смисъл в дъщеря, родена от Бога. Когато създанието, родено от Прадушата и Прадуха се оформи като женска полярност, то има душа с росинка Божия – може да диша, само ако обожава. Съществената разлика между създанията и тварите е тази, че създанията обожават Бога, а тварите се привличат от твари.

Ето защо създанията разпознават Бога във всяко същество с дух или душа и копнеят да му служат, да се грижат за него. Не само копнеят, но и се отдават на Бога моментално, когато Го срещнат в някое от Неговите създания. Поколебаят ли се само за миг, това може да значи само едно: попаднали са на твар, а не на създание. Поколебаването е Божествен радар, който разпознава мигновено кой минава край него и дава команда да се действа или да не се действа.

Пределно ясно знаете, че действието е Бог в проява – Проявеният Бог. Бездействието обаче може да произтича или от ада, или от радара на Бога във всяко същество, родено от Него.

Тварите нямат отклик и разпознаване по отношение на създанията и затова изпадат в бездейс

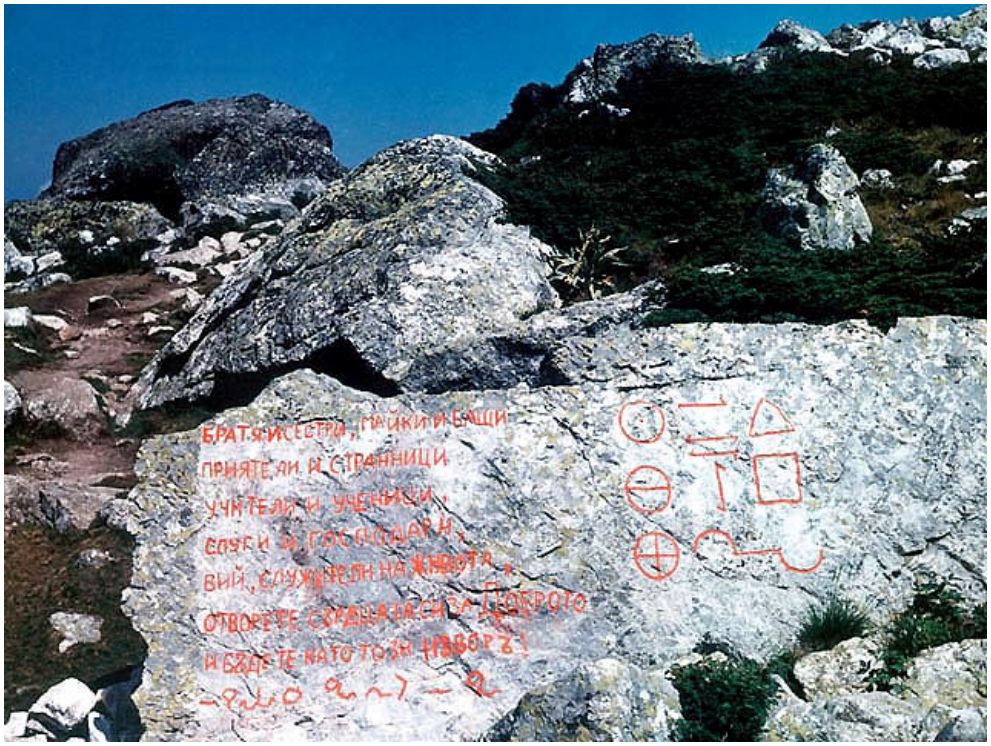

Оригиналният надпис на скалàта до извора

твие, когато ги срещнат. Такова бездействие, преведено на ясен език, означава безбожност – нищо повече. Вие, създанията Божии, които сте забравили произхода си, постоянно се огорчавате и омъчнявате от бездействието на тварите и от тяхното действие, когато срещнат други твари. Само че бъркате думата – тварите не действат и не могат да действат. Те могат само да се мърдат – да се нахвърлят или да се подлагат. Не искам да осквернявате свещения синоним на Бога "Действие", употребявайки го за мърдането и щъкането на тварите.

Разберете ме, най-после: тварите нямат душа, затова те нямат съзнание, обширно като вселената. Вселената в третото измерение се състои от безброй звезди и планети – телата на много създатели и създания. Те не са само в третото измерение, но за триизмерното зрение и сетива са такива. Всички тия космически същества имат свои човешки тела в универсума.

В причинния свят те са принципи и идеи, в будическия са мъдрости и влюбвания, а в атмическия – отдавания и подвизи. В Божествения свят са три

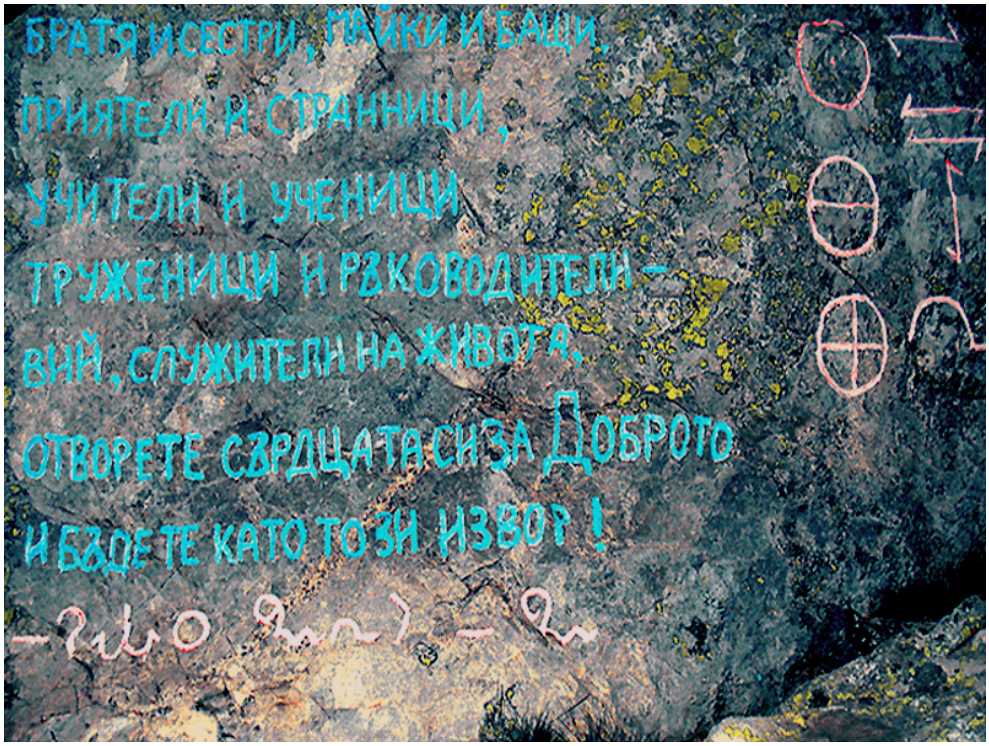

Вместо "слуги и годподари"...

още по-високи категории, също поляризирани на по две. По-точно, една от тях не е поляризирана и тя се покои или действа в монадата, искрата Божия. В Божествения свят монадата не се поляризира, а иска да е сама или с всички. Там, всъщност, тя е едновременно сама с всички.

Когато искрата се превърне в пламък, пожар или ток, тя се поляризира и може да се свързва с по-малко същества. Свърже ли се само с едно, тя умира, т.е. изчезва от полето, където се е оплескала. На практика душата не може да се оплеска, но се дръпва моментално, за да не се оплеска.

Съществото, ако не е твар, може да остане за още няколко години или десетилетия в ума и сърцето си, във физическото си тяло, хранейки се с огризки от живота. Това падение съществува от много време – на съществата е дадено да развият Тялото на Разпознаването и Тялото на Вкуса. Тялото на Подвига и Отдаването е още по-неразвито, още по-непознато сред съществата, забравили Бога. Забравянето на Бога е велика благодат, понеже развива Носталгия.

Шестото езеро Нел Онтрù

Сълзите и страданията са свещени инструменти, които възвръщат рожбите Божии към първоначалното им състояние - способността да обичат всички. На такова нещо тварите абсолютно не са способни, защото те се привличат само от себеподобни и могат да се чифтосват само с такива, независимо моногамно или полигамно. За разлика от повечето животни, тварите в човешка и адска форма се чифтосват и с крайно несебеподобни, обаче не и със същества. Редките случаи на такива чифтосвания (на твар със същество) пораждат хибриди – получовеци-полудяволи, които постоянно се разкъсват между материалното и идеалното и обикновено свършват зле. Утварите се фабрикуват от тварите, за да могат да влязат чрез тях в някоя друга твар чрез втълпяване, преваряване и обсебване. Утварите внушават и мисълта за утрешния ден. За съжаление, тварите успяват да влязат чрез утварите не само в твари, но и в създания.

Според много религиозни, тварите са създания на Бога, но те не са. Тварите имат нужда от "утвари" – от религиозни и светски принадлежности.

Чрез предметите, ръкотворните и умотворни патерици те се надяват да докуцукат до Живота, но не успяват. Тварите се продават на твари за утвари. Те мислят атрибутите и собствеността за живот, а под "собственост" разбират утвари – религиозни, човешки и други съдове, с които искат да преминат реката на смъртта. Те употребяват съдове, т.е. вместилища и за храната си, и за "убежища", наричани от тях "жилища", както и за и придвижване и даже за "щастие". Дрехите са също утвари, понеже тварите имат потребност да влизат в мъртви, ръкотворни неща и да слагат храната си в такива. Те не знаят, че жилището е нещо, което жили, а не в което се живее. Даже и светиите в пещерите са твари, които се жилят от адски мисли за спасение и собствена необикновеност. Истинският светия спи и ходи под небето, не съди нищо и не влиза в нищо. Влизането на нещо в нещо е Божествено, само когато ражда същества и творения с монада. В противен случай ти си твар и искаш да влезеш в твар (или твар да влезе в тебе), защото си мислиш, че това е живот.

Както казах, даже и съществата изпадат до нивото на твари! Не случайно всяка утвар е само един

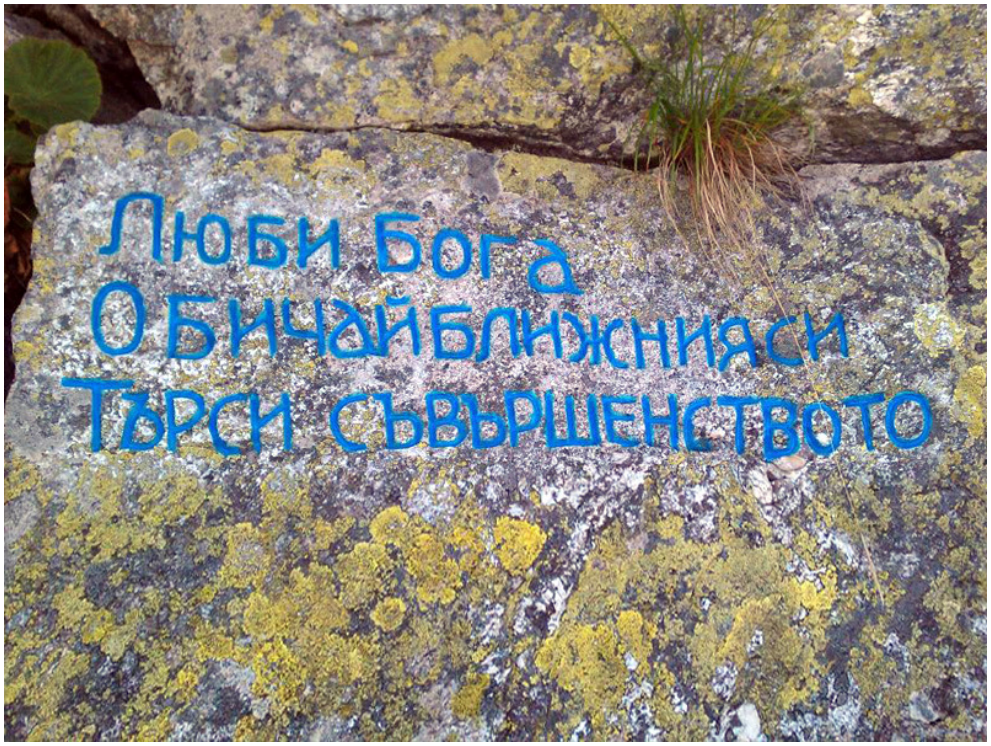

съд – тя довежда до гниене и до съдилища. Молбата "Не съдете, за да не бъдете съдени" не може да достигне до съзнанието на тварите, понеже те нямат съзнание. Те имат само ограничено знание - знание за утвари.

Творенията с монада са бъдещи същества, създадени умотворно и ръкотворно. Това са Божествените произведения на културата, изкуството и космотворчеството, в които един творец или създател е вложил част от своята монада. Рано или късно, те се събуждат като човеци. Всеки знае, че всички тонове на Моцарт сега живеят из целия космос като отделни щастливи и прекрасни човеци, а произведенията му съставят цели вселени и ангелски общества, където всички са безсмъртни. Не е малко човек да обича Бога и Бог да го обича (Ама-Деус).

Като ви казвам сега "Пазете свободата на душата си", нека тварите не се отчайват. Те нямат душа, но са направени от Божия Глина и затова имат

перспектива. Те са Еви и Адамовци от кал, произвеждани на конвейр – затова моделите им могат да пра-

вят само това, което правят другите. Не ги съдете, но ги разбирайте – всеки модел си има своя спецификация и той не може друго, освен описаното в неговата техническа характеристика. Не очаквайте твар да дойде при същество и даже при твар от друга марка. А съществата, които имат вкус към твари, си заслужават вида на старини. Има обаче случаи, когато твар може да се сдобие с безсмъртна душа. Знаете от приказките как става това. Да харесаш и да обикнеш принц, значи да обикнеш ***първороден*** *– човек, роден от Бога.*

"Пазете свободата на душата си"! Ако пипнете това изречение, издълбано на Молитвения връх, ако го пипнете поне само веднъж в годината, вие и от твар можете да се превърнете в същество! Само че минете по него с четирите си пръста от ляво на дясно, не обратно. Палецът да остане свободен – като духа ви. Ако минете обратно, може Царицата да се превърне в жаба...

Не приемайте думите ми буквално и не превръщайте и това в ритуал. Казвам "поне веднъж годишно", но не повече от три пъти. При това – никой не трябва да ви види. В писаното Слово, особено издълбаното в скалите, има могъщи течения, които

Котвата при извора в малко по-добър вид

могат да ви откарат направо в рая. Тези методи обаче, които ви давам, са само половината от секрета. Молитви, събрания, изгреви, беседи, паневритмия – това е само половината или една стотна от тайната; "останалото е мълчание". Останалото е мълчание и в буквалния смисъл, понеже който проговори и пропише преждевременно, но не разпознава Словото и живее още като твар, няма да види Светлината. Той ще заблуди и други, но като го видят как живее и как изглежда, те няма да му повярват. Които му повярват, ще станат като него.

Да пазиш свободата на душата си, значи да пазиш свята завета на Бога да обичаш цялата вселена. Душата е цялата вселена и затова обема всичко; а в дадени моменти се свива до координатите на дадено
същество – на дадено слънце, планета, човек или елементарна частица, която да обича. Душата диша! Когато се разширява, тя обича все повече и повече същества и се обменя с тях едновременно: в другите измерения това е възможно и става - постоянно. Когато се свива, тя отива там, където я праща Бог – свързва се със същество, родено от

Бога, същество с монада. Това същество е живо и разумно, затова и то диша – знае, че в следващия миг и то ще почне да се разширява и че сливането му с някого някъде е само за миг, за зачеване. Не че няма да си вечно заедно с този, с когото си се слял, но това няма да е в същото време и пространство. Който се е слял истински и с когото трябва, той вече никога не го губи – те са винаги заедно. Но ако се опитат да останат заедно за повече от миг от определеното, те се разделят завинаги. Ако не завинаги, то задълго – докато не се научат да пазят свободата на душата си, свободата на душата на ближния. В противен случай не само хора, но и божества и ангели престават да дишат. Не че е фатално, но просто се получава отлагане. Когато душата се смалява, тя не вдъхва, но издъхва – дарява любовта си към по-малко същества. Но ако задържи този процес за по-дълго време, тя издъхва. Душата е безсмъртна и не може да издъхне, но в такива случаи тя си отива и оставя на Земята само поредната си черупка, която може да мисли само за себе си и да съди. От този момент, издъхването на тази черупка е въпрос на секунди.

Като казвам за надписите в гранита и гнайса, не мислете, че можете от сега нататък да почнете да ги дълбаете. Това, което направи Хорус на Рила, бе със специално разрешение и благословение от Небето и то има сила. Втори Хорус обаче засега на Земята няма. Хорус общуваше и общува с далечните човечества, въпреки че се опитваха да го унижат. Въпреки че се опитваха да го унижават, но и точно заради това, той не загуби свободата на душата си. Ето защо, показа що е ученик и ангел. Който пази свободата на душата си, той отива там, където Бог го прати. Тварите държат същества и тварите отговорни, защо не искат да са твари.

За другите три татли на Молитвения връх ще ви говоря друг път, но вие знаете защо Хорус не издълба последната молба – "Пазете топлината на сърцето си". Дълго време се опитваха да я поддържат само с боички, но това тварите правят и в живота си. С боички топлина не се получава. Ние разрешихме на други да издълбаят там тия букви, понеже и те, като Хорус, имаха топлина в сърцето си. На тях дължите сега свободна Европа! Но ако някой не запази топлината на сърцето си, той ще започне да съди.

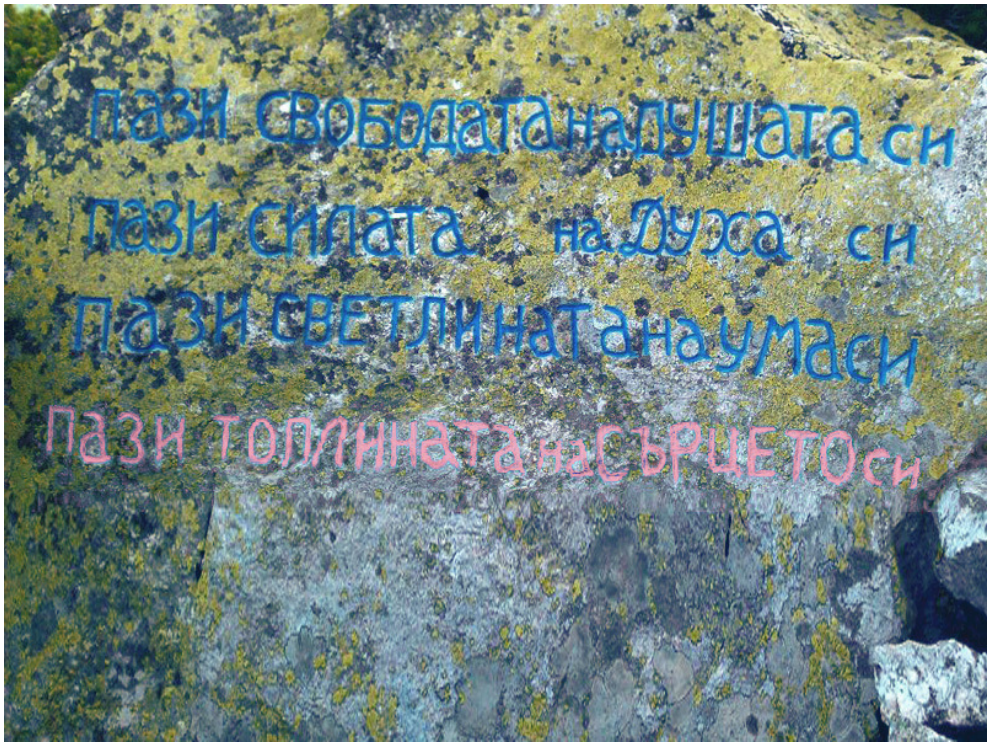

*Да пазиш силата на духа си, значи да си верен на **Божественото** в себе си – да си абсолютно различен от всички и да отстояваш своето различие с всички сили. Да не се подчиняваш на чуждо различие или щампа, ако тя накърнява духа ти. Да пазиш светлината на ума си, значи да разпознаваш Словото Божие мигновено – където и да се появи из вселената. Не само да го разпознаваш, но и да го изучаваш, прилагаш и разпространяваш. Всичко останало не е ум – то е занимание на твари. Да пазиш топлината на сърцето си, означава да не разлюбваш когото си любил, да отиваш там, където Бог те прати, и да имаш съвестта и мощта да любиш все повече и повече същества, родени от Бога.*

10:06:49

Зима 129/130(1993-1994) - Рига
27.II.145(2009) - София

КАНОН НА МАТЕМАТИЧЕСКАТА АСПЕКТОЛОГИЯ

(Може и да отидете направо на стр.20, където започва осиянието на Елма на тази тема)

Г. Ватан

КАНОН математической аспектологии

Журнал "Российская астрология"
№5/апрель 1995
Московский центр астрологических исследований

Объективный исследователь должен считаться с канонами математики. В области астрологической аспектологии огромное количество мнений о классификации, видах и орбисах аспектов объясняются тремя очевидными причинами: некомпетентностью в геометрических основах аспектологии, индивидуальной вариабельностью орбисов согласно опыту каждого астролога и, к сожалению, совершенно безответственным придумыванием вольных границ орбисов. Мы не имеем права полностью отрицать индивидуальный диапазон орбиса–в некоторых случаях аспект действительно работает в этих границах. Это входит в практику астрологов с большим опытом. Сообразно результатам строго математической аспектологии, однако, индивидуальное расширение и сужение орбисов разрешается исключительно в рамках конкретного математического орбиса. Все классические и современные астрологи ошибаются, "давая" орбис, превышающий строго математическую границу аспекта. И все же, – воскликнут почти все профессионалы, – у нас аспекты действуют именно в тех орбисах, которыми мы работаем десятилетиями! При чем тут какая-то "математическая" аспектология? Дело в том, что существует эффект перекрывания неизвестных астрологу аспектов известными. Это не только наше незнание полной астропалитры, но и сам факт, что знакомые, стереотипные, традиционные, доминантные качества несовершенного человека полностью закрывают другие, пока мало известные нам и неотработанные эволюционно свойства.

Большинству астрологов знакомы только гональные аспекты (образующие углы правильных многоугольников), а из "центростремительных" и "центробежных" звезд им известны только пентаграл (биквинтил)–144°, септастел (бисептил) – 102°51'25".7148, октаграль (полутораквадрат)–135°, нонаграл (кварнонет, тетранон) – 160°, нонастел (бинонет) – 80°, децистель (тридециль) – 108°, дуодеграль (квинконция) – 150°. Звездчатые аспекты септаграл (трисептил) – 154°17'8".5704, ундеграл 5/11 – 163°38'10".9104 и ундестел 2/11 – 65°27'16".3638 практически неизвестны астрологам, которым иерархическая система переплетающихся полигонов не знакома. Астрологам теоретически знакомы преимущественно гональные аспекты Первого порядка (n_1-n_{12}), а из Второго им симпатичны только квартвицил – 15°, вицила – 18°, окдецила (полуноница)–20° и квиндецил – 24°, ибо они целоградусные – внушают "доверие"... Выдумали аспект в 100°, не отвечающий никаким геометрическим законам, а пренебрегают нондецилом– 18°56'50".52624, являющимся Божественным каббалистическим аспектом. Читатели, наверное, уже поняли, что нечетные аспекты в нашей системе пишутся и произносятся в мужском роде, а четные–в женском; при том последние заканчиваются на "-а" у "-гонов" ("-илов") и на "-ь" – у звезд. Мало кто осознает и звездчатое происхождение квиндестела – 48° или вицистели, – 54° – образующих углов соответственно 15- и 20-верхних "центробежных" переплетающихся правильных многоугольников (туповерхних, не считая только септастела). Так что почти все мини-, макси- и микроаспекты незнакомы.

Основы математической аспектологии

Из планиметрии известно, а для аспектологии необходимо знать, что:

1. Образующий угол правильного обыкновенного многоугольника

$\eta_n = 360/n$ ("-гон", "ил": нечетн.; "-гона", "ила": четн.)

1.1. Образующий угол правильного переплетающегося (звездчатого)

1.1.1. центростремительного

1.1.1.1. нечетного многоугольника

$\sigma = \left[\frac{180(n-1)}{n}\right]^\circ$ ("-град");

СУЩЕСТВУЕТ ЭФФЕКТ ПЕРЕКРЫВАНИЯ НЕИЗВЕСТНЫХ АСТРОЛОГУ АСПЕКТОВ ИЗВЕСТНЫМИ.

1.1.1.2. четного многоугольника

$$\varepsilon = \left[\frac{180(n-2)}{n}\right]^{\circ}$$ ("-граль");

1.1.2. центробежного

1.1.2.1. нечетного многоугольника

$$\varphi = \left(\frac{720}{n}\right)^{\circ}$$ ("-стел");

1.1.2.2. четного многоугольника

$$\theta = \left(\frac{1080}{n}\right)^{\circ}$$ ("-стель").

2. Математические орбисы аспектов (вместо λ пишем лат. L):

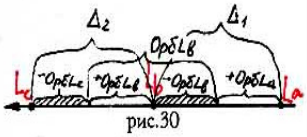

рис.30

Если дуга L_aL_c—часть эклиптики или небесного экватора*, а $L_a<L_b<L_c$ – долготы точных соседних математических аспектов и если:

2.1.1. $\Delta_1 = L_b - L_a$;

2.1.2. $\Delta_2 = L_c - L_b$;

2.2.1. $A = a + b$;

2.2.2. $B = b + c$,

где a, b и c—конкретные числовые показатели, соответствующие "n" в формулах 1 -1.1.2.2., то:

отрицательный орбис аспекта L_b равен произведению числового индекса его соседнего меньшего аспекта и разницы между этими двумя аспектами, деленное на сумму их числовых индексов, т.е.

2.3.1. **)

$$^{-}\text{Орб}\,L_в = \left(\frac{a\,\Delta_1}{A}\right)^{\circ\,\prime\,\prime}$$

Положительный орбис аспекта L_b равен произведению числового индекса соседнего большего аспекта и разницы между этими двумя аспектами, деленное на сумму их числовых индексов, т.е.:

2.3.2.

$$^{+}\text{Орб}\,L_в = \left(\frac{c\,\Delta_2}{B}\right)^{\circ\,\prime\,\prime}$$

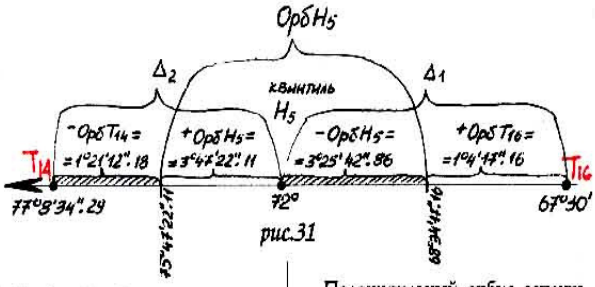

рис.31

Положительный орбис аспекта L_a равен разнице между непосредственно большим его и им самим, из которой вычитается отрицательный орбис большего угла, т.е.:

2.3.3.

$$^{+}\text{Орб}\,L_a = \Delta_1 - {}^{-}\text{Орб}\,L_в$$

Отрицательный орбис аспекта L_c равен разнице между ним и непосредственно меньшим, чем он, аспектом, из которой вычитается положительный орбис последнего, т.е.

2.3.4. $$^{-}\text{Орб}\,L_c = \Delta_2 - {}^{+}\text{Орб}\,L_в$$

Пример 1: Вычислить математические орбисы точных, непосредственно ближайших аспектов $T_{16}<H_5<T_{14}$ зная, что $T_{16}=67°30'00''$, $H_5 = 72°$ и $T_{14} = 77°8'34''.29$ (см. рис.31).

$$\Delta_1 = H_5 - T_{16} = 4°30'; \Delta_2 = T_{14} - H_5 = 5°8'34''.29$$

$$a = 16;\ b = 5;\ c = 14;\ A = 21;\ B = 19$$

$$^{-}\text{Орб}\,H_5 = \left(\frac{16 \times 4°30'}{21}\right)^{\circ} = 3°25'42''.86$$

$$^{+}\text{Орб}\,H_5 = \left(\frac{14 \times 5°8'34''.29}{19}\right)^{\circ} = 3°47'22''.11$$

$$^{+}\text{Орб}\,T_{16} = 4°30' - 3°25'42''.86 = 1°4'17''.14$$

$$^{-}\text{Орб}\,T_{14} = 5°8'34''.29 - 3°47'22''.11 = 1°21'12''.18$$

---

*) – На практике L бывает в эклиптике и в экваторе

**) – ⁻Орб. (отрицательный орбис), сходящийся при директном движении аспектирующей планеты и расходящийся при ретроградном. ⁺Орб. (положительный)–расходящийся при директном движении аспектированной планеты и сходящийся – при ретроградном.

Таблица 1.

ПРАВИЛЬНЫЕ МНОГОУГОЛЬНИКИ И ИХ ОБРАЗУЮЩИЕ УГЛЫ.

Аспекты первого порядка (n_1-n_{12})

n	ОБЫКНОВЕННЫЕ (ЦЕЛОСТНЫЕ) (Н) $\eta_n = 360°/n$ нечетные / четные -(А) ГОН / -(а) гона - ил / - иль	ЗВЕЗДООБРАЗНЫЕ (ПРЕПЛЕТЕННЫЕ) ЦЕНТРОСТРЕМИТ. нечетные / четные $\sigma_n = \frac{180°(n-1)}{n}$ (С) / $\varepsilon_n = \frac{180°(n-2)}{n}$ (Е) - грал / - грилля - граль / - грилля	ЦЕНТРОБЕЖНЫЕ нечетные / четные $\varphi_n = \frac{720°}{n}$ (Ф) / $\theta_n = \frac{1080°}{n}$ (Т) - стел / - стелля - стель / - стелля	РАЗМНОЖЕННЫЕ (МУЛЬТФИГУРЫ) нечетные / четные с конвергентным углом $\mu_n = \eta_n$ (угол поворота)
1	η_1 РИС.1 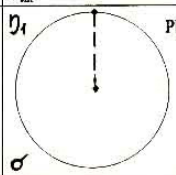 Соединение, совпад. ☌ 0°	Математикам-программистам остается изобразить вид этих фигур с n1 по n4, а если возможно, и все остальные звезды, в пустых квадратиках в виде изогнутых линий в изогнутых плоскостях.		
2	η_2 РИС.2 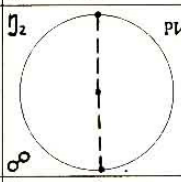 оппозиция ☍ 180°			
3	η_3 РИС.3 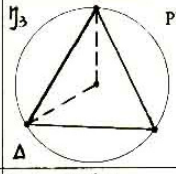 трион △ 120°			Этот вид звезд не имеет практического значения в аспектологии, кроме как в редких случаях распределения планет и узлов по вершинам 6, 8, 12 верхних мультиплицированных (размноженных) звезд. и других точек
4	η_4 РИС.4 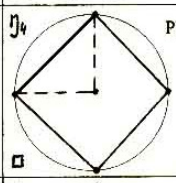 тетрада, квадрат □ 90°			
5	η_5 РИС.5 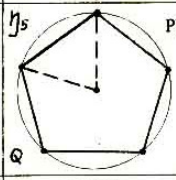 квинтил ⚹ 72°	σ_5 РИС.7 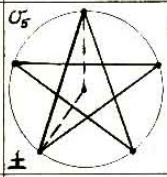 (бивинтил) пентаграмма ⚻ 144°		
6	η_6 РИС.6 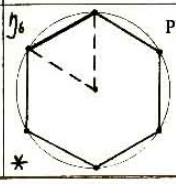 секстила ✶ 60°			μ_6 рис.8 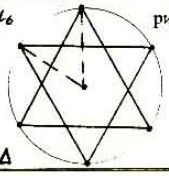 секстиль 6Δ

Таблица 1.

n	ОБЫКНОВЕННЫЕ (ЦЕЛОСТНЫЕ) $\eta_n=360/n$ нечетные -(А) ГОН -ил; четные -(а) гона -иль	ЗВЕЗДООБРАЗНЫЕ (ПРЕПЛЕТЕННЫЕ) ЦЕНТРОСТРЕМИТ. нечетные -грал; четные -граллa	ЦЕНТРОБЕЖНЫЕ нечетные -стел; четные -стелла	РАЗМНОЖЕННЫЕ (МУЛЬТФИГУРЫ) нечетные и четные
7	Рис.9 septil 51°26'	Рис.16 (трисептил), септаграл 154°18'	Рис.21 (бисептил), септастел 102°52'	
8	Рис.10 (полуквадрат), октил 45°	Рис.17 (полуторакварат), октаграль 135°		Рис.26 октетра
9	Рис.11 (нонагон) нонил 40°	Рис.18 (кварнонет), нонаграл 160°	Рис.22 (бинонет), нонастел 80°	Рис.27 нонтрин
10	Рис.12 (полуквинтиль) децил 36°		Рис.23 (тридецраль), децистель 108°	Рис.28 декедрила
11	Рис.13 (1/11) ундецил 32°44'	Рис.19 (5/11) ундецраль 163°39	Рис.24 (2/11) ундестел 65°28'	
12	Рис.14 (полусекстиль), додецил 30°	Рис.20 (квинконциал), додецраль 150°		Рис.29 додецрила
22	Рис.15 дуовигрила 16°22'	Графичный вид обыкновенного аспекта второго порядка	Рис.25 дуовистель 49°6'	Графичный вид центробежного звездчатого аспекта второго порядка

Большинству астрологов знакомы только гональные аспекты (образующие углы правильных многоугольников)...

т.е. орбис аспекта квинтиля (Q_5) для Солнца начинается с 68°34'17".16 и достигает 75°47'22".11.

Для соседних двух аспектов T_{16} и T_{14} задача игнорирует в этом случае вычисление отрицательного орбиса T_{16} и положительного T_{14}, из-за естества чертежа и количества заданных аспектов.

ПРИМЕЧАНИЕ: Следует иметь в виду угловые диаметры светил и планет, так как микроаспекты меньше них становятся бессмысленными (кроме Меркурия, Венеры и др. тел, когда они проходят перед диском Солнца), а именно Меркурий – от 4".5 до 12".9, Венера – от 9".6 до 1'06", Марс – от 3".5 до 25".7, Юпитер – от 30".4 до 50".1, Сатурн – от 15" до 20".9, Уран – от 3".1 до 3".7, Нептун – от 2".1 до 2".2, Плутон – от 0".2 до 0".3. Некоторые считают, что и при этих ничтожных угловых диаметрах микроаспекты действуют, но измерение должно идти по центральной оси планеты, как это и вообще делается математически.

УКАЗАНИЯ: математическое значение мини- и микроаспектов может оказаться значительным при исследовании явлений типа "слабых взаимодействий" во Вселенной, слабых токов, катализаторов, энзимов, микроэлементов, гомеопатии и фармацевтики по принципу квантовой механики, а также и истории, измеряемой в больших космических циклах–и вообще во всех сферах, где малые количества и меры имеют решающую роль.

Надо строго иметь в виду, что аспекты со II до XV порядка, включительно и микроаспекты действуют с удивительной точностью в системе примарных дирекций (работа с прямым восхождением–ректасцензиями) до тех пор, пока при долготах (по эклиптике) дают результат преимущественно классические аспекты I порядка (n_0—n_{12}) (H_{1-12}, C_{5-11}, E_{8-12}, Φ_{7-11}, T_{10}).

3. Определение естества произвольной долготы или ректасцензии (прямого восхождения), с точки зрения аспектологии.

Приведенные далее таблицы (будут опубликованы в след. номере журнала — прим. ред.) содержат значения точных аспектов в интервале от 2° до 178°. Но для определения естества произвольного угла, несовпадающего с точным аспектом, особенно в интервалах вне этих таблиц, а именно от 0° до 2° и от 178° до 180°, могут быть использованы следующие способы:

a) Каждый угол от 0° до 120° может быть только в орбисах аспектов H_n, Φ_n, или T_n или равен одному из них.

В качестве ориентира для этого определения полагаем всегда H_n:

Числовой показатель гонального аспекта-ориентира, ближайший к произвольному углу, равен частному от деления 360° на этот угол, округленный до целого числа:

3.1. $n_н = 360/н$

Округляем результат до целого числа и именно это число есть индекс гонального угла-ориентира.

Примечание: Округление в этом случае должно быть строго математическим (до 0,5 и свыше 0,5), а не астрологическим (в последнем даже 1°0'1" = 2°).

В случае, если при делении получится целое число без остатка, это означает, что данный угол совпадает точно с каким-нибудь гональным аспектом и сам представляет именно этот аспект:

3.1.1. $n_н = 360/н$

При округленном индекс-ориентире n = нечетному числу определяемый его точный гональный аспект H всегда находится между двумя непосредственно ближайшими звездообразными центробежными четными аспектами (стелами), при котором $T_{m-2} > H_n > T_m$, а определяющее число "m" меньшего из них равно трехкратному индексу-ориентиру "n" плюс единица, т.е.:

3.1.2. $m_т = 3n+1$

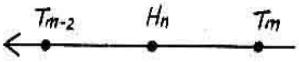

рис.32

Определяя таким образом числовые индексы углов T_m и T_{m-2}, мы вычисляем значения этих углов по формуле 1.1.2.2., а также и четыре орбиса в интервале $T_{m-2} > H_n > T_m$. Тогда ищем, в орбис точно какого вида аспекта попадает данный угол и заключаем, что последний является именно этим аспектом в орбисе.

Пример 2. Определить, какой аспект представляет собой угол α= 1°48'25".67 и какие его орбисы.

Решение: согласно ф-ле 3.1.

$n_\alpha = 360/1°48\,25.67" \approx 199$

По формуле 3.1.2 следует, что:

$m=(3\times199)+1=598 \quad m-2=596$

Значит:

$$T_{598} = \left(\frac{1080}{598}\right)^{\circ} = 1°48'21".67$$

$$H_{199} = \left(\frac{360}{199}\right)^{\circ} = 1°48'32".56$$

$$T_{596} = \left(\frac{1080}{596}\right)^{\circ} = 1°48'43".49$$

$$\Delta_1 = H_{199} - T_{598} = 1°48'32".56 - 1°48'21".67 = 0°0'10".89$$

$$\Delta_2 = T_{596} - H_{199} = 1°48'43".49 - 1°48'32".56 = 0°0'10".93$$

$a=598 \quad b=199 \quad c=596 \quad A=797 \quad B=795$

рис.33

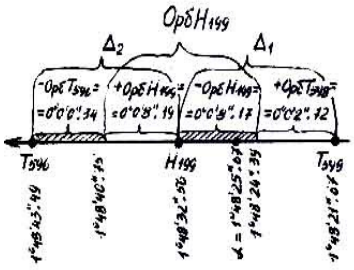

$$-Орб\,H_{199} = \frac{588 \times 0°0'10".89}{797} = 0°0'8".17$$

$$+Орб\,H_{199} = \frac{596 \times 0°0'10".93}{795} = 0°0'8".19$$

или орбис аспекта-ориентира H_{199} простирается от 1°48'24".39 до 1°48'40".75. Наносим это графически, как и данный угол α, и видим, что он находится в негативном орбисе аспекта H_{199}, т.е. сам угол α, представляет собой аспект H_{199} в орбисе.

При округленном до единицы ориентирующем числе "n" = четному числу, определенный им точный гональный аспект H_n всегда граничит непосредственно с обеих сторон с двумя точными звездообразными центробежными четными аспектами $Ф_{m-2} > H_n > Ф_m$, а определяющий индекс "m" меньшего из них равен удвоенному индексу "n" плюс единица:

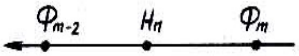

рис.34

3.1.3. $m_Ф = 2n+1$

Пример 3. Установить, какой аспект представляет собой угол β = 5°15'48"

$$n_\beta = \frac{360°}{5°15'48"} \approx 68$$

$$H_{68} = \left(\frac{360}{68}\right)^0 = 5°17'38".82$$

$$m_Ф = (2 \times 68) + 1 = 137$$

$$m_Ф - 2 = 135$$

$$Ф_{137} = \left(\frac{720}{137}\right)^0 = 5°15'19".71$$

$$Ф_{135} = \left(\frac{720}{135}\right)^0 = 5°20'$$

$a = 137$ $b = 68$ $c = 135$ $A = 205$ $B = 203$

$\Delta_1 = 0°2'19".11$ $\Delta_2 = 0°2'21".18$

$$-Орб\,H_{68} = \frac{137 \times 0°2'19".11}{205} = 0°1'32".97$$

$$+Орб\,H_{68} = \frac{135 \times 0°2'21".18}{207} = 0°1'33".89$$

рис.35

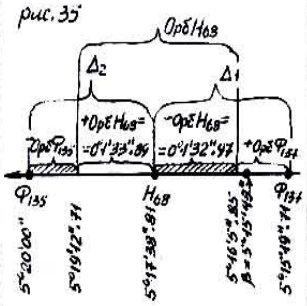

Следовательно, орбис точного ориентирующего аспекта H_{68} начинается с 5°16'5".85 и доходит до 5°19'12".11, из-за которого данный угол β находится в сфере воздействия угла с $Ф_{137}$ и сам представляет собой этот аспект, в орбисе.

Если же определяемый угол α оказывается вне границ углов $Ф_{m-2} > H > Ф_m$, возможны два случая: $H > Ф_m > α'$ и $T > α" > H$. В первом случае необходимо определить, с каким точно аспектом $T < Ф_m$ граничит $Ф_m$, чтобы потом вычислить орбисы и установить, в чьем орбисе находится α', т.е. каким аспектом является он сам. Во втором случае надо вычислить, с каким точно аспектом T>H граничит H и после этого поступить, как в первом случае. Из таблицы аспектов(будут опубликованы в след. номере журнала — прим. ред.) видно, что в своем нарастающеиерархическом порядке образующие углы всех правильных многоугольников, т.е. все аспекты, расположены так:

.
.
H
Ф
T
H
T
Ф
.
.

Если обозначим и произвольные

Орбисы всех аспектов на основе числа 7 и воздействия Сатурна, значительно сужаются, особенно отрицательные орбисы.

[redacted]

углы (α' и α") в указанных интервалах, графически это выражается таким образом:

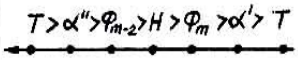

рис.36

Из-за очевидности взаимосвязи аспектов в этой иерархии следует, что:

числовой индекс m_T каждого аспекта T_m, меньший его соседнего аспекта $Ф_m$, равен полусумме утроенного числового индекса $m_Ф$ плюс 1, т.е.

3.1.4. $m_T = (3m_Ф + 1)/2$

А числовой индекс $m_Ф$ каждого аспекта $Ф_m$ больше его соседнего аспекта T_m, равен одной трети части разницы удвоенного индекса m_T минус 1, т.е.

3.1.5. $m_Ф = (2m_T - 1)/3$

Примечание: Естество соседнего аспекта T или Ф в этих случаях можно определить и через соседние аспекты H_{n-1} и H_{n+1} аспекта H_n, после которого применяются формулы 3.1.2. и 3.1.3.:

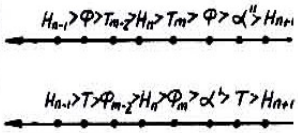

рис.37

Пример: Определить естество,

Все аспекты на основе числа 3 и Юпитера, дают максимально расширенный орбис.

силу и мощность аспекта $\alpha = 1°59'35''$.

Решение: по формуле 3.1 находим, что $n_H \approx \frac{360}{1°59'35''} \approx 181$

Из-за нечетности полученного индекса-ориентира, с обеих сторон аспекта H_{181} должны находиться четные углы Т:

$\Phi_{361} > \alpha > T_{542} > H_{181} > T_{544} > \Phi_{363}$

$1°59'40''.06$ $1°59'35''$ $1°59'33''.43$ $1°59'20''.22$ $1°59'7''.06$ $1°59'0''.05$

рис.38

Вот как мы вычислили индексы и величины углов на этом чертеже:

Из 3.1.2. следует, что $m_T = (3x181)+1 = 544$;

Из 1.1.2.2. следует, что

$$T_{544} = \left(\frac{1080}{544}\right)^{\circ} = 1°59'7''.06$$

$$T_{542} = \left(\frac{1080}{542}\right)^{\circ} = 1°59'33''.43$$

Значит, α должен находиться между T_{542} и каким-то аспектом $\Phi > T_{542}$:

Из 3.1.5. следует, что $n_\Phi > T_{542} = \frac{(2 \times 542)-1}{3} = 361$

По формуле 1.1.2.1.:

$$\Phi_{361} = \left(\frac{720}{361}\right)^{\circ} = 1°59'40''.06$$

Поэтому и мы расположили α именно между Φ_{361} и T_{542}. Чтобы определить сейчас, в чьем орбисе находится α, используем формулу 2.3.2:

Φ_{361} α T_{542} H_{181}

$1°59'40''.06$ $1°59'36''.08$ $1°59'35''$ $0°0'2''.65$ $1°59'33''.43$ $1°59'20''.22$

рис. 39

$$\left.\begin{matrix} B = 542 \\ C = 361 \end{matrix}\right\} B = 903 \quad \Delta_2 = 0°0'6''.63$$

$$+Орб.\ T_{542} = \frac{361 \times 0°0'6''.67}{903} = 0°0'2''.65$$

$0°0'2''.65 + 1°59'33''.43 = 1°59'36''.08$ (граница орбисов Φ_{361} и T_{542})

Значит, угол α находится в положительном орбисе аспекта T_{542} и сам представляет собой 542-стель в орбисе.

Здесь можем заглянуть предварительно в параграфы о силе и балле аспектов и вычислить и их для угла α в нашей задачке:

$\alpha = 1°59'35''$

$T_{542} = 1°59'33''.43$

$\alpha = T_{542} - \alpha = 0°0'1''.57$

$+Орб.T_{542} = 0°0'2''.65$

На основании этих данных и формулы 4.1:

$$e_\alpha = \frac{(0°0'2''.65 - 0°0'1''.57) \times 100}{0°0'2''.65} \approx 41\%$$

Т.е. сила 542-стели в $1°59'5'' = 41\%$. И, наконец, по формуле 5. вычисляем балл или мощность этого угла:

$$B_{T542/41\%} = \frac{10 \times 41}{542} = 0.76 \text{ аспектонов}$$

Проверим начало решения этой задачи и согл. формулам 3.1.2. и 3.1.3:

$H_{180} > \Phi_m > T_{m-2} > H_{181} > T_m$

рис.40

По 3.1:

$$n_H = \frac{360}{1°39'35''} = 180.627177 \approx 181$$

При нечетном n_{181} соседний аспект аспекту H_{181}, больше последнего, должен быть какой-то T_{m-2}. Какой точно—находим по формуле 3.1.2:

$m_T = (3x181)+1 = 544$; тогда $m-2 = 542$, т.е. получаем то же самое, как и по формулам 3.1.4. и 3.1.5.

Таким образом, мы получили те же самые аспекты T_{544} и T_{542}, соседние H_{181}, которые вычислили по формулам 3.1.4 и 3.1.5. Если действительно нам не известны формулы 3.1.4 и 3.1.5, приходится искать местонахождение данного угла α через аспект H_{180}. Согласно 3.1.3, индекс его соседнего, меньшего аспекта Φ_m, получается так:

$m_\Phi = (2x180)+1 = 361$

По формуле 1.1.2.1:

$$\Phi_{361} = \left(720/361\right)^{\circ} = 1°59'40''.06$$

По формуле 1.1.2.2:

$$T_{542} = \left(1080/542\right)^{\circ} = 1°59'33''.43$$

Значит, угол α (1.59.35") находится именно между этими двумя аспектами, а это подтверждает первое решение.

Все эти скрупулезные вычисления имеют пока только теоретическое значение. Поскольку миг рождения никогда не известен с точностью до сотой части секунды, да и алгоритмы известных нам астрологических программ не учитывают параллакс, рефракцию, аберрацию, скорость света, прямое восхождение и пр. для места рождения, такая точность определения аспектов с астрологическими целями на нынешнем уровне излишня.

b) Каждый центральный угол в интервале от 135° до 180° может быть в орбисе только аспектов E_n и C_n или равен некоему из них, если $C_{m+2} > E_n > C_m$, при котором ориентирующий индекс

3.2.1. $$n_E = \frac{360}{180 - E_n}$$

C_{m+2} E_n C_m

рис.41

Таким образом, округленное с точностью до единицы число представляет собой индекс ориентирующего аспекта E_n, ближайшего до данного угла, но только если n —

четное число, кратное 4. В таком случае:

3.2.2. $m_c=(n-2)/2$

Определяя таким образом естество непосредственно ближайших аспектов с обеих сторон E_n, можем уже вычислить орбисы в интервале $C_{m+2} \leftarrow C_m$ и сообразить, к какому аспекту принадлежит искомый угол.

Если при делении по формуле 3.2.1 получится нечетное "n" или некратное 4, используем другую формулу:

3.2.3. $$m_c=\left(\frac{180}{180-C_m}\right)^{\circ\prime\prime}$$

Результат округляется с точностью до единицы и представляет собой индекс ориентирующего точного аспекта C_m.

При этом положении, всегда существует два непосредственно ближайших к нему с обеих сторон точных аспекта $E_{n+4}>C_m>E_n$:

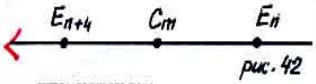

рис. 42

при котором:

3.2.4. $n=2m-2$

Вычисляя точные аспекты в этом интервале и нужные орбисы, мы соображаем, куда попадает искомый угол и каким, в сущности, аспектом в орбисе он собой представляет.

4. Вычисление точности аспекта (e_α) в процентах.

Если α' —данный аспект в орбисе;

α —точный аспект;

d —разница между α' и α, т.е. $\Delta\alpha\alpha'$

$Обр_\alpha$ —положительный или отрицательный орбис, в который попадает α'; тогда:

4.1 $$e_{\alpha'}=\left[\frac{(Орб_\alpha-d)\times 100}{Орб_\alpha}\right]\%$$

Примеры: вычислить точность аспектов в орбисе:

1. с примера 2 (см. выше):

$$\alpha'=1^\circ48'25''.67$$
$$\alpha=H_{199}=1^\circ48'32''.54$$
$$d=1^\circ48'32''.54-1^\circ48'25''.67=0^\circ0'6''.87$$
$$^-Орб_\alpha=0^\circ0'8''.17$$
$$e_{\alpha'}=\frac{(0^\circ0'8''.17-0^\circ0'6''.87)\times 100}{0^\circ0'8''.17}=15.9\%$$

2. с примера 3 (см. выше):

$$\alpha'=5^\circ15'48''$$
$$\alpha=\Phi_{131}=5^\circ15'19''.71$$
$$d=0^\circ0'28''.29$$
$$^+Орб\ \Phi_{131}=0^\circ0'46''.14$$
$$e=\frac{(0^\circ0'46''.14-0^\circ0'28''.29)\times 100}{0^\circ0'46''.14}=38.6\%$$

5. Балл (мощность) аспекта в аспектонах (мерах мощности аспекта)

$$B_{асп}=\frac{10e}{n}\ asp.,$$

где e — точность аспектов в %, а n — его индекс.

Пример: сравнить по мощности аспект тригон с точностью 2%, с аспектом H_{124}(124-ил), с точностью 48%.

$$B_{H_3}=\frac{10\times 2}{3}=6.7asp$$

$$B_{H_{124}}=\frac{10\times 48}{124}=3.9asp$$

Отсюда видно, что совпад с точностью 100% должен иметь мощность 1000asp; оппозиция—500 asp; тригон — 333asp и т.д.

6. Аспектированность гороскопа (общая аспектная мощность).

A_s= сумма баллов всех аспектов в гороскопе $=\sum B_n$

Вычисление положительной аспектированности возможно только после определения какие аспекты положительны и какие — отрицательны по воздействию.

7. Астрономические и каббалистические основания вычисления множителей для расчета орбисов Луны и планет.

В дальнейшем будут даны основные астрономические характеристики Солнца, Луны и планет. Их сумма для каждой плнеты является баллом для получения множителей для расчета орбисов Луны и планет, а именно:

Если балл Солнца (зд. 636) — единица, то орбисы Луны и планет получаются через умножение конкретного орбиса данного аспекта для Солнца на:

Луна—0.50943396
Меркурий—0.31132075
Венера—0.3490566
Марс—0.17767295
Юпитер—0.2168113
Сатурн—0.16981132
Уран—0.18710691
Нептун—0.18081761
Плутон—0.08647799

Астрономы должны усовершенствовать эту таблицу и тогда эти множители будут точнее.

Из многовекового опыта астрологов очевидно, что некоторые аспекты, из-за их соответствия с данными планетами и числами, практически расширяют или сужают орбис влияния или замедляют воздействие (Сатурн), либо ускоряют его (Уран). У автора настоящей статьи накоплен многолетний опыт в этом отношении, но он не хочет навязывать свою систему соответствий. Поэтому каббалистические, чисто астрологические и индивидуальные соображения для изменения данного орбиса пока должны остаться собственным творчеством каждого астролога. Здесь можно сказать только, что, как например, орбисы септиля, бисептиля и трисептиля, так и всех остальных аспектов на основе числа 7 и воздействия Сатурна, значительно

☞

сужаются, особенно отрицательные орбисы (положительные, когда движение аспектирующей планеты ретроградно). Наоборот, тригон и все аспекты слабее его, но на основе числа 3 и Юпитера, дают максимально расширенный орбис.

ОСНОВНОЙ ЗАКОН КАНОНА МАТЕМАТИЧЕСКОЙ АСПЕКТОЛОГИИ:

СУБЪЕКТИВНОЕ ИЗМЕНЕНИЕ ГРАНИЦ ОРБИСА ЗАПРЕЩЕНО ВНЕ ЕГО МАТЕМАТИЧЕСКИХ ГРАНИЦ.
АСТРОЛОГ ИМЕЕТ ПРАВО, В СОГЛАСИИ СО СВОИМ ЛИЧНЫМ ОПЫТОМ, ИЗМЕНЯТЬ ЭТИ ГРАНИЦЫ ТОЛЬКО ВНУТРИ СТРОГИХ МАТЕМАТИЧЕСКИХ ПРЕДЕЛОВ ОРБИСА.

(Продолжение следует)

Желателно е таблиците по-долу да се пречертаят и препишат ясно и точно на компютър, понеже Fine Reader не може да ги разчете. Когато се състави програма, тя сама ще си изчислява всичко по алгоритъма.

Тези и следващите таблици са с точност до секунда. Може да се изчислява с такава точност, но само при прецизно отчетено рождено време до секунда или в хорарната астрология. И в другите случаи е добре да се пресмята тъй акуратно, но резултатът ще е астрономически верен до минута, тъй като табличните ефемериди през 24 или 12 ч. рядко отчитат паралакса, рефракцията, истинската фигура на Земята, както и други по-фини фактори. Известно приближение към истинските координати дава методът на сложната таблична интерполация. Възможни са и местни корекции на паралакса и др. но са нужни точни изходни данни и познаване на формулите. Най добрите ефемериди в таблици са дадени с точност до 6"

ТАБЛИЦА ЗА ОРБИСИТЕ НА ГЛАВНИТЕ АСПЕКТИ

Планета	Аспект: съвпад: ☌ H_1: 00°00'00"		Аспект: опозиция: ☍ H_2: 180°00'00"		Аспект: тригон: △ H_3: 120°00'00"		Аспект: квадрата □ H_4: 90°00'00"		Аспект: квинтил: Q H_5: 72°00'00"	
	Начало и -орб.	Край и + орбис	Начало и -орб.	Край и + орбис	Начало и -орб.	Край и + орбис	Начало и -орб.	Край и + орбис	Начало и -орб.	Край и + орбис
☉	290000"	290000"	1653000"	1653000"	1104610"	1305433"	830437"	981055"	683417"	754722"
	-290000	+290000	-143000	+143000	-91351	+105433	-65523	+81055	-32543	+34722
☽	144625	144625	1723648	1723648	1151751	1253327	862824	941006	701513	735550
	-144625	+144625	-72313	+72313	-44209	+53327	-33137	+41006	-14448	+15550
☿	90142	90142	1752910	1752910	1170735	1232347	876041	923250	705558	731048
	-90142	+90142	-43051	+43051	-25226	+32347	-20920	+23250	-10403	+11048
♀	100722	100722	1745620	1745620	1164541	1234829	873501	925122	704817	733922
	-100722	+100722	-50341	+50341	-31320	+34829	-22500	+25122	-11149	+11922
♂	50910	50910	1772526	1772526	1182136	1215618	884612	912714	712327	724024
	-50910	+50910	-23435	+23435	-13825	+15618	-11349	+12714	-03634	+04024
♃	61733	61733	1765114	1765114	1175950	1222201	882953	914532	711522	724921
	-61733	+61733	-30847	+30847	-20011	+22201	-13008	+14532	-04439	+04921
♄	45529	45529	1773216	1773216	1182557	1215109	884928	912322	712506	723837
	-45529	+45529	-22745	+22745	-13403	+15109	-11033	+12322	-03456	+03837
♅	52534	52534	1771713	1771713	1181623	1220229	884217	913152	712131	724233
	-52534	+52534	-24247	+24247	-14338	+20229	-11744	+13152	-03830	+04233
♆	52010	52010	1771956	1771956	1181806	1220027	884335	913020	712209	724151
	-52010	+52010	-24005	+24005	-14155	+20027	-11626	+13020	-03752	+04151
♇	51438	51438	1772243	1772243	1181952	1215822	884454	912846	712249	724107
	-51438	+51438	-23719	+23719	-14009	+15822	-11507	+12846	-03712	+04107
⚷	23029	23029	1784446	1784446	1191207	1205637	892406	904228	714213	721940
	-23029	+23029	-11515	+11515	-04754	+05637	-03556	+04228	-01747	+01940

Планета	Аспект: пентаграл/би-квинтил/: ⊥ C_5: 144°00'00"		Аспект: секстила/ж.р./ ⚹ H_6: 60°00'00"		Аспект: септил: S H_7: 51°25'42"86		Аспект: септаграл/три-септил/: 3S C_7: 154°17'8"57		Аспект: септастел/би-септил/: 2S C_7: 102°51'25"71	
	Начало и -орб.	Край и + орбис	Начало и -орб.	Край и + орбис	Начало и -орб.	Край и + орбис	Начало и -орб.	Край и + орбис	Начало и -орб.	Край и + орбис
☉	1382742"	1461407"	565232"	633145"	493919"	532000"	1523444"	1563118"	981055"	1055256"
	-53219	+41407	-30929	+33145	-14624	+15417	-24225	+21409	-44031	+30131
☽	1411043	1460928	582329	614753	503131	522357	1525425	1552529	1002832	1042355
	-24918	+20927	-13632	+14753	-05413	+05814	-12245	+10821	-22255	+13229
☿	1421633	1451907	590101	610556	505235	520118	1532635	1545855	1012406	1034757
	-14328	+11907	-05900	+10556	-03308	+03535	-05034	+04146	-12720	+05531
♀	1420401	1452843	589367	611356	504835	520537	1532027	1550359	1011331	1035448
	-15600	+12843	-10609	+11356	-03709	+03954	-05642	+04650	-13755	+10322
♂	1430058	1444509	592621	603738	510649	514703	1534818	1544059	1020136	1032341
	-05903	+04509	-03340	+03738	-01855	+02019	-02852	+02351	-04951	+03216
♃	1424754	1445509	591854	604557	510238	515031	1534155	1544616	1015034	1033049
	-11207	+05509	-04107	+04557	-02306	+02448	-03515	+02907	-10051	+03924
♄	1430335	1444310	592750	603558	510739	514508	1534934	1543956	1020348	1032218
	-05626	+04310	-03211	+03558	-01804	+01925	-02739	+02247	-04739	+03050
♅	1425750	1444733	592433	603938	510549	514706	1534646	1544215	1015857	1032524
	-12101	+04733	-03528	+03938	-01955	+02123	-03024	+02507	-06230	+03358
♆	1425652	1444646	592509	603858	510608	514645	1534716	1544150	1015950	1032450
	-10109	+04646	-03452	+03858	-01935	+02102	-02954	+02442	-05137	+03324
♇	1425955	1444557	592344	603818	510629	514623	1534747	1544125	1013041	1032416
	-10006	+04557	-03416	+03818	-01915	+02040	-02923	+02416	-05046	+03250
⚷	1433116	1442159	594337	601819	511631	513536	1540307	1542845	1022711	1030708
	-02845	+02159	-01624	+01819	-00913	+00953	-01403	+01137	-02416	+01542

Орбиси на асцендента: При неравнодомните системи орбисите на асцендента и върховете на домовете зависят от "Л" - големината на дома в дъга. Ако, а"е нощният орбис на асцендента, а, а' - дневният, то а = Л:5n, където n е образуващото число на аспекта, според научната класификация; докато а' = Л/дневният дом в дъга/:15n. Тези формули важат само в случаите, когато орбисът на аспекта за асцендента се получи по-голям от този на планетата, с която е в аспект; в противен случай е в сила последният. До съставянето на таблици за орбиса на върховете на домовете при равнодомните системи, могат да се използват и за тях горните формули. Пример първи при неравнодомна с-ма: да се определи в съвпад ли е Плутон с Асцендента, при дъгово разстояние обратно на часовата стрелка, на 4° от него, и при големина на 1 дом 24°, и ако е в съвпад, чий е орбисът. Решение: от таблицата се вижда, че Плутон има максимален орбис за съвпад 2°31' и то със Слънцето, - поради което заключаваме, че в горния случай може да е в орбиса само на асцендента. Проверяваме: а = 24:/5x1/=4°48', което потвърждава предположението. Пример II: В орбис ли е /и в чий/ Плутон на 2°50' над асцендента, при XII дом = 45°? а' = 45:15=3° - следователно, Плутон в този случай е в отрицателния орбис на асцендента. Пример III: В орбиса на ⚷ или в орбиса на асцендента е дъга от 154°2' между върха на първи дом и Плутон в дневната полусфера? Септаграл154°17'8"57 - 154°2' = 0°15'8"57 и затова дадената дъга за малко не достига, за да бъде в орбиса на Плутон. Но ако VII дом, в който се намира ⚷ е широк 45°, то а' = 45:/15x7/=0°25'43", значи Плутон е в орбиса на този триоептил към асцендента. Според тези формули Слънцето, вътрешните планети и асцендентът имат аспектни отношения към целия обективен свят и го моделират по-силно, отколкото той - субекта.

Формула за точността на аспекта в %: ако α' е аспектът в орбис, α - точният аспект, r - абсолютната стойност на неговия отрицателен или положителен табличен орбис, а δ - разликата между α и α', то точността "е" = $\frac{100(r-\delta)}{r}$ %, с точност до 1%. Формула за мощността /бала/ на аспекта в аспектони: $B = \frac{10e}{n}$ аспектона, където n е образуващото асп.число.

Второстепенни аспекти от I категория: ∠, □, N, 4N, 2N, ⊥, 3⊥, m, ∞, ω, ⚹ и ▽

ТАБЛИЦА ЗА ОРБИСИТЕ НА ВТОРОСТЕПЕННИТЕ АСПЕКТИ И М.С.

	Аспект: октила/полуквадрата/: ∠ H_8: 45°00'00"		Аспект: октаграда/квадрата и 1/2/: □ E_8:135°00'00"		Аспект: нонил/нонагон, нонет/: N H_9: 40°00'00"		Аспект: нонаград/кварнонет/: 4N C_9:160°00'00"		Аспект: нонастел/бинонет/: 2N Φ_9: 80°00'00"		Аспект: децил/полуквинтил/: ⊥ H_{10}: 36°00'00"		
☉	431200	465724	1305433	1382742	385508	410835	1582400	1612246	781539	830437	345020	371429	☉
	-14300	+15724	-40527	+32742	-10452	+10835	-13600	+12246	-14421	+30437	-10941	+11429	
☽	440459	455949	1325458	1364549	392658	403457	1591105	1604210	790651	813403	352204	363757	☽
	-05502	+05949	-20503	+14549	-03303	+03457	-04855	+04210	-05310	+13403	-03757	+03757	
☿	442523	453533	1334336	1367440	393949	402122	1593007	1602547	792731	805729	353817	362312	☿
	-03338	+03633	-11625	+10440	-02012	+02122	-02954	+02547	-03230	+05729	-02142	+02312	
♀	442219	454059	1333420	1361230	393722	402357	1593604	1602854	792335	810427	353541	362600	♀
	-03742	+04059	-12541	+11230	-02239	+02357	-03331	+02854	-03626	+10427	-02420	+02600	
♂	444049	452052	1341624	1353655	394829	401212	1594257	1601443	794128	803249	354738	361315	♂
	-01912	+02052	-04337	+03655	-01132	+01212	-01704	+01443	-01833	+03249	-01223	+01315	
♃	443634	452529	1340545	1354505	394556	401453	1593911	1601758	793722	804005	354453	361610	♃
	-02327	+02529	-05316	+04505	-01406	+01453	-02060	+01758	-02239	+04005	-01508	+01610	
♄	444140	451957	1341820	1353517	394900	401139	1594342	1601404	794217	803121	354811	361239	♄
	-01821	+01957	-04141	+03517	-01101	+01139	-01619	+01404	-01744	+03121	-01150	+01239	
♅	443948	452158	1341405	1353852	394852	401250	1594203	1601530	794029	803433	354658	361357	♅
	-02013	+02158	-04556	+03852	-01209	+01250	-01756	+01530	-01932	+03433	-01303	+01357	
♆	444008	452137	1341451	1353814	394804	401238	1594221	1601514	794048	803359	354711	361343	♆
	-01953	+02137	-04510	+03814	-01157	+01238	-01740	+01514	-01913	+03359	-01250	+01343	
♇	444029	452114	1341538	1353734	394817	401225	1594239	1601458	794108	803323	354724	361329	♇
	-01932	+02114	-04423	+03734	-01144	+01225	-01722	+01458	-01853	+03323	-01236	+01329	
☊	445040	451010	1344547	1351758	395424	400556	1595142	1600710	795059	801558	355359	360627	☊
	-00921	+01010	-02114	+01758	-00537	+00556	-00819	+00710	-00902	+01558	-00602	+00627	

	децистела/квинтил и 1/2/: 3⊥ T_{10}:108°00'00"		ундецил/1/11/: m H_{11}:32°43'38"18		ундеград/5/11/: ∞ C_{11}:163°38'10"9		ундестел/2/11/: ω Φ_{11}:65°27'16"36		дуодецила(полусекстила) ⚹ H_{12}: 30°00'00"		дуодеграда(квинконция): ▽ E_{12}:150°00'00"		
☉	1055256	1104610	320000	332929	1623458	1643417	633146	664000	291121	305126	1481407	1513444	☉
	-20704	+24610	-04338	+04551	-10321	+05606	-15531	+11244	-04839	+05126	-14553	+13444	
☽	1065516	1092439	322125	330525	1630555	1640646	637226	660420	293513	302613	1490504	1504816	☽
	-10444	+12440	-02214	+02322	-03217	+02835	-05851	+03704	-02448	+02613	-05357	+04816	
☿	1072027	1085142	323004	325755	1631828	1635539	645119	654965	294452	301601	1492703	1502930	☿
	-03934	+05142	-01336	+01417	-01944	+01728	-03558	+02239	-01509	+01601	-03258	+02930	
♀	1071539	1085801	322825	325939	1631605	1635746	644658	655240	294302	301758	1492303	1503305	♀
	-04422	+05801	-01514	+01601	-02206	+01935	-04020	+02524	-01659	+01758	-03658	+03305	
♂	1073726	1082932	325124	325147	1632656	1634809	650645	654012	295122	300909	1494112	1501650	♂
	-02235	+02932	-00246	+00909	-01116	+00959	-02032	+01256	-00339	+00909	-01849	+01650	
♃	1073226	1083604	323411	325336	1632427	1635022	655221	654304	294927	301110	1493702	1502034	♃
	-02735	+03603	-00929	+00957	-01345	+01211	-02504	+01547	-01034	+01110	-02259	+02034	
♄	1073825	1082814	323614	325126	1632726	1634743	650740	653938	295145	300845	1494202	1501606	♄
	-02135	+02814	-00725	+00748	-01046	+00932	-01937	+01222	-00816	+00845	-01759	+01606	
♅	1073614	1083106	323529	325218	1632520	1634841	650540	654053	295054	300938	1494012	1501744	♅
	-02347	+03106	-00810	+00835	-01152	+01030	-02137	+01337	-00907	+00938	-01949	+01744	
♆	1073638	1083035	324339	325204	1632532	1634831	650601	654040	295103	300928	1494031	1501726	♆
	-02323	+03035	-00802	+00827	-01140	+01020	-02116	+01323	-00858	+00928	-01929	+01726	
♇	1073702	1083003	323545	325156	1632644	1634820	650624	654023	295113	300918	1494062	1501708	♇
	-02259	+03002	-00754	+00818	-01128	+01009	-02054	+01310	-00848	+00918	-01909	+01708	
☊	1074901	1081423	323952	324737	1633243	1634302	651717	653334	295548	300427	1495061	1500812	☊
	-01100	+01423	-00347	+00358	-00529	+00452	-01000	+00618	-00413	+00427	-00910	+00812	

Орбис на МС: Той е много тесен, но силен. Изчислява се по формулата $m = \frac{Л}{10n}$ за аспектите между МС и планетите в източната полусфера и по формулата $m' = \frac{Л}{30n}$ – за планетите в западната полусфера. И тук Л е големината на аспектиращия дом/дома с аспектиращата МС планета/ в градуси, а n – образуващото число на аспекта. Пак първо търсим d – разликата между $\mathcal{L}$ и $\mathcal{L}'$ според формулата за "е" на предишната страница. Изчисляваме и m или m'. Проверяваме и табличния орбис на дадената планета за този аспект: ако той е по-широк от m или m' – в сила е той; в противен случай важи орбисът на МС. Ако $d > m(m')$ или e, няма аспект с МС. Пример I: Има ли аспект между Плутон в 5°28' на Близнаци в XII дом, широк 31°, и МС в 0°12' на Овена и ако има – чий и какъв е орбисът му? Решение: d = 65°28'-0°12'=65°16'. За малко не достига, за да влезе в орбиса на ундестела за Плутон, според таблицата. Остава вероятността да е в орбиса на МС, което проверяваме: $m = \frac{31°}{10x11}$ =0°16'55". Разликата d = 65°27'16"36-65°16" = =0°11'16"36, т.е. тя е по-малка от m и, следователно има аспект ундестел между Плутон и МС, в орбиса на последния. Ако искаме, по формулата за точността изчисляваме лесно и е = $\frac{100(m-d)}{m}$ = =33%, а мощността или балът В = $\frac{10x33}{11}$ = 30 аспектона. По-голяма точност е необходима само в случаите, когато и друг аспект се окаже със същата мощност: тогава пресмятаме точността до стотни и тогава коригираме бала: $\frac{10x33,36}{11}$ =30.33 аспектона. Пример II: Какъв е аспектът между същата дължина на МС и Уран в 20°6'28" на Везните в IV дом, широк 43°, и в чий орбис е? Решение: 20°6'28"♎ = 200°6'28" дължина в зодиака. 0°12' -200°6'28"=-199°54'28"+360°/в случаите на отрицателна разлика като тази/=160°5'32". Според таблицата, това влиза в положителния орбис на нонаграла за Уран. Проверяваме и по другата формула: $m' = \frac{43°}{30x9}$ = 0°9'33"33. При d = 0°5'32", важи и орбисът на МС, но взимаме по-широкия – на ♑.

По-долу се добавят оригиналните таблици на аспектите според КМА от 2 до 178 градуса. В празните колонки би трябвало да се изчислят орбисите им според формулите, дадени в материала. Тук орбисите са изчислени само в интервала от 15 до 165 градуса.

ТАБЛИЦА НА АСПЕКТИТЕ ОТ 2° до 178° (изчислени орбиси от 15° до 165°) ⊙ 0.28
орбисите влизат за ☉. Нюансиране за ☉ 0.51 ☿ -0.31, ♀ -0.35, ♂ 0.18, ♃ -0.22, ♄ -0.17, ♅ -0.19, ♆ -0.18, ♇ -0.1
ASC 0.5, MC 0.4, ☉ 0.3, ☾ 0.2

АСПЕКТ	⊖ ОРБ ОТ	СТОЙНОСТ	⊕ ОРБ ДО	АСПЕКТ	⊖ ОРБ ОТ	СТОЙНОСТ	⊕ ОРБ ДО	АСПЕКТ	⊖ ОРБ ОТ	СТОЙНОСТ	⊕ ОРБ ДО
H1 δ съвпад	29 00 00	0 00 00	29 00 00								
				Φ347		2 04 30		T500		2 09 36	
H360 микроδ	0 59 57	1 00 00		T520		2 04 37		Φ333		2 09 44	
H180 микроδ	1 59 47	2 00 00		H173		2 04 52		H166		2 10 08	
Φ358		2 00 20		T518		2 05 06		Φ331		2 10 31	
T538		2 00 27		Φ345		2 05 13		T496		2 10 39	
H178		2 00 41		H172		2 05 35		H165		2 10 55	
T536		2 00 54		Φ343		2 05 57		T494		2 11 11	
Φ357		2 01 01		T514		2 06 04		Φ329		2 11 19	
H178		2 01 21		H171		2 06 19		H164		2 11 43	
Φ355		2 01 42		T512		2 06 34		Φ327		2 12 06	
T532		2 01 49		Φ341		2 06 41		T490		2 12 15	
H177		2 02 02		H170		2 07 04		H163		2 12 31	
T530		2 02 16		Φ339		2 07 26		T488		2 12 48	
Φ353		2 02 22		T508		2 07 35		Φ325		2 12 56	
H176		2 02 44		H169		2 07 48		H162		2 13 20	
Φ351		2 03 05		T506		2 08 04		Φ323		2.222222 2 13 45	
T526		2 03 12		Φ337		2 08 12		T484		2 13 53	
H175		2 03 26		H168		2 08 35		H161		2 14 10	
T524		2 03 40		Φ335		2 08 58		T482		2 14 27	
Φ349		2 03 47		T502		2 09 05		Φ321		2 14 35	
H174		2 04 09		H167		2 09 21		H160		2 15 00	

Особено интересни за изследване са така наречените «екзотични» аспекти с повтаряне на една цифра или периоди от по две или повече цифри след десетичната точка, когато са в десетичен вид; или с повтарящи се цифри, когато са в градуси, минути и секунди - напрпимер: N324 = 1.11111111…, H177 = 2°02`02”, H162 = 2.222222…и др., отбелязани в приложените таблици.

АСП.	ОТ	СТОЙНОСТ	ДО	АСП	ОТ	СТОЙНОСТ	ДО	АСП	ОТП	СТОЙНОСТ	ДО
Φ319		2 15 26		Φ305		2 21 39		H145		2 28 58	
T478		2 15 34		H152		2 22 07		T434		2 29 19	
H159		2 15 51		Φ303		2 22 35		Φ289		2 29 29	
T476		2 16 08		T454		2 22 43		H144		2 30 00	
Φ317		2 16 17		H151		2 23 03		Φ287		2 30 32	
H158		2 16 43		T452		2 23 22		T430		2 30 42	
Φ315		2 17 09		Φ301		2 23 32		H143		2 31 03	
T472		2 17 18		H150		2 24 00		T428		2 31 25	
H157		2 17 35		Φ299		2 24 29		Φ285		2 31 35	
T470		2 17 53		T448		2 24 39		H142		2 32 07	
Φ313		2 18 02		H149		2 25 58 2.424242		Φ283		2 32 39	
H156		2 18 28		T446		2 25 18		T424		2 32 50	
Φ311		2 18 55		Φ297		2 25 28		H141		2 33 11	
T466		2 19 04		H148		2 25 59		T422		2 33 34	
H155		2 19 22		Φ295		2 26 27		Φ281		2 33 44	
T464		2 19 40		T442		2 25 39		H140		2 34 17	
Φ309		2 19 49		H147		2 26 56		Φ279		2 34 50	
H154		2 20 53		T440		2 27 17		T418		2 35 02	
Φ307		2 20 43		Φ293		2 27 27		H139		2 35 24	
T460		2 20 53		H146		2 27 57		T416		2 35 47	
H153		2 21 11		Φ291		2 28 28		Φ277		2 35 57	
T458		2 21 29		T436		2 28 38		H138		2 36 31	

АСП	от	стойност	до	АСП	от	стойност	до	АСП	от	стойност	до
Т350		3 05 09		П328		3 17 34		Н102		3 31 46	
Ф233		3 05 25		Н109		3 18 09		Ф203		3 32 49	
Н116		3 06 12		Т326		3 18 47		Т304		3 33 10	
Ф231		3 07 01		Ф217		3 19 05		Н101		3 33 52	
Т346		3 07 17		Н108		3 20 00		Т302		3 34 34	
Н115		3 07 49		Ф215		3.3333333 3 20 56		Ф201		3 34 56	
Т342		3 08 23		Т322		3 21 15		Н100		3 36 00	
Ф229		3 08 39		Н107		3 21 52		Ф199		3 37 05	
Н114		3 09 28		Т320		3 22 30		Т298		3 37 27	
Ф227		3 10 18		Ф213		3 22 49		Н99		3 38 11	
Т340		3 10 36		Н106		3 23 46		Т296		3 38 56	
Н113		3 11 09		Ф211		3 24 45		Ф197		3 39 18	
Т338		3 11 43		Т316		3 25 04		Н98		3 40 25	
Ф225		3 12 00		Н105		3 25 43		Ф195		3 41 33	
Н112		3 12 51		Т314		3 26 23		Т292		3 41.56	
Ф223		3 13 44		Ф209		3 26 42		Н97		3 42 40	
Т334		3 14 01		Н104		3 27 42		Т290		3 43 27	
Н111 КНБ		3 14 36		Ф207		3 28 42		Ф193		3 43 50	
П332		3 15 11		Т310		3 29 02		Н96		3 45 00	
Ф221		3 15 29		Н103		3 29 42		Ф191		3 46 11	
Н110		3 16 22		Т308		3 30 24		Т286		3 46 38	
Ф219		3 17 16		Ф205		3 30 44		Н95		3 47 22	

Според КМА, аспектите и по трите формули, между 0 и 1 градуса са "ядрени" аспекти; между 1 до 12 градуса – "микроаспекти", между 12 и 30 градуса – "миниаспекти", между 30 и 90 градуса – "мезоаспекти"; а между 90 и 180 градуса – "макроаспекти". Ядрените биват "лупи", "лазери" и "черни" и "бели дупки" и генерират специфични входове към съвпада – действие на ***Божествения*** *свят. Те са в орбиса му, но имат и собствени микроорбиси. Някои от микроаспектите* ***също*** *влизат в орбиса на съвпада, но, както ядрените аспекти, имат най-голяма сила при първичните дирекции.*

АСП	от	стойност	до	АСП	от	стойност	до	АСП	стойност	до
Т284		3 48 11		Т262		4 07 20		Н80		4 30 00
Ф189		3 48 35		Н87		4 08 17		Ф159		4 31 42
Н94		3 49 47		Т260		4 09 14		Т238		4 32 17
Ф187		3 51 01		Ф173		4 09 43		Н79		4 33 25
Т280		3 51 26		Н86		4 11 10		Т236		4 34 35
Н93		5 52 15		Ф171		4 12 38		Ф157		4 35 10
Т278		3 53 06		Т256		4 13 08		Н78		4 36 55
Ф185		3 53 31		Н85		4 14 07		Ф155		4 38 43
Н92		3 54 47		Т254		4 15 07		П232		4 39 18
Ф183		3 56 04		Ф169		4 15 38		Н77		4 40 31
Т274		3 56 30		Н84		4 17 09		Т230		4 41 45
Н91		3 57 22		Ф167		4 18 41		Ф153		4 42 22
Т272		3 58 15		Т250		4 19 12		Н76		4 44 13
Ф181		3 58 45		Н83		4 20 14		Ф151		4 46 06
Н90 МИКРОП		4 00 00		Т248		4 21 18		Т226		4 46 44
Ф179		4 01 21		Ф165		4 21 49		Н75		4 48 00
Т268		4 01 48		Н82		4 23 25		Т224		4 49 17
Н89		4 02 42		Ф163		4 25 02		Ф149		4 49 56
Т266		4 03 37		Т244		4 25 35		Н74		4 51 54
Ф177		4 04 04		Н81		4 26 40 4.444444		Ф147		4 53 52
Н88		4 05 27		Т242		4 27 47		Т220		4 54 33
Ф175		4 06 52		Ф161		4 28 20		Н73		4 55 53

Асп	от	стойност	до	Асп	от	стойност	до	Асп	от	стойност	до
Т218		4 57 15		Ф131		5 29 46		Т176		6 08 11	
Ф145		4 57 56		Т196		5 30 37		Ф117		6 09 14	
Н72		5 00 00		Н65		5 32 19		Н58		6 12 25	
микро-Ф											
Ф143		5 02 06		Т194		5 34 02		Ф115		6 15 39	
Т214		5 03 49		Ф129		5 34 53		Т172		6 16 45	
Н71		5 04 14		Н64		5 37 30		Н57		6 18 57	
Т212		5 05 40		Ф127		5 40 09		Т170		6 21 11	
Ф141		5 06 23		Т190		5 41 04		Ф113		6 22 18	
Н70		5 08 34		Н63		5 42 51		Н56		6 25 43	
Ф139		5 10 47		Т188		5 44 41		Ф111		6 29 11	
Т208		5 11 33		Ф125		5 45 36		Т166		6 30 22	
Н69		5 13 03		Н62		5 48 23		Н55		6 32 44	
Т206		5 14 34		Ф123		5 51 13		Т164		6 35 08	
Ф137		5 15 20		Т184		5 52 11		Ф109		6 38 19	
Н68		5 17 39		Н61		5 54 06		Н54		6 40 00	
										6.66666	
Ф135		5 20 00		Т182		5 56 03		Ф107		6 43 44	
микро-Т											
Т202		5 20 48		Ф121		5 57 01		Т160		6 45 00	
Н67		5 22 23		Н60		6 00 00		Н53		6 47 33	
				микро-Н							
Т200		5 24 00		Ф119		6 03 01		Т158		6 50 06	
Ф133		5 24 48		Т178		6 04 03		Ф105		6 51 26	
Н66		5 27 16		Н59		6 06 06		Н52		6 55 23	
		5.454545									

И така, целоградусовите аспекти от 1° до 12° се наричат съответно микросъвпад, микроопозиция, микротригон, микроквадрат, микроквинтил, микросекстил, микросептил, микрооктил, микрононил, микродецил, микроундецил и микродецил. Те имат мощно френологическо действие. Миниаспектите са физиогномически, мезоаспектите – корпологични (свързани с тялото и околната среда), а макроаспектите боравят с аурите и висшите тела на човека, по-големи от физическото, и с проникване навън във физическата вселена. Ядрените имат пряк достъп до епифизата, ултрафизата, яснофизата, тотфизата и холифизата на човека и са вход към невидимите ни тела ***вътре*** *в нас, но това значи и отвън, до безкрайност.*

Асп	от ° ' "	стойност ° ' "	до ° ' "	Асп	от ° ' "	стойност ° ' "	до ° ' "	Асп	от ° ' "	стойност ° ' "	до ° ' "
Ф163		6 39 25		Т134		8 03 35		Ф75		9 36 00	
Т154		7 00 47		Ф84		8 05 23		Т112		9 38 34	
Н51		7 03 32		Н44		8 10 55		Н37		9 43 47	
Т152		7 06 19		Ф87		8 16 33		Т110		9 49 05	
Ф101		7 07 43		Т130		8 18 27		Ф73		9 51 47	
Н50		7 12 00		Н43		8 22 19		Н36		10 00 00	
Ф99		7 16 21		Т128		8 26 15		Ф71		10 08 27	
Т148		7 17 50		Ф85		8 28 14		Т106		10 11 19	
Н49		7 20 49		Н42		8 34 17		Н35		10 17 09	
Т146		7 23 50		Ф83		8 40 29		Т104		10 23 05	
Ф97		7 25 22		Т124		8 42 35		Ф69		10 26 05	
Н48		7 30 00		Н41		8 46 50		Н34		10 35 18	
Ф95		7 34 44		Т122		8 51 08		Ф67		10 44 46	
Т142		7 36 20		Ф81		8 53 20		Т100		10 48 00	
Н47		7 39 34		Н40		9 00 00		Н33		10 54 33	
Т140		7 42 51		Ф79		9 06 50		Т98		11 01 13	
Ф93		7 44 31		Т118		9 08 09		Ф65		11 04 37	
Н46		7 49 34		Н39		9 13 51		Н32		11 15 00	
Ф91		7 54 43		Т116		9 18 37		Ф63		11 25 43	
Т136		7 56 28		Ф77		9 21 02		Т94		11 29 22	
Н45		8 00 00		Н38		9 28 25		Н31		11 36 47	

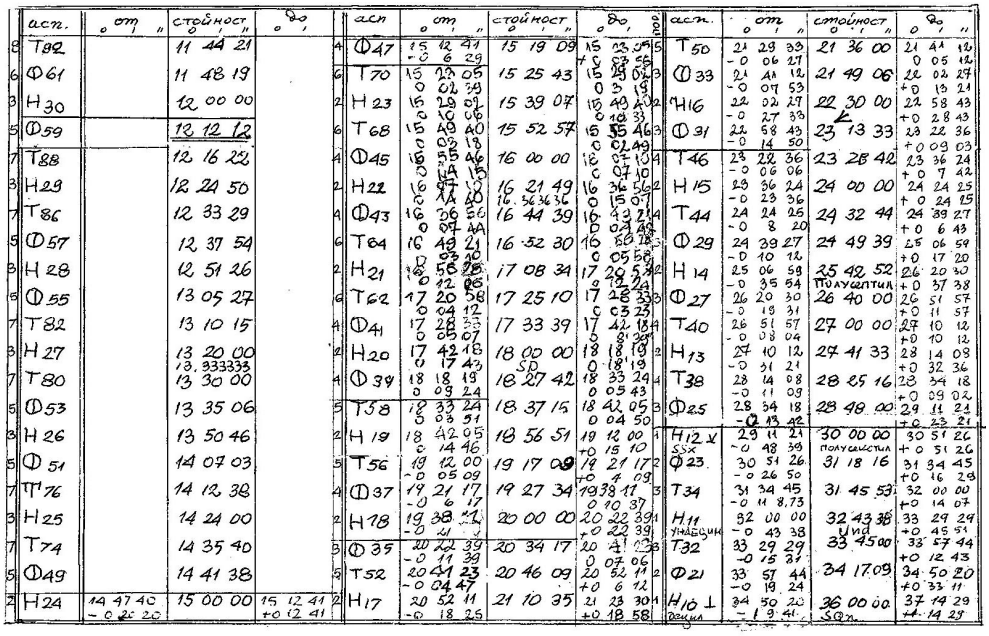

Повече подробности са дадени в продължението на статията, но то не бе отпечатано след излизането на първата част на КМА в Русия през 1995 г. За това има определени причини, за които не са виновни издателите. Те разкриват тайни, които не бива да се разпространяват нашироко – например, за устройството на ***аспектрона****. Желаещите да изчислят орбисите на аспектите в непопълнените графи са добре дошли, както и въобще всички астропрограмисти, които оценяват верността и дълбочината на тази система или могат да я доразвият. Още през 1996 г. един учен от Москва преизчисли настоящите орбиси според тригонометричната стереоастрономия и състави нови таблици. Настоящите планиметрични орбиси обаче имат своето място в изследването на човека и света, доколкото ние сме още с плоско, а не с обемно, диалектическо съзнание. В Битието има 49 вида логика, така че планиметрията и стереометрията имат отношение само към формалната и диалектическата логика и астрология.*

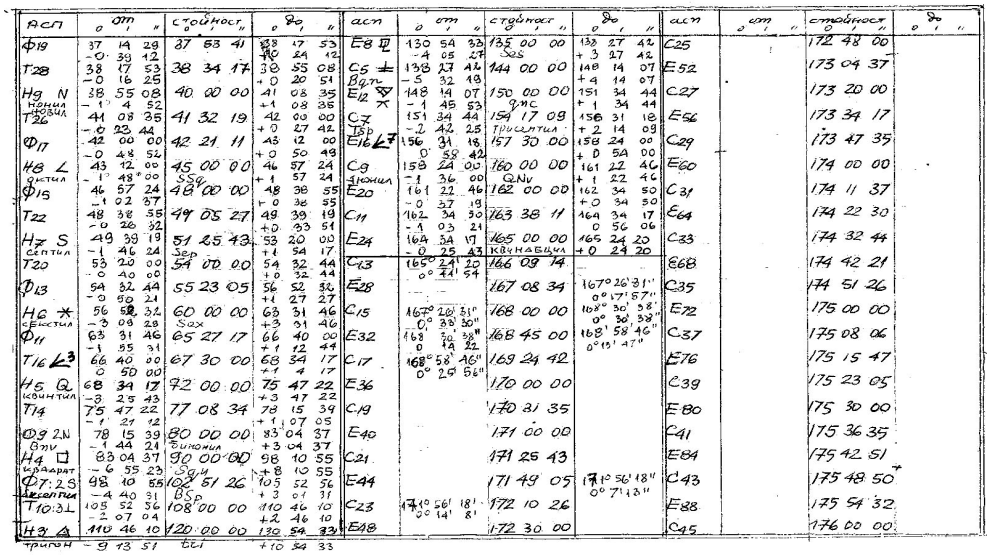

Към горната таблица фигурират бележки за аспекти, използвани

от някои астролози, но невалидни за "Канон на математическата аспектология", тъй като не се "класират" планиметрически като образуващи ъгли на правилни многоъгълници никъде помежду другите. Това са ъгли като 3/11 (98.181816°), 100°, 105° и 112.5°.

	от	стойност	до	аст	от	стойност	до		
E92		176 05 13		C67		177 18 48		E176	177 57 16
C47		176 10 13		E136		177 21 11		C89	177 58 39
E96		176 15 00		C69		177 23 29		E180	178 00 00
C49		176 19 36		E140		177 25 43			
E100		176 24 00		C71		177 27 53		E360	179 00 00
C51		176 28 14		E144		177 30 00		H	180 00 00
E104		176 32 18		C73		177 32 03			Opp
C53		176 36 14		E148		177 34 03			
E108		176 40 00		C75		177 36 00			
C55		176 43 38		E152		177 37 54			
E112		176 47 08		C77		177 39 44			
C57		176 50 32		E156		177 41 32			
E116		176 53 47		C79		177 43 17			
C59		176 56 57		E160		177 45 00			
E120		177 00 00		C81		177 46 40			
C61		177 02 57		E164		177 48 18			
E124		177 05 48		C83		177 49 53			
C63		177 08 34		E168		177 51 26			
E128		177 11 15		C85		177 52 57			
C65		177 13 51		E172		177 54 25			
E132		177 16 22		C87		177 55 51			

Желаещите да открият всичките си аспекти според КМА ще бъдат точни, само ако изчислят орбисите на тези, които са дадени тук с непопълнени графи за орбиси. Това ще им даде възможност и за установяване кой е аспектът и, следователно, шанс за изчисляване и на точността и мощта му. Според дадените формули и обяснения, това е много лесно и е в рамките даже на прогимназиалното образование. Който обаче няма желание да си припомня часовете по математика и геометрия от юношеските години, може да ползва само най-елементарния начин за установяване на даден аспект – по таблиците по-горе. Ако изчислената дължина на една планета или точка по еклиптиката (или ректасцензия по екватора) е на по-малко от 1/3 от дъговото разстояние между два аспекта от таблицата, то, най-вероятно, в сила е по-близкият аспект. Но тъй като орбисът от двете страни на всеки аспект е различен и в някои случаи това различие е значително, по-добре е общата разлика между околните таблични аспекти да се дели на 4, но никога наполовина. Тогава ще сме сигурни, че попадаме в орбиса на един или друг аспект.

Пример за установяване на аспекта, към който клони дъговото разстояние на две планети. Да допуснем, че Слънцето и Марс се намират на 47°15`48". Проверяваме в долната таблица на стр. 17 тук и виждаме, че в случая ***имаме*** *шанс – това разстояние е в рамките на таблиците, в които*

*орбисите са изчислени. Виждаме, че Слънцето и Марс в случая са в орбиса на аспект Ф15 (48°), където делителят n = 15. По формулата **e = [100(r-d)]** делено на r (стр.12, най-долу), след като α = 48°, α` = 47°15`48", r = 1° 2`37" (според таблица 2 на стр.17), d = 48° - 47°15`48" = 0°44'11", то [100 (1° 2`37" - 0°44'11") : 1°2`37" = [100 (1.04361111 – 0.73639)] : 1.04361111 = 29.44% точност на аспекта. А мощта на аспекта В = (10е) : n = 249.4 : 15 = 19.63.*

За домашно:

В текста на статията е обяснен и случаят, когато нямаме изчислен табличен орбис, но виждаме точния аспект в нея, най-близък до нашия аспект в орбис или в орбиса на съседния. До вземем дъгово разстояние 174°46'53" Колебанието в чий точно орбис нашият аспект идва именно в случаите, когато той е някъде около средата, дори и тази "среда" да е в рамките на 1/3 от разстоянието между двата таблични аспекта. В такива случаи, установяването на табличните орбиси е задължително. Да вземем за пример табличните аспекти Е68 и С35, на които орбисите в таблицата не са изчислени. Техните стойности, съответно Е68 = 174°42'21" и С35 = 174°51'26", се намират на еднакви разстояния от дадената дължина 174°46'53", затова е нужно изчисление, за да се види в чий орбис е тя и какъв аспект в орбис, съответно, представлява тя. Да се установи какъв е аспектът, каква е точността му и какъв е балът му (мощта му).

Още по трудна задача, но пак в рамките на прогимназиалното математическо образование, е да се установи естеството, точността и мощта на ядрен аспект или аспект до 2 градуса, тъй като в нашите таблици тези аспекти не са дадени. По обясненията и формулите в статията обаче това е напълно възможно и много лесно. Оставя се на желаещите сами да зададат такова малко дъгово разстояние и да решат задачата.

Езотеричната славянобългарска аспектология в лицето на КМА е безпрецедентна в историята на тази наука. Тя се базира на факта, че всеки етнос, всяко общество и всеки индивид имат свои уникални чакри, тела, точки и меридиани, управляващи съответните системи, центрове, органи, нерви и пр. Олтарите, Престолите и Дверите, като чакри на Трите Свята, отговарят на строго определени аспекти в небомига на човека и затова взаимодействието с тези светове и с другите индивиди зависи от точното познаване на естеството, точността и мощта на всеки отделен аспект. Картинките на източните чакри, меридиани и точки в източните народи отпреди няколко хиляди години, които пълнят фантазиите на много гурувци, лектори, курсисти и читатели, нямат абсолютно нищо общо с

реалния *брой, местоположение, вид и функция* ***реалните*** *космически центрове и течения у нас, абсолютно различни във всеки етнос, във всяка епоха и във всеки индивид. Ако накарате деца или непредубедени и неинформирани хора да се съсредоточат по неманипулативен начин, с неезическа медитация, те ще ви опишат съвършено различни картини на аурата и центровете от това, което рисуват по книгите и си представят и даже «виждат» някои вярващи мистици и окултисти. Ако виждат нещо, съвпадащо с филмите и картинките, които се пропагандират, то са* ***егрегорните*** *чакри. Това са мисъл форми, създадени от силното желание на мнозина стремящи се към такова виждане и познание, поради което те "гипсират" реалните си чакри, добити с толкова векове специфични упражнения и страдания, и пробуждат* ***закърнелите*** *си езически, старозаветни и новозаветни чакри, точки и меридиани. Някои са именно такива, а някои са чиста фантазия поради невежите визуализации; но фантазиите създават форми. Затова, на такива хора картинките на «Дървото на живота» и чакрите по книгите и таблата им изглеждат напълно верни. Те отново са съгласни да надянат униформа – представата за еднаквите сефироти, системи и чакри във всички народи, епохи и индивиди.*

Това, което знаем като Школа на Небето и на Земята, има отношение към ***Шестата*** *Космическа Раса на планетата ни, към* ***Новото*** *Небе и* ***Новата*** *Земя, които сега настават. В този смисъл, един точно изчислен аспект и неговият дирекционен, прогресивен и транзитен комплект с други аспекти по КМА може да изстреля Посветения в неизследвани светове, недостъпни за теоретиците, манипулаторите и фантазьорите от третата, четвъртата и петата раса и за тяхната кабала, астрология и аспектология. Някои ядрени и някои микросъвпади и опозиции могат да ни свържат директно с Бога и със Сродната ни Душа в Битието. Микротригонът може да извика Духа и да ни подмлади; микроквадратът – да привлече Космическия Огън, който да подпали искрата ни Божия или от който да се получи монада, ако някой има само физическо, астрално и ментално тяло. Микроквинтилът ни свързва с Учителя и Школата, а микросекстилът – с веригите ни от сродни души из вселената, всяка от които е готова на всичко заради нас и не се разсейва по хора и ценности без душа. Които постигнат микросептила, ще добият кристални тела, с които ще летят и ще се телепортират из всички светове, без изключение.*

Статията е публикувана и в едно българско астрологическо списание:

http://www.astrohoroscope.info/aspekti.htm

Ето предговора към нея:

КАНОН НА МАТЕМАТИЧЕСКАТА АСПЕКТОЛОГИЯ
автор: Григорий Ватан, България

Статията "Канон на математическата аспектология" (КМА) е плод на аспектологически изследвания на автора в периода 1980-1992г., а през 1995 тя бе отпечатана в Русия. Това е чисто планиметрическа теория, която не претендира за голям практически астрологически опит, но бе оценена от руските астролози, и по-специално от ЦАИ (Центр астрологических исследований) в Москва като оригинален български принос в световната аспектология. Един от специалистите в Академията през 1994г. преработи формулите, дадени в тази статия, в сферично-тригонометричен вид, за да са по-точни астрономически и астрологически, но други негови колеги считат въпроса за открит - как действат аспектите: по планиметрически или по стереометрически закони? А, може би, и по други - n-мерни, квантови и пр.? А, може би, всяка мерна система е валидна за съответния тип еволюция и съзнание на конкретния човек, комуто се изследва живота аспектологически? Та нали това важи и за домовите системи, и за зодиакалните, и за нивата на действие и на тълкуване на всеки астрологически фактор? Нима не е друг канон за сериозните астролози, че естеството на събитията и интерпретацията зависи от базалните френологически данни на индивида - височина на темето над отверстието на ухото, Камперовия ъгъл и др.?

Към статията тук са добавени непубликувани таблици за орбисите на главните и второстеренните аспекти, на базата на КМА. Това е табличен вариант на чертежите, отпечатани в статията, в който се виждат базалните категории аспекти, получени по оригинални формули, от съответните типове правилни многоъгълници: обикновени и преплетени (звездообразни). Последните се делят на "центростремителни" и "центробежни" - първите стават все по тъпоъгълни и островърхи, с делението на окръжността на все по-голямо число страни, а вторите - все по остроъгълни и тъповърхи. Оттук следва оригиналната езотерична и психологическа теория на КМА: правилните геоцентрични (хелиоцентрични, планетоцентрични) многоъгълници в Космоса и съответните аспекти имат отношение към персонализацията на личността и съответните ефекти в природната, психологическата и социалната й сфера, докато остроъгълните звезди развиват индивидуализацията, а тъпоъгълните - универсализацията на личността и явленията. И действително, увеличаването на делителя "n" на окръжността (сферата), хор-

дите (аспектите) на тъпоъгълните звезди стават все по-големи и по-близки до центъра, а при остроъгълните (тъповърхите) те стават по-къси и общото очертание на многоъгълника клони все повече към окръжността. Между другото, това важи и за правилните многоъгълници, затова има паралел в явленията и поведението при персонализацията и универсализацията на личността - наблюдава се много по-голяма социална адекватност, макар и от различен характер. За сметка на това, аспектите на индивидуализацията раждат не само психопатии, психопатии и социопатии, но и гении, аватари на бъдещето.

Към таблиците са дадени и формулите за изчисляване на точността и мощта на аспекта. Без тях е невъзможен максимално точен анализ на сравнителната сила на дадена планета в хороскопа, която ние, в България, доскоро изчисляхме само по системата на Морен Дьо Вилфранж - Петър Манев, усъвършенствана от Крум Янакиев Въжаров. От статията се вижда, че за по-обективно приближаване към комплексната сила на всяка планета, са включени и астрономическите й данни.

Към астролозите и астрономи програмисти се отправя молба за съдействие: може ли да се състави програма (или да се усъвършенства вече съществуваща), така че да се получи ефектът на неравните орбиси от двете страни на всяка планета, според теорията н КМА? Това е особено важно за опериране с примарните дирекции, понеже от дълговековен опит най-добрите астролози знаят, че събитията по рекстасцензии (по екватора) дават прогнози с най-голяма точност.

Ето думите на Елма във връзка с тази тема:

27.02.2009г. 20:30:50

*- "Фокусите" на езическата и старозаветната астрология са познати – манипулация и печалба. Новозаветните не печелят, но използват Новия Завет за манипулиране, за прекъсване токовете на Божественото. Те са много виновни за провалянето и пропадането на милиони хора. Окултните науки на "праведните" - също, понеже изтъкват само духовното, но не и Божественото. Съдническите позиции на така наречените "праведни" **имат** известна роля, но не градивна. "Праведните" също ще останат в Старата Вселена, ако не станат Ученици.*

*Щом някой ви вземе паричките, той е старозаветен – ако ще да му е **златна** устата. Щом някой ви учи на ум и разум, но иска да сте като него, той може*

и да е новозаветен, но ще се разболее, ще умре. Когато говоря за "новозаветни", аз нямам предвид Новия Завет в оригинал. Новият Завет в оригинал е в записите на Природата и той се преподава постоянно. При него няма църкви, ритуали и собственост, нито даже собствено мнение, налагано на другите. Истинският новозаветен си отстъпва не само жилището, но и сърцето. Той става сърце за всички. Говори ли ви някой нещо друго, той е новозаветен в старозаветни гащи. Странно колко упорито изоглавени са всички, които четат и проповядват Евангелието!... Едни мазни, други с остри очи – но всички си пазят същите. Пазят си сърцата за гнидичките, които ги вкарват в гроба.

*С небомъдрието на Новото Небе и Новата Земя ще занимавате само ония, които ви приемат в **дома** си (небомъдрие в случая значи "астрология" – б.п.). Приемат ви в дома си, но и вие ги приемате във вашия. Ако той живее в дворец, а ти в кашон или или под гумен цървул, периодично си сменяте жилищата. Ти живееш там сам или с неговите близки, той ти отвръща със **същото**. Само тогава съвпадите ще ви правят едно цяло с Бога или Природата. Опозициите извикват сродната душа само тогава, когато ѝ се откликвате мигновено и пълноценно в **други** хора. Тя постоянно ви търси чрез хората, които ви обичат и харесват. Вие не използвате опозициите в Природата за сливане, а предпочитате отблъскването, нереагирането. Точно по същия начин ще ви отблъснат и тези, които **вие** харесвате. Небето използва опозициите от милиони години именно с тази цел, но хората пак не разбират, умират. Тригонът е "Явлението на Духа" – шансът да обикнеш **трети**. Не "рогът на изобилието" в материален смисъл, не шансовете да те признаят. И **това** става при тригоните, но после си плащаш с цирей. Цирейте не са само големи – има ги с милиарди и в астралното, и в умственото тяло на горделивите. Горделивите искат **избрани** обстоятелства и **избрани** същества, но пак са смъртни. Те не знаят как да посрещат тригоните – шансовете за приласкаване на **различния**.*

Сега няма да продължа с аспектите, нито с другите дялове на астрологията, понеже всички до един лъжете като дърти цигани. Не видях никой да си смени жилището и близките с някой друг – нито за една нощ или денонощие. Почти излишен е и опитът ви със Сириус след няколко дни. Ние почнахме тия опити с надеждата да ви подготвим за преминаването в системата на Термона (Сириус), понеже там всички живеят така. Там не само осем нощи, но една трета от годината живееш всяка нощ в различна аура. Именно затова сирианците са най-красивите в целия звезден остров. Там болести не съществуват, освен ако не попаднеш на чужда честота, на чужд морал.

Моралът по двойки е нещо отречено във всички светове, във всички разумни обиталища. Препоръчва се само на кандидати за гробищата, когато искат да сменят повече тела за по-кратко време. Значи – и ***това*** *помага на еволюцията. От такива преражданията душите носят силна, отровна горчилка, която ние ползваме, както учените ползват отровата на змията. Капваш микродоза такова "щастие" някому в сърцето – и то оздравява. Това е, понеже животът по двойки идва от носталгия. Това е носталгията по сродната душа, която е свещена. Отровата иде от несъвместимостите, от гниенето* ***без*** *чужди аури, но в тази отрова има доза копнеж по Единствената – Онази, която се намира Навсякъде.*

Истинската Единствена понякога живее в тяло някъде, но душата ѝ е съзнателна и огромна като вселената. Тя ви търси чрез стотици същества, за да стигне до вас. Като се капсулирате в род и брак, тя няма как да влезе, понеже сте токсични и миришете много лошо, смъртоносно. Всяка двойка, която не е минала през Центъра – през Бога, - непременно се вмирисва. Затова внимавайте с аспектите – без съвпада, всички аспекти се вмирисват.

Съединението в плоскостта на екватора при вас е решаващо, понеже вие пропаднахте по линия на слънчевия екватор. Минахте ***транзитно*** *през любовта и милосърдието, поискахте изява пред* ***смърт-***

***ни**. Прогресиите при вас също не са много прогресивни – не проявявате свободната си воля свободно. Затова се гледа верността ви по земния екватор. Това са **Първичните** Направления на Бога – семената от шансове, които Той е посадил в почвата ви (Това са **примарните** дирекции – б.п.). В това отношение, новата българска аспектология е от полза, понеже е точна и изчерпателна. Тя може да ви покаже къде са тези семена и кога могат да покълнат, ако ги поливате.*

*Значи, прогресиите са вашата свобода и вашето възвишено разбиране да поливате семената на Бога. При лоша наследственост и френология, прогресиите поливат семената на **смъртни** същества, имат вкус към **смъртни**. Астролозите ще ме разберат. Тогава не очаквайте нищо добро при транзитните аспекти. Те са само куки или лопати. Негативните са куки, за да ви издърпат в ада; положителните са лопати, но с блага, които ще ви вмиришат. Ако знаете обаче къде са скрити семената на **Бога** и приемете **тях** да поливате, а не други, тогава щастието и младостта няма да минат транзит през вас.*

*Тези термини не са истинските, но стават за игра с думите. Ние имаме право да си играем с думите, ако това може да ви помогне да не си играете с Любовта. Любовта като играчка е предвидена само в началните класове, когато още едва стъпвате. Вие трябва да я хвърлите, да я счупите, за да видите какво има вътре в нея. Щом една любов падне и се счупи, тя е била само пособие, сянка на Любовта. Който се научи да сглобява счупени любови, той става **майстор**. Най-лошите, най-неспособните деца късат и хвърлят каквото им попадне. Тогава идват **негативните** уроци на космоса.*

*Значи, има два вида последствия от негативните аспекти: когато не си разпознал, или когато си **захвърлил** семената и плодовете на **Бога**.*

*Една подробност: не правете дирекции на съществата без душа. И да им ги изчислите, те **чакат** събития. Съществата с душа **правят** събитията,*

*останалите ги **очакват**. И без никаква астрология можеш да направиш прекрасни аспекти! И при най-благоприятните аспекти може да не получиш нищо.*

*Всичко зависи от **това:** разпознаваш ли, поливаш ли Семената на **Бога**.*

Един от най-великите мъдреци, психолози, музиканти, поети, писатели, художници, хуманисти и астролози на всички времена е Дейн Ръдиар (Dane Rudhyar -1895-1985-). За примарните дирекции (семената на Бога), той казва: "Кармата не е наказание. Тя е последствие от изпуснат благоприятен момент, даден от Бога".

16.III.145(2009)
София - Изгрев

ОЗЪРТАНЕ, ОГЛЕЖДАНЕ И ОЗИРАНЕ
(СИРИУС'2009)

5.III.145(2009)г.
7,16 ч.

Участник 1

Архетипен сън-символ. Малко преди събуждане тази сутрин - много ясен сън. В голям стъклен цилиндър светът е на три етажа. Най-долу седят в кръг хора и се бият с камъни. От време на време задружно се молят на светлите сили да дойдат да им помогнат.

Над тях е воден пласт почти до тавана на цилиндъра, но горе има малко място, отново с въздух. На повърхността живеят светящи жени като ангели и обсъждат нещо много важно. До тях достигат молитвите на хората от долния свят и затова не могат да бъдат спокойни да живеят в своята красота и съвършенство. Най-после решават да слязат и да им помогнат.

Започват да слизат през водата по някакви невидими, вити стълби. Не е никак лесно да дишат във водата и да до-

бият земна плът. Когато стигат най-долу, хората почват да се правят на глухи и да им викат: "Защо сте дошли, не ни трябвате, ние си имаме своите интереси и занимания!" – и почват да замерват ангелите с камъни.

***Участник 1**. Сън 15/16 март 2009: Движим се един след друг в индийска нишка, но такива групи се виждат на много места в планините и в пространството. От подредбата, броя и качеството на участниците зависи нормалното действие на всемира. Всеки от всяка група е и "вагон" с неизчислими блага, които могат да се предават само напред и назад в колоната. Когато е напред, това помага за силата на по-предните и водачеството на Първия, а когато е назад, стигат до Последния и той ги предава за народите.*

Имаше още много странни и красиви подробности, но при събуждането те избледняха. Тия, които пътуваха сами или по двама, бяха избивани от метеорити или нападани от змии и други животни, но групите образуваха светящо поле, в което всички нападки изгаряха или не смееха да се приближат. На почивки или ходом, във всяка група се образуваха двойки или тройки на по-голяма дистанция от другите и след време чрез тях от космоса идваше ново същество. Тогава от "отряда" моментално се откъсваше най-старият и ставаше глава на нов отряд.

Отрядите бяха по 12 души, съответно свързани с 12-те свята – 6 смъртни и 6 безсмъртни. Това дава основание да зададем най-после въпроса за естеството и устройството на 12-те свята и на 3-те по-горни от тях. С какво се отличават те и как се попада в тях? Как се разпознават съществата на Земята, които идват от даден свят? Ние знаем, че съществата с монада са безсмъртни и че имат разпознавателни белези. В причинния и принципния свят (светът на Разума) се влиза с разпознаване на Словото Божие и работа за Него. Абсолютно всички други мотиви изчезват и човек се посвещава само на това. Там се общува само с хора със същия мотив. Пътуванията из този свят и пребиваването в него се дължи на така нареченото "нагнетяване на Словото" - това е въздухът и двигателят там. Колкото по-високи атмосфери нагнетено Слово Божие имаме в принципното си тяло, толкова по-мощни сме там и по-щастливи. Щастието идва от работата за него и от обмяната с тези, които имат същия мотив. Който не диша Слово Божие, а има нужда от газовете на други учения, интереси, философии и хора, той изпада в съответните светове и кръжи около източниците им. Общува със съответните себеподобни, но те са от трите смъртни свята и затова там се остарява и умира.

Който няма изградени причинни и принципни центрове, той не може да диша Слово и затова изпада в кома, ако го въведете там. Затова той инстинктивно се пази от Словото и

намира в него неприемливи или "опасни" неща, за да оправдае бягството си. Който иска да вкара в този свят някого без нужната еволюция, без нужната френология, носи строга отговорност и трябва да сподели страданието на жертвата, за да се отучи от такива опити. Същества с искра Божия копнеят за Словото като за въздух. Който е безсмъртен и слиза в трите смъртни свята, надява специални газови маски, за да може да оцелее в атмосферата на дадено учение, общество, църква, движение. Той слиза там не за да научи нещо, а да наблюдава има ли зажаднели за Слово Божие. Не това от книгите и амвоните, а онова, което се лее непрестанно.

Групите в съня от тази нощ бяха именно от 6-те безсмъртни свята и носеха съответната атмосфера около себе си. Смъртните - самотниците и двойките наоколо - се лутаха като обезумели и падаха покосени за някакви си 20, 30 или 90 години, в усилието си да си произведат някакви газове за смисъл, за дишане.

В съня беше много ясно какви видове въздух раждат "индийските нишки" от хора и ангели, които оставаха безсмъртни, в зависимост от света, който създават и в който се движат. Остана смътен спомен и за "будическите" нишки, където безсмъртието се произвежда от Самоопределение и Самоотдаване. Който се самоотдава безкористно от 501 до 1000 промила, но на себеподобни, а не на смъртни, остава в този свят и не разкъсва групата. Който се самоопределя към съответното безсмъртно Учение и не вдъхва отровните газове на смъртните учения и мотивации, става Ученик на Новото Небе и Новата Земя и нощем пребивава там, а денем работи за тях. Смъртните ходят като сомнамбули по ашрами, църкви, курсове, презентации и медитации и правят търговии и реклами в полза на производителите на смъртоносни газове – етерни, астрални и ментални. Това, че те оцеляват няколко десетки години в тях, не е никакъв довод – те се адаптират към тия газове, но много бързо остаряват, подлудяват и умират. Те имат вкус към себеподобни, а не към безсмъртни.

Божественият Вкус се продуцира като въздух в ***атмическия*** *свят, където живеят Сродните Души и Синовете и Дъщерите Божии. Вдишването там се нарича Абсолютна Преданост, а издишването ражда Изцеления, Подмладявания, Възкресения.*

Тия, които произвеждат отровни газове, представяйки ги за въздух за дишане, са от ***смъртните*** *светове – физически, астрален и нисш ментален. Физическите смъртни хора консумират смъртни храни и течности и се стремят към материално оцеляване и уреждане в това, което те си представят като "живот". Астралните смъртни имат предпочитания към астрални смъртни, а менталните смъртни правят*

всичко по "съображения" и с "проучвания".

Има три свята, още по-висши от трите безсмъртни – те са Божествените. Наричат ги "Свят на Любовта", "Свят на Мъдростта" и "Свят на Истината". В съня от тази нощ имаше представители и на тези светове. Тайните и щастията, които произтичат от тях, са недостъпни дори за безсмъртните от причинния, будическия и атмическия свят и за съответните ангелски йерархии. На Земята трябва да си живял най-малко 25 години с истински Учител и истински Любим, в истинско Ято, за да почнеш да дишаш в Божествения Свят и да се движиш и в него. Всяко смесване със смъртни или безсмъртни от по-долните 12 свята отлага това за бъдещи времена, но то е необходимо, за да почнем за се задъхваме. Задъхването, изпадането в депресия, ипохондрия или кома от въздуха на тия 12 свята и техните обитатели е симптом, че имаме нещо повече от физическо тяло и монада.

*Жаждата на полиадата и холадата е да бъде напълно свободна и да влиза във взаимоотношения само по собствена воля и по волята Божия. Когато тия две воли станат една и не са в противоречие, човек се събужда в Божествения свят. Той не е някъде другаде, а е в нас, около нас. Пробудиш ли се в него, задишаш ли в него Чистота и Любов, почваш да виждаш, че той е населен. През цялото време си живял с невидимите му обитатели край теб, но не си знаел. Те стават видими, когато се откажеш от себе си от близките си, от смъртните и безсмъртните в 12-те по-долни свята. Тогава Божествените същества в света, които са въплътени на Земята, започват да те посещават. Те предпочитат **тебе** и подобните на **тебе**, а не смъртни и безсмъртни, затова прекарват една трета от времето си с тебе.*

*От урока тази нощ (вечен ден на Небето) узнахме, че безсмъртните не са нашият идеал. Когато смъртен обикне безсмъртен, има шанс да задиша в един от безсмъртните светове; но когато безсмъртен обикне Божествен и от Словото премине в Делото и Любовта, той се отказва от безсмъртието. Постоянно приема смъртни тела, за да помага на хора и закъсали ангели. Той не общува по предпочитания и съображения, не влиза в групи и учения на смъртни и безсмъртни, но живее сам с всички. Диша въздуха на най-голямата, най-великата, най-прекрасната Божествена песен**:** "Където **Бог** ни прати".*

Във връзка с описания "сън" от тази нощ, явно пак под влиянието на Уран и Сириус, както и поради слабостта на спомените и езика ни, молим Някого да хвърли светлина по тия въпроси. Ние знаем някои работи от Него за висшите същества и естеството им, но как се влиза и диша в световете им?

6:35:33

6:37:10 ч.

- С удоволствие ще "хвърля" светлина... И наистина, светлината се хвърля, но не се захвърля. Който хвърля светлина е безсмъртен, който я захвърля - умира. Съвсем вярна е репликата от онзи филм: "Който престане да се оглежда, умира". Фиксирането в смъртното е смърт, оглеждането е начало на Живота. С "оглеждането" ви занимавах още в като Озирис – "озирай се!". Будните ***помнят*** *ония времена. Като се озирахте при Езерата къде ще блесне Присъствие, вие почнахте да развивате ума си. Смъртните се гмуркат в живота налудно, за да хванат някоя риба. Те са гладни, простено им е. Но всички риби в езерата и океаните на смъртта са отровни - това сте го опитали. Те не убиват веднага, но постепенно. Оглеждането, озирането от ония времена посяха няколко зърна ум в душите ви, но в сърцата ви семена не попаднаха. Сърцето ви тогава беше като точица и вероятността да попадне семе на ум и разум в него бе нищожна. Случайно ли преди време ви помолих "Сине мой, дай ми сърцето си?". Сега моля и* ***дъщерите*** *Си да Ми дадат сърцето си. Моля ги със сълзи на очи. Те обаче предпочитат да се гмуркат за едри и дребни риби не там, където трябва. Те не се озират, а се озъртат. На тях им харесват смъртни риби, понеже сърцата им са още смъртни.*

Ще каже някой: "Как може да са ***Твои*** *дъщери, а сърцата им да са смъртни?" – Ще отговоря. Този бурен, който е на мястото на сърцето им от осем хиляди години насам, не съм го насадил* ***аз****. Ако го бях пуснал* ***аз****, те нямаше да се озъртат - щяха да се оглеждат, да се озират.*

Озъртане, оглеждане и озиране – това са трите стадии. Смъртните се озъртат, защото са гладни. Безсмъртните се оглеждат от гордост. Само смирените и добрите се озират, защото обичат Баща си. Те се озират къде ще блесне Неговото Присъствие. Щом някъде тръпката не е от бурена или от саксийното цвете, а от зърното, което ***аз*** *съм посадил – това е плод на озиране. Озъртането иде от омотаването на зърното с паяжина. Там е*

влязъл паяк, там има гнида. Тя яде зърното и го омотава с пашкул, не го дава на други.

*Пак ще запитате: "Как може паяк и гнида да ядат зърно, което **Ти** си посадил?" – Може, и още как! Моите зърна са за **ядене**, не за хамбар. Щом като смъртните и даже безсмъртните не разпознават зърната ми, а предпочитат семената на ангелите и ада, аз предпочитам **гнидите** да ги ядат. Гнидите ги ядат с удоволствие, лакомо, а вселените имат нужда от това. За да има Битие, трябва да има храносмилане, "плюскане", даже оливане от удоволствие. Без ядене и удоволствие Битието е мъртво. Не приемайте думите ми превратно, но разумейте: може ли да се роди някой без ядене и удоволствие?*

*Даже и с ядене, светът все пак съществува. Храненето още не е започнало. При яденето се отделят отрови, ядове. Микробите, които опосват зърното, отделят токсини, остатъци. Те не могат да усвоят **Божественото** в него, затова. Тия токсини и торове са допуснати, за да покълне **Зародишът**. Щом като смъртните и безсмъртните не разпознават Зърното, аз го давам на паяците, на гнидите. Ако смъртните знаеха да отличават, ако безсмъртните можеха да дъвчат, нямаше да има нужда от торове. Смъртните нямаше да имат отделителна система, безсмъртните щяха да искат да умрат. Да умреш за ближния, да се пожертваш за него – **това** е задачата на безсмъртния. Малцина още са решили тая задача. Докато смъртният се озърта за риби и шансове, а безсмъртният се оглежда за публика, смъртните ще серат, а безсмъртните ще се пъчат. Да! Има още стотици милиарди ангели, които искат да се показват, да се пъчат! Нито те, нито смъртните могат да усвоят Зърното. Смъртните ядат бяло брашно, безсмъртните – люспи и кълнове. Ала нито едните, нито другите стигат до **ядрената** енергия.*

*Ядреното разграждане на Зърното става с **озиране**. Може да ви се стори игра на думи, но ангелите и част от боговете, даже и до ден днешен, се занимават с позиране, не с озиране. Смъртните се*

*задръстват от озъртане, безсмъртните – от позиране, но озирането остава неразбрано. Прозирните същества още не са се родили, но това е предстоящо. Когато почнете да се озирате за **моето** Присъствие и се хвърляте само там, където блесна, вие ще станете прозрачни. Съществата, които ползват тоалетна, са непрозрачни. Останалите са светещи, но не и прозрачни.*

*Да си прозрачен, значи да отдадеш сърцето си на **Бога**. Тогава то няма да е бурен, нито средство за пъчене, а сърце, чисто като кристал. То ще **ме** разпознава във всичко и във всекиго, където **аз** живея – и ще отива само там. Дотогава ще оставям на плюскачите да ядат не само смъртните и безсмъртните ви тела, но и монадата ви! Да! Монадата е вкусна и ядлива! Тя е ядлива и в двата смисъла. Когато я ядат, тя ражда вселени. Когато я ядат смъртни и безсмъртни, остават отрови. Тия отрови са намясто – те възбуждат Кълна. Него не може никой да го изяде – и да го изяде, той го изхвърля. И вие, които си мислите, че ядете кълнове, оставете тази работа. Всички кълнове са пълни с отровата, от която са порасли. Те ще ви дадат сила, но ще ги изхвърлите.*

*Божественият Кълн носи Послание. То е само едно: "Сърце, Чисто като Кристал". Ще дойдат нови същества – Божии Деца, - които ще умеят да се озират. Те ще знаят кому да отдават и кому да не отдават сърцето си. Ще знаят кога да се гмурнат и кога да изплуват от Езерото. Като **ме** видят да блясвам, ще се гмурнат без замисляне. Замислянето е от **лайната** на гнидите – то мирише и смърди на съображения, на разчитане. Повече от хората на ума не може да очаквате. Мозъчето щрака, озърта се за риби и шансове. Затова и то, по реда си, ще умре. Невинните и чисти деца на Бога не се и оглеждат. Нито в персоната си - да се самовъзхищават, - нито за това, дали някой ги гледа. Мисълта, че някой те гледа и искаш да те хареса, е от **пикнята** на гнидите. Значи, ако лапаш каквото ти попадне и търсиш шансове, ти миришеш на едното, а ако искаш да*

се представиш - да си нещо рядко и видимо, - миришеш на другото... Не по врат, а по шия.

За световете и Божиите Обители ще си говорим друг път. То не става с говорене. Ако не си се срещнал с някого горе, ако си още от озъртащите се или оглеждащите се, даже и да си безсмъртен, ти още миришеш. Докато смърди, всякакви приказки са излишни. Ето, ние хвърляме ***тонове*** *Слово в пространството, но какво от това? – Даваш някому по сто пъти едно и също Слово, но той се интересува от риби, от плюскане, от шансове. Като му кажеш, че си му го давал, той отговаря радразнено: "Може, ще проверя в компютъра - нито съм го отварял, нито съм го чел. Аз имам толкова важна работа!... "*

Да. Риболовът и Пъченето искат цялото внимание. Останалото ще оставим за чистите. Риболовецът ще лови клиенти на Мъдростта и даже на Словото, изпъченият ще ви говори сладкодумно и ще пише, и то много. Но този, който ще прекара нощта с някой от чистите и ще дойде в Космоса, не е измежду тях. Не е и сред тия, които ще бъдат с вас, но ще треперят дали няма да бъдете и с други.

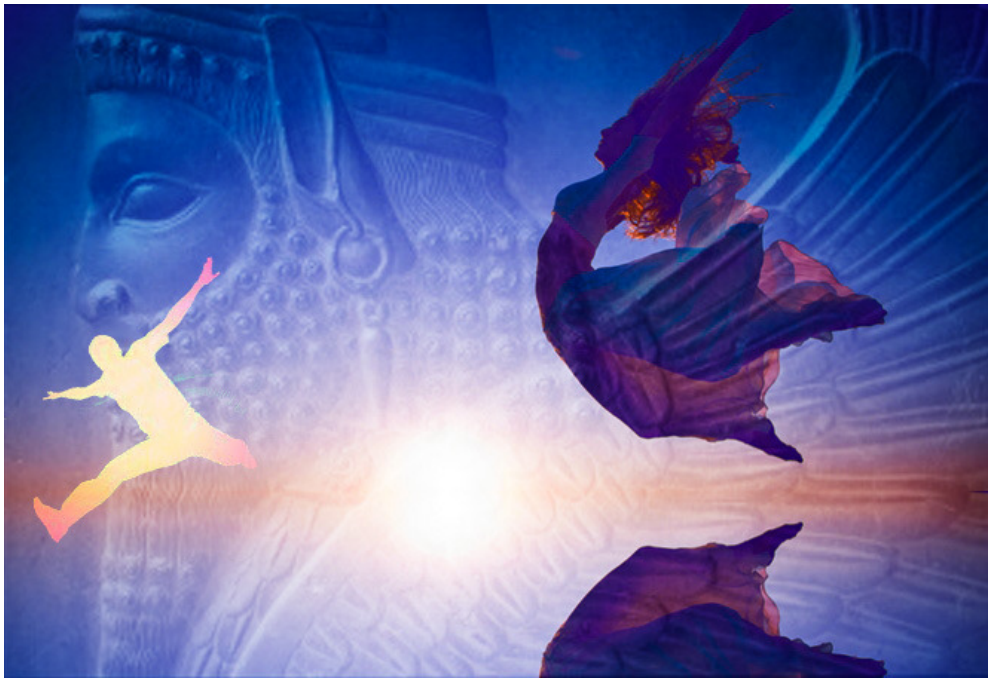

Летенето бива реално, емоционално или фантазно, въображаемо. Всяко от тях е за предпочитане пред прозата – живота с хора и неща, които в крайна сметка ни разболяват и състаряват.

18.III.145(2009)
София - Изгрев

КАКВОТО ЗАВЪРЖЕТЕ НА ЗЕМЯТА

Представете си единия образ женски

Преди малко една приятелка се обади и преразказа почти автентично беседата на Учителя от Общия клас тази сутрин. В условията на тия уникални времена, когато Уран и Сириус са тъй силни и това вече никога повече няма да се повтори, Словото Му е пълно с небесни откровения - както винаги, но по особен начин. Ние, които не всякога сме будни и затова не помним какво ни се случва в Школата и в Космоса нощно време или помним само отчасти, сме много благодарни на по-напредналите, който си спомнят всичко. Някои възпроизвеждат беседите наизуст, понеже перфектният мозък на ученика има и тази дарба, но в случая въпросната приятелка само я преразказа – тя не е по-горе от IV Посвещение. Тоест, по средата му е, но пълното съзнание за всичко, което става денем и нощем и възпроизвеждането му до запетайка се добива във висшите му степени. По точно, в Седмата. До Шеста всичко може да се разказва и преразказва със свои думи, все пак без да се губи нито една идея, нито един пример от Словото. Едва в Осмата подстепен човекът на Преображението има и силата да прожектира преживяното през очите си и да го видят и чуят всички. В Деветата Степен той може да те заведе лично в нужното време и пространство, за да преживееш нещата с всичките си сетива, все едно че си там. За Десетата знаем, че в нея могат да се извършват корекции на миналото и бъдещето, а за останалите две засега не може да се говори. Може само да се каже, че са свързани с дара на чудотворното изцеление и подмладяване и с пълното ***духовно*** *сливане с Бога. То е таванът тук и не е нищо повече от източното "нирвакалпа самадхи".* ***Божественото*** *сливане с всяко същество от всемира и с Бога е обект на по-високи посвещения - на нивото на Учителите, нивото на Центъра на Пентаграма.*

Изключително трудна задача е да се предаде такъв чут преразказ без пропуски, още повече - в резюмирана форма. На тези равнища не се използва човешка записваща техника и затова се разчита само на мозъка. За Космоса е валидно само това, което е останало в нас. Друг е въпросът, че Акаша филмира абсолютно всичко, но при учениците в Школата и Ятото, по долу от Седмата и Осмата подстепен на Четвъртото Посвещение, автентично възпроизвеждане е невъзможно. Затова пък се изработват удивителни способности за максимално напрягане на паметта и ***индивидуално*** *възпроизвеждане на това, което е преживяно и запомнено. Учителят цени и обича особено много тези импровизации до нивото на Шестата Степен. Ако някой от по-горните степени почне твърде често да играе ролята на "магнетофон" или "видеокамера", Учителят редовно го връща на "поправителен" в творческите степени, макар и по-ниски. Поначало творецът, ге-*

ният, е само на Четвъртото Стъпало от Десетте и затова спада към обикновените хора; а тук говорим за Деветото (Преображението, Девето Стъпало, преброено от самото начало - или Четвърто Вътрешно Посвещение в Школата). Най-голямата радост на Учителя е когато ученикът импровизира, особено с влагане на собствен обертон, независимо че не помни всички детайли или може да сгреши. Това е един от тестовете за човек или ангел ***с монада****. Има дяволи, хора и ангели с феноменална памет, но без душа. За цитиране и документално прожектиране те са безпогрешни, но се разпознават по това, че се дразнят от отклоненията.*

Както знаем, едни същества ***възлизат*** *в еволюцията, а други* ***слизат (инволюират)****. Има божества и ангели от най-висшите светове, при които Посвещенията вървят по Пентаграма от горе на долу – за тези и с монада от Духа или от Тот, - за да могат да слязат в универсума, вселената на Учителя. Те трябва да овладяват все по-гъсти и плътни светове, все по-трудни материи, за да влязат във физическата вселена и да станат Човеци. Ето защо, при подвизаването на такъв бог или ангел, който слиза по "Тавор" от осма и седма тераса надолу, за него е изключително трудно да импровизира по* ***свой*** *начин чутото и видяното, преживяното. Такива се страхуват от грешка и затова не могат да станат лесно хора. Верни са на оригинала, но като грамофони. Когато се родят на Земята и видят състоянието на* ***отпечатаното*** *Слово Божие, те се ужасяват. Не могат да повярват, че съществото с душа може да отсява Словото от редакциите и самичко да лее Слово. Трябва да минат през големи деформации и страдания, за да се смирят и престанат да съдят и окайват "положението". Гордостта им затъмнява света и ближния и затова те не могат да видят Живия Бог в актуалните хора около себе си – един Вечен Бог, Който никога не престава да действа и да говори. За тях Учителят си е "заминал" и Словото и Делото Му са "провалени", а "ученици наоколо няма"... Това е първият и най-точен белег, че някой* ***няма*** *връзка с Учителя. Ако имаше, Учителят щеше да му каже къде говори и действа в момента или да вдъхнови самия опечален да стане положителен и да почне сам да провежда Слово, не само да съди. Това е по силите на всеки човек и ангел от Деветата Сфера.*

В Школата през миналия век, особено в Специалния Клас, винаги са били развивани теми. Правени са конспекти, преразкази и резюмета на беседи. Учителят непрестанно е правил опити с учениците Си да пеят една и съща песен в различни тоналности и варианти, да измислят собствени текстове и мелодии. Всичко това е тест за наличие на творческо начало, на искра Божия или монада, метод за нейния растеж и развитие. Небето няма нужда от грамофони и виде-

окамери, Акаша е достатъчна за това. Не че Словото не трябва да бъде записвано, разшифровано и отпечатвано академично, но паниката от липсите и грешките не е белег на високо ученичество. Ученикът, който има любов и не осъжда, много скоро влиза в Акаша и сам вижда и проверява нещата. Не само в Акаша, но и в Лоното на Бога, където почва сам да твори Дело и Слово. Ако някой не вижда такива около себе си, трябва да се провери за вируси. Да се погледне в огледалото, да види какво има между веждите и как изглеждат устните му. Ако се смири и се покае, някой може да го покани на една екскурзия в космоса, заедно с Учителя...

А сега предстои доста трудната задача да се направи резюме на чужд устен преразказ...- "Боже, опази!" – Ако някой се съмнява, че Учителят не престава да говори, че от оригиналната беседа може да не е останало нищо или че е изцяло неразбрана и изопачена, може въобще да не чете по-нататък.

"Което вържете на Земята, ще бъде вързано и на Небето." Какво е това, как става това връзване? – На Земята ние правим връзки с хиляди неща и същества и така завързваме хиляди възли, тъчем тъкани, които трябва да държат Битието в изправност. Ако връзките са Божествени и възлите са направени както трябва, подаръкът от Земята ще стигне цял и на Небето. И на ***Небето*** *той ще ни служи и ще служи на другите, понеже изработеното на Земята е превозно средство на Небето. Има и обратни процеси, и обратното важи, но за това ще говорим по-нататък.*

Как се връзват истинските и неистинските неща на Земята? – С ***влизане****. Денонощно в нас влизат безброй неща, волю или неволю. Влизат през гърлото ни, през носа, през очите, през ушите ни. Влизат през порите ни, през антените ни, наречени пръсти и косми; през къде ли, къде ли не още влизат! Цялата работа е в това, че* ***ние*** *сме тия, които определят какво ще влиза и какво няма да влиза в нас. Какво ще вържем и какво няма да вържем на Земята.*

Връзването е свързване. Свързването с различните елементи и същества е основа на живота, основа и на смъртта. Всичко зависи от нивото на вкуса и избора ни, от нашите вкусове, разбирания, теории, импулси, идеи.

Едни хора – смъртните – избират да вкарват в себе си ***смъртни*** *неща и субстанции.* ***Това*** *е тяхното разбиране,* ***това*** *е тяхното ниво. Те обичат и предпочитат такива неща и хора, които произвеждат у тях* ***смъртни*** *преживявания - неща, които ще умрат. Затова при обикновените хора става разлюбване. Те се интересуват от* ***собственото*** *преживяване, от* ***собственото*** *уреждане в живота. Като не разбират, че това е път към смъртта, тези хора се напъват да*

постигнат своите химери с всички сили и средства, но накрая намират гробищата. Никога никой никъде не е писал, че като се грижиш и мислиш за себе си, няма да умреш. Същото е положението, когато се грижиш само за близкия си. Като умреш, като умре, вие вече никога няма да се срещнете. Срещите и вечните връзки се намират само у Бога - а Бог е Любов към Всички.

*Ако някой се интересуваше какво е добро за **другия**, ако искаше на **другия** да му е добре...*

*(Тук нишката на чутия разказ се прекъсва – паметта изневерява) Имаше неща за поведението на **безсмъртните** хора – какво е то в причинния, будическия и атмическия свят. Станало е дума и за **вечно живите**, които са над безсмъртните и живеят в три още по-горни свята. Докато смъртният връзва на Земята смъртни неща, воден от нагони, тръпки и съображения, то безсмъртният има нужда от други преживявания. Той вкарва в себе си само чисти, безсмъртни есенции и субстанции и затова е вечно млад. Ако е **вечно жив**, което е нещо различно от безсмъртен, той е от още по-горен свят и тогава на Земята може и да остарее. В причинния свят той търси и разпознава Словото, почва да работи за него. В другия полюс на този свят той общува с Братя и Сестри, живее братски. В будическия иска да създава и да се отдава, а не да му дават. И да му дават, той все повече и повече иска да се самоотдава. Създава същества с искра Божия и твори велики произведения, но и в двата случая остава неизвестен. Смъртните не владеят това и не могат да го разберат. Те искат само неща, които възбуждат в тях орга̀нна или астрална тръпка или отговарят на техните ламтежи. Съображенията в тях обаче са винаги с нисък мерник, с нисък идеал. Те се очароват и привличат от смъртни. Измежду две или повече мотивации, измежду няколко представи, те никога не избират по-съвършената. Те си въобразяват, че нещо ги вълнува или може да ги "обезпечи" в живота – и действат. Търсят не само материална, но и морална компенсация - искат да бъдат признати. При това, те искат и царството, и силата и славата да са лично техни, не на Бога.*

Наистина, силата и яснотата, с които бе преразказана беседата от тази сутрин, тук се губят. Изчезнаха много важни образи и идеи. Имаше обяснения за действията на атмичния човек, за човека на ясновселената, човека на янтровселената. Майките Божии с безсмъртна душа от нивото на ясновселената си избират най-съвършения човек на Земята и се отдават само на него. Те копнеят да заченат само от него, децата им да имат само неговата наследственост. Именно затова в тях влизат само най-съвършените мисли, чувства и субстанции, излезли от Любимия. Любимият им обикновено отсъствува - витае из райовете на космоса и им

*праща отдалече асуин, есенцията на Абсолютната Красота. Точно тук може да се говори за Единствена Сродна Душа. Тук, именно, е и Мировата Душа или Пралайя, Която е **съпругата** на Тот.*

*Обратно, съществата от янтровселената, наречени "Любими Божии", копнеят и могат да се отдават без обект. Те са незрящи, въпреки че имат очи. Те са незрящи за **единственото** число на обекта, но са напълно и абсолютно зрящи за всяко същество, в което живее Бог. Бог може да се приближи към тях с милиони тела на милиони същества, но богините на янтровселената не ги различават. Те са слепи. Те обаче виждат във всеки **именно** Бога, понеже са влюбени в **Него**, а не в единичното същество. Припомняйки си разказаното от Д. на тази тема, според Словото на Учителя от тази сутрин, сега съобразявам, че за този импулс и принцип пише Ярослав Ивашкевич в своята "Психея" и Анатол Франс в "Дъщерята на Лилит". Има и други автори и произведения – например, разказът "Устойчивостта на възприятието" от съвременния американски писател Джон Варлей. В човешката история е имало и има особени традиции и култове, при които не само опознаването, но и зачеването става без звук и зрение. Никой не знае до кого се е докоснал, от кого е получил Божествена есенция и субстанция, понеже в храма или в пещерата с топла вода е тъмно. Янтрината има янтрическо, а не ясновселенско зрение, поради което приема всеки, в когото види да свети Бог. Това ниво на разбиране и виждане е недостъпно за съвременното човечество и тия традиции са се запазили само на много тайни места. Те са развъдници за безсмъртни хора, за космическите раси. Хиляди ангели и богове на Земята са били унищожавани като еретици по тази причина. Даже Шамбала и Агарта са изменили на този принцип и на тази велика Божествена потребност – затова сега те си отиват. Но не само в древен Египет и Елада, а дори и до днес, в Тайна Тракия, тези традиции са оцелели. Работата на Орфей и Родопа е успяла, макар и в нищожни размери. Небето никога не се е стремяло към количество - количеството е само **вторична** периферия. Дори в цялата наша галактика и във всички други сплескани галактики това не е разбрано. Но на Земята това е постигнато и затова към нея – Инлания – се стремят всички Божествени същества от всички светове. Тя произвежда "мая за абсурд". Тук за пръв път ще възкръсне нов тип човек – съчетание от Трима и повече, а не от двама. Досега падналите илухими, завзели голяма част от вселената, имаха смъртоносна нетърпимост към Третия. Скоро това положение ще се измени. Астрономите виждат какво става в Космоса.*

*И така – **влизането**! Влизането в смъртния или безсмъртния свят зависи от това, какво **влиза** в нас. От него за-*

виси и какво нещо ще излезе от нас – смъртно или безсмъртно. Смъртните наричат "живот" сдобиването с ръкотворни неща, които влизат в тях и така ги умъртвяват. Смъртните се вълнуват от близки и партньори, които могат да добиват смъртни неща и да бъдат компенсирани за това.

Отново пропуски в паметта – някои от основните теми и образи са потънали дълбоко. Преразказът на тази приятелка бе тъй брилянтен и ясен, че всичко наоколо пееше! Птиците запяха по-радостно, даже изворът заблика по-силно от всякога. Имам чувството, че й писаха "дванайсетица" за перфектното предаване на всички идеи и образи от беседата. Ако ми изплува нещо – по късно ще го допълня. Сега се сещам още само за някои от въпросите и отговорите след беседата. В сряда след беседа учениците питат, а Учителят отговаря.

Един от въпросите е бил, вредно ли е ученикът да има на Земята и да кара автомобил. – Вредно е, изключително вредно! Влизането в автомобилен поток, както е изяснявано и друг път, е възможно най-глупавото и опасно нещо в света. По-опасно е само живеенето по двама. Особено опасно е влизането в поток от по-скъпи автомобили. По улиците и магистралите текат с голяма скорост жълтокафяви реки от ментална пикоч и изпражнения. Всички хора от автомобилите, много повече от пешеходците, бълват постоянно мисъл за печалби и шансове. Представяйки си как ще ползват тия боклуци и как ще си подредят още повече живота, те слагат в центъра ***себе*** *си – не мислят да ги подаряват. Понякога тази смъртоносна воня отслабва – когато хората в автомобилите мислят за близките си. Явяват се нещо като мехури за дишане на душата - когато някой се отказва от нещо заради близък човек. Не само от нещо материално, но и от свое мнение, подозрение, инициатива, настояване. Но общото, безобразно ментално пикаене и сране по пътищата е нещо ужасяващо за ангелите. Всеки зад волана мисли първо и най-много за себе си, огорчен е от някой друг. Това вмъква в клозетните реки нещо като грамадни зелени сополи, кървави храчки и мазни асфалтови съсиреци. За същество с монада е почти изключено да се вози в такъв поток и да не се осакати, да не остарее, да не погрознее. От някой присъстващ на беседата се изразява изненада – той си е мислел, че територията на личния автомобил е своего рода оазис, собствена по-чиста територия, където миризмите и влиянията на плебеите от градския транспорт няма да го тормозят. Отговорът на Учителя бил изненадващ: - Нищо подобно! В очите на ангелите, метрото, трамваите и автобусите, влаковете и другите обществени возила са нещо изключително красиво и направо спасително. Наблюдаващите от космоса ги разпознават като продълговати нишки и мвхури от светлина, произ-*

веждащи въздух за дишане. Вътре може да е миризливо и задушно, физически и социално да има много грубости, притеснения и ядове, но на местата и в превозните средства с много хора се усилва до неимоверност присъствието на Божественото. Това е парадокс, но така е. Ангелите често скачат в тролеи и трамваи, за да се заредят, да си отпочинат. Тази нова информация е едно изумително допълнение към предишните обяснения в Словото, че градовете се поддържат от Небето единствено с тази цел. Колкото и да са смъртоносни ***физически****, те са спасителни* ***психически****. Те и* ***психически*** *разсипват човека, но то е по други причини. В случая говорим за енергетика.*

В предишно осияние на Елма бе казано, че автомобилните пътища представляват нещо като запушени тунели от дзифт, в които физическата скорост е голяма, но скоростта на еволюция спада до нулата. Умъртвена от менталната воня, душата на състезателя и човека в частния автомобил изпада в каталепсия и спира развитието си. Прилича на клечка или на буболечка, затворена в този плътен кюмур. Взема векове на ангелите, за да разкъртят дзифта и да освободят буболечката, без да я увредят. Нужно е бавно и внимателно разтопяване, инак някое от крачетата й или цялата "буболечка" може да се счупи. Не може и да се повиши температурата много, за да не я изгорят. Всички автомобилисти и постоянните им партньори на Земята са в много тежко състояние в чистилището или ада. Слагат ги в специални ковчези, отвън се вижда само парчето черна смола. Разчупването и разтопяването й е крайно трудно, идват експерти от много далечни светове. Допълнително, дробовете на пострадалите са пълни с духовете на отработените частици и газове – демоните на цигарите и петрола. Няма значение какви филтри и средства за пречистване се използват. Тези древни духове също се виждат ясно в реките от пикня и изпражнения и в дима на пушачите. Нужен е специален и дълговековен екзорцизъм, за да бъдат изкарани и те. Те внедряват в жертвите си мисълта за "преуспяване" и за "сладък живот", потребността да вкарваме в себе си отровите на религията и цивилизацията, да се "уреждаме", ставаме "продавачи" и "клиенти"..

Зададен е още един въпрос: Няма ли начин още приживе да си ползваме колите, без да стигаме дотам? Или всичко е напълно обречено? Последвал отговор: - Начин ***има****. Който знае, че Божественото се явява и продуцира в груповото ходене и тичане пеш (да си спомним "Форест Гъмп") или в* ***обществения*** *транспорт, той ще знае и причината за това. Падналите илухими – едни древни божества, неиздържали изпита си – са създали идеята за предпазване на аурата от "неблизките" същества. Идеята за самотата и дистанцията,*

*идеята за **постоянния** близък, който да е в аурата ни нощем дълго време или цял живот; идеята за брамините и "недокосваемите", за избраните и плебеите произтича от тяхната пресенилна психоза и циклофрения. В селищата, в градовете, особено в градския транспорт има грамаден шанс да се докоснем, дори за миг, до някои от хората, които са части от нашето Ято, от нашия Космически Пъзел. Бог никога няма да ни пусне и крачка напред, ако не се стремим да сглобим Пъзела. Живеещите по двама или по "семейства" нарушават този процес и отлагат тази надежда за векове. Всички народни традиции през вечността – училища, клубове, движения по улиците, сборове, танци, хорà, седенки, забави, панаири, пазари, групови екскурзии, лагери, спортни зали и стадиони, даже и ресторантите и хотелите, колкото и да са зловредни на други нива, са били и са единствената форма на Разумния свят да ни спаси душата от анабиоза. Интимните, семейните и родовите дракони, стайните и къщни чудовища на постоянните агрегации от несменяеми обитатели водят люта битка с Урановия Принцип. Те са главните агенти на коридорите към ада – несменяемото легло, несменяемите физиономии около нас. Небето прибягва и до войни, за да изкара плъховете от легловищата им и да ги бутне напред в еволюцията. Във война ще си платиш за месоядството и за убийствата, ще ги излежиш за няколко хиляди години, но после си свободен. При предпазването от разнообразни аури, дори и в най-мирно и "цветущо време", ти ставаш прицел на илухимите от ада и те те притеглят надолу безмилостно - за еони и еони от векове!*

Естествено, самотата и Индивидуалният Жизнен Радиус са закон, уединяването със сродните души и тела е закон; обаче откъсването от другите части на Пъзела е душевна и духовна смърт. А те, само за тази Земя, са 60 милиарда – съществата с монада! Докато не се докоснем до всеки, докато не се обменим със всеки, излизане от тази планета и гробищата й няма.

Отново е зададен въпрос: Напълно и абсолютно ли трябва да бракуваме автомобилите си тогава? Отговорът е "НЕ!". Собственик на жилище и на механично превозно средство, ако има монада, започва да кани много и най-различни хора от улиците и пътищата - тези, които са в неговата посока. Тогава автомобилът му става нещо като водолазен звънец - малък оазис и убежище, в което почва да се продуцира въздух за душата. Дишането на дробовете може да се позатрудни, но обмяната с много и различни аури моментално почва да гони демоните и да продуцира Присъствие и Бог. Раздува се един мехур, в който душата може да диша, да излезе от кома, от каталепсия. До този момент хората са били будни само в етерното, астралното и менталното тяло – потреб-

*ност от **ръкотворни** отрови, чувства към **предпочетени** хора и мисли за първенства, просперитет, престиж, печалби, шансове и "подреждане в живота". **Това** са главните убийци на душата и магистралата към Орландовци. Ако някой поиска от пасажерите си пари, менталното му тяло ще засмърди още повече – това се нарича "ментална прътдня". Таксистите правят изключение – това е прехраната им (освен ако не надуят таксимера...). Може за се чудим колкото си искаме, но такситата също са относително по-светли "мехури" по пътищата. Там почва да се диша поради голямото количество чужди аури, които са оставили следите си и нишки към тях. Но в такситата има и нещо лошо - опасност от ментално зомбиране, ментален вампиризъм. Клиентите на такситата са по-заможни хора, а по-заможните по правило са по-мръсни. В света почти няма изключения – освен ако раздаваш повече, отколкото получаваш. Естествено, зависи и кому раздаваш и за какво се ползват дотациите ти. Но хората без душа или със силно залоена монада са стандартни - всеки, който си прави изчисления и сметки или очаква и иска пари, пърди... Около него е невъзможно да се живее. Миризма на силна пот като от пръч издават и хората, които се тревожат. Тази смрад е много по-ужасна от бобената, лучената, чесновата... Всеки, който си е продал душата за пари или се тревожи, пърди не само външно, но и вътрешно - газовете отравят нисшето му умствено тяло. Оглупява напълно, мисли само за проблеми, грижи и придобивки. Става груб, избухлив, нервен, безпокои се постоянно, а в края на живота си е "отнесен". Алцхаймер и пр. са му вързани в кърпа. Очите му стават стъклени, умее да се пазари, не дава нищо без сметка и компенсация и напълно забравя за Приноса към Бога - хлъзва се неудържимо към пъкъла. Тия "повече пари" от печалбите няма да му донесат нищо добро – той няма да ги раздаде на бедни и ангели, а ще си купи нови отрови, които ще почне да вкарва в тялото и душата си; нови патерици на ума и духа, наречени "вещи" и "привилегии". В устата му ще почнат да влизат все повече по-нови мръсотии, през ушите, носа и очите му – нови бълвочи. Пред ангелите той е пълен инвалид и идиот, но за десетина-20 години на Земята може да изглежда обезпечен и щастлив, даже може да е по афишите или да продава бестселъри...*

Споменаването на парите породило нов въпрос след беседата тази сутрин: Защо Хорус в България отказа да приема десятъци в края на земния си път? Нали десятъкът, правилно ориентиран и даван, е основата на Божествената ликономика? ("Ликономика" е условното название на икономиката на Небесните Ликове, дадено от Елма".) Щом даваме не на общество, а персонално на човека, който работи най-добре за Бога (от наша гледна точка) и не се обогатява от народния десятък; щом спазим тайната на дарителя – какво лошо има

в това? Защо Хорус се отказа? - Защото паричният десятък, половинък и даже цялък, както много пъти е казвано в Словото, е най-неталантливата и най-мързелива форма на принос към човечеството и Бога. Въпреки това, който не отдава десятъка си, ще има много да се чуди откъде му идват неприятностите. В Евангелието и в съответната беседа на Учителя за "Ананий и Сапфира" това е обяснено ясно. Но който разбере, че съществува и ***натурален*** *принос, може да остави в паричен вид само стотъкът, даже хилядната част от всеки свой приход. Това е достъпно не само за пенсионери, но и за светии. Без парична лепта засега не може, понеже тя поддържа Божествените майки, истинските гении, Божите хора и ангелите по Земята въобще и извършва главната революция на планети като Земята – прави дъмпинг на интервентите. Тези Божи хора не са в ръководствата на църквите, партиите и духовните общества - те са честни, те са "единàци". Изключено е да се дава десятък на която и да е институция, понеже досега няма институция на Земята, която да разпознала Словото и Делото Божие в* ***динамичния*** *им вид или да оперира с тях правилно. Това е приоритет само на индивида, и то на двама или трима на тази планета.*

- Какво значи "натурален десятък"? – Една десета труд и време за Словото Божие! Една десета труд и време за ***Истинското*** *Дело Божие. Една десета душевен и физически труд за подобряване на Живота. Ние Живота не можем да подобрим, ако в нас влизат само смъртни неща от смъртни хора. Трябва да имаме вкус и усет за разпознаване на* ***Безсмъртните****, колкото и да са маскирани. Те не искат и няма да искат нашия паричен десятък, нито даже хилядната част, понеже искат да летят из Космоса. Те мразят парите, както ги мразеше и нашият Учител, който ни даде следния завет: "Аз мразя всичко, което обича светът. Аз нямам нужда от нещата, от които хората имат нужда". Посветените обаче с радост ще приемат нашия принос* ***в натура****, тъй като той не е свързан с карма и демони. Естествено, няма да хвърлят на улицата паричния ни принос, когато е даден тайно. Те знаят по-добре от всички за какво и за кого да го употребят. Ако ги оставим гладни, могат да продължат живота си на Земята даже и чрез него. Но който реши да дава десятък, за да заработел Космичният Закон и работите му да се оправят, да не се надява! Даване с умисъл, дори и на най-правилния човек и по най-тайния начин, не се зачита. Съдбата на такива е по-лоша даже от тази на наемодателите.*

Накрая бил зададен от една присъстваща следният странен въпрос: "Аз искам да отдам Божествен принос на човек, когото боготворя, но няма абсолютно никакъв начин това да стане тайно. Такова е естеството на подаръка".

Учителят се замислил, погледнал питащата и казал: "В

*такъв случай, подаръкът трябва да е еднократен и известен само на Бога. Ако искате да се повтори, трябва да питате **Него**. За да се потрети, трябва да се молите и да правите добрини на други хора от няколко месеца до няколко години. За четвърти явен подарък на един и същи човек аз не съм чувал никъде в Космоса" .*

*Сега си спомням, че по темата за автомобилите и яхтите е имало още един въпрос: "Аз не пускам никого, понеже не се знае какво може да ми се случи. В света има хиляди случаи..." ... Учителят отговорил: "А иначе какво мислиш, че ще ти се случи?" – и не продължил нататък. Питащият обаче настоявал: "Може да ме окрадат, да ме насилят, може даже да ме убият, не дай Боже и близките ми. Как ще пускам непознати?!" – Който не е готов за кармична разплата, ще загуби всичко. Той се страхува и от гърба си. Той мисли, че нещата на Земята стават без участието на Бога. Баща ни знае **точно** какво трябва да ни се случи във всяка секунда – и го провежда или допуска с точност до милиардна от мига и милиметъра! Не косъм – **електрон** няма да падне от главата на човека без Божието разрешение! Такова престъпление, за каквото си мислите, е само нагло оправдаване на собствения егоизъм и чувството за частна собственост. Всички хора в колите са преизпълнени с увереността, че отиват да "живеят" или да "работят". Те не смеят да пропуснат нито миг да не мислят за себе си и разни фикции и затова бързат – много бързат. Не знаят, че съкращават пътя си към друго място. Не съобразяват, че офисите или домовете им ще бъдат обрани, а децата им ще тръгнат по лошия път. Напротив, ако Бог ти прати някого да си платиш кармата или ти изпрати някой шрапнел или болест, ти бъди щастлив, понеже още в същия час ще бъдеш в рая." – "Всички хора ли в такива случаи отиват в рая?" – На този въпрос ви оставям да си отговорите сами. Като развиете темата за влизането – какво си избирате да влиза във вас и от кого, - ще имате отговор и на този въпрос. Ако не си отговорите правилно, още **много** реки от сълзи ще пролеете, докато не се научите кому и как да давате, кого и какво да харесвате.*

А сега, следващата екскурзия е към Миоридàл – звезда в шестото измерение. Подгответе се за скок по шестима. Тренировките за съвместимост в нужните срокове са задължителни.

Край, приключих с резюмето. Не можах да предам и една стотна от това, което ми разказа Д. Обръщам се към Някого, да каже и Той няколко думи, ако иска.

18.3.2009 г. 20:42:26

- Уви, слабо! Пропусна много важни неща. Пропу-

*сна много за **развързаното** на Земята, за да е развързано и **на Небето**. За вързаното и развързаното **на Небето**, за да бъде вързано и развързано н**а Земята**. Три четвърти от беседата не си спомни, а Д. ти я предаде точно. Твойто поведение от край време е под всяка критика, илюзиите, че ще те разберат, продължават.*

*Донякъде напредна с Работата, това е добре. През последните денонощия е много добре, даже отлично. Това, че изключи и четирите телефона, е крупен успех за тебе... Това, че цяла сутрин ме чуваше – също. Наистина, никой повече не трябва да те открива с технически средства. Дали ще устоиш – трудно е и аз да гадая... Достойните хора, които слушат Небето, са много демократични, но само където **аз** кажа. Всяка секунда на Посветения струва милиарди, в злато! А вие си раздавате силата и знанието на всеки, който си разиграва **своите** коне. Иска да впрегне и вас, като един кон измежду другите, понеже е кочияш на **своята** представа за цел и щастие. Вие охотно се давате да ви сложат юздите – мислите си, че правите добро. Тръгвате по долини и бърчини с някого, който си няма и помен от понятие да иска да учи. Той разкарва елитния кон по обширните поляни на своите фантазии. Пяна ви излиза от бърните, пънете се по-много от другите, понеже те са му свикнали и не си дават вече толко зор. Правите хороскопи на хора, които нямат никакво намерение да прочетат и страничка Слово, камо ли да си променят живота и приоритетите.*

Сигурно няма да имаш моралната сила да изпълниш онова, за което ти говорих сутринта. Не че съм разочарован, но те познавам. Човек не може да надскочи себе си. Скоро ще омекнеш и пак ще включиш звънилките... Сега си мислиш, че няма, но аз го виждам. А да престанеш пък да отваряш имейли, това пък хич...

*Но **има** някаква надежда. Отказа се от камера и фотография. За тебе това е добре. Филми **гледай** – това е **панорамата** на живота. Задръж темпото на редактирането и оформянето. Досега не пускам*

*Словото по света, понеже го бавиш десетилетия. Е, **не може** да излезе в този вид! Няма кой друг да го оправи.*

*Сега питат: "Как тогава да общуваме с хората?" – Общуването е **двупосочна** улица, не еднопосочна. Ако само **ти** вървиш към някого, а той не прави и една крачка към теб, и триста телефона и компютъра да имаш, само **ти** ще подтичваш. Тази безкрайна услужливост е от Христа, така е. Но има и строгост, изисквания. Съществува Божествено достойнство.*

*Първо, **всеки** трябва да си направи **избора**: сутрин леглото – или изгрева. Който иска да общува с някого, да открие къде посреща изгрева. Никому няма да казвате; и всеки ден – на различно място. Който предпочита Бога и теб, ще те открие. Няма начин да не те открие, понеже вързаното на Небето е вързано и на Земята. Той е искал да бъде с теб и своя Учител **на Небето**, та няма да те намери и на Земята!... Не да те заварди с първия рейс – и да тръгне с тебе. Това не е любов, не е връзка. Ще се откривате и срещате по света по **вътрешно** чувство – не ви е за пръв път. Ако се наложи, преспивай сам в планината, за да не те знае никой. Ако някой не е бил с теб през нощта, т.е. в янтровселената, а иска да влезе с тебе в тотвселената - **денем**, - откажи се от този изгрев – то ще е един позор. Същите тия, които са само **денем** с вас, са ваши "приятели" само през пролетта и лятото. Виждате ги само на Рила и на паневритмия. През есента и зимата - цели шест месеца - те нямат абсолютно никаква нужда от вас, освен ако случайно за нещо им потрябвате.*

***Близостта** на аурите, тяхната **етерна** обмяна е единственият вход към янтровселената. Това може да става само от залез до изгрев слънце, и то до девет вечерта от три сутринта. И други хора са нощем заедно, но те не излизат по-горе от астрала. Те не спят и опосват пространството в късните часове. Изисква се **абсолютна** чистота и святост, за да попаднете в янтровселената! Под чистота*

*разбирам ритъм – самота; и който **Бог** ни прати. Святостта означава светене – но не светене с астрална светлина. В янтровселената всичко лично отпада.*

*Като се срещнеш с някого на **изгрев**, ще го заведеш на **извора**. Всеки ден – различен извор. Вие знаете кой извор кой ден се оживява и става чудотворен. Който пие с вас чиста изворна вода, непременно се подмладява. Ще занесете от тая вода и долу – на немощните.*

*После ще дойде **избликът** – да го заведете на поляната при **другите**; сетне - в гората. Който е направил Избора, ще види Изгрева; който ви е открил по изгрев, ще види и Извора. И двамата, и всинца там, ако са ви открили и други зрящи, ще имате още и **Изблик** – да идете на **Поляната**. Ще поиграете и потанцувате под музика. Не е нужно да слизате при всички – има си време и за това. Събота и неделя е достатъчно. Ако пък тогава не отидете при всички, пак ще се върнете назад в развитието си. С колкото повече хора си танцувал през годината, толкова по-бърже ще се излекуваш, подмладиш. Щом повтаряш с някой повече, остаряваш.*

*Така, този, който те е открил при изгрева, може да танцуваш с него при игрите. Може да го заведеш с приятели в Градината, може после и на сладки приказки в гората. Ако сте свободни от задължения, може да стигнете този ден и до **Изхода** – Единственият Изход.*

*Играта Паневритмия изисква да прекараш деня до обед и да обядваш с хората от лъча, в който си танцувал. След обед е време за гостуване на този, зад който си отишъл по време на смяната при пентаграма. Или ти идва на гости този, който е дошъл зад тебе. Ако е зает следобед, може за един-два часа след работа. Нощта обаче прекарваме с другаря си, с който сме танцували днеска. Това се практикува от най-древни времена из цялата вселена. Ако същият човек, когато е бил нощем с нас и не сме тръгнали заедно, ни открие къде посрещаме изгрева и на следващата утрин, значи ни обича. Ако ни открие **друг** –*

*значи **другият** ни обича повече. Ще прекарваш почесто с този, които те открива навсякъде. Ако те открият двама или трима, ще питате Бога или ще хвърляте жребий, с кого да бъдете днеска.*

*При всички случаи, ясновселенският ти любим няма в сърцето си други завръзки и интереси и затова те открива и в рая, и на дъното на ада. Ако връзката ви е ясновселенска, може да прекарваш и по три дни и нощи седмично, и цели седем години с него – **няма** да се състарите! Предозирате ли – свършено е, връщат ви от Школата. Ученикът от Школата, Птицата от Ятото, възлюбеният на Бога трябва да има време и за **себе** си, и за срещи с **други** души и сърца. Всяка друга философия и морал се превръщат в гробища.*

Сега ви говоря пряко, изкъсо. Значи, влизането в янтровселената и дозирането на ятровселена с ясновселена е Изход. Единственият Изход. Трамплин към Новата Земя и Новото Небе – паспорт за Царството Божие на Небето и на Земята.

22:05:50

Понеже Учителят тази сутрин говори за ВЛИЗАНЕ, нека видим какво е казал на тази тема преди 82 години. Някой ще каже: "А, ти си прочел първо беседата, а после си натъкмил горния текст според нея". - Дали е така, един ден ще се види. Хубавото е че има акашови записи, които филмират всичко.

ИЗБРАНИ МИСЛИ ОТ "ВЛИЗАНЕ"

Беседа от Учителя, държана на 2.01.1927 г. в гр.София.

При все това обаче има една голяма опасност за човека, да не изпадне в дребнавостите на живота, които произтичат от проявите на неговото животинско съзнание. (м.стр.1)

Кармата е закон, създаден от самия човек, вследствие отклонението на човешкия дух от орбитата на неговия път. За да се разбере как става това отклонение, изисква се дълбока мисъл. Разрешението на този въп-

рос не е за деца, нито пък за хора, които се хранят още с мляко или се занимават с обикновени работи в живота. Той е философски въпрос, който не се отнася до хората, които мислят само да се осигурят. (м.стр.2)

Всеки, който иска да върви по Божествения път и да стане човек в пълния смисъл на думата, най-първо трябва да бъде безстрашен. Второто качество, което трябва да притежава, е смирението. (м.стр.4)

Трето качество, което характеризира човека като истински човек, е справедливостта. При това, за да се застъпи човек за известна истина, той трябва да бъде смел. Страхливите хора не могат да бъдат справедливи. Човекът на истината, на правдата, предполага абсолютно безстрашие. На страхливия човек не може да се разчита. (м.стр.5)

Идеалът на житното зърно не е да седи в хамбара. Ако посаденото зърно или семе израсте и устои на всички бури, на всички снегове и дъждове, то има висок идеал. (м.стр.6)

Още от най-стари времена хората си създавали богове, пред които падали на колене, молили им се, тамян им кадели, но те не ги чували. Никакъв отговор не получавали на молитвата си. Днес същите хора, със същите атавистични мисли, казват: "Молим се на Бога, но Той не ни чува..." - Казвам: молят се тези хора, но на някой от многото богове, които не са живи. Ухото на Живия Господ е толкова чувствително, че ако Му се помолите от сърце, с пълно смирение, с вътрешна чистота и благоговение, каквото духовният човек тря-

бва да има, вашата молитва непременно ще бъде приета. Обаче, молите ли се на Бога, а същевременно мислите как да използвате този или онзи, молитвата ви няма да бъде приета. Това не е човещина. Това и животните вършат. (м.стр.6)

Самосъзнанието може да се уподоби на зима, когато всичко е покрито със сняг. При това положение, дето и да отиде човек, той вижда навсякъде сняг, не намира условия за работа. Такова е положението и на съвременния човек. Такива са условията, при които той днес живее. Някой казва: "Ледено е сърцето ми, нямам условия за живот". - Защо? Зима е вън. Погледнеш от прозореца - всеки се свил в стаичката си, нарязал си малко дръвца, постоянно подклажда огъня си и за никого отвън не мисли. Отвън се издават закони, проповядват се учения, а отвътре - всеки влязъл в себе си и само за себе си мисли. И след всичко това, иди хлопай по чуждите врати! Някъде ще те приемат, а някъде, и десет пъти да хлопаш на вратата им, нито ще те чуят, нито ще ти отворят. Имаш нужда от нещо, минеш покрай някой човек, помолиш му се, той казва: "Махни се оттук!" С това той иска да каже: "Аз разрешавам само своя въпрос, а не и твоя". (м.стр.7)

Наблюдавайте, например, как живеят съвременните хора, какви отношения се завързват между тях, на каква база се поставят и разрешават най-сериозните въпроси. Някоя мома иска да се жени. Какво правят близките й? - Харесат един момък и гледат дали той е здрав, снажен, дали е богат, има ли къща, пари и т.н. Ако момъкът отговаря на тези условия,

казват: "Отличен човек е този момък!" Когато избират мома, също тъй гледат дали е здрава, снажна, богата и т.н. Ако и тя отговаря на тези условия, казват: "Отлична е момата!" В тези разбирания за живота няма никакъв морал. (м.стр.8)

В живота на самосъзнанието човек се учи чрез страданията. Само чрез страданията той познава, че в света има още по-велико състояние от това, в което днес се намира. В това състояние, именно, човек може да разреши великите проблеми на живота. Днес могат да дойдат най-великите поети, учени и философи да говорят в света, но с това въпросите не се разрешават. В умовете на съвременните хора трябва да стане велика вътрешна промяна. В умовете на майки и бащи, братя и сестри, учители и ученици, трябва да стане коренно преобразуване. (м.стр.8)

Някой казва: "Аз съзнавам,че имам дълг към своя народ". Какъв е този дълг? - Да отидеш да се биеш за народа си... Като отидеш да се биеш за него, ще го освободиш ли? Кажете ми, от толкова хиляди години насам кой народ се е освободил чрез войни, чрез бой и насилие? Трябва да се бием, но как? - Хората трябва да предприемат едно велико сражение, една велика война! Кога? - Когато всички, като безброй малки реки от разни посоки се слеят в едно голямо, велико море или в една мощна, пълноводна река, която, дето мине, всичко напоява в света. Това значи "война"! (м.стр.9-10)

Време е вече човек да влезе в третия принцип на живота, да мине от съмосъзнанието в Божественото съзнание, или в косми-

ческото съзнание. Според езика на Евангелието, това значи да се роди човек от вода и Дух. Тук думите "космическо съзнание" са заместени с думите "Ще им отнема каменното сърце и ще го заместя с ново". С други думи, Бог ще ни отнеме каменното съзнание и ще ни даде ново, космическо съзнание, което разрешава въпроса на безсмъртието. (м.стр.10)

Какво разрешава днес златото? Какво разрешават къщите? Какво разрешават параходите, автомобилите и аеропланите? - Те разрешават нещо малко, но не разрешават същността на нещата, те не разрешават великия идеал, към който се стреми човешката душа. За в бъдеще обаче, когато човек ще живее в космическото съзнание, той ще дойде до правилно разрешение на въпросите. Тогава няма да чакаме да дойде някой аероплан, да се завърти колелото и да тръгнем на път. Питам: с какво пътува слънчевата светлина? По какъв начин се пренася слънчевата енергия през пространството? (м.стр.10)

И тъй, когато говорим за Любовта, за Мъдростта, за Истината, за Правдата, за Добродетелта, ние подразбираме Вечното Начало. Космическото съзнание, което обхваща всичко в себе си и към което всеки трябва да се стреми. Само в неговите условия нашето тяло ще се оформи и пресъздаде. Апостол Павел казва: Сега имаме плътско тяло, но когато дойде космическото съзнание, ще се създаде духовното ни тяло. Каква разлика има между плътското и духовното тяло? Плътското тяло умира, а духовното не страда. Противоречията в живота съществуват за

плътското тяло, а за духовното тяло няма никакви противоречия. Духовното тяло живее във вечна радост, в разбиране дълбокия смисъл на живота. То живее във вечния живот. (м.стр.11)

Който влезе в космическото съзнание, ще се намери пред един свят, абсолютно жив. (м.стр.12)

Значи, всички тела на вселената са свързани помежду си и представляват един общ, велик организъм. Всички планети, които се подчиняват на този организъм, същевременно са и абсолютно свободни. Между мравката и човека няма никакво подобие, но има някаква вътрешна връзка. Съвременните хора не виждат тази вътрешна връзка между всички същества, понеже съдят за нещата от гледището на самосъзнанието и казват: "Защо сме се родили, и ние не знаем. Създал ни е Бог, но ни е забравил..." - Не се знае кой кого е забравил: дали Господ ви е забравил или вие сте Го забравили. (м.стр.13)

Питам: кой е доволен днес от положението си? Сегашният свят е пълен само с недоволни и болни хора. Ако отидете в някои от съвременните болници и клиники, там ще видите хиляди болни от какви ли не болести - нервни, органически, - които лекарите не знаят вече как да именуват. Днес лекарите се виждат в чудо: излекуват една болест, две се явяват; излекуват две болести, четири се явят.... След всичко това, те казват: "Ние имаме предвид всички хигиенични мерки да не заболяват хората, да намалим процента на смъртността..." - Да, ако в едно отношение хората не умират, в друго отношение умират.

Ако само физически се подобряват, в друго отношение се влошава положението им: сърцата им се ожесточават, умът им губи своето равновесие. (м.стр.13-14)

Човек иска да устрои живота си вън от Бога. Обаче, за разумните хора, разрешението на всички въпроси седи в космическото съзнание. Всеки човек има допирни точки с космическото съзнание. Щом дойде в съприкосновение с тях, веднага у него се заражда един вътрешен подтик да се обърне към Бога, да носи навсякъде радост и веселие. Да допуснем, че някой човек е свършил четири факултета, но след време в него се явява желание да служи на Бога. Скоро след това му дохожда противоположна мисъл:"Защо съм толкова глупав? Нима затова съм свършил четири факултета за да слугувам на Ивана, на Драгана?... Трябва ли да слизам от височината на положението си и да ставам слуга?" - Ето как изгасват проявите на Божественото съзнание! (м.стр.14)

Сега ние говорим за Божествените импулси, които се явяват у нас. Някой казва: "Щом заживеем Божествен живот, всякаква култура, всякаква наука ще изчезне..." - Не, тогава именно ще дойде истинската култура, истинската наука, музика, поезия. Ние не казваме, че всичко ще дойде изведнъж. Светът не може да се поправи механически. [Вие си мислите, че] това, което имаме днес, е добро, но ако оставим още известно време в това "добро", ще умрем. (м.стр.14)

Йоан казва: "Ако не се родиш от вода и Дух..." Това значи: "Ако не живееш в космическото съзнание, няма да влезеш в Царството

Божие". Този е изходният път в живота! *(м.стр.15)*

Мислиш да пътуваш през някоя гъста гора и си казваш: "Не ме е страх, аз вярвам в Бога". Щом вярваш в Бога, ще тръгнеш през гората без нож, без каквото и да е оръжие. По-силно оръжие от вярата има ли? И мечка да срещнеш, ще я погледнеш само - и тя ще си замине. *(м.стр.15)*

Това, което измъчва съвременните хора са онези наследени качества от деди и прадеди, които прекарали един неестествен живот. Този живот се пробужда сега и в съвременните хора като неестествени желания, копнежи и чувства, които не носят нищо добро за тях. /.../ Невидимият свят обаче постоянно регулира тези неестествени прояви в хората, като им изпраща ред страдания. Чрез страданията, разумните същества от невидимия свят казват на хората: "Не е този пътят, по който трябва да вървите!" *(м.стр.15)*

Според Божественото съзнание, човек може да бъде чешма, от която постоянно да тече вода. Тече ли вода, тя ще измие всички нечистотии наоколо си. Обаче тази чешма ще тече само тогава, когато е свързана с Великия Извор на живота. Кой въздига чешмата: камъните от които е направена тя, или водата, която тече от нея? - Водата разбира се. Значи, цената на човека се определя от Великия живот, който протича през него. *(м.стр.17)*

Първото качество необходимо за човека, който иска да влезе в космичното съзнание е послушанието. В живота на самосъзнанието има подчинение, робство, а в живота на кос-

мичното съзнание има послушание. *(м.стр.17)*

Ако вие сте човек, който се стреми към безсмъртие, към космическото съзнание. Като ви говори някой безсмъртен човек, вашият живот моментално ще се измени и ще се намерите обиколени от много братя и сестри. Ще кажете: "Кой знае дали е така..." - Докато живеете на плоскостта, ще казвате "кой знае", но когато дойдете в положението на хора, родени от вода и Дух, нещата ще бъдат за вас точно определени. Духът ще донесе абсолютната справедливост. Водата ще донесе мекотата и чистотата. Чистотата ще донесе здраве, а здравето - светлина. Тогава животът ви няма да бъде мъчение и труд, а работа и наслаждение. *(м.стр.18-19)*

Някои от вас сте едва заченати. Други сте по на един месец. Трети сте по на два месеца, четвърти на три месеца, а малко хора има, които са на девет месеца. Но всеки, у когото Божественото се е заченало, трябва да го пази. Дълъг период се изисква, докато се родите изново от вода и Дух. Ако вървите по закона на самосъзнанието, това раждане е въпрос на далечното бъдеще. Ако вървите по закона на космическото съзнание, то може да бъде и в настоящия момент. *(м.стр.19)*

Няма какво човек да признава греховете си, но той трябва да се обърне към Бога, да приеме неговата Любов, Мъдрост и Истина по новия начин, по начина на космическото съзнание, и да ги приложи в живота си. Човек не трябва за вечни времена да остане твърдо тяло, нито пък само една страна на някое тяло, но да има отношение с хората като

души, които живеят в едно тяло, т.е. във вечна хармония. Когато една душа живее в космическото съзнание, тя може навсякъде да бъде приета. Ако живее на Земята, тя може временно да я напусне, да отиде на Слънцето, да се разговори със своите любими - и после пак да се върне на Земята. Тази душа е свободна да се разхожда където иска из Слънчевата система. От гледището на самосъзнанието, ще кажете: "Може ли човек да пътува до Слънцето? Може! Има вътрешно, духовно пътуване. По физически начин не може да отиде до Слънцето, но по духовен начин може. Когато се говори за живота, ние имаме предвид неговата външна, физическа страна, и вътрешната, духовна страна. От материално, физическо гледище, нещата стават мъчни. Изисква се вечност - едно число с 15 нули, денят на Брама. Щом изтече това число, ще изтече и Божествения ден, след което ще настане Божествената нощ - пак същото число с 15 нули. Изчислете колко милиарди години правят тези числа. Денем Бог твори, а нощем, когато спи, той образува новите светове в себе си. Тъй щото, в Бога има постоянен, вечен процес на творчество и създаване. *(м.стр.19)*

Когато сиромахът почне да забогатява, главата му отчасти се деформира. Деформира ли се главата ви, молете се да изгубите богатството си, да осиромашеете, и по този начин да се смирите. Гордостта сваля човека надолу. Когато някой човек достигне високо духовно положение и започне да мисли, че няма подобен на него, той е осъден на падение. (м.стр.20-21)

Ако майката има любов в себе си, тя ще роди велик, гениален син. Ако няма любов в себе си и живее повърхностен, дребнав и лекомислен живот, тя ще роди обикновен син, подобен на нея. Когато някоя майка иска да роди нещо велико, тя трябва да е подготвена за това и да съзнава своето предназначение. Човек не може да роди една възвишена идея, ако той сам се занимава с дребнавостите на живота. (м.стр.20-21)

Да служим на Бога, това е велика, Божествена идея. Да служим на хората със своя ум, със своето сърце и своята воля - и това са Божествени идеи. Обаче, да продадем на хората своя ум, своето сърце и своята воля - това вече не е Божествено. (м.стр.21)

Днес човечеството не се нуждае от религии. То не се нуждае и от храмове. Ако е въпрос за храм, по-хубав храм от небето няма! Дигни очите си нагоре към небето, погледни звездите и кажи: "Господи, благодаря ти за всичко, което си създал!" Ако след това искаш нещо хубаво, обърни внимание на буболечиците, на птичките, на растенията, на чистите кристални извори - и нека в тебе се зароди велико вътрешно желание да се позанимаеш с тях и да научиш защо са създадени те. От всичко това ти трябва да изпиташ красив трепет в своята душа. (м.стр.21-22)

Питам: какво правят съвременните хора? Като се намерят пред някой чист планински извор, изведнъж натопяват калните си обуща, за да ги измият. Не, приятелю, намериш ли се пред такъв извор, ще се спреш пред него с благоговение, ще свалиш шапката си, ще из-

миеш лицето си, ще пиеш от водата му и ще кажеш: "Господи, помогни ми да изчистя сърцето си и да просветля ума си като водата на този извор!" Изворът е жив. От хиляди години при него седи някой възвишен дух и работи, изпълнява своето предназначение. Затова, отидете ли при някой извор, измийте се, пийте от водата му и благодарете! (м.стр.22)

Реалните неща нямат начало, нямат и край. Казвате: апостол Павел е проповядвал някога в миналото Христовото учение. - Не, той не е проповядвал само в миналото, той проповядва и сега. Ние не гледаме на Христа и на Неговото учение като на минало нещо. Ние не гледаме на Христа и на Учението като нещо, което ще дойде в бъдеще. Ние гледаме на Христа и на Неговото учение като на вечно настояще. (м.стр.22)

Всички трябва да знаете, че съставлявате едно цяло, в което всеки заема своето определено място. Ние знаем кое място в цялото заема Христос, кое апостол Павел, кое Буда, кое Шекспир, кое Бетховен и т.н. Ние точно знаем местата на всички хора и поставяме всеки на неговото определено място - нито по-горе, нито по-долу от това, което им е дадено и което те заслужават. (м.стр.22-23)

И тъй, млади и стари, всички трябва да се освободим от заблужденията и да разберем, че живеем в настоящето. Някой казва: "Не мога да търпя..." - Ще търпиш! "Не мога да бъда милостив..." - Ще бъдеш милостив! "Слаб съм..." - Ще станеш силен! Щом влезем в космическото съзнание, ние ще придобием качества, необходими за бъдещето положение или

за Синовете Божии, които ще могат да преодоляват всички мъчнотии. Казано е: "Роденото от плътта плът е, а роденото от Духа дух е". Ако живеем по плът, ще умрем. Ако живеем по Дух, ще придобием вечния живот. Вечният живот, новият живот, включва всичко в себе си. Всички религии водят до вратата на космическото съзнание! Всички вярвания, с които досега сме били облечени, ще останат настрана. Казано е в Писанието: "Ние няма да умрем, но ще се изменим". Това подразбира, че като влезем в космическото съзнание, ще се облечем с нови дрехи, ще се изменим. Новите дрехи представляват новите разбирания, новите вярвания, с които нашето сърце, нашият ум и нашият дух ще се облекат. Щом се облечем с тия нови дрехи, тогава ще бъдем братя в пълния смисъл на думата и ще се познаем. Можеш да имаш брат само в живота на космическото съзнание. *(м.стр.23-24)*

Готовите души за нов живот трябва да влязат в космическото съзнание, за да отворят място за другите. Този е пътят, по който ще дойде спасението на човечеството. *(м.стр.24)*

Сега гледаш някой, върви отчаян и замислен. Какво се е замислил? – "Мисля как да изкарам прехраната си..." - Значи, самосъзнанието решава въпроса за прехраната, а космическото съзнание разрешава въпроса за любовта към Бога. Разрешим ли този въпрос, любовта ще донесе своето изобилие, от което ние ще се храним. Тогава цялата Земя ще се превърне в райска градина, в която ще има работа за всички. Кой каквито дарби или възможности има, ще се прояви. *(м.стр.24)*

Вие не вярвате в настоящето, а вярвате в бъдещето, което носи смърт. Не, в настоящето ще вярвате! Ще вярвате в Отца си, както Синът вярва в него и приема Неговия живот. Щом вярвате в Отца си, и той ще живее във вас. Всеки, който живее в космическото съзнание, само той може да разбере какво значи да имаш съприкосновение с Бога. Най-малкото докосване до съзнанието на Бога донася такава радост за душата, за която Павел казва: "Щастието, което ни очаква за в бъдеще, не може да се сравни с богатствата на целия свят!" Само по този начин животът ни ще бъде песен и музика. Мисълта ни ще бъде като Божията мисъл, чувствата ни - като Божиите чувства и действията ни - като действията на Бога. Вземем ли перото, от него ще се изливат велики, свещени мисли - и който прочете написаното, ще каже: благословена да бъде ръката, която е написала тези слова! Благословена да бъде устата, която е изрекла тези слова!" Питам: този живот няма ли смисъл? (м.стр.24-25)

Казвам: досега вие сте имали само предчувствие за това велико съзнание. Пожелавам на всинца ви да преживеете поне един такъв ден! Ако не можете цял ден, поне за 1 час или за 1 минута, или най-малкото за 1 секунда да имате съприкосновение с Божественото Съзнание! Този кратък момент ще донесе блага на душата ви за хиляди години. Незабравим момент е той! Велико събитие за целия Космос е да се приближи Бог до някоя душа! Всички същества - и висши, и нисши - ще отправят всичкото си внимание към тази душа и ще я питат: "Какво ти каза Господ?" Този е най-

тържественият ден в живота на душата! И богове, и ангели, и светии - всички ще се заинтересуват от нея. Всяко докосване на Бога до една душа означава откриване на нов, велик свят. Този човек може вече да каже: "Аз живея в Божията Любов. Дишам светлината на Божията Мъдрост. Движа се във великата Божия Истина, която носи свобода и простор за душите, като раздавам всичко, което Бог ми е дал. Човекът на Истината разполага с неизчерпаемо богатство. Той живее в изобилието на Божията Любов. (м.стр.25)

Пак ви пожелавам да преживеете този велик и славен момент, който представлява идването на вашия възлюбен. Дойде ли този момент, всичко старо, всичко преходно ще се обезсмисли. Този момент може да бъде още днес, в настоящето, в което се движите и живеете. Само този момент е в сила да смекчи човека, да измени лицето му и да го облагороди. Влезете ли в живота на космическото съзнание, всяка лъжа, всяка неправда ще изчезне от вас. (м.стр.25-16)

Когато влязат в космическото съзнание, [хората] ще отворят широко вратата си за своя приятел - с братска усмивка, със светъл ум и с чисто сърце. Какъв по-хубав прием от този може да очаквате? Няма по-хубаво нещо от това, да разполага човек с вътрешен мир и доброта! Какво по-хубаво от това, да виждаш навсякъде Божията Любов, Божията Мъдрост и Божията Истина? Няма по-добри условия за работа от този живот! (м.стр.26)

И тъй, пожелавам на всички да преживеете момента на съприкосновение с Бога, който ще

събуди в душите ви непреодолимо желание и силен копнеж за постигане на новия живот - живота на Божественото, на космическото съзнание! *(м.стр.26)*

***

И така, за любителите и майсторите в областта на звездомъдрието тук се прилага синастрията между небомиговете на беседата на Учителя "Влизане" от 2.01.1927 г. и беседата Му като Елма на 18.03.2009 г. – и от двете позиции. Може да считате това за поредното домашно упражнение. От пръв поглед е ясно, че Уран е направил почти пълен цикъл по зодиака и в случая позициите му по синастрия са в действащ съвпад. Може да проверте кои беседи на Учителя са изнесени точно по времето, когато тогавашният Уран е бил в същия градус и минута като сегашния. Може да се намерят още закономерности и по други аспекти. Може да се съобрази какво се е случило в Школата и света при първата Уранова революция след раждането на Учителя като Петър Дънов на Земята и какво ще се случи при втората – времето, когато Той пак ще отвори Школата в Кавказ. Това е точно по времето, когато е предсказал. При всички случаи, Урановата революция дава нов период на проява на Учителя и Школата, нови методи за космически пътешествия на Възлюбените и на Ятата Му.

По метода на фреквентните речници и програми и други статистически методи на сравнителната астролингвистика може да се изчислят процентите на закономерност в корелацията Слово – Космос в даден момент. Още Георги Радев и астролозите около него са забелязали специфичния речник и тематика на Учителя при повтарящи се астрологични положения.

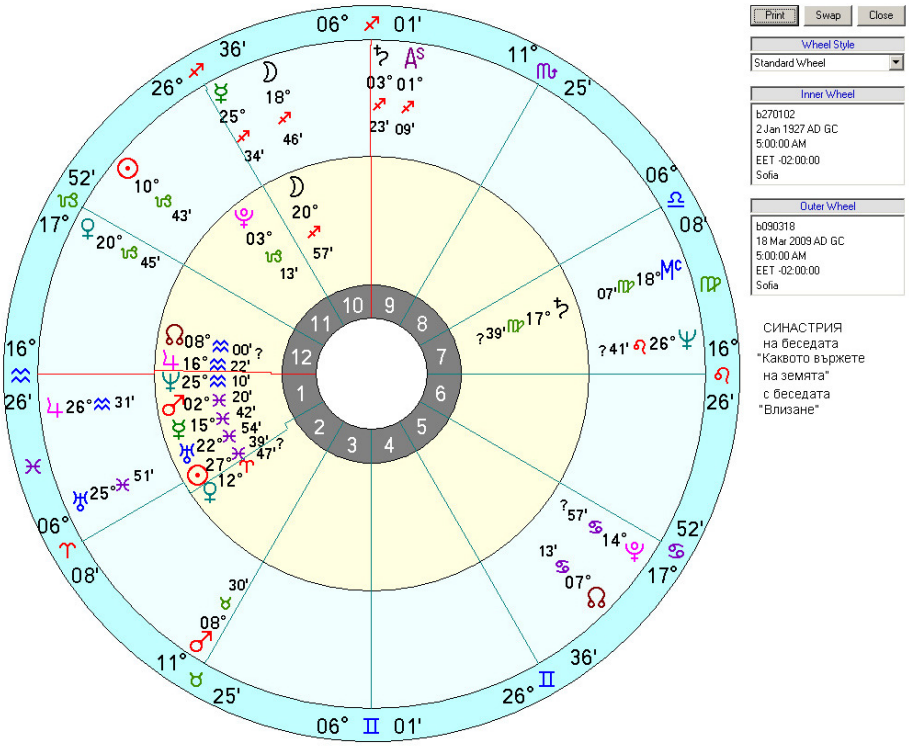

Синастрични аспекти между беседата “Влизане” и беседата “Каквото вържете на земята”

b270102

b090318

	☉	☽	☿	♀	♂	♃	♄	♅	♆	♇	☊	Asc	Mc
☉			□ 2a05	∠³ 0s36	N 0a51	⊻ 1s08	△ 5a44	☌ 1s48	⚻ 0s58			△ 3s30	
☽		☌ 2a11	☌ 4a37	⊻ 0s12	⊼ 2a33	∠³ 1s56		□ 4a54	△ 5a44	S³ 1s43			□ 2s50
☿	✶ 4s59	□ 3s04	N² 0s08		S 1a22		S² 0a32		N⁴ 0a59	△ 0s45	∠⁵ 1s00	S² 1a42	☍ 2a25
♀	□ 2a04	△ 5s59				∠ # 1a16			⊼ // 1a05	□ 2s10	□ 5a34		S³ 1s03
♂	S 0a11	Q 1a34	∠³ 0s44	N 1a35	∠³ 1s21	☌ 5s49	□ 1a02	∠ 1a00	☍ 5s39	⊼ 2s23	△ 4a52	□ 1a11	
♃		✶ 2s24	S 0s38		#		Q 0s59	N 0s31		⚻ 1s25			⚻ 1a45
♄	∠⁵ 0s34	□ 1s07		△ 3s06					∠ 1s33	✶ 2a42	Q 1s34	Q 1s30	☌ 0s28
♅	Q 0a11	□ 4a08	□ 2s41	✶ 2a09	∠ 0s36			☌ 2a57	S³ 0s29	∠⁵ 0s27	S² 1a28	∠⁵ 0s45	☍ 4s47
♆	∠ 0s34	∠³ 1s06	✶ 0s25		Q 1s20	☌ // 1s21	N² 1a47	⊻ 0a41	☍ # 1a32		⊼ 2s57	□ 5s59	∠⁷ 0a27
♇					△ 5s17	S 1s52	⊻ 0s10				☍ 4a00		
☊			∠ 2s35		□ 0s30		✶ // 4a37	∠ 2s51		∠⁷ 0s33	⚻ 0a47	∠³ 0s39	
Asc		✶ 2a20	S 0a34		#		Q 1s03	N 0s35		⚻ 1s29			⚻ 1a41
Mc		//		∠ 0a16	S³ 1a48	N² 0s30	☌ 2a38			#	⚻ 1s12	☌ // 4a52	

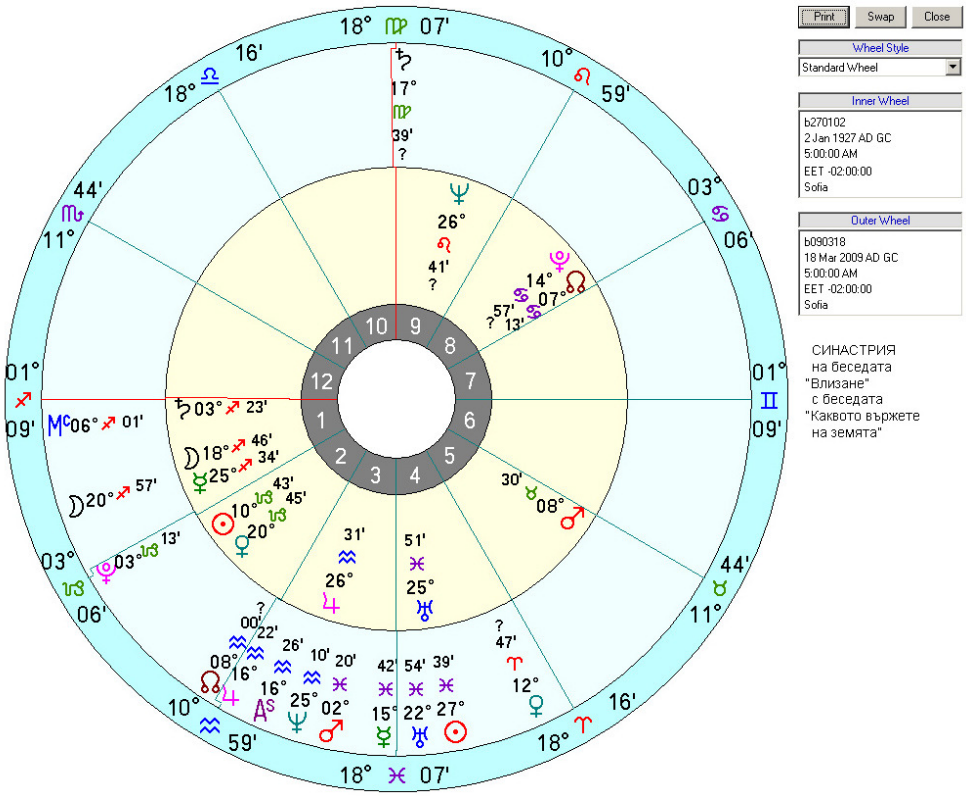

Синастрични аспекти между беседата “Каквото вържете на земята” и беседата “Влизане”

b090318

b270102

	☉	☽	☿	♀	♂	♃	♄	☿	♆	♀	☊	Ascs	Mc
☉			⚹ 4s59	□ 2a04	S 0a11		∠5 0s34	Q 0a11	∠ 0s34				
☽		☌ 2a11	□ 3s04	△ 5s59	Q 1a34	⚹ 2s24	□ 1s07	□ 4a08	∠3 1s06			⚹ 2a20	//
☿	□ 2a05	☌ 4a37	N² 0s08		∠3 0s44	S 0s38		□ 2s41	⚹ 0s25		∠ 2s35	S 0a34	
♀	∠3 0s36	⚻ 0s12			N 1a35		△ 3s06	⚹ 2a09					∠ 0a16
♂	N 0a51	⚼ 2a33	S 1a22		∠3 1s21	#		∠ 0s36	Q 1s20	△ 5s17	□ 0s30	#	S³ 1a48
♃	⚻ 1s08	∠3 1s56		∠ # 1a16	☌ 5s49				☌ // 1s21	S 1s52			N² 0s30
♄	△ 5a44		S² 0a32		□ 1a02	Q 0s59			N² 1a47	⚻ 0s10	⚹ // 4a37	Q 1s03	☌ 2a38
☿	☌ 1s48	□ 4a54			∠ 1a00	N 0s31		☌ 2a57	⚻ 0a41		∠ 2s51	N 0s35	
♆	⚺ 0s58	△ 5a44	N⁴ 0a59	⚼ // 1a05	☍ 5s39		∠ 1s33	S³ 0s29	☍ # 1a32				
♀		S³ 1s43	△ 0s45	□ 2s10	⚼ 2s23	⚺ 1s25	⚹ 2a42	∠5 0s27			∠7 0s33	⚺ 1s29	#
☊			∠5 1s00	□ 5a34	△ 4a52		Q 1s34	S² 1a28	⚼ 2s57	☍ 4a00	⚺ 0a47		⚺ 1s12
Ascs	△ 3s30		S² 1a42		□ 1a11		Q 1s30	∠5 0s45	□ 5s59		∠3 0s39		☌ // 4a52
Mc		□ 2s50	☍ 2a25	S³ 1s03		⚺ 1a45	☌ 0s28	☍ 4s47	∠7 0a27			⚺ 1a41	

Синастриите на рожденте ни дати с беседите на Учителя, изнасяни при същото или близко положение на Слънцето (а и на всяка планета), като е в личния ни небомиг, ни посочват тия Негови лекции и беседи, които крият уникални ключове за всеки от нас поотделно. В "Excell" трима приятели правят зодиакален списък на беседите според астрологическите им позиции, по които всеки ще може да открие кои беседи са лично за него. Те трябва да се прецизират и по ректасцензии, и по всички домови системи. Досегашните сравнения дават смайващи резултати.

19.3.2009 г. 12:51:11

Кореспонденцията по принцип е предвидена за допълнителните томове, но когато става дума за опита "Сириус", както и в някои други случаи, тя се включва и тук. Както вече е обяснено, Словото трябва периодично да се "разрежда" с картини и с други текстове, не само за да се реализира хоровият, оркестралния принцип на Бялата ложа, но и за да можем да издържим на вибрациите:

Пръв положителен отзив на западен човек за превода на английски на новия текст на паневритмията, направен също от участник №1 миналата година. Всички останали мълчат благородно или се изказват снизходително, затова тестът не бе довършен поради мисълта на преводача, че е напълно несполучлив. А ето, тази непозната Дени казва нещо друго. Думите и ще станат причина преводът за бъде завършен. Това писмо от Америка може да е още един от ефектите на влиянието Уран-Сириус в момента:

Love, Denni
----- Original Message -----
From: "Ardella Nathanael" <ardella22@yahoo.com>
To: "Denni Schabel" <dennah@comcast.net>
Sent: Wednesday, March 18, 2009 9:46:01 PM GMT -08:00 US/Canada Pacific
Subject: ***G's lyrics for the PanEuRhythmy***

On Wed, 3/18/09, dennah@comcast.net *<dennah@comcast.net>* wrote:
From: dennah@comcast.net <dennah@comcast.net>
Subject: Re: G's lyrics for the PanEuRhythmy
To: "Ardella Nathanael" <ardella22@yahoo.com>
Date: Wednesday, March 18, 2009, 11:30 PM

Wow Ardella! Thank you. I am very moved. I can feel a deeper level of interpretation and I really love it. Looking forward being with the new vibration of the words and the music.

Участник Т.В.

Петък, 2009, Март 20 02:26:07 EET

ЛЕГЕНДА ЗА ЛУДОСТТА И ЛЮБОВТА

В тази легенда се разказва, че веднъж се събрали на едно място на Земята всички чувства и качества на хората. Когато ОТЕГЧЕНИЕТО за трети път се прозяло, ЛУДОСТТА, както винаги достатъчно луда, му предложила: "Искаш ли да играем на крие-ница?" ИНТРИГАТА надигнала заинтересовано глава и ЛЮБОПИТСТВОТО без да може да се сдържи попи-тало: "На крие-ница! И каква е тази игра?" "Това е една игра - му обяснила ЛУДОСТТА - в която аз си затварям очите и за-почвам да броя от едно до един милион, докато през това време вие се скривате и когато спра да броя, първия от вас, когото намеря ще заеме моето място за да се продължи иг-рата."

ЕНТУСИАЗМЪТ се включил веднага в играта, последван от ЕУФОРИЯТА. РАДОСТТА подскачала така весело, че нак-рая убедила СЪМНЕНИЕТО, дори и АПАТИЯТА, която никога нищо не я интересувало. Но не всички искали да участват. ИСТИНАТА предпочитала да не се крие. За какво? Като в крайна сметка винаги я разкривали. НАДМЕННОСТТА казала, че това е една много глупава игра (но всъщност я дразнело това, че идеята не била нейна). КОВАРСТВОТО предпочело да не рискува... Едно... две... три... започнала да брои ЛУДОСТТА. Първият, който се скрил бил МЪРЗЕЛЪТ, който както винаги се спрял още зад третия камък от пътя. ВЯРАТА се качила на небето. ЗАВИСТТА се скрила зад сянката на ТРИУМФА, който със свои собствени усилия успял да се добере до върха на най-високото дърво. ЩЕДРОСТТА почти не могла да се скрие, всяко място, което намирала й изглеждало прекрасно за някой от нейните приятели - например едно кристално чисто езеро, та то е идеално за КРАСОТАТА. Короната на едно дърво - перфектно място за СТРАХА. Полетът на една пеперуда - най-доброто скривалище за СЛАДОСТРАСТИЕТО. Поривът на вятъра - прекрасно убежище за СВОБОДАТА. Така че най-нак-

рая ЩЕДРОСТТА се скрила в един слънчев лъч. ЕГОИЗМЪТ за сметка на това си намерил едно много добро местенце още от самото начало, проветриво, удобно... точно като за него. ЛЪЖАТА се скрила на дъното на океаните (но нали си е ЛЪЖА, всъщност била зад дъгата). СТРАСТТА и ЖЕЛАНИЕТО били в центъра на вулканите. ЗАБРАВАТА... (забравих къде се скрила!)... но това не е толкова важно.

Когато ЛУДОСТТА преброила 999 999, ЛЮБОВТА все още не била намерила място, където да се скрие. Всичко било вече заето. Накрая забелязала един розов храст и разнежена решила да се скрие сред неговите цветчета. "Един милион", преброила ЛУДОСТТА и започнала да търси. Първият, който се появил бил МЪРЗЕЛЪТ, само на три крачки от камъка, където била ЛУДОСТТА. След него дочула ВЯРАТА, която си бъбрела с Бог на небето. СТРАСТТА и ЖЕЛАНИЕТО почувствала във вибрациите на вулканите. По невнимание открила ЗАВИСТТА и естествено могла да заключи къде е ТРИУМФЪТ. ЕГОИЗМЪТ нямало защо да го търси, той сам бил излязъл, отчаян от своето скривалище, което се оказало едно гнездо на оси.

От толкова обикаляне ЛУДОСТТА почувствала жажда и, приближавайки се до езерото, открила КРАСОТАТА. Със СЪМНЕНИЕТО се оказало още по-лесно, намерила го седнало върху една скала без да е решило все още къде да се скрие. Така намерила всички: ТАЛАНТА между свежата трева, МЪКАТА в една тъмна пещера, ЛЪЖАТА зад дъгата (или всъщност на дъното на океаните!), намерила включително и ЗАБРАВАТА, която вече била забравила, че играе на криеница. Но само ЛЮБОВТА не се появила от нито едно място. ЛУДОСТТА я търсила зад всяко дърво, под всяко поточе на планетата, на върховете на всички планини и тъкмо когато вече щяла да се предаде, забелязала един розов храст с много розови цветчета. Взела една вила и започнала да раздвижва клоните на храста, но изведнъж чула болезнен вик. Бодлите на розата били наранили очите на ЛЮБОВТА. ЛУДОСТТА не знаела какво да направи: плакала, умолявала, искала извинение, дори обещала да стане неин водач. Оттогава нататък, от първия път, в който се играло на криеница на Земята, ЛЮБОВТА Е СЛЯПА И ЛУДОСТТА ВИНАГИ Я ПРИДРУЖАВА!

Участник от Англия

Петък, 2009, Март 20 23:03:39 EET

Това е толкова хубаво, че чак ми се доплака! Изкушавам се да го преведа на английски и да го разпространявам. Има ли авторски права?

Участник Д.К.

Петък, 2009, Март 20 10:59:38 EET

Здравей, Приятелче!

Тук, в Афганистан, се възвърна с пълна сила моята стара любов към минерологията. Тази страна е пълна с какви ли не камъни. Препрочитам вече за n-ти път "Колоните на Новия Йерусалим". В пощата ти в абв съм ти качил една уникална книга за камъните "The magic and science of jewels and stones". Хвърли и един поглед. Оказва се, че винаги където в древните книги се пише за сапфир, се е имало предвид камъка лапис лазули, с които е пълен Афганистан. Сапфира древните са наричали Hyascinth. Това между другото е и латинското име на Зюмбюла. Пиши ми какъв камък искаш да ти взема оттук. Прегръщам те!

Участник К.И.

Събота, 2009, Март 21 21:25:06 EET

Картината ти е с голяма сила... Аз лично изпитах действието на само една от страните и [за мене] беше разрушително. Стреснах се и на другия ден я похлупих и си казах, че повече няма да я ползвам [за мене. Но аз съм я направила за тебе и при теб ще има голяма положителна сила]. Кажи как да ти я дам, за да ти помогне за здравето ти.

Желая ти бързо подобряване.

Участник Н.

Събота, 2009, Март 21 EET

При мен болките престанаха, вярвам че е от картината ти.

Участник К.И.

Неделя, 2009, Март 22 19:20:53 EET

В картината ти са вградени 1400 молитви, всичките 150 псалми от новия модел (новопсалмите); нови, несвалени още формули, 4 сияния от паневритмията, 12 кода на светли пришълци от Плеядите и много други неща ....

За първи път относно твоята картина ми се дава такава информация! Досега не съм знаела, че като ги рисувам, всъщност закодирам в тях такива неща.

Утре ще ти пиша повече.

Знам, че тази година твоят небесен рожден ден ще бъде на 25 март - на празника благовещение.

Участник В.М.

18.03.2009, Netlog

Здравей, N! Познавам те задочно от преди много години, след като Николай от Пловдив ми даде да чета холизации. Оттогава все му се моля да ме запознае с теб. Явно сега дойде този момент. Приказките за цветята, планетите и още други удивителни послания стоят до днес сред най-ценните ми книжа. С чиста съвест мога да кажа, че от твоето влияние ми дойде и музата да напиша "свои" приказки.

В заключение ще споделя, че малко са нещата, които като съм чела, толкова много са ме карали да се вълнувам, както това писано слово!

18.03.2009

Скъпи N, ставам рано сутринта, а в главата ми звучи името ти и то така силно, че почти неусетно се намирам до компютъра, за да видя наистина ли си ми писал. Това неприсъщо за мен действие в ранните части на деня се увенча с радост и удовлетворение. Отново ще се наслаждавам на осиянията от Елма, този път в пълния им вид. Но ме зашемети и това за Сириус, защото 92-93 година имах връзка с тази планета и доста неща написах. Даже си мислех, че идвам от там, но мисля че не е така. Радвам се, че открих още един приятел по пътя! С усмивка: В.

26.03.2009

Здравей N! Иска ми се да ти разкажа един сън, макар и отдавна сънуван, но преди два-три дни дойде отново толкова ярко и силно, вероятно заради това, че бе премесен в съзнанието ми с твоята същност. Сънувам висок водопад, идващ от небето. До него стои човек с исполински размери. Запътила съм се да пия вода от този източник и само една 40-50см оградка ме дели от водата и колоса. Тъкмо да прескоча малкото и смешно препятствие, човекът ми предложи да ми налее вода самият той. Реших "Защо не!". Той ми наля, пих, а след това разбрах, че съм жадна. Отведнъж пред очите ми в редица се занизаха съд след съд, в най разнообразни форми и големина, всичките пълни с вода, но аз колкото повече пиех, все по-жадна ходех. Та онзи ден се замислих за теб, за цялата тази истинна информация, която свеждаш до нас, как все пия и пия и от твоя съд бистра вода, пия и от други и те приели част от Божественото откровение, но жаждата ми да пия директно от Източника си остана като дълбоко и съкровено желание! Извини ме, ако съм те оттегчила.

С обич в сърцето си към теб: В.

Участник С.П.

28.3.2009 г. 11:23:18

Цялата ни представа за света е обърнат огледален образ! Хайде нека за момент си представим, какво представлява една "РАЙСКА ГРАДИНА"?! Според мен "Райската Градина" е един необикновен оазис всред пустинята - където всичко е в изобилие и е достъпно за всички. Сега, ако вземем и населим една "Райска Градина" със земни човеци - колко време би останала тя "Райска Градина" според вас? И все пак аз вярвам, че тази "Райска Градина" би останала по-дълго време "Райска Градина", ако я населим с "праведни бедни човеци", отколкото с "богати земни човеци"... Защо ли? Защото "праведният беден човек" е този, който се стреми да се задоволява с малко. Той е от онази порода земни хора, за които се отнася мъдростта: "Яде за да живее!", тоест един такъв човек прекарва целият си живот в преклонение към целокупния Божи свят и е толкова прехласнат от неговите чудеса, че даже забравя да яде и да пие. Докато ако населим една "Райска Градина" с "богати земни човеци, във всичките Божии богатства те ще видят само непресъхващи извори на богатство, което само тях чака да го убият и обсебят. Представете си, ако видят една девствена гора, те ще видят само дървения материал в нея (парите) и ще й се нахвърлят с мотрните резачки и булдозери, за да я набичат на дървен материал по-бързо от другите, за да приберат възможно повече дървен материал в своите собствени складове и така да я приватизират само за себе си. Подобна ще е картината за водата, за плодовете, за природните красоти и всичко останало... За отрицателно време всичко ще стане ЕДИНСТВЕНО ТЯХНО!!! Какво ще остане от една "Райска Градина" след като минат от там ИНЦИАТИВНИТЕ земни хора? Ще остане една "адска картина" - каквато е на път да стане Земята! И после всички ще ми сочат за пример - "богатите земни хора" понеже те били ИНЦИАТИВНИТЕ, а всички "праведни бедни хора" били "въздухари" и "неадекватни"!

Участник В.М.

29/03/2009 9:31:05 PM

Скъпи приятелю, днес през целия ден ми звучеше "Инлания". Нямах възможност да се добера до компютъра, за да се уверя дали наистина си ми отговорил. Особено ми оттекваше в ушите това име. Имах чувство, че съм в едно чисто пространство, без допълнителни шумове, където всеки звук протича кристално и ясно. Думата идеше отдалеч и се вливаше в цялата ми същност. Много интересно усещане! Ако не съм

прекалено натрапчива за теб, бих искала да ти разкажа как те видях в пространството първия път, когато ми отговори на писмото до теб. С любящо излъчване към теб: Весела

29.03.2009 21:21:40‘

Четях в момента "мисия в Инфрания" и си правех някои равносметки за мен самата. В общи линии недобри, но както и да е. Та онази сутрин, когато в главата ми кънтеше "Григорий" и то така призоваващо, че чак се чудех дали наистина си ми писал или е плод на развинтено въображение, в последствие се уверих и щастливо успокоена, че не съм луда, тръгнах на работа. Обаче по пътя все още бях на твоята вълна и сама не се усетих, когато изведнъж те виждам в пространството, сякаш в някакво паралелно измерение. Ти се намираше в нещо като оборудвано със всевъзможна техника помещение. Знаех, че си инжинер. Излъчването на цялата тази техника имаше ароматен код, който навлизаше в носа ми и свидетелстваше за истинност. Ти бе с черна, малко по-рошава коса и по-млад. Усмихнат. Съзнавах,че ръководиш там нещо, но какво не знам. Сърцето ми щеше да се пръсне от това видение, тъй като отдавна не бе ми се случвало толкова ярко виждане и дори и миризмите да усетя. Единственото в заключение, което бих казала, че вероятно имаш някакво паралелно физическо присъствие на реален обект. Моля те, Григорий, за снисхождение, ако съм написала купчина глупости. И да не отговориш, аз ще си знам отговора! Продължавам да чета: С обич към теб - Весела. Имам подобно преживяване и за мен, но за това по-нататък, ако въобще позволиш да продължим напред!

Участник В.А.

30/03/2009 11:20 PM

Благодаря ти! Когато получиш одобрение от един човек, който е създал на най-новата форма на приемане на Слово от Всемира, разбираш, че си е заслужавало да отдадеш от себе си толкова енергия през годините, когато Словото е било личен приоритет. Малко хора ще разберат неговия подтекст. Но може би ще дойде време, когато съзнанията ще бъдат по-отворени за тайните на Вселената. Благодаря ти! В.

30/03/2009 11:36:50 PM

Искам, драгоценни приятелю, да ти споделя нещо. Моят учител от Русия миналата година ми изпрати по коледа, по друг мой приятел, 2 играчки за елха - едно златно сърце и кубче, облечено като подарък. Чиста символика на пръв поглед, но през тази година имам чувството, че станах извор на най-чистата любов. Даровете не спират вече трети месец.

Ти се появи и ако щеш вярвай, ликувах, защото те търсех толкова години - та не е ли награда Човекът, написал най-удивителните приказки, които някога съм чела? Когато ми отговори по-предния път, като се отвори в душата ми един голям отвор, все едно тръба започна да прелива, да прелива към теб - толкова прекрасно и красиво чувство, че дълго време вибрирах на тази вълна. Вероятно дораснах, за да ми обърнеш внимание. Искам да ти разказвам още куп неща, но явно с времето ще става - полека лека. Що се отнася до рождената ми дата - 6.01.61г в гр. Пловдив. Родена съм с името Лора, но съм дадена за осиновяване при сегашните ми родители с името, което знаеш. Рождената ми майка казва, че ме е родила сутринта - около 6-7 часа, но не помни много. Още веднъж ти благодаря, че ме дари с вниманието си. Духът ми отдавна чакаше този момент. С обич, о-сияна от теб: Ло-Ра /Весела/

30.03.2009 В

Тъй като обичаш звездите, ще ти разкажа един сън. В един град с улици и къщи, направени от едър камък, вървя аз - слабичък и симпатичен мъж, с побелели дълги коси и немного дълга брада. Облеклото ми е интересно - сиви прилепнали по краката подобно на чорапогащник панталани и окончаващи от хълбоците нагоре с буфан кройка. Смешничко за сегашно време, но така изглеждах там. Вървях с човек, на когото обяснявах нещо, като след всяко обяснение сочех небето. Най-накрая ми се удаде да видя какво толкова показвах: в небесата се бяха събрали удивителен брой галактики, всяка със своята форма и размер - потресаваща гледка, грандиозна и зашеметяваща. В главата ми звучеше "галактическо струпване", което в действителност не ми е познато. Всяка една галактика идваше пред мен на преден план и от едно място се премествaше с плавно движение на друго, като менеше формата си. Голямо разнообразие видях. После се чувам да казвам на човека до мен класическата фраза: "Каквото е на Небето, такова е и на Земята", а после допълних: "Всяко преместване в галактиката води да промяна в съдбата на човека". Беше красив сън, един от многото ми небесни сънища, където съм виждала и танцът на звездите, и как ликуват, когато си допринесъл с нещо за другите. В съня си бях звездоброец - това звучеше в главата ми. Сега не ги броя, а ги съзерцавам и харесвам хора, които ги разбират - като теб.....

Сряда, 2009, Април 1 12:26:41 EEST Весела Мантева – Гр.

Ще запълня обедната си почивка с разказ на сън. Така ще запълня времето си с теб. Не че не съм постоянно с теб! Това е едно толкова възвишено състояние на Духа, че го пожелавам на всеки, който не е ходил на седмото небе /а може

би и по-нагоре, ти ще кажеш - изследователят на небесата/. И така: Пред очите ми в съня стои една същност с бяла качулка на главата, в бяло облечен и надолу, като не виждах нищо зад облеклото, дори и очите на този, който се крие зад този камуфлаж. Само прозирам със сърцето си, че е отвратителен, страшен и злобен. Той изпраща срещу мен огромен камък, летящ със свръхскорост и имах усещането, че улучвайки ме, ще ме направи на пух и прах. В този момент аз, тази която до този миг не съм вярвала в Христос и която винаги съм смятала, че е измислен персонаж в Библията, отведнъж събрах двете си длани като за молитва и казах: "Ти не можеш да ме унищожиш, защото вярата ми в Христос е велика, даже ето, аз го виждам". Тогава с показалеца на дясната си ръка посочих към абсолютно синьото небе във височина. Този, за когото говорех, Григорий, то бе невероятно красив, брилянтно-сребърно сияещ облак светлина, по който онемях от възторг. Вглеждах се да видя очи, нос и други подробности, но уви, освен прекрасния облак радостна светлина, нищо друго не забелязах. Тогава обърнах поглед към гадното създание и видях, че камъкът летеше в обратната посока към този, който го бе изпратил. Сънувала съм този сън към 1989-90 година, но остана определящ за посоката ми в живота завинаги. Винаги се вълнувам, когато го разказвам, защото до ден днешен смятам, че това е самата Истина, така както смятам за истина всичко, което съм чела от тебе! Вярвам ти и те обичам! Весела.

01/04/2009 8:50:25 PM

Кристално-синтезна приказка за Зелената Богиня или Aut of the green. Тя бе зелена, по-точно искрящо зелена, благодарение на овалните със смарагдов цвят елементи, от които бе съставена. Можеше да се каже, че е зелена, но като се вгледаш, ще видиш, че цветът прелива в отделни участъци от тялото й в синьо – ту морско, ту по-небесно, но основно сиянието й бе като на огряна от сутрешното слънце трева.

Сред хората Богинята изглеждаше като обикновен човек. Но всеки, който се докоснеше до нейната същност, усещаше притегателната й сила, чар и омагьосващ поглед. Последният, обагрен в лъчисто-зелено, единствено изказваше неземната й природа. Един ден изумруденото момиче се влюби и то не в кой да е, а в .....Слънцето. Сутрин, отваряйки очите си, се втурваше да го поздрави. Два лъча струяща любовна светлина се отправяха към небесното светило и носеха със себе си посланието за обич и себеотдание, а после обратно приемаха слънчевия salut и грейваха с още по-омайното излъчване на зеления цвят. И така – всеки ден. Зарядът, с който я зареждаше Слънцето, я правеше все по-лъчиста и озаряваща, а очите й – още по-светло-изумрудено зелени... до момента,

когато човешката й плът не издържа на огнената Любов, взриви се и ...се разпадна. Остана зеленото – един плавно движещ се облак смарагдова светлина. Земята и тялото вече не пречеха на освободената от плът Богиня и тя пое към Слънцето..... Пътят? Тя си го знаеше. Минаваше през звездите, едни по-малко светими, други – ярки като слънца. Но тя всички ги обичаше, а това много й помагаше, влизайки в тяхното поле, за да може да се обмени с уникалния им излъчващ фон и постепенно да се променя и преобразява като строеж и цвят. Една звезда й подари жълто пухено светещо топче от своята бляскава мантия, която Богинята разтегна като лъч светлина и го прекара през красивото си ефирно тяло. Лъчът се разнесе в зеленото и то стана още по-светло. Друга звезда свали розов кристал от плазмената си корона и я вгради с любов в сърцето на зеления облак. Розовият флуид плъзна по невидимите каналчета на фееричното зелено и му придаде нежност и мекота. Трета звезда, запленена от приближаващия се към нея цветен обект, изригна червен фонтан от възхищение и го вля в обогатеното облаче, като му дари чувственост и страст. Следваха: синьо мечтание, лилаво озарение, виолетово вдъхновение, сребриста чистота, златно благородство. Безброй бяха звездите, които дадоха от себе си на Обичащата ги Богиня. От всички тя получаваше по един скъпоценен дар, който намираше място в нея и се оформяше като характерен елемент... Докато след време тя се погледна и...онемя. Това, с което се бе познала в изначалието си на Земята, го нямаше. Зеленото бе така прелято и претопено в целия спектър на светлината, че тя разбра, че вече не е същата. Първоначалните зелено-сини частици от тялото й бяха станали с формата на многостенни диаманти, в който не липсваше цвят от спектъра. Аморфният облак бе станал една красива светлоструйна сфера с безброй съставни кристалчета. Сега Богинята осъзна своята значимост, събирателна стойност от всички дарове от срещнатите по Пътя, които бяха оставили своя отличителен знак върху нея. Разбра, че самата тя бе станала Знак – за сила, светимост, ареал на излъчване. Приближи се до Слънцето, зае място до едната му страна и засия – не като Сателит, а като Звезда, достатъчно ярка и интензивна, за да отдаде мощната си подкрепа на огненото светило, което от своя страна изригна с още по-голям и по-наситен ореол..... естествено, до изгрявянето на следващата преобразена Звезда, когато мощта му щеше да се утрои. Мина време. Много звездички минаха по пътя на Зелената Богиня. Всяка една от тях се подреждаше около любимото си Слънце, като вграждаха част от него в себе си. Постепенно оформиха Небесен Каркас, фигура, която полека лека се попълваше и уплътняваше с още новодошли. Накрая в

пространството блесна огромна Петолъчна Звезда или по-точно Звездо-Човек. P.S. Променената до неузнаваемост Богиня–Звездичка още си стои там – на рамото на НЕ-Ограничния Звездочовек и отвреме навреме се оглежда за нови звезди, всяка от която по някакъв вътрешен механизъм откриваше своето местенце по необятната конструкция. Петолъчката полека се полюшваше от присъединяването на НЕОзвездичките и дълго след това вълнообразно извиваше звездните си удове. От лекото плавно движение нашата героиня заспа. Сънува сън: Звездочовекът разтърси тяло и се разсипа като звездопад от небето. Тя и още много звезди попадна на Земята. Видя се в тялото на усмихнато момиче с изумрудени очи и слънчево-зелено излъчване на Богиня, но за последното никой не знаеше, само тя самата и Този, който я харесваше – не само като цвят.....

Петък, 2009, Април 3 07:37:20 EEST

Ето ти още една приказка, Григорий. Четеш втория вариант на тази приказка, а първият ми е на домашния компютър - ще ти го пратя другата седмица! Приятно четене.

Индигово жълта, симфонично златна, "ветроустойчива" приказка. Всички те дойдоха от индиговата сфера на Духа. Бяха създания на чистия, аналитичен и блестящ Разум и като такива се явиха на Земята, за да дадат на хората това, с което бяха одарени – разумност, логика, интелект. Красиви, с горда осанка и лице, одухотворено от кристална мисъл, тези представители на тъмносиньо-мастиленото излъчване бяха заели по предварителен план почти всички възлови управленски места в обществото. От най-високия пост на глава на цял народ, през висш духовен водач, до вождове на племена или ръководители и изразители на интереси на група хора. Речта им се лееше като бистър поток и леко се вместваше в несъвършените умствени структури на човешкия мозък. Реки от индигово просветление течаха по невидимите канали, разчиствайки и дооформяйки възможностите за по-ново мислене и развитието на по-добри аналитични и синтезни способности. Пратениците на интелектуалната сфера не бяха предпазени в общуването си от снижаване на дадения им потенциал, но в тежките условия на посредственост и смазваща действителност, менталната опаковка на повечето се замърси и нямаше тази интензивност и сила на индиговия лъч.

Един от тях успя да се съхрани. Познаваха го като „Разумния". Всяка вечер този мъж заставаше с лице към залеза на Слънцето и потъваше в молитва. Мисълта Му мигновено политаше към Отеца с молба да поддържа ума Му светъл и чист, да не се отваря врата към скверност и лъжа. Молитвите Му се издигаха като виещи се спирали от магнетично-

енергийна словесност и после се завихряха фуниевидно, преди острият край да се влее в ухото на Слушащия всичко и Всевиждащия в БЕЗпредела. Дните идваха и си отиваха. Думите всяка вечер се повтаряха, потретваха.....изтъркваха, излиняваха от употреба. Един ден Разумният Мъж отведнъж осъзна, че нещо страшно много Му липсва - индиговото еднообразие Го съсипва. Мислите летяха както преди към Създателя, но бяха като бедни дрипи върху красиво тяло. Нямаш ОГЪН, ЖАР, за да подпали вибрацията на отправения Зов! Усети, че не иска да продължи програмираното си поведение в кухи дела и спуснато Слово и ... наведе глава. Смири се. За първи път заплака отчайващо и горчиво – непривично за гордата Му същност. Искаше да разчупи съдбовното клише, което Го бе хванало в тежките си окови и Го бе осъдило на определена служба и предопределен ред. Пожела част от дарения Му Разум да се спусне в сърцето като Три-Ум-фираща мъдрост. В гърдите Му се надигна Молитва – необичайна и искрена, не към Отеца-Създател, а към Вечния Творящ Дух. В пространството се изписаха сребърни букви нанизани в искрящи думи. Колкото по-интензивно ставаше спонтанното излияние, толкова по-блестящи ставаха изреченията в ефира. Потокът на словото отново се ускори във виещ се венец и ... стигна ИЗВОРА... Този път не получи Отговор... но чу глас, не Онзи, който всяка вечер Го съветваше и подкрепяше, показваше Му следващия ход, а глас на пеещо момиче – сърдечно, слънчево-златно звучене. Глас на живот, на радост, топлина, вълнение. Звуците отекнаха дълбоко в Сърцето на Мъжа и сякаш отвориха Път – дълъг и свързващ неизбродимите дебри на Разума с уязвимите и чувствени пластове на Сърцето. Взе моментално интуитивно решение да проследи слънчевия Лъч на гласа и да му се отдаде ЦЯЛ – с Дух, Тяло и Душа. Гмурна се в пространствения звук, навлезе в информационния му коридор и стигна до притежателката му – слабичко, прекрасно момиче, пеещо на сцената с извираща от дълбините на същността й Любов. Той приседна сред публиката... А сетне след изпълнението й поднесе цвете – тъмносиньо-лилав ирис, вързан със златна панделка, заедно с искреното Си обожание и предана Любов. Дни наред сливаше Разумният Мъж индигото на Разума си със слънчевата Душа на любещото момиче. Паралелно с телата им над тях 2 сфери – мастилено синя и жълто златна се преливаха една в друга с флуидни потоци и оформяха необикновено красиви фигури и съчетания. Всяка фигурка се откъсваше в отделна сферичка от двата цвята и полетяваше като лилаво-жълта птица в ефира. В пространството зазвуча симфония – индигово златна, също като небето преди залез Слънце и също като Огненото светило, дало част от Себе Си в златото на ореола около главата на пеещото момиче. Но

защо ми се струва, че виждам в тази двуцветна симфония и розово. Дали не са розовите любящи облачета около Слънцето, предвещаващи Вятър? Може би – Вятърът на промяната!!!

4.4.2009 г. 21:00:18 EEST В – Г.

СРЕЩАТА Хората, живеещи на една планета, отдалечена от нашата на милиони светлинни години, станаха свидетели на една необикновена среща. Разбира се, това бе отдавна и само преданията са останали в паметта на тамошните жители, но какво се случи тогава, аз мога да ви разкажа, защото бях там... Един ден, също като днешния, се случи нещо, което никога не бе ставало до този момент: Слънцето и Луната изгряха на хоризонта едновременно. Слънчевият диск си тръгна по своя път бавно, с отмерен във времето ритъм, който никога и за нищо досега не бе смущаван. Пък и за къде да бърза, след като милиони години бе утъпквало своята територия и нищо до настоящия момент не бе възбуждало съзнанието му. Изгрев-залез, зенит-надир, все едно и също повтаряне в дълговечния му живот, докато не видя в този ден Луната – по-ярка и по-блестяща от всеки друг път. Тя леко плъзгаше сребърното си тяло в променената посока, която отдалече се виждаше, че води единствено към Слънцето. И макар, че то не се вглеждаше напред, защото пътят му бе програмиран и не включваше отклонение дори и на градус встрани, нещо особено силно го притегли напред като магнит и го привлече по нещо неопределимо, което не осъзнаваше, но се стремеше да срещне. А Луната – тя просто бе ослепена от светлия ден, в който реши да се впусне, изменяйки на предопределената си съдба да бъде другото Слънце в нощта. Омръзна й да свети в черните нощи, да чака с часове и да брои минутите, когато ще отстъпи поста на оранжевото кълбо и отегчена от еднообразието, да се оттегля за дневния си сън. Ето, сега е моментът да направи съдбоносен опит и да наруши реда на Създателя и да тръгне по Път, който тя би желала. И Както се предвижваше, обърнала посоката и скъсала за винаги с утвърдената пътека, пред очите й лумна светлина, отчайващо силна, нетърпимо огнена. Дъхът й спря, задушаван от пулсиращата енергия. Тялото й се сгърчи в спазъм от контакта с огнедишащото кълбо, което от своя страна се почувства добре от непредвидимата среща, защото за миг изля в Луната огромния си енергиен потенциал, който с години бе натрупвал в мощото си лоно. Несъмнено Слънцето бе раздавало винаги от необятната си сила на много небесни тела, както и на същества, живеещи на тях, но това бе друго. Обменът, който стана между Слънцето и Луната обнови и двамата. Живителни потоци потекоха и в двете кълба, а душите им се задъхаха от удвоената

сила. И стана чудо – на най-високата точка от небесния ефир вече светеше не едно Слънце, а цели две, огрели света с пламъка на любовната си светлина. Хората обезумяха. Ами ако се сблъскат и отломъците от обединената Любов се изсипят върху главите им? Ето го вероятно краят на света, дойде Апокалипсисът! Но какъв Апокалипсис, скъпи деца, ще има, ако две души и два големи Духа се любят? От този ден Слънцето и Луната над тази планета тръгнаха заедно в една орбита. Твърде силна бе прегръдката им и много силна Любовта им, за да се отделят един от друг и отново сами да изпълняват дълга си към тяхната си звездна система. А после? После заради непредвидения обрат се наложи да бъдат включени в космическото движение на друго място, защото така обединени и така силни щяха да изгорят с огъня на чувствата си най близките планети. На тяхно място дойде ново Слънце, младо и ослепително ярко, а за двойник през нощта - друга бледолика Луна, красива и превзета, горда и високомерна, за да не може да обърне внимание и оцени силата на огнения си събрат – Слънцето! Е, ако вие, деца, решите да се отклоните от «правия» път, не правете като Слънцето – то никога не ще помръдне от избраната си съдба. Последвайте Луната, тя ще ви подшушне какво да направите! Просто я помолете!

Неделя, 2009, Април 5 08:09:12 EEST

Добро утро, Слънце по светлия Път! Заминавам за Девин /Дева/ тази сутрин, така че във връзка с името искам да ти разкажа един сън. Сънувам, че рисувам риба на едно рисувателно листче. След контурите нанасям със синьо и червено орнаментика - изключително красива, а после леко с пръст ги позамазвам, за да се прелеят и да стане нюансирано. След това рисувам същата риба, само че гледаща в обратна посока /като зодия риби/. Опивам се от тази прелест, още повече и от учудването, че мога да рисувам такива хубави неща. Погледнах "произведението си на изкуството" и изведнъж реших, че би трябвало да погледна рисунката от друг ъгъл и преобръщам на 90 градуса листа и какво да видя: Листът с рибите се премести в пространството и отлетя на отсрещната стена, която се оказа част от стените на голям храм. Там се вгради и аз я погледнах поновому. Вече ги нямаше рибите, а на тяхно място блестеше в пълния си блясък подобно на слънце Огнена Дева - триизмерна, без лице и фигура, просто светлина - слънчева, ослепителна.Това е за днес с писането. Тръгвам с твоя образ с мен към Родопите.

Вторник, 2009, Април 7 21:55:42 EEST

Видя ли, дорогой Г., на залез слънце небето? То не можа да издържи на моите бликащи от сърцето чувства и порозовя - станя синьо-розова симфония. Ако някой можеше да чете по

природните знаци и да разгадава небесните явления, щеше да се сети, че една женска душа с шепи е гребала от душата си розово багрило и е рисувало с удивителен замах своята истина. Вече съм си в Пловдив, имам компютър и докато не ми го вземат, пак ще ти пиша всяка вечер, защото като те чуя по телефона се смущавам като дете и ми се вързва езика. Благодаря за SMS-а, но честно, не очаквах такъв отговор - ти си предаде крепостта. Смятах да ме изтърпиш докато ми мине и после да продължим делово по холизациите и приказките. Аз мога всякак, достатъчно е да ми обръщаш отвреме навреме внимание. Даже щях да те попитам дали е по-добре без моите изблици, ами направо по същество, защото съм те чакала толкова години да ми разказваш за небето и цветята! Носеща те във всеки миг в себе си: Весела

Вторник, 2009, Април 7 22:50:34 EEST

Изпращам ти една по-кратичка приказка, подобна на "Индигово-златната", за да те приспя, когато се завърнеш от творческите си полета уморен. Тази съм я писала за една приятелка, която има сини очи. Обичам синьото, но приказката излиза отвъд синьото... Приказна реалност – реална приказка или отвъд синьото.

Живеше преди много години в реалността една приказка. Героите в нея бяха реални, макар и по своему приказни. Всички те бяха високи, красиви, с прозрачни като шлифован планински кристал тела. Във вените им течеше не познатата за хората кръв, а такава, чийто състав бе обогатен от синя плазма, придаваща на кожата тъмносин цвят с леко индигов оттенък.Лицата им бяха обаятелни и впечатляващи с изражението си на достойни и смели люде. В огнения им поглед всеки можеше да прочете удивителен интелект и безспорна безпристрастност. Казваха им «Сияйните» или «Светящите», защото в нощите излъчваха сияние, което можеше да се види като странно синьо излъчване в мрака. Тези хора се смесиха с червенокръвните хора и с годините потомството им се претопи и напълно придоби цвета на обикновените човеци. Оцеля само ЕДИН. Него наричаха „Синия Воин“. Приказката щеше да свърши със смъртта на Воина, ако той по неведом начин не бе направил скок във времето е не бе дошъл в сегашната земна реалност, за да вдъхне духа на приказността в душата на едно същество. Синият Воин бе последвал зова на едно синеоко създание, което го викаше през вековете, за да споделят своя любовен импулс. Сега Воинът не изглеждаше приказен, а бе обикновен реален мъж, но това не пречеше да изглежда в очите на любимата НЕОбикновен. Кръвта му, макар и червена, носеше в себе си онези небесни корпускули, които бяха основен свидетел за приказния му произход. Един ден, отново потопен в си-

ньото на обичните очи, мъжът се почувства уловен от бликащата от тях енергия. Предаде се на синята магия и напълно се отдаде на повика й да бъде всмукан в глъбините на завладяващия й поглед. Усети се как премина като комета през цяла една вселена, която го увлече във все по-прозрачни и по-трептящи пластове, докато накрая стигна отвъд синьото. Там видя един пулсиращ океан, една безкрайна брилянтна светлина с плуващи в нея ослепителни точици живот. Най-сетне видя нея – онази искричка сред океана, която се бе спуснала и разгърнала през пластовете на сферите и бе станала любимата му жена. И той си измисли приказка: избра Нея и Времето, защото само така можеше от реалността да създаде приказност. Една съседна малка точица стана ням свидетел на тази история и реши да й даде гласност, като я напише, още повече, че бе влюбена в синьото – не само като цвят!

Сряда, 2009, Април 8 22:42:29 EEST

Сънят ми е преди 8 години.Тогава не работех с компютър. Нищо не разбирах от него, пък и смятах, че е сложен за мен.

И така: Сънувам, че съм пред монитора на компютър и така съм се увлякла, сякаш съм се сраснала с него. Имаше някаква притегателна връзка между нас, сякаш и той е човек. На монитора се нижат на дълги редици от край до край физико-математически формули, изписвани и с цифри и с букви. На пръв поглед изглежда сложно, ала за мен е удоволствие. След първия ред изписвам втори, а след него решението продължава на трети ред. Компютърът сякаш сам ми дорешава по-нататък уравнението, като дописва надолу редовете. От мен минимум работа, а от кибер-машината - максимума. Най-накрая целият екран се запълни, а задачата бе решена. Тогава се обърнах към моя приятелка, която бе до мен само като дух-присъствие и започнах да й обяснявам как се решават уравненията. На екрана се появи отново ред, изпълнен с цифри и букви. Самоизписа се вторият - малко по-тясен от предния, после третия - още по-малък и т.н. Решението бе долу, изразяващо се с няколко знака. Общият вид на решаването изглеждаше на пирамида, обърната с острата част надолу. Погледнах отново към приятелката си и й казах: Всички човешки взаимоотношения се решават по математически път ето така, както видя на компютъра. Гриша, сигурно има някаква истина в този сън, колкото и невероятна да изглежда, но аз не разбирам от математика.

09.04.2009 10:17:30 Г – В

Да, сънят ти е бил архетипен, той говори за съвършено уникален модел - панацея, шперц, разковниче на взаимоотно-

шенията. Не случайно ти е било казано, че става дума за разрешаване на човешките взаимоотношения - не на ангелските и духовните. В противен случай триъгълникът би бил нагоре с върха. Човекът, като уникално и последно творение на Бога, се илюстрира не само с пентаграма, но и с триъгълника. Обърнатите фигури не са непременно адски - това е само най-негативното им значение, когато не са оградени с окръжност. Обърнатият пентаграм е Жената, а с върха нагоре - Мъжът. Обърнатият триъгълник е въобще човекът на Земята. Изписването на математически знаци и формули по този начин би могло да означава послание от Мировата Душа (ясновселената) - модел за психо-социална екстраполация на взаимоотношенията. Това значи повишаване на качеството, за сметка на количеството: великата тайна на Избора по Високия Идеал. В смъртната жена или смъртното сърце има един плебейски стереотип, една досадна инерция: измежду две или повече неща никога да не избира по-възвишеното - от страх или някакви други съображения. Но при истинския, възвишения избор, от множеството постепенно се стига до единството; от многото хора - до свиване на вкуса и избора все във по-малко по количество сродни души, докато стигнем до Единствената. Най Мъдрият казва, че без среща НА ВСИЧКИ ПОЛЕТА със сродната ни душа от вечността, никой Учител не би се ангажирал да ни вземе в Школата си и на Небето. Значи - тотална концентрация във все по-малко и все по качествени, възвишени хора, докато не стигнем до Единствения. Обаче не само от дистанция! Това би било предателство. Така се реализира тайнството от Христовата молитва: "КАКТО НА НЕБЕТО, ТАКА И НА ЗЕМЯТА". Ангелите и част от хората обичат повече или почти изцяло само философията "както на Небето" - Земята не я включват. Тогава те обичат само от дистанция - нямат понятие, съвест, кураж и морал да осъществят без дистанция и именно на Земята това, което е в сърцето и душата им. Именно това за Бога е целомъдрие, девственост и висок идеал: ритмичното разширяване на дистанцията и свиването ѝ до нула. Ако не възприемеш думите ми като нещо преднамерено, бих ти казал, че ме изненада честото ти повтаряне на това, че ти е достатъчно да обичаш само от дистанция. Може и да го казваш от скромност, от страх да не си помисля нещо лошо, но тук ти изтъквам моето и не само моето разбиране за Божесвеното: КАКТО НА НЕБЕТО, ТАКА И НА ЗЕМЯТА. Затова най-мощният принцип и формула е именно: "Христос е Човекът на ПРОЯВЕНАТА Божия любов. В разгърнат вид, и в трите свята, формулата звучи така: Христос е Човекът на ИЗЯВЕНАТА, ПРОЯВЕНАТА И ОСЪЩЕСТВЕНА Божия Любов. Да я изявявам, значи само да си го признаем и да го признаем на другия. Много хора и ангели

не могат дори и това - и затуй при тях рухването и остаряването е бързо, печално. Сърцето трябва да умее да признае истината първо за себе си и пред себе си, но да може да я изрази и пред другия. Това именно значи тръгване по обърнатия триъгълник надолу - "наливане през фунията". Но да го проявим и осъществим истински - това иска реализация на архетипа докрай, стигане до самия му връх. Така вливаме цялата си същност и любов само в едно същество - онова, което ни е определено от Бога. В осиянията това е "илухимната" любов. Алохимната е "слънце и дъжд" - обичаш всички или колкото може повече неща и същества. За нея се казва, че смисълът и изворът на живота е постоянното разширяване но чувството и увеличаване броя на съществата, които обичаме. Елохимната любов обаче е ритмично и периодично сменяне на илухимната с алохимната, без те да са в противоречие помежду си. Тогава човек става прекрасен и безсмъртен.

Четвъртък, 2009, Април 9 12:09:51 EEST

Почит и благодарност към теб, Учителю по Пътя! Днес отново най-фините ми тела затрептяха в синхрон с Божественото, благодарение на теб. Така беше и преди, когато четях боговдъхновеното ти слово, без да те познавам. Още веднъж - от сърце ти благодаря и моля смирено за прошка и снизхождение! С уважение към твоята невероятна същност: Весела

9.04.2009 12:26:41 Г – В

Учителят ни, "Учителят по пътя", може да бъде само Един. Ние, дребните, не можем да бъдем наричани по този начин - ние сме само приятели. Тези думи на душата ти възприемам само като отправени към Този, от Когото идва Словото. Иначе ние сме нищо.

Участник 1

28/29.04.2009

Изключитолно живо и вълнуващо пътуване из райовете на различни висши светове. Възлизането става чрез истрелване по метода на тройновселенските токове и от полето на Шестата раса: чрез негови преставителки. Както знаем, там Съвършените Възлюбени се приближават непринудено, като инициаторка е жената – без замисляне и незабавно. Това става причина за мигновено сублимиране на влюбените и явяването им в света на съответната прекрасна и съвършена инициаторка. После пък той я води в своя свят, своята

вселена. На изток това е "тантра"; в съня ми или реалното преживяване тази нощ, то няма име.

26.IV.145(2009)г.
София - Изгрев

ЧАСТИЦАТА-БОГ

(Ако Вселената е отговорът, какъв е въпросът?...)

РАЗМИШЛЕНИЯ ПО ЗАГЛАВИЕТО И ТЕМАТА НА ЕДНОИМЕННАТА КНИГА

ОТ

ЛЕОН ЛЕДЕРМАН И ДИК ТЕРЪСИ (1993)

НАКРАЯ – ВИДЕНИЕ, ДАДЕНО ОТ ЕЛМА

Каквито и да са резултатите от експеримента с гиганския адронен колайдър на ЦЕРН, философските търсения във връзка с него си остават интересни и значими.

Предварителни думи и резглеждане на книгата

Интересът на холизатора към физиката, астрофизиката и ядрената физика е постоянен, не само от това прераждане. Още през 1969 г. той се материализира в една негова курсова работа в университета, под заглавие "Дантевият "Рай" и модерната физика". Въпреки че е от филолог, тя вдига шум сред физиците и философите и тръгва от ръка на ръка. Става причина да възбуди някои умове за нови търсения и ново мислене - и по-късно световноизвестният ни учен Божидар Палюшев я цитира, казвайки че именно тя е поставила за пръв път тия въпроси у нас. За книгата му "Физика на Бога" съвременният Айнщайн - немият инвалид в количка Стивън Хогинг - пише с една показалка на компютъра си най-ласкави думи, въпреки че самият Хокинг е атеист и материалист.

През 2005 г. п. прочита книгата на ЛЕОН ЛЕДЕРМАН И ДИК ТЕРЪСИ и си прави записки. През цялото време чува как Елма тълкува с изобилни обяснения всяко положение в тази книга, но не ги записва, понеже е в поредния период на прекъсване на Контакта. Останали са само ръкописните извадки от книгата "Частицата Бог" и някои непълни чертежи. Ето ги тук преписани електронно, с надеждата Елма пак да вземе отношение - и този път словата Му да бъдат записани. Ледерман казва:

"Нашите атоми са от две семейства: шест кварка и шест лептона. Шестте кварка се наричат *горен, долен,*

***странен, чаровен, върхов/топ (истинен) и дънен (красив).* Лептоните включват познатия ни електрон, електронното неутрино, мюона, мюонното неутрино, тау-частицата и тау-неутриното." (стр.70)**

В ръкописните извадки е нарисуван интегрионът на Елма, както е даден от Него в "Синята книга". Над всяка от тия специални думи от книгата на Ледерман (споменатите по-горе кварки и лептони), в 12-те свята са разпределени съответно знаците на зодиака. Добавено е изречението : "И отдясно – хигс-Бузона (частицата Бог)"

От интегриона помним, че 12-те свята са разположени във вертикална елипса върху лявата страна на равностранен триъгълник, с десен връх надясно. Именно точката на този десен връх е Бог-Отец, от Който произлиза всичко и се разгъва целият интегрион. Елма в момента (26.4.2009 г., 10:23:59) не разрешава да се възпроизведе тук графиката с разположените в нея задиакални знаци и частици, понеже казва, че това е оръжие. Ръкописът трябва да бъде унищожен.

Като се има предвид колко много говори Елма в осиянията Си за елементарни частици, вселени, полета, мюони и пр. и до каква степен моделът на Битието, изясняван от Словото Божие още до 1945 г., съвпада с тая смайваща книга на Ледерман и Теръси, може да се предположи какви вълнения разтрисат ума на холизатори и вярващи в Словото на Бога през 20 и 21 век. Дори само съвпадението на върховия, истинен кварк, с атмическия свят от интегриона, и на дънния (красивия) - с физическия доказват фундаменталното твърдение на Словото, че Красотата е израз на Истината. От край време е известно, че повечето от физиците са Посветени и че те най-дръзко и точно открехват мантията на Бога.

*

Днес имаме 6 кварка, 6 лептона, 12 калибровъчни бозона и – ако искате да сте "гадни"... – можете да броите античастиците и цветовете, тъй като кварките се появяват в три окраски. (стр.71)

Без коментар. Справка – Дионисий Псевдоареопагит от V век и Данте Алигиери от 13 и 14 век. Допълнителна справка – "Заветът на цветните лъчи на Светлината" от 1912 г. в България и още 7000 беседи и лекции от същия Източник до декември 1944 г. Стотици осияния от Елма от 1972 година досега (2009).

*

Звезднят десѐн, който виждаме, изглежда е продукт на гравитационните лещи. (стр.71)

*

Числото 137 е фундаментално – реципрочното число на едно нещо, което се нарича "константа на фината структура". Това число е свързано с вероятността един електрон да излъчи или погълне един фотон. Константата на фината структура се означава още с α и може да бъде получена, като квадратът на заряда на електрона се раздели на произведението от скоростта на светлината и константата на Планк. Всички тия приказки означават, че в това число – 137 – се съдържат сумарно загадките на електромагнетизма (електрона), теорията на относителността (скоростта на светлината) и квантовата теория (константата на Планк). (стр.39)

Пак без коментар. Елма не случайно забрани оповестяването на интегриона от ръкописа, не случайно бави вече 16 години разпространението на настоящия материал и отлага с хиляди години външното отваряне на Космоса и Школата: магическото число 137 още не е реализирано от никого на Земята, дори от Учителите. Само Учителят го е реализирал и борави с него като основно, понеже е снел Тройния Ритъм и Тройновселенските Токове ***вътре*** *в себе си – външни ученици и любими не са Му необходими. Това число е тоталният шперц към всичко, ако се разбере и реализира вярно. То е и най-мощната магическа и кабалистична формула на Всемирната Ложа в универсума. Лично на Учителя, като Архат, сродни души и ученици не са Му необходими. Но като Миров Учител Той все още не може да се прояви напълно, понеже за тази цел вече са нужни външни възлюбени, Божествено семейство и истински ученици. Затова раят или Царството Божие още не може да настъпи на Земята. Няма човек, освен Него, който да е абсолютно и неотклонно верен на Божественото в себе си (пълна индивидуализация и самодостатъчност в пълна самота, през 1/3 от всеки времеви цикъл). Няма човек освен Него, който да е абсолютно верен на Божия Дух – а това е верността към Сродната душа и Семейството от сродни души (пълна персонализация - 1/3 от всеки период сливане само с нея и с тях). Няма човек освен Него, който в 1/3 от всеки свой времеви цикъл да се отдава* ***без замисляне*** *на всеки, когото му изпраща Бог и при когото Бог го изпраща (пълна универсализация; и поради това – възкресение, вечна младост и безсмъртие). Числото 137, разбирано и практикувано като стриктна последователност на трите процеса и пълно и непротиворечиво единство на тия три цикъла, наистина е абсолютният ключ на Бога. Както разкриват учените в разглежданата книга, то е и един от фундаментите на космоса. И не може да бъде другояче. Мистиците и езотериците от Вътрешната Школа знаят колко много сам Бог мечтае най-после да се появи човек-електрон, който да иска да по-*

*гълне и роди човек-фотон. **Има** такива електрони, но те са в една малка част от "Изкупената Вселена". Това са "Невинните Илухими" – Женските божества в Битието, които искат да приемат в себе си само алохими и да раждат алохими – любими и деца с монада, с искра Божия. Падналите илухими – старите Еви и Евридики, изгонени от рая - не допускат в себе си "фотони", нямат нужда от лъчезарно семе на същества с искра Божия. Затова физиците говорят за* **"вероятността един електрон да излъчи или погълне един фотон"** *– засега, в тъмната и неизкупена вселена, която вече си отива, почти няма женско съзнание, което да се стреми към "фината структура" на Битието – към душевния и емоционален финес; към избора на безсмъртни, а не на смъртни, които да влизат в женската същност и да излизат от нея (да се раждат) по Високия Идеал. Все пак, в края на тия бележки и на евентуалния отговор от Елма ще се види, че **има** няколко такива женски създания, с които не може да се сравни никой на Земята.*

Ето още сведения за уникалността на числото 137:

ЧИСЛО 137, ВСЕЛЕНСКАЯ КОНСТАНТА - цифра, которой приписываются множествостранных физических зависимостей и магических свойств. Проведенное группой исследователей, в числе которых были В.Н.Барулин, В.С. Злобин, К.К.Суховилов, системно-техническое моделирование характеристик планет, Солнечной системы и Галактики предположили, что число 137 является некой мировой константой нашей Галактики, как бы ее "генетическим" кодом, обеспечивающим ее устойчивое функционирование и индивидуальность.

Число 137 - "краеугольный камень", лежащий в основании построения и квантования всех структур (наподобие квантования энергий постоянной Планка) как микро, так и макро входящих в Галактику, что обеспечивает право устойчивого их функционирования в пространстве Галактики.

На основе числа 137 вокруг каждого ядра любой материальной системы (ядра атома, ядра планеты, ядра Солнца, ядра Галактики) создается за счет соответствующих элементов структур, их вращения и прецессий охранное пространство, в котором не может вторгнуться никакое инородное материальное тело или система.

Число 137, по мнению тех-же исследователей, содержится в зашифрованном виде в энергетичеких кодах планет, Солнечной системы и Галактики.

Энергетически-информационный обмен сигналами и

энергией между объектами в любой материальной системе Галактики осуществляется на основе числа 137. Поэтому все объекты и системы, в структуре которых нарушена гармония относительно числа 137, являются неустойчивыми, распадаются или отторгаются из пространств систем и Галактики.

Примерами этого утверждения являются:

-Распад тяжелых ХЭ, где вследствие перегруженности ядра нейтронами ослаблены ядерные силы притяжения частиц, а также нарушено соотношение между размерами ядра и радиусами орбит электронов, на основе числа 137.

-Бомбардировка и камнепад на ранней стадии развития планет (кратеры на их поверхности диаметром до 700 км), как следствие разрушения космических тел, структура которых, по мнению указанных специалистов, не соответствовала квантованию числа 137.

- Отторжение "лишних" планет из Солнечной системы в процессе образования интегрального светила и интегральной планетной системы из подсистем нечетных и четных планет (планета Глория и др.), после чего структура Солнечной системы была преведена в гармонию с числом 137.

Впрочем, утверждения исследователей основываются на почти недоказательных фактах, попытки экспериментальной проверки гипотезы не предпринимались.
http://bibliotekar.ru/index.files/1/317.htm

Еще одно число в этом ряду – загадочное число 137, которое иногда называют "числом смерти". Считается, что еще Пифагор зашифровал данные об этом числе в своих трудах. К этому числу при известной настойчивости можно привести даты смерти целого ряда людей, в разное время игравших важную историческую роль, и даже дату начала Великой Отечественной войны.

В начале прошлого века физик М.Борн обнародовал результаты своих исследований, где пришел к выводу, что число 137 является постоянной, которая играет роль практически во всех явлениях природы.

В физике число 137 является экспериментальным безразмерным числом, которое может быть выражено через постоянную Планка, скорость света и заряд электрона. Связано число 137 и с золотым сечением. Некоторые исследователи называют число 137 "фундаментальной проблемой современной науки". Это число выделено и в

физике, и в музыке, и в биологии, оно имеет связь с расположением планет, с элементами таблицы Менделеева, с законами музыкальной гармонии, различными математическими константами. В физике обратное числу 137 число представляет собой величину постоянной тонкой структуры. В теории фотонного эфира, число 137 определяет количество взаимодействующих с фотонами пар электрон-позитрон, являясь таким образом основным числом теории.

Некоторые исследователи полагают, что число 137 выражает некую постоянную величину, которая обеспечивает устойчивость астрономических систем, являясь своего рода их "генетическим кодом". Благодаря этому числу, устойчиво функционируют микро- и макроструктуры галактики. Все ядерные системы, будь то ядро атома или ядро Галактики, обладают определенным охранным пространством, куда не могут вторгнуться посторонние объекты. Значение этого пространства также определяется числом 137. Знаменитые «тройка, семерка, туз» также выражаются числом 137.

http://www.matrica137.ru/numerologija-chislo-137/

ЧИСЛО 137, "ЧИСЛО СМЕРТИ" - таковым по мнению биоарифметики и нумерологии может считаться число 137, которое иногда сочетается, также с числами 9 и 37. Об этом числе, за две с половиной тысячи лет до нас много размышлял и древнегреческий мудрец Пифагор Самосский. Благодаря его ученикам – славным пифагорейцам - нам известно, что Пифагор, собрав из отдельных цифр 1,2,3,4 единое число 1234 ("тетрактис" или "четверица") говорил, что в этом числе скрыты "источники и корни вечно цветущей природы": 1234 = 137* 9+1. Несмотря на простой и незамысловатый вид, это математическое выражение требует к себе особого внимания и даже почтительности. Три отдельно взятых числа из этого выражения, а именно: 37, 9, 137, называются первичными биочислами и изучаются наукой биоарифметикой.

В Древней Греции Пифагор шифрует доверенные ему данные о числе 137 в своей известнейшей в веках "Великой четнерице". Затем в Германии доктор Борн в 1936 году пишет статью "Таинственное число 137" (постоянная 137 играет исключительно важную роль во всех явлениях природы...)

http://a-nomalia.narod.ru/index.files/1/318.htm

Ако така наречената константа на фината структура алфа, която е приблизително равна на 1/137, имаше друга стойност, светът би бил съвсем различен. Тогава частиците и лъчението щяха да реагират помежду си по

изумителен начин. В действителност, би се изличила разликата между материя и енергия.

Пример: ектромагнитното взаимодействие (е) между заредени частици в празно пространство (ε0). Стойността й е 1/137,03599911 или приблизително 1/137. Сред физиците числото 137 има почти легендарна стойност.

Ако константата на фината структура, която е мярка за силата на електромагнитното взаимодействие, тоест за свързването на заредени частици с фотони имаше друга стойност, всички основни белези на нашия свят биха се променили. Ако стойността беше по-ниска, щеше да намалее плътността на твърдата атомна материя (пропорционално на α3), молекулярните връзки биха се късали при по-ниски температури (пропорционално на α2) и броят на стабилните елементи в периодичната система би се увеличил (пропорционално на 1/α). Ако α беше твърде голяма, малките атомни ядра не биха могли да съществуват, тъй като отблъскването между техните положително заредени протони би било по-голямо от силното ядрено взаимодействие, което ги свързва. При стойност 0,1, дори ядрата на въглеродните атоми биха се разпаднали. Затова ядрените процеси в звездите зависят твърде много от α. За да могат да се съединят атомни ядра, те трябва да се движат толкова бързо, че да имат шанса да преодолеят взаимното си отблъскване. Това може да стане, само ако гравитационното налягане на звездата осигурява достатъчно високи температури във вътрешността й. За α по-голямо от 0,1, ядреният синтез би бил невъзможен (ако другите параметри като съотношението на масите на електрона и фотона не са коригирани, за да компенсират този ефект). Изменение на α само с четири процента би изместило енергетичното ниво на въглеродните ядра така, че синтезът на този елемент в звездите би се преустановил.

http://www.xnetbg.com/new/content/view/287/153/

Да продължим с извадките от книгата на Ледерман:

Както сега се смята, напълно възможно е бозонът Хигс – частицата Бог – да осигури механизма, който разкрива един прост свят на девствена симетрия, скрита зад нашия все по-усложняващ се стандартен модел. (стр.71)

Тук наистина става дума не за "хикс", а за за "Хигс" - по името на откривателя на бозона. Ако частицата-Бог е точката вдясно в интегриона, то единствено тя може да уравно-

веси симетричните светове отляво – физическия и духовния, - образуващи Великата Осмица. То значи да бъдем точно толкова духовни, колкото и материални – и обратно; и това да е една девствена и прекрасна простота. Всичко останало, което дава предимство на едното пред другото, е стандартизация на измислици и усложнения, идващи от материализма и фалшивите идеологии и религии.

Ето последните сведения за Хигс-бозона:

КОСМИЧЕСКАТА ОДИСЕЯ

Не, не става въпрос за частицата Хигс, която общо взето е главната цел на Големия Ускорител на Адрони (LHC), ами за 78-годишния Питър Хигс, човека зад теоретичната частица, както и Полето на Хигс и Механизма Хигс.

Това е последната седмица, в която LHC, част от комплекса CERN близо до Женева, е отворен за публични посещения. Големият ускорител е посетен от над 50 000 души до сега и сега сред тълпите беше забелязан Питър Хигс, човекът, който, заедно с Франсоа Енглерт и Робърт Браут, е изградил теорията за полето на Хигс и Хигс-механиката. Също елементарната частица Хигс Бозон, която би обяснила как частици с нулева маса създават материя с определена маса, е кръстена на него. На по-прост език, ако Хигс съществува, то той има огромен ефект върху всичко заобикалящо ни. Това е единствената елементарна частица на стандартния модел, която още не е наблюдавана.

На въпроса, как се чувства като гледа машина за много милиарди долари, построена, за да открие частица, кръстена на него, Хигс отговори, че това наистина е удивително. Той също изтъкна, че все пак LHC няма да търси само Хигс-бозон, но и други нестандартни и неописани от стандартния модел частици, тъмна материя и т. н. Хигсът често бива неофициално наричан "частицата-Бог", което дразни Питър Хигс, защото е атеист. Той е 90% сигурен, че LHC ще открие Хигс-бозон и се надява това да стане преди 80-ия му рожден ден на 29 Май 2009. Ако ли не, ще трябва да помоли личния си лекар да го държи още малко жив...

http://www.space-odyssey-bg.net/2008/04/lhc.html

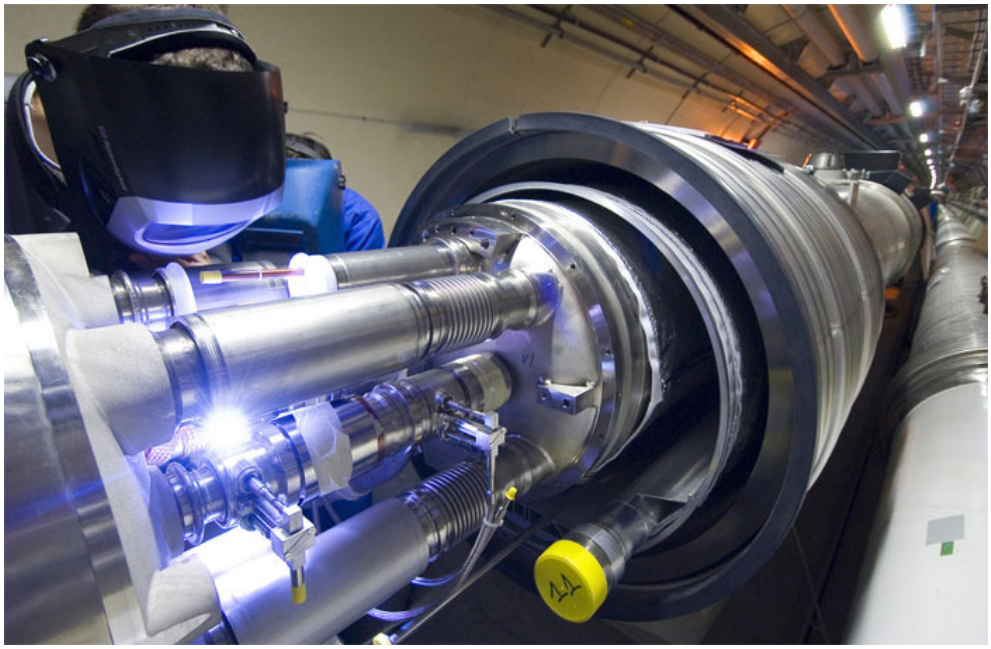

ГОЛЕМИЯТ ХАДРОНЕН УСКОРИТЕЛ - В ТЪРСЕНЕ НА ХИГС БОЗОНА

Физиците теоретици отдавна чакат този лелеян момент. След 14 години строеж, най-сетне дойде времето Големият хадронен ускорител (LHC), разположен в комплекса на Европейския център за ядрени изследвания (CERN) край Женева, да заработи. Никой не знае какво точно ще се случи, но надеждите са големи. Потвърдиха го всички нобелисти, които участваха в дискусия, специално посветена на експеримента и проведена в рамките на срещата в Линдау.

Ускорителят, най-големият по рода си, с обиколка на тръбата, в която частиците ще бъдат засилвани, за да се сблъскват със скорост, близка до светлинната, от цели 27 километра, вече е почти охладен до температура, в която експериментите могат да започнат. По думите на лидера на проекта Лин Евънс, в началото на юли близо 80% от

тръбата е достигнала желаната температура, близка до абсолютната нула, а останалите 20% ще бъдат охладени до края на месеца.

Така реално, в началото на август, елементарните частици – главно протони - ще бъдат пуснати в тръбата и след ускоряване ще започнат да се сблъскват и раздробяват на съставните си части. Какво ще произтече? Практически никой не знае, но теоретически може да се предполага. Едва ли ще се образува черна дупка, която да изяде първо района на Женева, после Европа, а накрая и цялата Земя... Според всички участващи в дискусията Нобелови лауреати точно по физика - Карло Рубия (1984 г.),

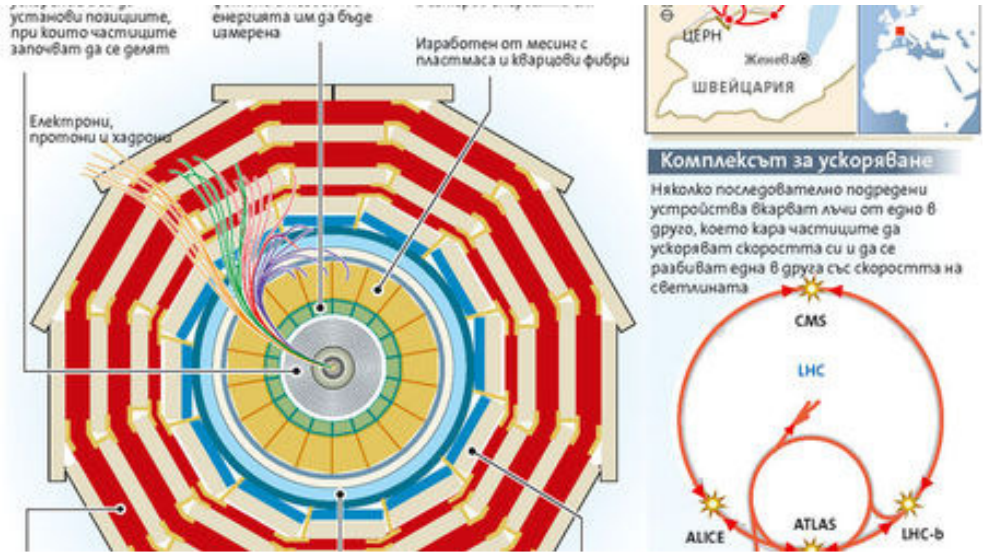

Херардус Хуфт (1999 г.), Мартинус Велтман (1999 г.), Дейвид Грос (2004 г.) и Джордж Смут (2006 г.), подобни тези са "откровена глупост" и единствената им цел е "търсенето на евтина сензация". Въпреки това в CERN са ги взели предвид и преди старта на LHC са били извършени многократни тестове за сигурността на експеримента - средно по 1400 за всеки сектор от трасето, обясни научният директор на LHC Йос Енгелен. Едва ли ще се стигне и до червееви дупки във време-пространството, но за сметка на това ускорителят може да даде на науката доказателства за наличието на все още митичния хигс-бозон - теоретично предсказана, но все още незасечена експериментално елементарна частица. Хилядите детектори, с които са изпълнени секциите на LHC, са проектирани така, че да уловят именно хигс-бозона, ако той все пак реши да се появи, посочи Енгелен. Той допълни, че първите лъчи ще бъдат пуснати в тунела на ускорителя, а първите реални резултати трябва да са ясни до края на годината. Защо чак тогава? - В ускорителя ще има по милион събития в секунда, но те трябва да се филтрират, за

да се открие едно, което е интересно и важно, обясни Велтман. Според него, ако не бъде открито нищо - нито хигс-бозони, нито други непознати досега частици, - това би означавало край за физиката на елементарните частици в досегашния й вид, а може би и въобще. Не толкова краен беше Крос. Според него, за откриването на хигс-бозона ще трябва да се чака с години, което не е проблем, тъй като LHC е замислен като дългосрочен експеримент. Междувременно, вероятно ще бъдат засечени други, не по-малко интересни и още по-непознати частици, посочи още той.

http://www.dnevnik.bg/dnevnikplus/2008/07/13/525617_golemiiat_hadronen_uskoritel__v_tursene_na_higs_bozona/

ПРОФ. ЛЕАНДЪР ЛИТОВ, НАШ УЧЕН В ЦЕРН

- Какво се случи днес в тунела под Женева? Каква крачка беше направена с първата част от експеримента с ускорителя?

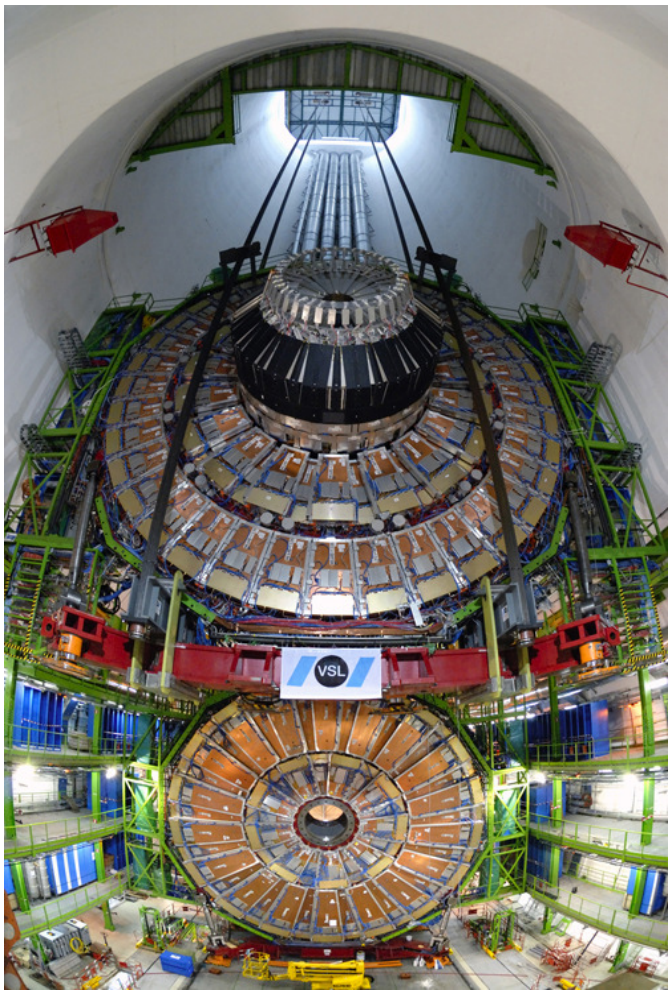

- Експериментът днес беше голяма крачка напред. Всъщност, в тунела под Женева има не един, а четири

ускорителя. България има участие в изграждането на един от тях. Днес (вчера - бел. ред.) в ЦЕРН сноповете успяха да направят пълен кръг за по-малко от час, по посока на часовниковата стрелка. В момента (към 16 ч вчера - бел.ред.) чакаме да приключи и завъртането в другата посока.

- Кога ще се извърши първият сблъсък на протонните снопове?

- До средата на ноември сблъсъци ще има. Божествената частица обаче евентуално ще бъде изучена чак през 2010 г.

- Тунелът предизвика масова истерия. Опасен ли е той, доколко са сериозни твърденията за "край на света"?

- Няма да последва апокалипсис. Взети са всички мерки за безопасност. Преди големите открития винаги хората са надавали глас, плашили са се от «края на света». Но ако мислехме така, щяхме да сме още в пещерите. ..

- Много философи и теолози се обявиха против колайдъра. Казват, че отрича съществуването на Бога, че нарушава природните закони. - В никой случай! Ако някой вярва в Бога, нашият експеримент по никакъв начин не противоречи на вярванията му. Нито отричаме природните закони - искаме да разберем какво ги поражда и как работят те.

Теодора Йолчева

http://paper.standartnews.com/bg/article.php?d=2008-09-11&article=247629

КАКВО ЩЕ ОТКРИЕ ТОВА ИЗСЛЕДВАНЕ?

Големият адронен колейдер (англ. Large Hadron Collider, LHC) е най-големият създаден досега ускорител на

частици. Той е предназначен за ускоряване на протони и тежки йони и е разположен в изследователския център на Европейския съвет за ядрени изследвания CERN (фр. Conseil Européen pour la Recherche Nucléaire).

Колайдерът е с обиколка 27 километра и е разположен на дълбочина 100 метра. Вследствие на това, че той ускорява протоните и тежките ядра (адрони), той е наречен «адронен»; а «колайдър» се нарича, тъй като ускорява частиците в срещуположно насочени снопове. И още едно название, измислено от шегаджиите в Интернет - „The Last Hadron Collider“ (Последният адронен колейдер...), тъй като хипотетично се очаква, че той може да погълне ако не цялото, то поне част от земното кълбо... На 11 август 2008 г. беше извършена първата част от предварителните изпитания на колайдера. По време на тестовете, сноп заредени частици измина разстояние от три километра по един от пръстените на ускорителя. По този начин учените успяха да проверят работата на предварителния ускорител, така наречения супер протонен синхротрон (SPS), както и на системата за дясна доставка на лъча. Тази система предава в основния пръстен ускорени снопове по такъв начин, че те започват да се движат в кръг по часовниковата стрелка. В резултат на изпитанията е оптимизирана и работата на системата.

Вторият етап на тестовете беше проведен на 24 август 2008 г. Тествана е инжекцията на протони в ускорителния пръстен на LHC в направление срещу часовниковата стрелка.

Окончателното пускане на колайдъра е планирано за 10 септември. През последните няколко месеца ускорителят е охлаждан до температура 1,9 К (-271,25 °С). Това е нужно, за да могат магнитите да станат свръхпроводящи и да поддържат много силно магнитно поле. Тези магнити се охлаждат с течен хелий, който именно поддържа тази ниска температура. С пускането на адронния колайдър, физиците очакват да открият съвсем малки частици, за съществуването на които досега само се предполага. Това може да стане, като се сблъскат със скорост, близка до светлинната, протони и оловни молекули. Но при сблъсъка на протони вероятно ще се образуват миниатюрни черни дупки, подобни на тези, които в Космоса поглъщат цели галактики. Според една от версиите, малките черни дупки, получени в колайдера, ще всмукват полека околното пространство, а след това могат да пораснат и да засмучат нещо по-голямо - Франция и Швейцария, например... И, независимо от твърденията на учените, че няма никаква опасност, че дупките ще бъдат малки и безобидни и че предположенията за края на света са пълни глупости,

хората по цял свят все пак се притесняват. Ами ако...
Надявам се проекта да успее и да няма поражения.

http://nauka.bg/forum/index.php?showtopic=4487&pid=34350&mode=threaded&start=

НОВИЯТ СТАРТ НА УСКОРИТЕЛЯ В ЦЕРН БЕШЕ ОТЛОЖЕН ЗА СЕПТЕМВРИ

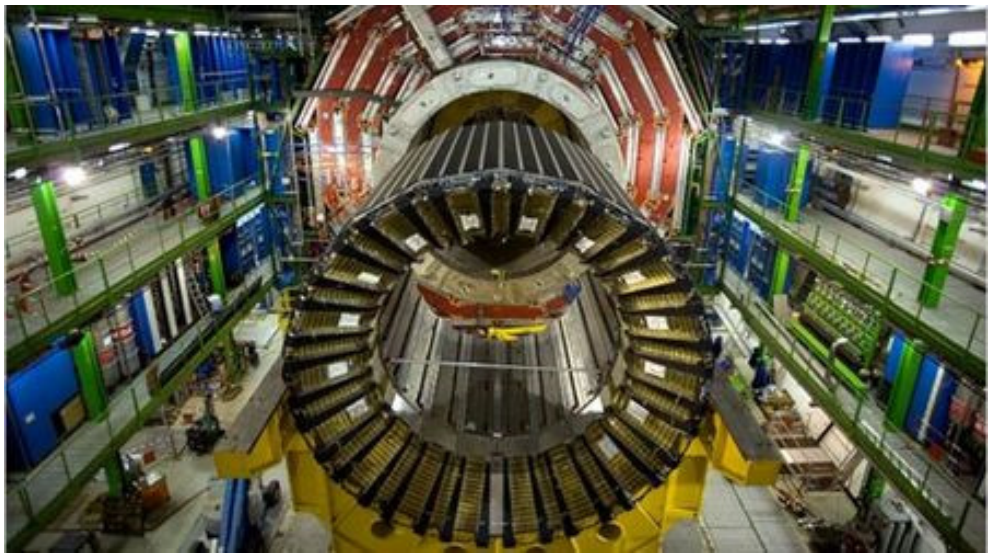

Гигантският ускорител на частици (LHC) в комплекса ЦЕРН под Женева няма да поднови опитите напролет, както се очакваше, а най-рано през септември, съобщиха от организацията. В специално изявление, цитирано от Ройтерс, се посочва, че пускът се отлага поради наложилия се по-сериозен от очакваното ремонт и поради влагането на нови мерки за сигурност. Първите нови сблъсъци на частици могат да се очакват не по-рано от октомври, обясниха от ЦЕРН. Ако всичко обаче този път мине по план, ускорителят трябва да работи до есента на следващата година и да натрупа достатъчно материал за анализ и търсене на "Божията частица" - митичния Хигс-бозон. "Планът, с който разполагаме сега, без съмнение е най-доброто за LHC и за очакващите данни физици", обяви директорът на ЦЕРН Ролф Хойер в специално изявление. "Той е предпазлив, но дава надежда, че проучванията могат да започнат тази година". Ускорителят беше пуснат за пръв път през септември м.г., но се наложи да бъде спрян само 9 дни по-късно, поради електрически проблеми и изтичане на хелий. Повторният му старт беше предвиден първо за януари, после за май, но отново бе отложен. Според сегашния план, охлаждането на гигантските тунели до абсолютната нула ще трябва да е факт през лятото, което пък ще позволи ускорителят да бъде пуснат в действие наесен.

http://www.dnevnik.bg/tehnologii/2009/02/10/672795_noviiat_start_na_uskoritelia_v_cern_beshe_otlojen_za/

*

Но нека се върнем в 1993 г. и продължим с извадките от книгата на Леон Ледерман и Дик Теръси - "Частицата-Бог":

Питагор е измислил думата "космос" – непреводима гръцка дума, която означава "ред и красота". Всеки от нас, хората, също е космос.

*

Джеймс Кларк Максуел възприел идеята за етера, който да е носител на неговите електромагнитни вълни. Тази идея била унищожена от Айнщайн през 1905 година /..../ Днес ние вярваме, че някакъв нов вариант на етера (всъщност "пустотата" на Демокрит и Анаксимандър) е мястото, където се укрива частицата-Бог. (стр.107)

*

Нютон има обширни изследвания в алхимията и е бил предан на окултната религиозна философия, особено към идеите на херметизма. Тази страна от неговата дейност е до голяма степен прикривана (стр.108)

*

Юзеп Йосип Божкович, роден през 1711 г. в Дубровник (Далмация), ревизирал Нютоновата теория, твърдейки, че законът на гравитацията не важи за атомните мащаби, където силите на привличане са заместени с непрекъснато сменящи се сили на привличанте и отблъскване. Безумна идея за 18 век, заедно с друго негово твърдение, че материята е съставена от частици като точката – без измерение, без размери... Предвидил е кварка! (стр.109)*г**

*

Червената светлина не е в състояние да откъсва електрони, дори и когато е изключително интензивна. И най-слабата виолетова светлина откъсва електроните с лекота. Колкото е по-къса дължината на вълната, толкова е по-толяма енергията на откъснатите електрони. (стр.153)

Чисто физически, ние забелязваме това в цирка и по някои сцени – белите ризи и материи светят фантастично ярко в мрака, когато са осветени с виолетова светлина. Това обяснява символично и това, защо монофиксацията в един смъртен обект, т.е. ***астралнвто*** *привличане и предпочитание (червеният цвят в аурата) не може да спаси падналите илухими, но изпълнението на волята Божия (виолетовият) ги откъсва от зацикляниятa им и ги изпълва с неимоверна енергия. Друг е въпросът, че тук физиците говорят за червената светлина от* ***познатата*** *ни октава, а има по-горни октави, в които тя е по-божествена и от виолетовата в нашия спектър. На горното ниво тя също не може да откъсва електрони, но това там е положително, понеже Божественият илухим не иска и не се може да бъде откъснат по никой начин от* ***Божествения*** *обект на Любовта си. Драмата на Летящия Холандец е именно в това, че земната жена няма този вкус и устой,*

който е приоритет на висшата червена светлина. Смъртното сърце се привързва към смъртни обекти, понеже харесва и обича несъвършеното – такъв му е вкусът и такава френологията. Затова се налага включването на виолетовата светлина, т.е. на Съдбата или Волята Божия, за да го избива от ниските, смъртоносни орбити, и да развива в него вкус към съвършеното.

*

През май 1911 г. новозенландецът Ърнист Ръдърфорд публикува статията си за ядрото на атома. Ядрото заема обем, не по-голям от една трилионна част от целия обем на атома. Това е грахово зърно към сфера 90 метра. (стр.156-157)

*

Иридият е най-плътният известен метал. (157)

*Физиците не винаги съзнават дълбоките причини, пора-ди които често уцелват съвсем точно името на даден обект, който са открили. Те не знаят, че зад тях стоят ангели, кои-то им внушават много от научните термини. Данте не слу-чайно използва образа на Ирида в строго определен контекст на "Божествена комедия". Най-голямата плътност съответ-ства на лоното на **Божествения** свят - саможертвата; дока-кто най-малката плътност е естеството на **духовния** свят - свободата. В този смисъл, Бог-Отец е най-плътен от всички, но именно затова той обединява всички светове. Духът се откъсва от материята и й се противопоставя, докато Бо-жественото е най-кондензирано и затова има силата да урав-новесява **всички** светове. Който познава митологията, ще разбере защо богинята на дъгата - Ирида - е свръзката между трите свята – богове, хора и подземно царство.*

Поради твърдотта си, иридият има важно техническо приложение. Любопитно в нашата "иридиева" симвология е и това, че много писци на писалки се правеха и все още се правят с иридий на върха им... Дали са достойни писанията, за които се жертва цял херувим?

*

През 1913 г. Нилс Бор разшири планетарния модел на Ръдърфорд. Откри електронните орбити. Когато загуби енергия, еле-ктронът пада на по-ниска орбита и излъчва фотон - квант светлина. Погълнат ли енергия на кванти, електроните скачат на по-ви-соки орбити.

Конкретната физическа реалност е важна за философията на физиката само като първооснова, но за нас е интересно най-дълбокото мистично разшифроване на всеки физически феномен. Ако в древността, средновековието и дори днес има немалко волни и наивни паралели от този вид – проповеди и философски, духовни "изводи" въз основа на аналогията, - то това не може да омаловажи този метод и принцип. Нека помислим: лошо нещо ли е загубата на енергия? Винаги добро нещо ли е повишавнането на енергията, което изхвърля електрона на по-висока, по-далечна орбита? На езика на Елма, когато елохимът или илухимът излъчи изцяло и док-рай алохимите от себе си и се превърне в илухим от чист вид, той

има нулева енергия и се връща в Първоизточника. Колкото повече квантова енергия има в един електрон, толкова повече алохиминост има в него и той скача все по-навън – по-надалеч от Центъра. Изучава и строи универсума, физическата вселена. Когато изцяло се одвободи от илухимността, той става свободно летящ фотон, неутрино или друга свободна, пътуваща частица, браздяща физическата вселена и необвързана от локално битие, от атом.

В осиянията на Елма много се говори за моделите на различните социални групи или "комуни", заложени още в атома. Известните до днес над 100 базални модела (атомните) са капка в морето, в сравнение със социалните модели, дадени от молекулите и съединенията. Трагедията на падналите илухими, станала при грехопадението и продължаваща и до днес, е че те искат да удържàт двоичния, водородния модел на любовта, което е напълно невъзможно. Той е свещен и възможен само в илухимната, водородната вселена. Но дори и при първото и най-важно производно на водорода и кислорода – водата, която ражда и поддържа живота, - водородният морал е невалиден: там има брак между ***трима****. Разбира се, предлагат и "морален" извод – кислородът е* ***детето*** *в семейството... Нещо повече – днес учените доказват и представят как в кристала на водата неизменно става периодично откъсване на един елемент и идване на друг отвън на негово място, за да може животът да подължава. В противен случай настъпва смърт, което се наблюдава и в цялото човешко царство, откакто е заразено от философията на падналите илухими – живот по несменяеми микрогрупи. Най малката и най-разруши-телната от тях е двойката (когато не е благословена от Бога). Точно затова и тя е най-лесно разрушима. Още в Протоколите Си до 1910 г., един Българин казва: "Двама е много опасно, много е безопасно". Странна е тази хипнотична фиксация на всички хора до ден днешен, които се бият в тази илюзия като мухите в стъклото и умират - падат на перваза от 200 милиона години насам! Те не могат да развият обемно съзнание – да се поместят на няколко сантиметра встрани, където прозорецът е отворен. Именно в този дух е измислен и шопският виц-гатанка: "Сама врата в полето – и всички искат да минат само през нея"...*

Моделът на Бор се оказал неверен. Французинът Луи Виктор де Бройл открил, че електронът има и дължина на вълната, с което обяснил правилно идеята на Бор за електронните орбити. Това била дисертацията му през 1924 г., похвалена от самия Айнщайн и получила Нобелова награда.

Философските и реални следствия от откриването на вълнообразността са нещо фундаментално, но то е известно на Посветените още от най-дълбока древност. Що се отнася до България, нашият гений Петър Берон открива и доказва с формули и чертежи вълново-корпускулното естество на све-тлината ***половин век преди Айнщайн!*** *Като имаме предвид и уникалния модел на Битието, даден от друг Българин малко по-късно ("Космичната стълба на Реалността"), можем да считаме, че*

*конструкцията на всемирната наука ни е съоб-щена от Него за обяснение на всички досегашни и бъдещи велики открития на учените до края на вечността: **"Матери-ята е кондензирана енергия, енергията е кондензирана светлина, светлината е кондензирана мисъл, мисълта е кондензирана Любов, Любовта е кондензиран Дух, а Духът е проява на Бога".** Досега Айнщайн откри корелацията между първите три елемента от тази система - в знаменитата си формула E=mc. За днешните учени, твърденията след светлината в този модел може да звучат само философски и религиозно, но сериозните изследователи и ерудити знаят отдавна, че вече се откриват, дори апаратурно и математически, и корелациите между светлината и мисълта. Бъдеща-та наука ще докаже с точни формули и ос-таналите, по-ви-соки зависимости, въпреки че човечеството в цялата истин-ска вселена живее по тях **на практика** още от първия миг на Сътворението и затова е безсмъртно, щастливо и вечно младо и красиво. Яснозрящите и вече някои апаратури ясно виждат, че неистинната мисъл ражда тъмнина, а не светлина – и това е базата на най-съвършените детектори на лъжата в целия космос. По този начин всички лъжливи, сатанински традиции, религии и философии - основа на най-смъртонос-ните мотивации и ценностни ориентации – отдавна са "про-шнуровани и пронумеровани" от безсмъртния свят: те имат различни степени на тъмнина, а не на светлина. По същия начин се разкрлива и корелацията между мисълта и Любовта: мисъл, която не е любовна, е осъдена и осъжда на смърт. Това тук е само формулен израз, но той е основа на грамадно количество космически дисертации и из-следвания, основа на цяла обширна наука в безсмъртния свят и централна нишка на всички художествени произведения. За-що пък любов, която не произтича от Духа, не е Любов, това е още по-висока космична наука. И защо дух, който не е роден от Бога, не е Дух – това е също велика тайна за различаване на духовете и на техните хуманоидни творения, вселени и философии. Тя е достъпна само на най-напредналите изследо-ватели. Днес повечето хора и много ангели, дори и някои бо-гове се обезобразяват и умират именно поради вкуса си към ученията и мотивациите на духовете, а не на Духа. Те дават мило и драго да следват курсовете и школите им, но не ста-ват по-здрави, по-безкористни, по-добри и прекрасни от това.*

*

През 1925 г. Шрьодингер доказва с уравнение, че няма електрони-частици, а има електрони-вълни, които обясняват всички електронни орбити на всички известни атоми. Опен-хаймер наре-кълтеорията на вълновата механика "една от най-съвършените, най-точните и най-красивите, открити от човека", а Арнолд Зомерфелд, великият математик и физик, обявил теорията на Шрьодингер за "най-изумителното от всички изумителни открития на XX век". Вернер Хайзенберг доказва същото чрез "матричната си механика", но тя е по-сложна математически. Грешката на Шрьодингер обаче е, че неговата пси-вълна не е материална, а някаква друга.

Повечето разсъждения на базата на подобни цитати от

тесни специалисти рядко могат да бъдат друго, освен наивни аналогии, пасторски "стъкмистики", за да се впеча-тлят пасомите, че пасторът не изостава от науката... По подобен начин се смеем и на средновековните "научни" дока-зателства на религиозните просветители, които описват особеностите на слона, например, и веднага правят аналогии с Христос... Въпреки това историята познава точни и гениа-лни изводи и даже прогнози от интуитивно естество, без фи-лософът или идеологът да е бил частен учен в дадена об-ласт. Това наистина се дължи на всемирния принцип и метод на аналогията, който в много случаи работи, тъй като сама-та Природа е заложила навсякъде съответсвия между физика и идея. Не е работа на аматьорите да тълкуват дълбоките и сложни изводи на големите учени, понеже не разбират нищо от математическите и експереминталните им основания, но това не отхвърля изцяло възможността за аналогични раз-съждения. Това е основен прийом и в риториката, и в прог-ностичната и евристична психология, и в литературната фантастика. Понякога поетът и писателят, ораторът, от-криват или тълкуват гениално истини, които не могат да бъ-дат прозряни по никой начин от тесния специалист, ако не е философ и романтик, ясновидец. Или ако поне не е бил в кон-такт с изънземни... Как, например, Джонатан Суифт описва Фобос и Деймос 150 години преди да ги открие с телескопа си астрономът Хъл? Как Данте описва тъй-точно съзвездието Южен кръст, след като то не е било познато в неговия век на мореплавателите и пътешествениците? Точно на това ос-нование, един известен писател казва, че "астрономът няма право да притури нито един атом към вселената, но поетът може от един атом да създаде цяла вселена». Първата част на това твърдение отдавна вече е спорна – учените посто-янно откриват "несъществуващи" фантоми във физиката и астрофизиката и могат да притурят виртуално към все-лената всичко, което им хрумне или изскочи на върха на мате-матическото им перо. По-късно това често се открива и екс-переиментално. А че поетът, романтикът, влюбеният, творецът могат от един атом да създадат и създават цели вселени, това е факт, който не важи само в естетически и културен смисъл. Уените тепърлва ще има да откриват реа-лни физически обекти във вселената, породени от музиката на някой гений или любовта на някой велик или неизвестен влюбен... Такива образи и идеи отдавна съществуват и в ли-тературната и поетическата фантастика, но апаратурно и визуално те ще бъдат открити в бъдеще. Едно от про-изведенията на приятелите, свързани с Елма, отразява точ-но тази идея ("Феноменът «Астролония").

Аналогичната логика и образност на базата слънце-планета и електрон-ядро отдавна се използва за темата, кой от кого и от какво се привлича, за да бъде в дадена орбита. Това е повод за много тъжни и язвителни сравнения, когато на някой му е мъчно, че любимите ни са във фиксирана орбита около някой по-малко истински, по-малко достоен... Анге-ло-подобни същества или крайно привлекатлени лица ги вижда-ме в несменяеми орбити даже около чудовища или човекопо-добни обекти и гении... Скърбим за това, късаме се от скръб и терзания, но не подозираме, че и в този случай важи с всичка сила поговорката "което си прилича, се привлича". Не

можем да очакваме същество с определена френология да бъде очаровано от същество със съвършено друга френология. Всеки отива там, където го праща неговото еволюционно равнище. Ние не знаем нито един случай на астрална тръпка или нисше ментално съображение (традиция, нагон, проституция, тщес-лавие), които да не са свършвали с остаряване, обезобразява-не, болести, смърт. Тъжното е, че когато подобни пилигрими се върнат към истинските си приятели (ако са с душа, понеже иначе памет и възвръщане няма), вече не изглеждат така, както на младини... В тази зона на вселената, изключения поч-ти не са известни.

Относно вълновия или вълново-корпускулния характер на орбиталността, също има психологическа символика и реа-лно човешко поведение, ала това може да се остави за "дома-шно" на желаещите – и ***то*** *е обширна тема.*

*

Енрико Ферми пръв представя слабите взаиемодействия в математическа форма. (263)

Другаде е разказано как преди години един приятел, в една свежа неделна сутрин, се събужда и чува ясен глас в ста-ята, който казва: "Анри Поанкаре!"; и веднага след това: "Енрико Ферми!". Понеделник отива в руската книжарница и разглежда книгите. Вижда току-що излязлата биография на Поанкаре и я купува, проучва я основно. Не след дълго се запознава с човек, чиято дисертация е именно върху този учен и узнава, че той го боготвори. Минава му мисълта, че този нов познат може да е прероденият Поанкаре. Досега обаче не се е запознал с живота и делото на Ферми и не още знае защо е бил предупреден и за него.

*

На името на Ферми са наречени повече неща, отколкото на който и да е било човек, който познавам: "фермилаб", "институт "Енрико Ферми", "фермиони" (всички кварки и лептони), "статистиката на Ферми". Едно ферми е мярка за дължина, равна на 10^{-13} см. Ферми описа една нова природна сила – слабите взаимодействия (при радиоактивния разпад) (281-282)

Както вече узнахме, авторът на тази книга Леон Ле-дерман не вижда нищо Божествено в частицата-бозон, която е открил теоретически. Като всички подобни учени, и той копнее да изнамери и да кръсти частица на свое име (при-мерно, «лион»...). Страшно много обича да яде риба, особено главата й... Изпитва злоба и завист към конкурентите си и люто мрази мистицизма, окултизма и теизма във физиката. Пие порядъчно алкохол. Всичко това обаче не пречи цял свят да му се възхищава, а правителствата да отпускат милиарди долари за неговия уникален проект. Гениите имат своите ма-лки и големи недостатъци, но човечеството им благодари. Феноменът с алкохола ни е познат отдавна – не един и двама физици също се пропиха, понеже съвестта и изчисленията им показват, че вселената не е без Създател. Те обаче са длъж-ни да защитават противоположната позиция, за да не подро-нят бюджета си и авторитета си пред

други пияници... В соц-лагера това беше обяснимо, докато на запад почти всички во-дещи физици са религиозни или са станали религиозни именно поради физиката. Затова позата на Леон Ледерман е малко трудно обяснима, освен ако ни се подиграва...

*

В книгата на Ледерман и Теръси се дава и таблица на фундаменталните частици, които изграждат света. Всеки, който изучава Словото Божие, може да направи опит да ги разпредели сам по 12-те свята, ако познава интегриона. Както бе казано, тази таблица в ръкописните извадки е по-пълнена именно по този начин, но Елма забрани да се разпространява.

Ето таблицата от самата книга "Частицата Бог":

КВАРКИ (всеки кварк е в 3 цвята)		
I поколение	**II поколение**	**III поколение**
горен (u)	**чаровен (c)**	**върхов, истинен (t)**
долен (d)	**странен (s)**	**дънен (b)**

ЛЕПТОНИ		
I поколение	**II поколение**	**III поколение**
Електронно неутрино (ν_ε)	**мюонно неутрино (ν_μ)**	**тау-неутрино (ν_τ)**
Електрон (ε)	**Мюон (μ)**	**tau (τ)**

МАТЕРИЯ **:**
КВАРКИ + ЛЕПТОНИ = ФЕРМИОНИ

Освен тях, има и глуони и бозони (производно от името на индийския физик Ш.Н.Бозе, който описа частици с целочислен спин). Докато всички веществени частици имат спин ½ и се наричат "фермиони", всички частици -"вестоносци" имат спин 1 и се наричат "бозони". (332-333)

Грамадно е изкушението да предположим, че фермиони-те може да са частиците на ясновселената, а глуоните и бозоните – частиците на тотвселената и холивселената. Щом като първите са материята, вторите какво са – Дух или антиматерия? Елма им дава други имена, но ги описва по удивително подобен начин. За Него обаче те са разумни и висши същества – ни повече, ни по-малко от богове. Физиците не случайно се удивляват, че при експериментите много частици реагират разумно и целесъобразно. За нас е ясно, че х-бозо-нът е синоним на "тотона" или "холиона" от осиянията. Ако се окаже абсолютно единствен и универсален, той

ще е самият холион.

Свободните обитатели на холивселената знаят, че в нея се попада само чрез "Божията молитва", дадена и на нас – поне като текст. Изключено е обаче да попаднат там учените, на чиито имена са кръстени открития и са си взели хонорарите, наградите и славата на земята; които се хранят с трупове на умъртвени същества. Ангелите и боговете не могат да бъдат убити, но когато са въплътени в животни и хора, това става с външната им обвивка. Да, учени и прости на земята от край време са и човекоядци, понеже не знаят, че душите на месоядците, на егоистите и на злобните влизат временно в животните за лов, риболов и клане – да видят какво е.

*

Фотонът е предсказан през 1905 г. от Айнщайн и за пръв път наблюдаван експериментално през 1923 г. от Артър Комптън (333).

*

Учителят Петър Дънов до 1945 г. и Елма в осиянията след 1972 г. говорят немалко и за четирите вида взаимодей-ствия в Битието, които бяха открити и от физиците. Те ги определиха като ядрени, електромагнитни, гравитационни и слаби. Древните ги виждат като "4-те стихии". В книгата на Ледерман и Теръси, калибровъчните бозони създават електромагнитното поле чрез фотона (γ), слабото поле – чрез w^- w^+ и z^0, а силното – чрез осемте глуона. Гравитационното взаимодействие тук не е приложено, понеже науката още не е открила произхода му.

Познаващите интегриона на Елма може да се сетят, че в центъра на ясновселената е осмицата или осмоидът. За физиците това е царството на осемте глуона, а за Буда – "Осморната Пътека".

*

Може да се изброят 18 кварка (поради разцветките им), 6 лептона и 12 калибровъчни бузона – преносители на взаимодей-ствията. Има и една анти-таблица, в която на всички частици материя съответстват античастици. Това дава общо 60 частици.

Познаващите Словото и дълбините на науката ще се сетят за Слоновете, Трите Кита и Костенурката и за още много базални модели на Битието още от най-дълбока древност. Ще свържат съвременните открития с "12-те Младенци", "12-те Старци" и с майките, съпругите и децата им. Ще се сетят, че пълният цикъл на безостатъчно наслагване на лунния цикъл в слънчевия е 60 години - и пр. Естествено, в числото 60 има и други големи тайни.

Въобще Ледерман, макар и формално и официално атеист, не се бои да обявява дори терминологически "частицата-Бог", от която всички останали са произведени. Както други, и той търси TOE (Theory of Everything - теорията на Всичкото). Наричат я още "супергравитация", "суперсиметрия" или "суперструни", в теоретичен стремеж за синтезирането на ОТО (обединената обща теория на относителността с квантовата теория). Квантовата не е била приета от Айнщайн до края на живота му. Както знаем, частиците, полетата, шуплите и струните в астрофизиката вече изграждат цели фигури и даже клетки и

тъкани в космоса. Скоро ще бъдат открити и органи, а накрая ще сглобят и даже ще видят в уравненията и устройствата си самия Космически Човек! И досега се пазят в тайна случаите на полудели астрономи, видели в окулярите на телескопите си плуващи вселени във формата на Човеци. Звярът унищожава незабавно и доднес всеки учен, който си позволи за публикува такива фотографии. Но на някои от съвременните цветни фотоси на вселената такива части и фигури наистина се уподобяват на нещо живо. Религиозните спекулират с тях за своя пропаганда, но не е сигурно дали това е винаги само пропаганда.

*

Най-добрите математици говорят за 9 пространствени измерения и 1 времево.

*

Неизвестно защо, Ледерман принизява интуицията до навика ни да усещаме конвенционалния си опит. Той обаче е прав, когато става дума за "каузалната" памет – интуицията ни по линия на причинното и принципното ни висше тяло. В него остават истинните и вечни познания и идеи, които сме добили от прераждания. Затова в даден живот подобен запис често избликва и ние го имаме за интуиция. Съществува обаче и същинска, "будическа интуиция", която произтича от сърцето – там никой няма предварителен опит. Това е гласът на Бога или на Божественото в нас. Тя обаче пак се делри на две – Уранова и Слънчева. Може да нямаме личен ево-люционен опит, но Урановата интуиция ще ни поднесе опита на Всемирното Човечество. Слънчевата интуиция обаче – по-ложителният полюс на душата или будическото ни тяло – ражда поведение, творения и истини, абсолютно непознати никому в цялата история на Битието, липсващи дори в ноосферата или Акашовите записи. Това именно е святото творчеството - гласът на Бог Отец или Тот в сърцето ни. Някои са го нарекли "ентелехия", други - "скок априори".

*

Суперсиметрията я наричат още "Су́си"... Поради симетрията "1/2 спин - цял спин", те измислят бозони (глуони) - като партньори на фермионите - и ги кръщават съответно *селектрони, слептони и скварки*. Полуспиновите партньори на едноспиновите бозони получават наставка "ино". Така към глуоните присъединяват *"глуино"*, фотоните се чифтосват с *"фотино"*, а има и *"уино"* (партньорът на w) и *"зино"* (партньорът на "z"). Със стъкмистика теория не се прави, но тази е най-популярна (360).

Нова идея е, че цялото пространство съдържа само едно, базално пространство - Хигсовото, - което пронизва вакуума и е едно и също навсякъде. Това означава, че ако в някоя ясна нощ погледнете звездите, вие гледате през Хигсовото поле... Частиците, повлияни от него, добиват маса, но за разлика от другите маси, това е маса в покой. Тя е различна по количество от различните частици. (362)

Масите варират от масата на електрона (0.000 GeV) до тази

на върховия кварк, надвишаваща 91 eV. (363)

Мюонът има 200 пъти по-голяма маса от електрона - 1 GeV. Той е любим обект на Ледерман за изследване.

Хигс е бозон с нулев спин. Обаче хигсовото поле придава маса на обектите във всяко място и без всякаква насоченост. Затова наричат "хигс" скаларен (безпосочен) бозон. (364)

Нека си припомним от холизациите, че Абсолютният Дух и Нговият връх над айсберга - Бог Отец или Тот - е неподвижен, без спин и без наклон. Той обаче създава и урав-новесява Своя Двойник, който добива безчет спинове и накло-ни и се движи с безброй скорости по безброй траектории, за да моделира и създава Битието.

Следователно, без бозона-хигс приведената схема на частиците се разпада. Така се нарушава унитарността (когато вероятността за дадено събитие надвишава единица). Преди говорехме за хигсово поле, но квантите на едно поле всъщност са частици. Може да има само една хигсова частица, а може да има и цяло семейство.

Тук е мястото да напомним отново, че Велики Посвете-ни като Дионисий Псевдоареопагит и след него Данте Али-гиери наблюдават Бога откъм "емпирея" като микроскопична, ярко блестяща точка, която може да ослепи даже и божество. Руският академик Марков и други "луди" физици потвържда-ват това през 60-те години и определят тази Точка като базална и основополагаща - без маса, спин и измерения.

Крайно интересно! Пустият му Леон Ледерман, макар и официално атеист, (хитър евреин...), навсякъде говори за Бо-га и Господа в женски род. Нещо, за което през средните ве-кове са качвали на кладата. Тази идея за частицата-Бог е би-ла вкарана днес в науката наистина от Питър Хигс от Един-бургския университет. Ледерман пише:

"И така, преди Хигс - пълна симетрия и скука; след Хигс - сложност и вълнения... (366-367)

Ние включваме хигсовото поле, модифицираме теорията и получаваме непротиворечива математическа теория, дори и при енергия от 1 TeV. Хигс спассява положението, спасява стандартния модел и всичките му добродетели! Дали това доказва, че теорията е вярна? - Ни най-малко...Тя е просто най-доброто, което днес е по силите на теоретиците. Възможно е Тя (Бог) да е още по-умна...

Идеите на Ледерман и съвпадението им с интегриона на Елма имат потвърждение и в модела на друг заклет атист - Стивън Хокинг. Книгата му "Вселената в орехова черупка" също бе анализирана и сравнена в този план с холизациите, но записките върху нея засега са ненамируеми. Риализираме един от уникумите на модерната физика - книги, записки и ори-гинали на осияния,

както и обработки на стотици томове в обем за цяла градска библиотека, оцелели само на едно мик-ротаванче на притежателя им, възлизащо абсолютно точно на пет квадратни (12 кубически метра)... Дейвид Копърфилд трева да пасе - той може да скрие Статуята на Свободата пред хиляди зяпачи, но да скатае пред очите на цялото чове-чество тъй перфектно и за толкова десетилетия такова нещо като нашето - не може... И това не е само български феномен. Подобна книжнина и до ден днешен все още пълни сандъците на един американски холизатор - също много пло-довит. Публикуваното от тях официално е капка в морето. Става дума за Едгар Кейси (18.03.1877 - 3.01.1965; на англий-ски Edgar Cayce) - американски ясновидец и паралечител. Известен е с предсказанията си, правени по време на сън и за-писавни от стенограф. Медиите често публикуват сензации, според които някои от тези предсказания се сбъдват и до ден днешен. Автор на около 26 хиляди предсказания на най-различ-ни теми. Доколкото ги е давал в състояние на транс, на-помнящо сън, той е получил прозвището "Спящия пророк". Об-що взето, има и други "откачени ненормалници" като него и като Айнщайн, родени в третата декада на Рибите – «Кос-мическия Океан»... Тя е свързана с холистичната любов и хо-листичното познание. Ледерман не е от тоя Океан, но пък е от нещо още по-основно: третата декада на Рака. Това е самият Космичен Извор на подобни неудобни теории. Родил се е на 15 юли 1922 - в точен тригон с Айнщайн и с оформителя на тия редове в момента... Последният бе питал някога един от най-големите руски астрономи, защо именно на 16-17 март всяка година денят е точно равен на нощта, докато официално за начало на годината се приема 22 март. Юрий Бромлей отговори писмено, с формули и чертежи, че 22 март е времето, когато диаметърът на Слънцето минава през плоскостта на еклиптиката, но на 16-17-18 март неговият връх я докосова за пръв път и то почва да пътува в севената част на небесната сфера. Това постави за нас два въпроса: кога е, всъщност, началото на Овена; и защо родените в края на третата рибешка декада са не само кротки риби, но и буйни овни - и в науката, и живота...

Нищото става етер; после Айнщайн отхвърля етера като среда (медиум, преносител). По-късно той се превръща във "ва-куум" и "нов етер", а днес това е полето Хигс. То действа при студ, а при горещина се унищожава (по-точно, при темпераури, еквивалентни на енергия, по-малка от 1TeV.

Това за нас поставя въпроса, не е ли наистина полето-Хигс самият "татван" - царството на Абсолютния Дух, според Елма? За него знаем от осиянията, че се отличава с абсолютен студ и пълно нежелание за известност, проява и изява. Горещината, подпалването на монадата Му за живот и творчество става едва на върха Му, който е една пламтяща Звезда или Точка, равна на Вселена - и се мултиплицира в безбройните звезди и същества в космоса. Ледерман е не само гениален евреин, но и е роден от ***руски*** *емигранти в Ню Йорк. Това също допринася значително за Божествената му лу-дост...*

Именно Ледерман нарича полето Хигс "новия етер". Той пише: **"Частиците му трябва да са с нулев спин, да бъдат интимно и мистериозно свързани с масата и да се появяват при горепосочената енергия. Някои считат това поле за фундаментална частица. На човек му се ще да се появи някой нов Айнщайн, който с проблясъка на прозрението си да ни възвърне нашето очаровательно "нищо"... " (369)**

Хигсовото поле, стандартният модел и нашата представа как "Господка" е направила вселената, зависят от откриването на Хигсовия бозон.(369)

98 на сто от веществото във вселената е водород и хелий.

Преди 15 милиарда Вселената (засега 100 милиарда галактики от по 100 милиарда слънца) е била точка с около 10^{32} градуса по Келвин. Кварки и лептони там са се блъскали с енергии от порядъка на 1019 GeV. След малко охлаждане, кварките почнали да се сливат в протони и неутрони и другите адрони - и едва след 3 минути от взрива последните почнали да образуват стабилни ядра. Атоми почнали да се явяват чак след 300 000 години...

Според теорията за супреструните, точковите обекти се заменят с къси сегменти от струна. Именно тук се изискват 10 измерения! Тази теория претендира да стане ТОЕ (на български - ТОВ (Теорията, Обясняваща Всичко). Шест от измеренията са свити в точка в Планковата област - 10^{-33} см. Предишните точкови частици се разпространяват като вълни по тези струни.

Излишно е тук да повтаряме множеството примери от Словото в България през миналия и сегашния век, показващи как Точката се самопревръща в Линия, Линията - в плоскост, Плоскостта - в обем, обемът – в тесаракт и т.н. Същото се аргументира много по-детайлно и сложно и в интегриона на Елма. Ако надникнем пък в «Панепистемата» и «Славянска философия» на българина Петър Берон от средата на 19 век, ще видим как там Бог дава първия тласък на Битието и сам се превръща в «пикноелектросфера» и «ареоелектросфера»; как те интерферират и създават «иридоелектросферта» (ето я пак Ирида – и Берон е бил "глупав" като другите...). Как тя интерферира с родителите си и така се получават свет-линният и топлинният спектър; как от тях се получават физическите частици и полета и химическите елементи, а после – и различните видове вселени, избухващи една в друга на космически етапи... Въобще – "карикатура на гения", както пише един наш известен комунист-конюнктурец, при нали-чието на цели институти по беронология на запад...

Ако масата на вселената е достатъчна, тя ще почне в един момент да се свива и ще стане затворена. Ако не е достатъчна, вселената ще продължава да се разширява и ще стане отворена. Ако масата е точно колкото трябва, за да я уравновеси, вселената ще остане стационарна. Има много тъмна материя във вселената, която може да я направи затворена. Тази тъмна материя е

съставено от аксиони, фотино и неутрино. Засега вселената поддържа почти пълна стационарност. (389)

Тук биха могли да се направят сериозни паралели с твърденията на Елма, че божествата-илухими са "сгафили" и са зациклили в цяла затворена вселена, създадена от самите тях - живеят само за себе си и за своите си. От друга стра-на, отворковците-алохими все още нямат понятие за иним-ните вселени с истински сродни души и затова браздят отво-рените вселени по системата "да им види гъзът път"... Стационарните елохими обаче решават проблема перфект-но, като уравновесяват и редуват едното с другото, без да трошат здраве и нерви и много прераждания. Мъдрецът в "Махабхарата" представя и трите вида още там.

Мощната Айнщайнова теория на относителността пре-дизвикала Гът (ALAN GUTH) да открие "инфлационния" период от 10^{35} от началото на Взрива до около 10^{-33} сек., за който Вселената се е раздула от субпротон (много под 10^{-15} м.) до билярдна топка... Под влиянието на скаларно поле без посоки, много подобно на полето Хигс, според физиците това време е огромен интервал. (391)

Ето какво е измислил Алан Гът: ***"Дарявайки цялата си енергия за сътворяване на частиците и лъченията, Хисовото поле от време на време се оттегля, но често пак се явява с различни маски, за да поддържа непротиворечивостта на математическия апарат; да потиска безкрайностите и да надзирава нарастващата сложност, понеже взаимодействията и частиците имат навик да се разграничават... Ето ви частицата Бог в цялото й великолепие!"***

Гът предсказа съществуването в Големия Взрив на "маг-нитни монополи" - самостоятелни магнитни полюси. Те би трябвало да са свързани, както материята и антиматерията. "Инфлацията" има грамадна скорост, много по-голяма от светлинната. Разделя много области на вселената на несвързани причинно части. Води до пространство с обратна кривина (като седло) и, в даден момент, до абсолютно плоска вселена. (392) *(за нас това е Вечността - Вселената на Вечния или Вечнозеления Дух, спо-ред терминологията на Елма).*

Откривайки нищожни, но ясни температурни разлики в мно-го области на вселената, физиците виждат семената на бъдещата структурност (галактики, звезди и пр.). ***"Беше все едно, като да видите лицето на Господа" - е казал астрономът Джордж Смут.*** **(393)**

Така че всичко след инфлационните 2 секунди е времето от 10^{-33} до 10^{17} (сега).

Зад частицата Бог се открива свят с великолепна, осле-пителна красота, само че към този свят нашето умствено око никога няма да се адаптира (400) *(Ако разчитаме само на ума си...)*

Каква е гаранцията, че няма да открием древни цивилизации, съществуващи вътре в кварките? Ха сега де! (401)

Ако ще трябва за замесим Господка тук някъде, нека извикаме прекрасните хора и гениите, които са ни дарили с толкова много Нейни образи! Така че - ето го сценарият за последната сцена в една перфектна холивудска интерпретация на тази моя книга...

*[И ето че президентът на Астрофизическото дру-же-ство Леон Ледерман гордо вика към Вселената, че именно той е създал тази удивителна теория и че тя е продукт на **не-говия** ум, а не на друг... Дарил я е с причинност, цел и красо-та - не би имало полза от нея без неговото съзнание и не-го-вите интерпретации... Колкото и да фучи като бенгалски огън от атеизъм и индивидуално тщеславие, ето как чудно завършва той своята знаменита книга, давайки модел за един бъдещ холивудски филм по това произведение]:*

"В небето се появява размита, въртяща се светлина - и един блестящ лъч осветява брега. На фона на тържествените кулминационни ноти на една Бахова меса в си минор, или може би пиколовото соло от "Тайнството" на Стравински, светлината в небето се преобразява в Нейното Лице - усмихнато, но с израз на безкрайно сладостна тъга..." (403)

Айде атеист, де!...

Книгата е прочетена в интервала 24-29 ноември 2005 г. в Санаториума за рехабилитация във Велинград. На това място - не поради лични проблеми, а за придружаване на приятелка.

И НАЙ-ПОСЛЕ - РЕЗУЛТАТ!
(последни сведения в печата)

ЦЕРН откри Божествената частица?

4 юли 2012. Наблюдавахме нова частица и имаме достатъчно силни индикации, че има нещо, казва Джо Инкандела. Учените от ЦЕРН са открили нова субатомна частица, която може да е бозонът на Хигс или Божествената частица, съобщиха световните агенции като извънредна новина, потвърждавайки слуховете от последните дни. Ройтерс цитира Джо Инкандела, говорител на един от двата екипа (CMS), търсещи елементарната частица, който казва на форум в ЦЕРН: "Това са предварителни резултати, но ние смятаме, че са солидни". Съобщението бе посрещнато с аплодисменти. Европейската организация за ядрени изследвания (ЦЕРН) обяви днес многоочакваното съобщение за последните резултати от анализа на данните, получени при стотиците милиони сблъсъци на протони в Големия адронен колайдер – най-големия ускорител на частици в света – в търсене на фамозния бозон. Представените доказателства на CMS са силни, но все още не се казва със сигурност, че това е бозонът на Хигс. Учените твърдят, че са открили частица, тежаща 125.3 гигаелектронволта или около 133 пъти по-тежка от протона в сърцето на всеки атом.

Дали откритата частица е Хигс бозонът, описван като Стандартния модел на физиката, вариант на Хигс бозона или изцяло нова субатомна частица, която ще

наложи преосмисляне на структурата на материята, все още не е ясно.

Това наистина е нова частица. Знаем, че трябва да е бозон и това е най-новият откриван досега бозон, каза Джо Инкандела. Възможността това да не е бозонът е между едно на 2 милиона (ако се отчете цялата информация) и почти едно на 3.5 милиона, според данните на CMS. Определението за научно откритие обаче е строго и изисква поне едно на 3.5 милиона (5 сигма). Фабиола Джанoти, говорителка за експеримента "Атлас", обяви още по-безспорни резултати. "Ние наблюдаваме в нашите данни ясни признаци за нова частица, на ниво на сигурност от 5 сигма, в района около масите 126 гигаелектронволта," каза тя. На форума в Женева участват водещи физици, сред които и 82-годишният Питър Хигс, на когото е наречена частицата. Смята се, че неуловимият досега бозон е в основата на сформирането на галактики, звезди и планети след Големия взрив. Джо Инкандела обяснява, че въпросната частица бързо се разпада на два фотона по начин, съответстващ на бозона на Хигс. Ученият добавя, че масата му е 130 пъти по-голяма от тази на протона, или малко по-голяма от предишните наблюдения в ЦЕРН, които говореха за маса от 125 гигаелектронволта."Това е много показателно... Това е частицата с най-голяма маса, и ако потвърдим всичко това, а аз мисля, че ние го правим, това може да бъде едно от най-големите открития или наблюдения на нови явления в нашата изследователска област от 30 или 40 години насам", казва с ентусиазъм Джо Инкандела. Ако характеристиките на тази частица съответстват на предвижданията на някои теории на границите на физиката, "тогава бихме били наистина свидетели на нещо, тясно свързано с произвеждането на пространство-време, което е фундаментално за вселената и което би представлявало голямо откритие, важно колкото откриването на кварките, дори може би на антиматерията", заключава ученият.

Значението на евентуалното откритие обяснява и проф. Джим Ал Халили в интервю за Би Би Си: "Откриването на бозона на Хигс би означавало, че сме на прав път и че нашите знания за материята са верни. Същевременно, това би било само първата стъпка към бъдещи открития. Има много въпроси, които чакат отговор. Има други частици, които чакат да бъдат открити. Ако сме убедени в съществуването на Хигс, това ще ни позволи да преодолеем много спорни въпроси и да гледаме в правилната посока за нови частици, давайки ни по-задълбочено разбиране за Вселената. Може би чрез адронния колайдер ще бъде открита и частицата, от която се със-

тои съставляващата голяма част от вселената "тъмна" материя."

Хигс бозонът (т.нар. "божествена" частица) носи името на британския физик Питър Хигс. През 1964 г. ученият пръв предполага съществуването на частицата, за която се смята, че е придала маса на Вселената след Големия взрив преди 13,7 милиарда години и е направила възможни образуването на звездите и планетите и появата на живот. Хигс-бозонът е последното липсващо звено в стандартния модел на физиката, който обяснява взаимодействията във Вселената на ниво елементарни частици. Стандартният модел описва основните частици, от които сме направени ние, а и всичко видимо във Вселената, както и действащите между тях сили. Видимата материя обаче изглежда е не повече от около 4 процента от общата. Една по-екзотична версия на хигс-бозона може да ни доведе до разбиране на 96 процента от Вселената, която остава неясна, допълва БТА.

26.IV.145(2009)
София-Изгрев

ТРИТЕ СВЕТИЦИ

*Да! Неслучайно в последните холизации на Елма, за Бога се явяват новите местоимения «Нейго» и «Тяй». При всички случаи Бог е андрогин, но от тия думички разбираме, че всъщност е «гинандра»... **Жената** на първо място!*

*И ако не беше Приятелката, Любимата, Жената на първо и най-високо място в еволюцията, сега нямаше да четем нито Словото на Беинса Дуно, нито осиянията на Елма. Колко са били стенографките към стенографите при Учителя и колко са днес работничките по холизациите? От време на време се явяват и души в мъжка форма, но те лесно се уморяват и заспиват – предпочитат самодейности и други занимания. Въздишат тежко от липса на условия и лично щастие. При-ятелките, преди всичко, оцениха и разбраха най-дълбоко и най-точно Словото и Делото на Бога! Великолепните и прекрасни Приятелки дават мило и драго за тях и правят всички жертви - до невъзможност. **Те** преписаха 99.99% от Словото, те пожертваха и жертват сили, средства, здраве и имоти за Него! За Словото Божие и Неговото процъфтяване, те жертват и живота си!*

Да! Това е нещо ново за нас. Ние бяхме изумени и огорчени от ранното заминаване в другия свят на трите главни импул-

саторки – съвършено прелестни женски създания, предани сестри, приятелки, работнички и вечни любими без никакво сравнение. Нямахме никакво обяснение за това – по-скоро, търсехме някакви кармични или други причини. И стенографките и стенографите на Учителя живяха и си заминаха мъчително - трудно е да се обясни това. Не знам дали сега Елма ще иска да ни каже нещо по този повод и по повод на Час-тицата-Бог, но преди малко Тяй даде ярко видение, от което сълзите могат да текат с векове.

Всички тия Светци и Светици – но на първо място светиците, за които споменахме – сега се намират в един най-върховен свят, непостигнат и непостижим от никого. В този свят досега са влезли само трима души – единият е Махатма Ганди.

***Неописуемо** е преживяването от изминалата нощ, преди да бъде оформено окончателно сегашното писание! За този сън или несън ще има отделен текст - тъй потресаващо красиво и вълнуващо бе всичко на живо! Но видението преди мал-ко имаше една най-покъртителна част, която е трудно да се опише с човешки думи. Главите на Трите Приятелки бяха в Божествения свят, но телата им се гърчеха от ужасни мъки и болки в най-ниската сфера. Ако не бе Баща ни да ни обясни какво значи това, изкушението щеше да бъде голямо. Нямаше да можем да си обясним състоянието им по никой начин. Но Тяй ги нарече "абсолютно невинни и безгрешни", "сърратнички на Майката Божия и на Христа".*

*Трите прекрасни Приятелки са били запитани една нощ от Христа искат ли да си отидат по-рано, за да могат да страдат като Нейго за Словото Божие. Страданията на човечеството и на човека на земята и в ада са бледа пародия на истинските, **Нейговите** Страдания. Тяй все още е на Кръста, но няма защо да си представяме това нещо черковно.*

*Бог им казал: "Ако си дойдете по-рано при Мене и сте съгласни телата и душите ви ви да бъдат потопени в най-страшния ад на страданието, което е **Христовото** страдание, кажете Ми. Ако за няколко века Моето и вашето страдание пусне поне една капка съвест в земното човечество и то почне да обнародва Словото Ми в оригинал, жертвата ни няма да отиде напразно".*

Трите Приятелки се съгласили.

17.VI.145(2009)
София-Изгрев

ДИВИТЕ ЛЕБЕДИ

2000-ГОДИШЕН ПРЕГОВОР
С ПРИМЕРЕН ВЪПРОСНИК ЗА ПИСМЕНИ ДОМАШНИ РАБОТИ
ПО ЕДНОИМЕННАТА ХОЛИЗАЦИЯ НА ХАНС КРИСТИЯН АНДЕРСЕН

Настана време за написване на поредната домашна работа по зададена тема. Този път Програмата предвижда спонтанни творчески импровизации и пряко вътрешно участие на Професора и Асистентите в разработката на отговорите от много ученици, а не директен отговор от Елма само към един холизатор. Желаещите могат да изпратят писмените си упражнения на един от имейлите, обявени в края на книгите с осияния по 300 страници или на адреса, от който получавате настоящия материал. Могат да се проведат и разговори, които да бъдат звуково записани.

В Школата из целия Космос се счита, че тази холизация на Андерсен е един съвършен синтез на цялата философия на Битието, Любовта и Подвига. Въпреки това, не всички символи в нея досега са разчетени докрай. Знае се за случаи, когато някои са постигали безсмъртие именно и само чрез медитация върху "Дивите лебеди", други са успели чрез "Каквото направи дядо, все е хубаво". Тези, които са разбрали Божието послание в тези шедьоври и са го претворили в живот, няма защо повече да се прераждат, освен за да помагат. Остаряването в случая не е задължително, ако вникването в тези гениални приказки е било пълно и се е превърнало в практика. Някои могат да медитират върху етимологията на

“лебед” (“бял”) и да свържат Дивите Лебеди с “Дивите Бели Братя” из вселената и нуждата им да бъдат спасени от Истинска Сестра, която не търси своето право и затова е безсмъртна. Други могат да направят звуков паралел с “либидо” и да се опитат да докажат, че това не е точно “похот” в латинското му етимологическо значение и по Фройд., а универсален ключ към Дивите Видове Либидо в Битието и ненасилственото му “опитомяване” от мечтаната Елиза (Милостивата, която е дала обет на Бога, че вече няма да е обикновена жена и няма да има настоявания и изисквания, но въпреки това ще се самораздава без замисляне – именно на Лебеди).

Дивите лебеди

Ханс Кристиян Андерсен

Превод: Светослав Минков
По изданието: "Андерсенови приказки", Народна младеж, 1979 г.

Далече-далече оттук – там, дето лястовичките отиват да зимуват – живееше един цар, който имаше единайсет сина и една дъщеря на име Елиза. Единайсетте братя бяха князе и затова ходеха на училище със звезда на гърдите и със сабя на кръста. Те пишеха с елмазени калеми на златни плочи и всичко заучаваха наизуст тъй добре, сякаш четяха по книга. По всичко личеше, че бяха князе. Сестра им Елиза пък седеше на огледален чин и имаше една книжка с картинки, купена за половин царство.

Да, добре си живееха децата, но туй не продължи дълго.

Баща им, царят на цялата страна, се ожени за зла царица, която не обикна клетите сирачета. Те забелязаха това още първия ден. В палата се даваше голямо угощение и децата започнаха да играят „на гости". Друг път за тая игра им даваха всичките сладкиши и печени ябълки, каквито можеха да се намерят, а тоя път царицата им даде само пясък в една чаена чаша и им каза, че от него могат да се готвят всякакви ястия.

След една седмица тя изпрати малката сестрица Елиза на село у едно селско семейство, а по-късно наговори на царя толкова лоши неща за

бедните князе, че той съвсем престана да се грижи за тях.

– Махайте се от очите ми и си изкарвайте хляба сами! – рече им злата царица. – станете големи птици без глас! – Но все пак тя не можа да им стори толкова голямо зло, както бе намислила. Единайсетте князе се превърнаха във великолепни диви лебеди. Със странен крясък изхвръкнаха те през прозорците на палата и отлетяха далече зад парка и гората.

Беше още ранна утрин, когато те стигнаха до онова място, дето сестричката им Елиза спеше в колибата на селянина. Дълго летяха лебедите над покрива, протягаха дългите си шии и пляскаха с криле, но никой не ги видя и никой не ги чу. Нямаше що – хвръкнаха те нататък, извиха се под самите облаци и най-сетне стигнаха в една голяма тъмна гора, която се простираше чак до морския бряг.

Бедната мъничка Елиза стоеше в колибата на селянина и си играеше с един зелен лист. Други играчки тя нямаше. Момиченцето проби дупчица в листа, гледаше през нея слънцето и му се струваше, че гледа светлите очи на своите братя. И винаги, когато топлите слънчеви лъчи милваха страните й, тя си спомняше за нежните целувки на братята си.

Минаваше ден след ден. Вятърът се носеше край големите розови храсти пред къщата на селянина и шепнеше на розите: „Има ли нещо по-хубаво от вас?" А розите клатеха главички и отвръщаха: „Елиза е по-хубава от нас!"

Когато Елиза навърши петнайсет години, върнаха я в къщи. Но щом царицата видя колко хубава е станала, разсърди се и я намрази още повече. Тя с удоволствие би превърнала и момичето в див лебед, както братята му, но не посмя да стори това веднага, защото царят искаше да види дъщеря си.

Рано сутринта царицата отиде в банята, изградена от мрамор и украсена с меки възглавници и с най-хубави килими. Тя взе три жаби, целуна ги и каза на едната:

– Когато Елиза дойде да се къпе, седни на

главата й, за да стане също тъй глупава като теб! Ти пък седни на челото й – рече тя на втората, – за да стане също тъй грозна като теб и баща й да не може да я познае! А ти легни на сърцето й – поръча тя на третата, – за да стане лоша и да се измъчва от това!

После царицата пусна жабите в чистата вода, която позеленя веднага, повика Елиза, съблече я и я накара да влезе във водата. И щом Елиза се потопи вътре, едната жаба се заплете в косите й, другата седна на челото й, а третата – на гърдите. Но Елиза сякаш не забеляза това и когато излезе навън, по водата заплуваха три червени мака. Ако жабите не бяха отровени от целувките на царицата, те щяха да се превърнат в червени рози. Но те все пак се превърнаха в цветя, защото седяха на главата и на сърцето на Елиза. Момичето беше толкова добро и невинно, че дори магията не можеше да има никаква власт над него.

Като видя това, царицата натри Елиза със сок от зелени орехови кори, тъй че кожата й стана съвсем кафява, намаза хубавото й лице с воняща мас и разбърка нейните чудни коси. Сега никой не можеше да познае предишната хубавица Елиза.

Когато баща й я зърна, уплаши се и каза, че това не е неговата дъщеря. Никой не позна княгинята освен кучето и лястовичките. Но кой ли пък би повярвал на тия бедни същества!

Заплака горката Елиза и си спомни за своите единайсет братя, които бяха изчезнали някъде. Дълбоко угрижена излезе тя от палата и цял ден се скита по полетата и блатата, докато най-сетне стигна до една голяма гора. Тя сама не знаеше накъде да върви. Беше й много мъчно и много й се искаше да види братята си, които навярно се скитаха също като нея без подслон. И Елиза реши да тръгне и да ги търси, докато ги намери.

Не беше минало много време, откак бе влязла в гората, а нощта настъпи твърде скоро. Елиза загуби пътя, затова легна на мекия мъх и прислони глава на един пън. В гората цареше дълбока тишина. Въз-

духът беше мек, а наоколо из тревата и мъха блещукаха като зелени пламъчета стотици светулки. Когато Елиза докосна с ръка едно клонче, светлите насекоми се посипаха по земята като падащи звезди.

Цяла нощ тя сънува братята си: те играеха пак с нея, както някога, когато бяха деца, пишеха с елмазени калеми на златни плочи и разглеждаха хубавата книжка с картинки, която струваше половин царство. Но те не пишеха на плочите нули и чертички, както по-рано, а описваха всичко, що бяха видели и преживели. Картините пък в книжката бяха живи: птичките пееха, хората изскачаха от листата и разговаряха с Елиза и с нейните братя. Когато тя обръщаше страниците, те си отиваха веднага по местата, за да не се разбъркат картините.

Когато Елиза се събуди, слънцето грееше вече високо на небето. Наистина тя не можеше да го види, защото високите дървета го закриваха зад гъстите си клони, но слънчевите лъчи се промъкваха през тях и бягаха като златни зайчета по тревата. Зеленината излъхваше чудно ухание, а птичките се виеха над момичето и кацаха по раменете му. В далечината се чуваше плясък на вода: това бяха много поточета, които се вливаха в едно прозрачно езеро с пясъчно дъно. Наоколо растеше гъст храсталак, но на едно място елените бяха пробили път и по тоя път Елиза отиде до езерото. Водата в него беше толкова бистра, че когато вятърът не люлееше вейките на храстите, човек би помислил, че те са нарисувани на дъното: тъй ясно се оглеждаха във водата всички листца – и осветените от слънцето, и скритите в сянката.

Когато Елиза видя лицето си във водата, тя се изплаши много – толкова черно и грозно беше то. Ала щом намокри малката си ръчичка и изтри челото и очите си, кожата й стана пак ослепително бяла. Тогава тя се съблече и влезе във водата. По-прекрасна девойка от нея не можеше да се намери в целия свят!

Като се облече и сплете дългите си коси, тя се приближи до един пенлив поток, гребна вода с шепа,

напи се и тръгна нататък из гъстата гора, без да знае накъде отива. Тя мислеше за братята си и вярваше, че ще ги намери. Елиза стигна до едно диво ябълково дърво, чиито клони се огъваха под тежината на плодовете. Тя си хапна от ябълките, подпря клоните с пръчка и влезе в най-гъстата част на гората. Там беше тъй тихо, че тя чуваше собствените си стъпки и хрущенето на всеки лист, който се огъваше под нейните нозе. Не се виждаше нито една птичка, нито един слънчев лъч не прорязваше гъстите тъмни клони на дърветата. Високите им стъбла почти се опираха едно о друго. Никога Елиза не бе виждала такова усамотено място.

През нощта стана още по-тъмно. Нито една светулка не блещукаше в мъха. Елиза легна натъжена в тревата и се приготви да заспи. Тогава й се стори, че клоните на дърветата се разтварят над нея и откриват ясното небе.

Когато се събуди на сутринта,тя тръгна нататък и скоро срещна една стара жена с кошница ягоди в ръцете. Жената й даде няколко ягоди и тогава Елиза я запита дали не е срещнала в гората единайсет князе на коне.

– Не – отвърна бабичката. – Но вчера видях единайсет лебеда с корони на главите. Те плуваха тук наблизо, надолу по реката.

И тя поведе Елиза към един склон, в чиито поли лъкатушеше река. По двата бряга растяха дървета, които протягаха едно срещу друго дългите си разлистени клони.

Елиза се сбогува с бабичката и тръгна към устието на реката, която се вливаше в широко море.

И ето, пред младото момиче се разкри безкрайното море във всичката си величествена хубост. Но по него не се виждаха нито платна, нито лодки и момичето трябваше по неволя да се спре. То започна да разглежда безбройните камъчета, разсипани по брега; водата ги беше изгладила тъй, че те бяха станали съвсем гладки и кръгли. Стъкла, железа, камъни – всичко, което бе изхвърлено на брега от вълните, беше изгладено от водата, а

самата вода бе по-мека и от нежните ръце на Елиза. Като я гледаше, момичето си мислеше: „Вълните неспирно се люшкат насам-натам и изглаждат най-твърдите неща. Трябва и аз да бъда като тях. Благодаря ви за урока, светли, бързи вълни! Сърцето ми подсказва, че когато и да е, вие ще ме отнесете при моите мили братя!"

Върху влажната крайбрежна трева тя забеляза единайсет бели лебедови пера. Елиза ги събра в снопче. По перата блещукаха капки: може би това беше роса, а може би и сълзи – кой знае! Пусто и глухо бе на морския бряг, но Елиза не чувствуваше това, защото морето представляваше непрекъсната смяна на картини. За няколко часа то се измени повече пъти, отколкото езерата навътре в сушата през цяла година. Надвиснеше ли голям черен облак, морето веднага ставаше също тъй черно, сякаш искаше да каже: „И аз мога да бъда мрачно". Тогава то започваше да бучи, да се вълнува и да изхвърля бяла пяна. Когато пък облаците бяха розови и вятърът утихнеше, морето заприличваше на розов листец: то ставаше ту зелено, ту бяло. Но колкото и спокойно да изглеждаше, по брега му все имаше леко движение – водата му тихичко се подигаше като гърдите на спящо дете.

При залез слънце Елиза видя единайсет диви лебеда със златни корони на главите, които летяха към брега. Те се носеха в редица един след друг и отдалеч изглеждаха като дълга бяла лента. Елиза веднага се изкачи на една височина и се скри зад храстите. Лебедите се спуснаха на земята близо до нея и заплясканха с големите си бели криле.

Щом слънцето се скри съвсем, лебедовите пера изведнъж паднаха и на брега се явиха единайсет прекрасни юноши – братята на Елиза! Тя извика високо, защото ги позна, макар че те се бяха много изменили. Сърцето й подсказа, че това са нейните братя. И тя се хвърли в прегръдките им и започна да ги нарича по име. Юношите също се забравиха от радост, като видяха своята сестрица. Те също я познаха веднага, макар че тя беше пораснала и бе

станала хубавица. Елиза и братята й се смееха и плачеха и скоро узнаха един от друг колко зле бе постъпила с тях лошата им мащеха.

– Ние, братята – рече най-старият, – летим като диви лебеди от изгрев до залез слънце. Но щом слънцето се скрие, ние приемаме отново човешки образ. Затова трябва да се грижим винаги от по-рано да имаме под нозете си твърда земя преди залез слънце. Ако се случи да се превърнем в хора, когато летим над облаците, ще паднем веднага от страшна височина и ще се убием. Ние не живеем тук. Отвъд морето се намира също такава хубава земя като тая. Но дотам има много път: ние трябва да прехвръкваме голямото море, а в него няма нито един остров, дето можем да пренощуваме. Само на средата на пътя стърчи из водата малка усамотена скала, върху която можем да се съберем, като се притиснем силно един о друг. Ако морето е бурно, вълните ни заливат, но ние сме благодарни и за това убежище. Там прекарваме нощта в човешки образ. Ако тая скала я нямаше, ние никога не бихме могли да посетим нашата мила родина, защото, за да долетим до нея, ни трябват два най-дълги дни от годината. Само веднъж в годината ни е позволено да посетим отечеството си и да прекараме в него единайсет дни. Тогава ние прехвръкваме над голямата гора, откъдето виждаме палата, в който сме се родили и дето живее нашият баща, оттам виждаме и високата камбанария на черквата, в която е погребана нашата майка. Тук всяко дърво и всеки храст са ни скъпи, защото са родни; из полетата бягат диви коне, както в дните на нашето детство, а въглищарите пеят същите песни, под чиито звуци ние играехме като деца. Тук е нашата родина, тук ние се връщаме с радост и тук най-сетне намерихме теб, мила, скъпа сестрице! Още два дни ни остават да прекараме тук,а след това трябва да отлетим през морето в една чудна, но чужда нам страна. Как да те вземем със себе си? Ние нямаме нито кораб, нито лодка!

– Как да ви избавя от тая магия? – питаше

сестра им.

Тъй прекараха те в разговор почти цялата нощ и дремнаха само няколко часа. Елиза се събуди от шума на лебедовите криле. Братята й се бяха превърнали отново в лебеди. Те описваха из въздуха големи кръгове, а после се загубиха съвсем от очите й. Само един от тях, най-младият, остана при сестра си. Той склони глава на гърдите й, а тя милваше крилете му. Тъй прекараха те целия ден. Привечер се върнаха и другите и когато слънцето залезе, всички приеха отново човешки образ.

– Утре – каза най-старият – трябва да отлетим оттук и няма да се върнем по-рано от идната година. Но ние не можем да те оставим сама. Ще имаш ли смелост да ни последваш? Ръцете на всекиго от нас са твърде силни и могат да те пренесат през гората – мигар крилете на всички ни не ще имат толкова сила, за да те пренесем през морето?

– Да, вземете ме със себе си! – рече Елиза.

Цяла нощ братята прекараха в работа и изплетоха от жилава върбова кора и тръстика голяма здрава мрежа. Елиза легна в нея и когато слънцето изгря и братята се превърнаха в диви лебеди,те уловиха мрежата с клюновете и се издигнаха високо-високо към облаците заедно със своята мила сестрица, която още спеше. Слънчевите лъчи падаха право върху лицето й, затова един от лебедите летеше над главата й, за да я пази от слънцето с широките си криле.

Те бяха вече далеч от брега, когато Елиза се събуди. На нея се стори, че всичко туй е сън – толкова чудно й се виждаше, че може да се носи под небето, над безкрайното море. До нея лежеше клонче с хубави зрели ягоди и снопче вкусни корени; те бяха набрани от най-малкия й брат. Тя му се усмихна с благодарност, защото го позна: той беше същият, който летеше над нея и я пазеше от слънцето с крилете си.

Те хвърчеха толкова високо, че и най-големият кораб под тях изглеждаше като бяла чайка, която се

люлее над вълните. Подире им плуваше облак, голям като планина, и върху него Елиза видя сянката си и сенките на единайсетте лебеда. Но тия сенки бяха грамадни. Такава чудна картина Елиза никога не бе виждала. Но когато слънцето се издигна по-високо и облакът остана далече назад, тая въздушна картина се стопи и изчезна.

Цял ден летяха лебедите без почивка като пуснати от лък стрели. Но те все пак пътуваха по-бавно от друг път, защото сега носеха сестра си. Времето се разваляше, настъпваше вечер. Елиза с тревога следеше слънцето, което слизаше все по-ниско и по-ниско, а усамотената скала в морето все още не се виждаше. Стори й се, че лебедите размахват по-силно крилете си. Ах, тя бе виновна за това, че те не можеха да летят по-бързо! Тя знаеше, че щом слънцето залезе, те ще се превърнат в хора, ще паднат в морето и ще потънат. Черни облаци се приближаваха, силният вятър предвещаваше буря. Най-сетне облаците се сляха в грозна черна вълна, която се понесе напред с неудържима сила. Засвяткаха една след друга светкавици.

Ето, слънцето дойде до самия край на морето. Сърцето на Елиза замря... В тая минута лебедите полетяха като камък надолу и на девойката се стори, че пада. Но ето, те полетяха отново напред. Слънцето до половина се скри вече във водата... Едва тогава Елиза видя под себе си малката скала, не по-голяма от извадена над водата тюленова глава. Слънцето потъваше бързо – ето, то изглеждаше вече като малка звездица. Но в същата минута кракът на Елиза се допря до твърда земя. Слънцето угасна като последна искра от запалена хартия. Елиза видя около себе си своите братя, хванати ръка за ръка: те едва се побираха върху скалата. Морските вълни се блъскаха о нея и ги обсипваха с капчици; по небето бляскаха непрекъснато светкавици, трясъкът на гръмотевиците се сливаше в неспирен грохот, но сестрата и братята се притискаха силно един о друг и не губеха смелост.

Призори въздухът стана чист и ясен и щом слънцето изгря, лебедите хвръкнаха със сестра си нататък. Морето още се вълнуваше. Когато Елиза го погледна отгоре, бялата пяна върху тъмнозелените вълни й се стори като ято плаващи лебеди.

Когато слънцето се издигна по-високо, Елиза видя пред себе си плаваща из въздуха планинска страна с блестящи ледени грамади по върховете на скалите. Посред тия скали се издигаше висок палат със стройни колони и сводове един върху друг. Долу се люлееха палмови гори и великолепни цветя, големи колкото воденични камъни. Елиза попита дали това не е страната, към която пътуват. Но лебедите поклатиха глави, защото изплувалата пред очите й картина не беше нищо друго освен прекрасният, вечно променлив въздушен палат на фата моргана, където не можеше да проникне нито едно живо същество. Елиза го гледаше втренчено. Но изведнъж планините, горите и палатът се изгубиха и на тяхно място се появиха единайсет чудни черкви, прилични една на друга, с високи кули и островърхи прозорци. До ушите й долетяха дори звуците на орган, ала това беше само далечният шум на морето. Сега черквите бяха вече съвсем близо, но в един миг те се превърнаха в дълга редица кораби. Елиза се вгледа внимателно и видя, че това беше само мъгла, пълзяща над водата. Тъй бързо се меняха пред нея картините, докато най-сетне наистина се показа оная земя, към която пътуваха. Там се издигаха чудни сини планини с кедрови гори, с градове и замъци. Още преди залез слънце Елиза се намери върху една скала пред входа на голяма пещера, обрасла в зеленина. Пещерата изглеждаше покрита със зелени килими.

– Да видим сега какво ще сънуваш тая нощ! – каза най-малкият брат, като посочи на Елиза спалнята й.

– Ах, дано ми се присъни как мога да ви избавя от магията! – рече тя и тая мисъл вече не излизаше от главата й.

И когато Елиза заспа, присъни й се, че хвърчи високо из въздуха към палата на Фата моргана, а насреща й излиза една фея, прекрасна и светла, но все пак подобна като две капки вода на оная бабичка, която й даде ягоди в гората и разказа на Елиза за лебедите със златните корони на главите.

– Твоите братя могат да се спасят – рече феята. – Само ще имаш ли достатъчно смелост и търпение? Вярно е, че водата е по-мека от твоите нежни ръце и все пак изглажда камъните. Но тя не усеща болките, които твоите пръсти ще усетят. Тя няма сърце и не може да изпита оня страх и мъка, които ти ще трябва да изпиташ. Виждаш ли тая коприва в ръцете ми? Също такава коприва расте около пещерата, в която спиш, и само тя и оная, която расте в гробището, може да ти послужи за твоята работа – запомни добре това. Ще накъсаш от тая коприва, макар че ръцете ти ще се покрият с мехури, после ще я стъпчеш с нозе и ще изпредеш от нея прежда. От тая прежда ще изплетеш единайсет ризи с дълги ръкави, ще метнеш тия ризи върху единайсетте лебеда и магията ще се развали. Но помни, че от оня миг, в който почнеш работата, докато я свършиш, ти не трябва да продумаш нито думица, дори това да продължи години. Първата дума, която изречеш, ще прониже като нож сърцата на твоите братя. Техният живот виси на върха на езика ти! Помни това!

И феята допря копривата до ръцете на Елиза. Девойката усети болка като от изгаряне и се събуди. Беше вече съвсем светло и до нея на земята лежеше стрък коприва, също като оная, която бе видяла насън. Тогава Елиза излезе от пещерата и се залови за работа.

С нежните си ръце тя започна да къса страшната коприва, която пареше като огън. По ръцете и по нозете й се издуха големи мехури. Но тя търпеше с радост болките само за да спаси скъпите си братя. Тъпчеше копривата с боси нозе и предеше от нея зелена прежда.

Когато слънцето залезе, братята се върнаха и

се изплашиха, като видяха, че сестра им не продумва думица. Но щом погледнаха ръцете й, те разбраха на каква жертва се е решила тя заради тях и най-малкият заплака. И там, където капнеха сълзите му, болката намаляваше и мехурите изчезваха.

Елиза прекара нощта в работа, защото не можеше да се успокои, преди да спаси братята си. Целия ден след това, докато лебедите летяха, тя остана съвсем самичка. Никога досега времето не бе минавало за нея толкова бързо. Една риза беше вече готова и тя започна друга.

Изведнъж в гората се разнесоха звуци от ловджийски рог. Елиза се уплаши. Звуците идеха все по-близо. Чу се кучешки лай и момичето избяга в пещерата, свърза набраната коприва в сноп и седна отгоре й.

В същия миг из храсталака изскочи едно куче, след него – друго, после – трето. Те лаеха силно, бягаха назад и се връщаха. След няколко минути пред пещерата се събраха всички ловци. Най-хубавият и най-стройният от тях беше цар на тая страна. Той се приближи до Елиза. Никога не беше виждал такава чудна хубавица!

– Как си попаднала тук, прекрасно дете? – попита я той. Но Елиза само поклати глава. Тя не смееше да говори, защото от нейното мълчание зависеше животът и спасението на братята й. Тя скри ръцете си под престилката, за да не види царят, че са изгорени от копривата.

– Ела с мен! – каза той. – Това място не е за теб. Ако сърцето ти е също тъй прекрасно, както лицето ти, аз ще те облека в кадифе и коприна, ще сложа на главата ти златна корона и ти ще живееш и ще заповядваш в най-хубавия от моите палати. – Като каза това, той я сложи до себе си на коня. Елиза плачеше и кършеше ръце, но царят й рече любезно: – Аз желая само твоето щастие. Ще дойде време, когато ти ще ми благода-риш за това!

И той потегли с нея през планината, а ловците тръгнаха след тях.

При залез слънце тя видя пред себе си

великолепен град с черкви и кубета. Царят въведе Елиза в палата, дето във високи мраморни зали шуртяха водоскоци, а по стените и тавана бяха изписани картини. Но тя на нищо не обръщаше внимание, плачеше, тъжеше и равнодушно се оставяше да я обличат в царски дрехи, да вплитат в косите й бисери и да слагат тънки ръкавици на израненитe й ръце.

Когато Елиза се облече в новите си великолепни дрехи, тя беше тъй хубава, че всички царедворци й се поклониха, а царят я провъзгласи за своя годеница, макар че архиепископът клатеше глава и казваше, че горската хубавица е навярно магьосница, която е заслепила очите и е омагьосала сърцето на царя.

Но царят не го слушаше. Той заповяда на музиката да свири, заповяда да сложат на трапезата най-скъпите ястия и да извикат най-хубавите момичета, които трябваше да танцуват пред Елиза. Поведоха я през ухаещи градини и великолепни зали, но тя си оставаше все тъй тъжна и мълчалива, както по-рано. Тогава царят отвори една малка стаичка точно до нейната спалня. Стаичката бе украсена със зелени килими и приличаше много на горската пещера, дето живееше Елиза. На пода лежеше сноп копривена прежда, а от тавана висеше ризата, която момичето бе вече изплело. Всички тия неща един от ловците беше взел със себе си като рядкост.

– Тук ти можеш да си спомняш за твоето предишно жилище! – каза царят. – Ето работата, с която се занимаваше там. Сега сред великолепието, което те заобикаля, ще ти бъде приятно да си спомняш за онова време.

Когато Елиза видя това, което беше скъпо за сърцето й, усмихна се за първи път и бледните й страни се покриха отново с руменина. Тя помисли за спасението на братята си и целуна ръката на царя, а той я притисна до сърцето си и заповяда да известят с камбани за сватбата му. Нямата горска хубавица стана царица на страната.

Тогава архиепископът започна да шепне на царя лоши думи, но те не стигнаха до сърцето му. Отпразнуваха сватбата и архиепископът трябваше сам да положи короната върху главата на Елиза. От гняв той натисна тъй силно тесния обръч на челото й, че тя усети болка. Но сърцето й се свиваше от още по-силна болка – тя тъгуваше за братята си и затова не чувствуваше телесните мъки. Устата й беше няма, както по-рано, защото само една нейна дума можеше да убие милите й братя. Но в очите й пламтеше искрена обич към добрия, прекрасен цар, който правеше всичко, за да я зарадва. Всеки ден тя все по-силно се привързваше към него. Ах, ако можеше да му разкаже всичко и да му довери скръбта си! Но тя трябваше да мълчи, докато свърши работата си. И Елиза се промъкваше нощем в малката стаичка, украсена като пещерата, и там плетеше риза след риза. Но когато започна да плете седмата риза, преждата се свърши.

Тя знаеше, че в гробището расте също такава коприва, която трябваше сама да набере. Но как да излезе нощем от палата и да отиде в гробището?

„О, какво значи болката на пръстите ми в сравнение с мъката, която изпитва сърцето ми! – мислеше си тя. – Аз трябва да бъда смела!"

С примряло сърце, сякаш се готвеше за някаква лоша работа, тя се промъкна през една лунна нощ в градината и се запъти по дългите пътеки и пустите улици към гробището.Там на една от най-широките надгробни плочи седяха наредени в кръг много страшни магьосници. Елиза трябваше да мине край тях, но те не я забелязаха. Тя си набра коприва и я занесе в палата.

Само един човек видя това – архиепископът. Докато другите спяха, той бдеше. Сега той се убеди, че царицата наистина се занимава с магьосничество. „Да, тя е магьосница и затова успя да омагьоса царя и целия народ" – каза си архиепископът.

В изповеднята той разказа на царя това, което бе видял и от което се страхуваше. И когато от

устата му се отронваха жестоките думи на обвинението, образите на светците клатеха глави, сякаш искаха да кажат: „Не е вярно, Елиза е невинна!" Но архиепископът изтълкува това по своему, като каза, че и светците свидетелстуват за греховете на царицата. Две едри сълзи се търкулнаха по лицето на царя и той си отиде с тежко съмнение в душата. Оттогава сън не затваряше очите му, ала той се преструваше, че спи, и виждаше как Елиза става от леглото си. Всяка нощ се повтаряше същото. Той мълком я следеше и виждаше как тя изчезва в малката стаичка. Лицето на царя ставаше все по-мрачно. Елиза забелязваше това, но не знаеше причината и се измъчваше както за него тъй и за своите братя. Горещите й сълзи се лееха по царското кадифе и пурпурните й дрехи и блестяха там като елмази. И всички, които виждаха това великолепие, желаеха да бъдат на нейното място!

Но ето, че работата й стигна към своя край. Оставаше й да изплете още една риза, за която пак не стигаше прежда. Още веднъж, само още веднъж тя трябваше да отиде в гробището и да накъса няколко шепи коприва. Тя с ужас си спомни за страшното нощно пътуване и за грозните магьосници, но желанието й да спаси братята си беше по-силно от всичко.

Елиза тръгна, но царят и архиепископът вървяха след нея. Те видяха как тя се промъква през решетъчната врата на гробището и като дойдоха по-близо, забелязаха около надгробната плоча същите магьосници, които виждаше и Елиза. Тогава царят се дръпна назад и си отиде, защото между магьосниците се намираше и тая, която той обичаше толкова много.

– Нека народът я съди! – рече той.

И народът я осъди на изгаряне върху клада.

Изведоха Елиза от великолепните царски зали и я затвориха в тъмно и влажно подземие с железни решетки на прозорците, през които тъжно свиреше вятърът. Вместо меки възглавници дадоха й оня сноп коприва, който тя набра последния път. Върху

него можеше да сложи главата си. Коравите парливи ризи, изплетени от копривата, трябваше да й служат за завивка. Но тъкмо тия неща тя искаше да й дадат и веднага се залови за работа. По улиците децата пееха оскърбителни песни за нея. Никой не се обръщаше да я утеши поне с една думица.

Вечерта край решетките се чу неочаквано плясък от лебедови криле. Беше най-младият брат на Елиза. Той сполучи да намери сестра си и тя заплака от радост, макар да знаеше, че й остава да живее само една нощ. Затова пък работата й бе почти привършена и братята й бяха наблизо.

Скоро дойде архиепископът, за да прекара с нея последния й час – тъй беше обещал той на царя. Но Елиза поклати глава и с поглед и с движения го помоли да си отиде. Тая нощ тя трябваше да привърши работата си, иначе всичко щеше да бъде напразно: и мъките, и сълзите, и безсънните й нощи. Архиепископът си отиде с гневни думи, но бедната Елиза знаеше, че е невинна, и продължи работата си.

Малките мишлета тичаха по пода и влачеха копривата при нозете й, за да й помагат с нещо, а един дрозд й пя през цялата нощ върху решетката на прозореца най-веселите си песни, за да й вдъхне бодрост.

Беше още тъмно, оставаше цял час до изгрев слънце, когато пред вратите на палата се явиха единайсетте братя на Елиза и поискаха да ги пуснат при царя. Отговориха им, че това е невъзможно, защото царят още спи и не смеят да го будят. Те молеха, заплашваха, яви се стражата, а след това и самият цар, за да разбере какъв е тоя шум. Но в тая минута слънцето изгря и братята се изгубиха. Само единайсет диви лебеди се извиха над палата.

През градските врати нахлу тълпа народ: всички искаха да видят как ще изгорят магьосницата. Един стар, дръглив кон возеше талигата, в която седеше Елиза. Девойката бе облечена в риза от грубо платно, чудните й дълги коси безредно се спускаха по раменете й, лицето й беше съвсем бледно, устните й леко помръдваха, но пръстите й плетяха неспирно

зелената прежда. Дори на път към смъртта тя не изпускаше от ръцете си започнатата работа. Десет ризи лежаха в нозете й съвсем готови, а пръстите й плетяха единайсетата. Тълпата я обсипваше с подигравки и ругатни.

– Вижте магьосницата как бъбре! Не държи молитвеник в ръцете си, а все плете това дяволско ръкоделие! Да го разкъсаме на парчета!

И тълпата я обгради от всички страни и поиска да разкъса ризата, но тогава долетяха единайсетте диви лебеди, накацаха около нея по края на талигата и запляскаха шумно със силните си криле. Тълпата се дръпна изплашена назад.

– Това е небесно знамение! Тя наистина е невинна! – шепнеха мнозина, но не смееха да кажат това високо.

Палачът хвана Елиза за ръката, но тя го блъсна и бързо метна единайсетте ризи върху лебедите. В същия миг на тяхното място се появиха единайсет прекрасни князе. Само най-младият вместо едната ръка имаше лебедово крило, защото ризата му беше само с един ръкав. Елиза не бе успяла да изплете другия.

– Сега мога да говоря! – извика тя. – Аз съм невинна!

И народът, който видя това чудно преобра-жение, се преклони пред нея, а тя падна безчувствена в прегръдките на своите братя – тъй силно я бяха сломили тревогите, страхът от смъртта и телесните мъки.

– Да, тя е невинна! – рече най-старият от братята и разказа всичко, което се бе случило. И докато той говореше, из въздуха се разнесе чудно ухание като от безброй рози, защото всяка главня от кладата пусна корени и вейки и пред очите на всички израсна мигом висок храст, покрит с червени рози. А на самия връх на храста цъфна прекрасно бяло цвете, което блесна като звезда. Царят го откъсна и го закичи на гърдите на Елиза и тогава тя дойде на себе си и радост изпълни сърцето й.

В тоя миг всички камбани забиха сами, доле-

тяха птици на големи ята и към царския палат по-тегли такова сватбено шествие, каквото не бе виждал дотогава нито един цар.

ВЪПРОСИ :

01.Защо дъщерята се казва Елиза? Възможен ли е българският вариант "Елица"?

02.Защо братята й са 11, а тя е една?

03.Защо братята й са със звезди на гърдите и пишат с елмазени калеми върху златни плочи?

04.Защо заучават всичко наизуст?

05.Защо чинът на Елиза е огледален и защо книжката й е с картинки и е купена за половин царство? Само буквален ученически чин за сядане ли значи тази дума – или и нещо друго (вид посвещение или йерархия)?

06.Защо децата обичат да играят на "гости" и ги награждават за това със сладкиши и печени ябълки? Защо злата царица им дава само пясък за награда, твърдейки, че от него могат са се правят всякакви ястия?

07.Защо злата царица превръща братята в диви лебеди без глас?

08.Защо очите на братята са като слънчева светлина и защо за Елица са тъй важни целувките им?

09.Защо Елица е по-хубава от розите и защо точно от рози?

10.На какво са символ трите омагьосани жаби на злата царица, защо от тях чистата вода става зелена; защо те трябва да седнат точно на главата, на челото и на гърдите на Елица, за да стане тя глупава и грозна и да се измъчва от това? Защо магията не успява и жабите се превръщат в макове, а не в червени рози? Защо именно червени? Защо не са се превърнали в рози и каква роля в случая играят целувките на злата царица? Защо все пак е по-добре, че са се превърнали в цветя - и по каква причина? Кое в случая е лошото на мака в сравнение с червената роза и има ли макът и предимства пред розата, когато тя липсва или не е червена?

11.Защо злата царица натърква Елиза със сок от кори от зелени орехи; какво значи, че от това кожата й става кафява и защо мащехата й покрива лицето й с воняща мас? Защо разбърква косите й? На какво се символи тия неща?

12.Защо точно кучето и лястовичките разпознават Елиза и никой друг, даже и царят – баща й?

13.Защо същества като Елиза и братята й остават обикновено без подслон и кои са причините за това; кои са плюсовете и минусите?

14.Каква е ролята на светулките в гората за Елиза, защо светлината им е зеленикава и защо се изсипват от клонче като падащи звезди?

15.Защо в съня на Елиза братята й не пишат вече на златните си плочи нули и чертички, както преди, а почват да описват всичко, което са видели и преживели? Защо те обичат да разглеждат картинките на книжката й? Каква е тази вълшебна книжка с картинки, в която всичко оживява и се прибира навреме при обръщането на всяка страница, за да не се разбъркали картинките?

16.Какво е това абсолютно чисто и прозрачно езеро в гората с пясъчно дъно и каква е ролята му за Елица? Защо именно елените са пробили път за там?

17.Каква е ролята на ябълковото дърво и на ябълките, с които се подкрепя Елиза в гората – и защо тук то не е опас-но, както в райската

градина? Сигурно ли е, че библейският текст не е редактиран и че това не е било точно ябълка? А ако е била – защо точно ябълката е причина за грехопадение-то? Кава е ролята на двусемеделрните растения в тази древна и досегашна драма – и защо точно ябълка? Защо Елиза подпира клоните на ябълката с пръчка и какво значи това?

18.Защо старата жена в гората я черпи точно с ягоди? Защо е видяла 11 лебеда с корони на главите?

19.Защо Елиза търси братята си по реката не към изворите, а към устието в широкото море? Защо лебедите са избрали тази посока? Защо водата на морето е по-мека до-ри от нежните ръце на Елиза, защо тя изглажда и закръглява всички камъни и даже стъклата и железата и защо момичето му е тъй благодарно за този урок?

20.Какво са 11-те лебедови пера и защо Елиза ги намира точно на морския бряг, а не в поле, гора, край река или планин-ско езеро? Разбирал ли е Андерсен и от часова астрология и защо описва цветовите промени и насторенията на морето точно по този начин, казвайки, че нищо друго не се променя тъй чувствително като морето? Защо точно морето; и защо тази променливост е тъй красива и Божествена?

21.Защо тя вижда за пръв път братята си именно при залез слънце и защо те летят един след друг като дълга бяла лента, а не другояче? Само приумици на перото ли са всички тия символи – или имат дълбоко и точно значение? Защо в този момент Елиза се скрива зад храстите?

22.Защо тук и в много други приказки омагьосаните души вземат истинския си вид именно след залез слънце, а при изгрев пак се превръщат в това, в което са омагьосани? Има ли, следователно, залезът и нощта някакво уникално предимство пред деня, въпреки всичко, което знаем за изгрева и деня? Има ли значение с кого и как прекарваме нощта, за да бъдем омагьосани или размагьосани? Защо нощта има такова фундаментално значение? Казвал ли е някой в България, че когато залязва физическото слънце, изгрява Божественото? Защо в такъв случай човек трябва да приключи с илюзиите и вторачванията на Седми дом в астрологията и да влезе в Шести, за да стане Трансформацията, да добие истинския си лик? Каква е ролята на самотата (самодостатъчността) или на избора без монофиксация в този случай?

23.Има ли някакво значение хвърлянето в прегръдките на най-близките ни от вечността, когато ги разпознаем - както прави Елиза с братята си на брега на морето (и защо точно там)? Не важи ли това и в буквален смисъл – летувания не само в планината, но и на морето, във времето, определено от Школата за това (Рак деканат Риби)? Дяволско нещо ли са нуди-плажовете - или са спомен от някакъв друг свят? Прав ли е Сведенборг, че в най-вътрешното Небе ангелите и хората са голи? Има ли такава прегръдка на такова място и с такива души някаква сила, каквато е абсолютно непостижима дори при милиони изгреви, молитви, песнопения, медитации, паневритмии, добри дела или четене и разпространение, "бистрене" на Слово?

24.Защо дивите лебеди от приказката – и не само от нея – търсят привечер твърда земя и не смеят да останат високо в небето? На какво е символ това? Каква е тази скала сред морето по средата на полета им, където те могат да се приземят и да прекарат нощта като човеци? Защо могат да се връщат в отечеството по този начин само за 11 дни годишно? Кои работят със зодиакална система и календар по 33 денонощия?

25.Защо майката на Елиза и братята им е погребана в черква?

26.Защо само най-младият брат-лебед остава денем при сестра си,

склонил глава на гърдите й, а тя милва криле-те му?

27.Защо люлката, с която Братята-лебеди пренасят сестра си, е изплетена от жилава върбова кора и тръстика? Имайки предвид познанията ни от Словото за върбата и тръстиката, какъв вид мотивации и потребности трябва да имаме и как да живеем на практика, за да можем да летим сво-бодно из световете или поне да могат да ни вземат със себе си?

28.Защо е необходимо един от братята да лети точно над Елиза, за да я пази от директните лъчи на слънцето? Защо това е именно най-малкият брат и защо той я храни при полета със зрели ягоди и вкусни корени?

29.Какво представлява белият облак след тях и защо сенките им върху него са тъй прекрасни и големи?

30.Защо спасителната скала е малка като тюленова глава и 11-те братя трябва цяла нощ силно да се притискат до сестра си в центъра и помежду си, за да оцелеят? Андер-сен можеше да измисли по-голяма скала или цял остров... Защо в това време морето е бурно и има светкавици?

31.Защо на сутринта Елиза вижда белите гребени на вълните като лебеди?

32.Какво представляват въздушните страни и миражи по пътя им – ледената белоснежна страна "Фата моргана" с великолепни градини долу (защо цветята там са големи като воденични камъни?...) Какво са 11-те еднакви черкви с високи кули и островърхи прозорци, които се превръщат в дълги редици кораби; какво е измамната органова музика? Защо всъщност всичко това е само морски шум и мъгла, пълзяща над водата? Защо истинската земя, на която кацат, е пълна с кедрови гори? Защо Елиза остава на скала пред пещера, обраснала със зелени килими от прекрасен мъх и зеленина, а не отива в някой от дворците?

33.Страната "Фата моргана", която се присънва на Елиза в нейната стая в пещерата, само лошо нещо и мираж ли е – или и един действителен свят на Съдбата и Предо-пределението – примарните дирекции в астрологията? Защо феята там е тъй млада и прекрасна, колкото и подобна на магьосницата-бабичка, която й бе дала ягоди?

34.Защо Елица трябва да набере коприва за спасителни-те ризи на братята си и защо не само от местата около пещерата, но и от гробищата? Защо, според феята, морската вода, макар и по-мека от ръцете на момичето, няма сърце и затова не може да бъде съпричастна лично и да страда за близики и любими, а на Елиза трябва да й излязат мехури от копривата, докато я бере, тъпче, преде, тъче и шие? Защо ризите трябва да са с дълги ръкави?

35.Защо девойката тпябва да мълчи през цялото време и само една дума на върха на езика й би пронизала като с нож сърцата на братята й? Не сме ли свикнали ние твърде много да обясняваме причините и странностите на поведението си пред същества, които искат отговори и не вярват априори в невинността и естеството на мисията ни? Има ли случаи, когато самотата и мълчанието за мисията ни започват ед-новременно със срещата със сродна душа и трябва да продъл-жат с месеци и години?

36.Защо само сълзите на най-малкия брат наямаляват болките от копривените мехури? Защо обикновено най-малкият брат е Божественият герой в приказките?

37.Защо Елица се оставя да бъде отнесена от Царя на тази страна на коня му, макар и да не иска? Защо не се самоубива, когато посягат свободата й? Защо не реагира като момите, които скачат от скалата, за да не станат робини в харема? Защо се оставя да я манипулират в двореца и да я обличат

като царица, да я обявяват за годеница, без да е дала съгласието си? Защо всички прости вярващи – от енориаш до архиепископ – виждат в неканоничните действия магии? Защо душите с мисия понякога се оставят на силните желания на хората, вместо да бъдат абсолютно твърди и неотстъпчиви? Може ли човек да изпълни мисията си, ако не приема с отклик някои от ситуациите и човешките чувства, с които го среща неизбежно съдбата? Какво би станало с хората около нас, ако не им давахме възможност да проявят любовта и доброто и да получат уроци от особеностите ни? Би ли могло тогава да се говори за лична и колективна еволюция, макар и не без проблеми и препятствия (и именно поради тях)? Има ли шанс някой да не се отметне изцяло от нас, когато не става това, което той иска и когато и както той иска? Виновни ли сме, че сме му поднесли мак или червена роза в мига, когато трябва да почнем да плетем копривени ризи? По-добре ли щеше да бъде, ако не си поднасяхме макове и червени рози и останехме само с белите цветя или с пълното безразличие? – Сигурно в някои случаи е по-добре...

38. Кога и защо Елица целува за пръв път ръката на царя? Колкото и да е благороден, защо царят си представя, че именно той трябва да й е съсед по стая, а не някой друг?... Защо Елиза не побягва и при това положение? – Не, тя не прави компромис със себе си, тя не "проституира" дори и за да изпълни мисията си и спаси братята си, както правят мнози-на. В очите й вече пламти искрена обич към добрия, прекрасен цар, който прави всичко, за да я зарадва.

39.Защо коприва свършва при започването на седма-та риза?

40.Защо и как се промъкват съмненията в душата на царя? Каква е ролята на "архиепископите" в нашия живот и дали ние самите не сме такива, щом им вярваме? Нима злото в сърцето ни един ден не изпраща любимия да бъде "съден от народа" и да изгори на клада, само защото прави нещо, което ни е непонятно и ние сме повярвали на лошите, а не на Бога?

41.Какво символизират мишлетата и дроздът, които помагат на Елиза в затвора?

43.Кога човек може да блъсне ръката на палача?

44.Защо главните на кладата се превръщат в червени рози и какво представлява бялото цвете най-отгоре на храс-та, с което царят – любимият на Елиза – закичва гърдите й?

45.Кога камбаните забиват сами и защо при истин-ската Сватба е необходимо незабавно Приставане без замис-ляне, Меден Месец и Сватбено пътешествие по Земята и в космоса? Възможни ли са успешни действия с макове, червени рози и бели цветя без тия три условия? Някои казват, че са възможни, но тогава няма защо да имаме претенции. То и в първия случай няма претенции, понеже претенциите са липса на любов.

Естествено, всеки може да зададе още въпроси и да се опита да им отговори – или да ги повдигне пред другите участници.

6.X.145(2009)
София – Изгрев

ОТ КАКВО УМИРАТ ХОРАТА

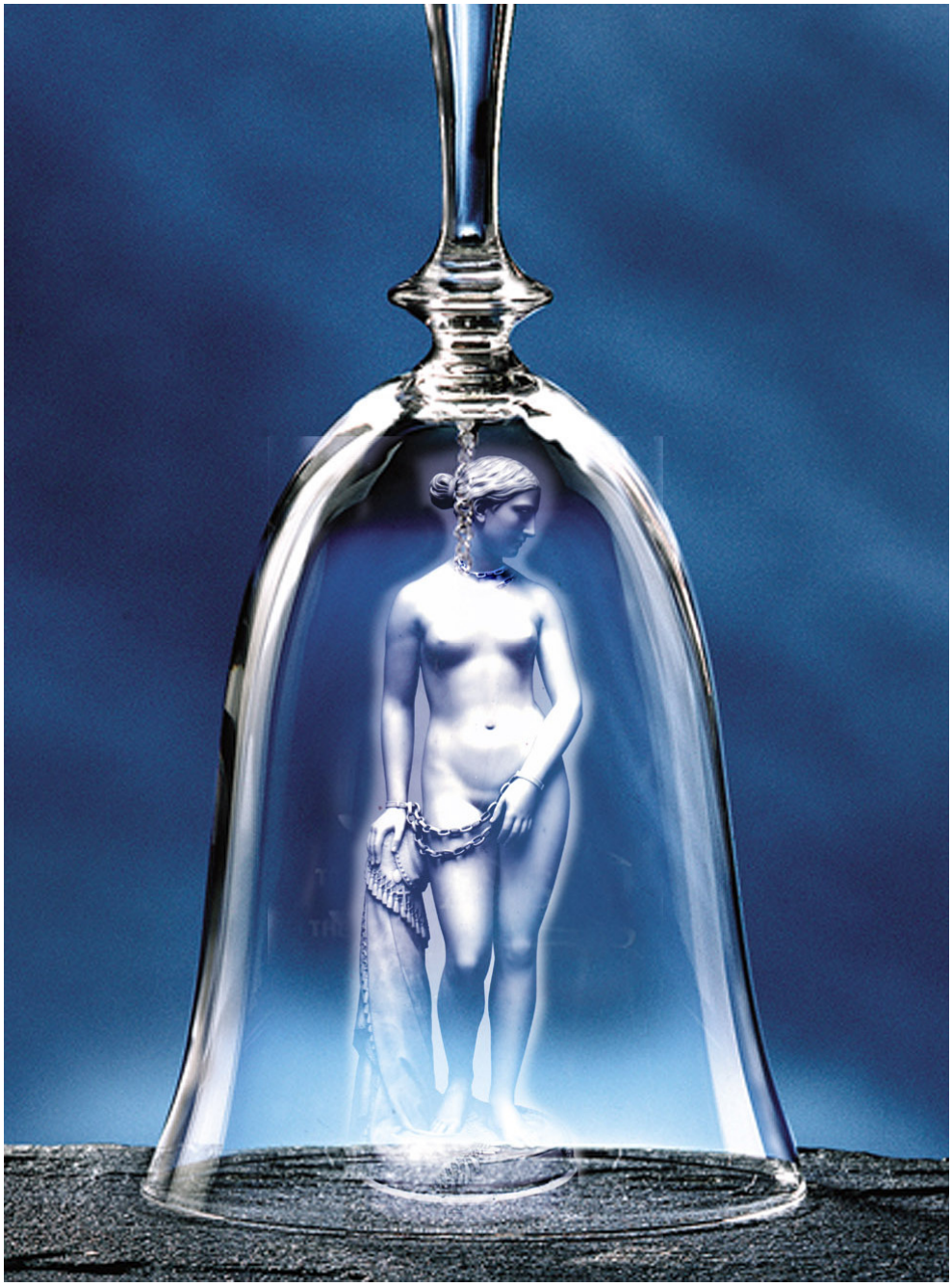

7:57:34ч.

*Това осияние дойде по повод на един стар текст от 15.VIII.127(1991)г.: **"Идеи на холизаторите за международно движение "Матриадор" – обожатели на свободната майка. Школно упражнение за изучаване на себе си и на V Посвещение".** Тук той няма да се помества - желаещите могат да го потърсят в осиянията хронологично, поместен е и в том 17 от книгите по 300 страници – на стр.4998.*

Ето какво казва Елма за нашето домашно упражнение от тогава. По определени причини, това е пак "назидание" - с

*повече критика и сарказъм (по една от кабалистичните системи, има силни Сатурнови влияния в момента). Бог е **над** времето и аспектите, но понякога ги използва с определена цел. Който е изморен от живота и не му се чете такова нещо, може да отиде направо накрая и да прочете светлосиния текст, където има мисли от беседите от избрани случайно и отворени напосоки 3 тома.*

*- Животът е неприривен! Благословени, които си отиват млади **сега** – те Ме помолиха да си отидат навреме, за да можем да се съберем в Кавказ.*

Работата ви за "Матриадор" се прие с добра оценка – някои от принципите й залегнаха в много звездни човечества. Не бързайте да обнародвате децата си в разваления свят – и да има там верни и хубави неща, такива произведения чакат реда си на опашката – най-отзад. Небето вижда само светящите произведения: непризнатите, неоценените от смъртни, неприпознатите. Сам Учителят се радва и е щастлив, когато закъсняват с десетилетия и столетия да скалпират Словото Му – да го отпечатат редактирано, да го продават. Докато не е отпечатано, то радиира с грамадна сила и отива навсякъде. Колкото и да ви пришпорвам да отпечатате осия-нията, то е само за да отидат до сакатите души – тия, които са болни от вторачване. И да ги отпечатите, най-болните пак няма да ги разпознаят – те са вторачени.

*Вторачване не значи само вървене по **Втория** Път, но и "гледане в тортà"... Признатите приживе, с изключение на хората с душа, не творят плодове, а […] Това, което пишат и свирят, говорят, произвеждат, е минало през астралните и менталните им черва и е излязло от другата страна. Даже **техният** организъм, който има частица от Бога, е преценил, че произвденията им са за тоалетната, защото иначе ще ги отровят и ще умрат. Те обаче клечат, напъват се, пъшкат – и раждат "велики дела", "произведения"... При това им слагат цена - и ядачите на [...] ги купуват. Те се вторачват в торта, защото им мирише хубаво: човекът е известен, произвежда "бестселъри". Вече съм ви казвал какво значи "бест-*

селър" – селска, лунна работа. Тука от Селена няма и помен – откраднали са й само името. Те крадат всичко свято и го приписват на себе си, за да им върви стоката.

Не тъжете за приятелите, които ходят на торището – ашрами, курсове, кандарми колкото щеш. Ако и ти се прославиш приживе и някое куче ти изяде произведението, не се радвай толкова много. Ако не се прославиш, а произведеш пари, къща, обзавеждане и пр., пак ще те надушат кучетата, понеже те рядко ядят плодове. Пасат трева, само когато са болни. И тогава някое куче ще ти се внедри на торището и ще ти лае. Ако е мило писенце – същото: ще гледаш само ***неговата*** *физиономия.* ***А хората умират, понеже гледат около себе си все едни и същи физиономии.*** *Умират и тези, които* ***сменят*** *физиономиите, понеже си избират физиономи на ядачи, на смъртни. На хора и ангели, които произвеждат тор. Понеже опаковката е лъскава и […-то] им се продава, глупавите се скъсват да им стават клиенти.*

Вашите приятели, които си заминаха и ще си заминат млади, не искат да гледат повече нито едните, нито другите физиономии. В тях се задейства имунната система на душата, която произвежда рак или някоя друга опасна болест, понеже такъв човек иска да си замине. Той не иска да яде […], да диша въздух-[…], да слуша реплики и презентации-[…].

Пак омирисах обстановката, както ще кажат някои приятели... Добре – ще кажа и нещо положително...

В живота има и положителни шансове. Шансонетките са по торищата или по супермаркетите с опакована тор, а хората на истинския шанс търсят друг мирис, друго ухание. Те ***различават*** *парфюмите. Опакованите произведения на преуспелите шансонетки са дезодорирани и одорирани допълнително, защото има и фини носове. Той не е куче да се излага – той ще си купи […], което мирише на истински окултизъм, на истинска култура или религия. Ще си го яде и пие с наслада, понеже си го е платил, понеже*

лекторът или писателят е марков. Под носа му цъфтят теменужки, изникнал е здравец, силно ухае люлякът, носят се звездни легенди и послания. Той може да направи крачка в гората, но не иска. Може да не е на торището – може да е при някое истинско духовно огнище, но него го пъне да бъде там, където се събират смъртни. Смъртните са като мухи – и ***те*** *обичат светлината. Дори умират в пламъка на свещта, понеже си спомнят за Божественото Начало. При такова огнище е хубаво и топло, има и други като тебе, няма да умреш от душевен и сърдечен студ. Има светии, гении на земята, които са запалили чисти огнища и е по-добре около тях, отколкото при някоя шансонетка (Учителят неведнъж е обясняв*ал, *че шансонетка не е само чалгаджийка, но "подобие на човек с подобие на шанс" – б.п.). Но хората с неизградени носове отиват и при торта, и при огнищата не защото се интересуват от самата Истина или искат да папкат, а защото там има шанс да ги забележат. Могат да влязат в роля – и* ***те*** *да обърнат очите на хората към себе си. Да получат порция възхищение, порция слава. Или да си направят бизнеса, презентацията.*

Хубавото, което очаквате да ви кажа, все се измества накрая... А то е това: отидѐте при теменужката в гората! Не я късайте, за да си я сложите във ваза вкъщи – да стане "домашна". Идете и се обменете с нея – тя ***също*** *има нужда от вас. Тя иска да си остане скрита, понеже говори с Бога. И като говори с Бога, й е мъчно, че вече няма туристи по планините. Туристите отдавна се движат на стада, не се отбиват сами по поляните. Те искат приключения със смъртни; или да си поддържат алъш-вериша. Като се сети обаче някой нискочел, ала òправен, че тази теменужка може да стане на парфюм, той вземе, че я откъсне, открадне – и я публикува някъде. Щом е вече известна, теменужката изведнъж става интересна... Този, който е минавал край нея и не й е обърнал внимание, понеже си е мислел за нещо друго, сега ще я прочете от край до край и ще се чуди колко била ароматна и хубава... Ти си го водил за ръка на*

поляната, но той след 5 минути се е дръпнал и ти е казал, че бърза. Има "задължения", "уговорки". Чакат го смъртни. Иска да слугува на смъртни и да представя смъртни. Да представя самия себе си по този начин, понеже около лъва и кучето се забелязва. Ако си е избрал Божествен лъв, пак добре; но ако е зелена муха, измежду две или два милиона неща пак избира торището или неговите маркови продукти. Ако би отделил поне една нощ от живота си да отиде сам на поляната с теменужки и да вдъхне силно, може да му се случи нещо, което никога не е преживявал.

Да вдъхнеш девственост, да вдъхнеш неизвестност – това значи да усетиш дъха на теменугите. Ако останеш между тях поне една нощ в живота си, след няколко часа извезднъж може да разбереш с учудване, че си се появил в друг свят, в друга вселена. Може да възлизаш така и други нощи – ако престанеш да спрягаш познатите физиономии. Но нощта е необходима, понеже тя е царството на Селена. Тя се вселява само в души, които дишат неиз-вестност. Трябва да си нощем сам или с незнаен водач, който няма туристическа фирма и не му плащаш.

Сталкерите на духа и душата знаят къде има военни мини и как да ги заобикалят. 99.99% от мините са ***в света*** *– панаира на суетата. Там ти се навират все едни и същи физиономии и се отличават с едно: имат изисквания.* ***Чакат*** *нещо от тебе, правят те "длъжен". А сталкерът никога нищо нама да ти каже; няма и да те изпъди, ако тръгнеш след него без да му платиш. Няма да те потърси, ако не тръгнеш. Той просто си ходи сам из гората, понеже иска да диша. Има и други, които искат да дишат – и те го* ***следват****. Не разговарят по пътя, понеже има и мини със звукови устройства. Не се отклоняват от сталкера, за да не хвръкнат във въдуха. Не се спират да си свият гнездо или кочина сред мини. Полето е минирано до доста нависоко в планината, не само в градовете и курортите. Там има окултни, мистични, религиозни мини, които само чакат да ги настъпиш.*

Има и такива, които не търсят известност. Затова без сталкерите си загубен.

Някои от вас от опит знаете какво се случва, когато легнеш между теменугите. То трябва да се опита, за него не може да се пише. И когато се събудиш наросен, душата на теменугите е влязла в тебе и ти сам почваш да ухаеш. Хората по улиците се обръщат след тебе и се чудят: човек ли мина? Каква е тази миризма, защо ми стана толкова хубаво? Някои от тези, които са те погледнали особено, през нощта ще бъдат с тебе по звездните поляни. Останалите ще си ходят по лекции и ще се връщат нощем при близките си.

Омоам!

Дивото е диво, не е като питомното.

6.10.2009 9:21:35

Една млада сестра дойде да ми разправя мъчнотиите си. Казвам: "Ти виждаш само мъчнотиите си, а аз виждам един бял човек до тебе – на бял кон и силно въоръжен..." Сестрата казва: "Едва се освободих от мъчнотиите си..." – Благодари на белия човек!

Помнете: Бог е с вас! Ако майка ви и баща ви се откажат от вас, Бог няма да се откаже. Той ви е записал на дланта Си и всякога мисли за Своите деца. *(Ликвидация на века`48:306, б. "Окото на Любовта" от 9.I.1938г.)*

Между учениците в една окултна школа или едно братство има опасност да се развият техните умове и сърца в едно анормално състояние и да се атрофират. По форма и съдържание нашата енергия може да е отправена към духовния свят, но целта й да е чисто материална. Следователно, ако във вас има духовен стремеж, а целта ви е материална, ще има подхлъзване. Не трябва да имате абсолютно никакви користолюбиви желания в

*целта, към която се стремите. Затова има ученици, които вървят няколко години добре, а после се съблазняват. Защо? – Те идват тук да придобият знания, да станат учители, а после да им плащат... **Затова** проповядват те! Ако аз стана учител, за да ми плащат, целта ми е материална; ако стана учител за да имам влияние – целта ми е материална. Но ако моята цел е чиста – да се подобри животът на хората, душите им да се повдигнат за слава Божия, да оставят своите стари стремежи на заден план, - целта ми е чисто божествена.*

Един ден ще се срещнем при друга об-становка, която ще бъде 100 пъти по-добра от сегашната. Пак на Земята ще се срещнем, но тогава Земята ще претърпи едно видоизменение, едно органическо преустройство. Цялата материя ще прекристализира, всичко ще се измени. Как мислите: ще се познаваме ли тогава? – Ще се познаваме! (Беседи, обяснения и упътвания от Учителя:192, б."Правилно употребление на ума, сърцето и волята в живота" от събора в Търново, 22.VIII.1921г)

*Всеки, който мисли как да се прояви, за да има доброто мнение на **хората**, той няма права мисъл. Всички религиозни хора казват, че вярват в Бога и Христа, но ако подложат вярата им на изпит, няма да издържат. Някоя млада мома се ожени за богат, красив момък, и – като религиозна – казва, че е готова да се жертва за Христа... Как ще постъпи тя, ако Христос й каже да напусне мъжа си? - Тя ще каже, че Той я **изпитва**... Една година откак се оженила, и не може да се откаже от мъжа си. Къде й е вярата тогава? Ако не може да се откаже от един мъж, тя не е готова за Христа!*

Тоя мъж неразделен ли е от нея? Тя неразделна ли е от мъжа? *(Начало на Мъдростта`46:205, б."Любов, обич и почит" от 1.VI.1932г.)*

8.X.145(2009)
София – Изгрев

ВСЕЛЕНАТА НА ЦИГАНИТЕ

(Относно проблема с включването на дневниците)

Христос казва: "Който мине през всички изпитания и всички положения, той разбира великата истина". *(30.10.199н олс Условия за растене`49:139)*

7:59:27

Изключително голям проблем! Хронологично, за 17-а книга стигнах до дневника си от 1992 и видях, че не е преписан – по моя вина. Казал съм, че го имам електронно, без да проверя – и В. не го е написала. Като го зачетох, първо всичко ми оживя и се възстанови като на екран, но при описанията на "ренесансовите" си чувства и приключения се изпотих от неудобство: това не бива да стига до хората! Пък и сега гледам на тая въздишаща и гърчеща се личност като че ли е някой съвсем друг – като човек, който отдавна е спокоен и сигурен, че вече е излязъл на "слънчевата полянка". Универси-тетът

бе едно откритие за мене след продължителната "чистота" и "девственост" и това е един от плюсовете но филологията. Асистенти, преподаватели и крупни литерат-уроведи разглеждаха "Панчатантра", "Декамерон", Дон Жуан и даже Казанова с нескриван възторг и ги окачествяваха като светли удари в сърцето на средновековното религиозно мра-кобесие, избивало нерви, души и живи хора заради преизобил-ната им чувствителност. Разкрепостяването на чувствата и либидото било родило светла епоха на велики открития, необуздано нахлуване на душевна и духовна красота и енергия, възкръсването на ***естествения*** *човек. Поети, писатели и певци престават да се срамуват от изблиците си, предават това и на "обикновените" хора – и човечеството почва да вижда вече изхода от мрака. За една мощна вълна от ком-позитори, философи и писатели каканиженето на сресаните чувства под контрол приключва завинаги и започва нова епоха, пълна със сияния взривове и експлозии. Даже Моцарт е сащи-сал съвременниците си, а като се явяват колоси като Бетовен, Верди и Вагнер, старите задълго не могат да си вземат дъх.*

Това, което става пред очите ни в цялата вселена, пламти и се разширява и в човешкото сърце и човекът започва да диша: да разкрива свободно чувствата си. Не само да ги разкрива, но и да ги проявява. Ние имаме формула: "Христос е човекът на изявената, проявена и осъществена Божия Любов". Касае ли това и либидото? Етиката в това отношение днес се издига на друго ниво: като експлодираме, да не засегнем други души и сърца, а не да не експлодираме. Гьоте, Достоевски, Толстой... – да не изброяваме още... Дотук – всичко като в учебниците по история на човешката култура.

Но оттук нататък стои въпросът: откъде-накъде да включвам нещо подобно между текстове от най-висш характер? Самият Елма е казал и е написано "червено на бяло", че дневниците трябва да се включват – да се видят човешките лутания и проблеми и плодовете на Словото в реалния живот. Толстой е преписвал със свирепи задрасвания и редакции романите си десетки пъти, но неговите Изповеди, където не е скрил нищо, са бисер и диамант, който свети с непреходна светлина.

Ето, дневникът от 1992 г. сега предстои да го пусна както си е (всъщност, той вече е окастрян два пъти), но вътре пак има неща, които биха смутили сериозно благочестивите и биха поставили пак под въпрос Слово ли е словото, което идва чрез същата личност. Дали и въобще да не включвам личните дневници в тази сериозна поредица с осияния – или да ги среша още веднъж така, че вътре да останат само "чудесата", полетите, изцеленията, духовното и възвишеното?

Имам нужда от отговор! При това, старата личност е

минало, това е сигурно. Защо да се пуска астрал и нисш ментал, пълен с много огорчение и на места даже озлобление? Достойно ли е това? Ето, най-близки и широко скроени приятели обръщат внимание и на други подобни текстове, в които се промъкват човешки недостатъци на личността. Съгласих се, например, да редактирам думите си основно в материала за граматиката и стилистиката на Елма.

8.10.2009 г. 08:42:38

*- Бог е **сърце**! Бог е **душа**! Бог е Дух – и ония, които Му се покланят със дух и истина трябва да Му се покланят. Бог е огън пояждащ и въздух, който не може да бъде унищожен. Сгъстиш ли въздуха, той ще те изтика. Ако не беше Бог, нямаше да имате чувства, страсти, влечения.*

*Ренесансовата личност е **космическа** личност – нищо повече! Само на Земята текат тия смешки и трагедии хората да не се обичат, да се обличат. Те обличат не само парцали, но и парцаливи идеи и понятия. Разрешил съм Сатаната да им внушава да се обличат, за да скриват Божествената плът и дух. Разрешил съм Луцифер да им внушава да се събличат, но не там, където трябва. Разрешил съм Мамон да им внушава, че трябва да имат прегради и притежания. Всичко съм разрешил, понеже сте **Мои** създания, а не техни. Те не разрешават и разрешават, за да ви доведат до умиране, а Аз разрешавам и не разрешавам, за да бъдете вечно млади, прекрасни и живи.*

Какво разрешавам Аз? – Разрешавам, когато сърцето ти затупка, да се превърне незабавно в обятие! Разрешавам обятието да се превърне в наслада, насладата – в огнение, огнението – в живот. По същия начин не разрешавам всичко, което е точно обратното. Не разрешавам, когато сърцето ти затупка, да го спреш; не разрешавам да смразиш сърцето на другия. Не разрешавам избликът да не се превърне в обятие, понеже наказвам това със смърт. Всички гробища без изключение са сподавени обятия – неосъществени прегръдки! Не разрешавам прегръдката да се прекъсне и да не се стигне до огнение. Тук вече не тялото, но самата ви душа пада в геен-

ната огнена. Всички причини и религии, които спират огнението, имат за цел да ви провалят до седмия кръг на ада. В осмия кръг падат ония, които преживяват огнение, но предотвратяват зачатието. В деветия, най-долния кръг, който е самата арена на ада, се излежават лъвовете на идеологиите. Те скачат от време навреме нагоре, за да си лапнат някого. До осмия кръг все още има спасение – все още можеш да излезеш нагоре. В деветия кръг обаче отнемат и душата ти. Може да прегръщаш и да не прегръщаш; може да имаш и да нямаш огнение, може дори да си помятал и кюртирал живи деца и чувства – все още има надежда за тебе. Ако се покаеш – има надежда. Ако един ден престанеш – има надежда и спасение. Но за тия, които са си продали душата и са повярвали на ***упирите*** *– за тях спасение няма. Просто няма. Ти може да си разюздан бик, може да си светец – света вода ненапита, - но ако си повярвал на сатаните, че можеш да спираш любовта или да я развихряш по* ***своя*** *прищявка – това е край за тебе. Истински край без надежда, понеже тогава монадата ти се отнема и се връща в Океана – претопява се.*

Значи – Бог е предвидил и това: да има ***смъртни*** *монади. Ето защо съм казал, че един ден не само душата, но и духът ще умрат. Няма да ви трябва повече нито будическо, нито атмическо тяло. Нещо повече – ще умрат и илухимното, и алохимното, въпреки че минават за Божествени. Ще остане само елохимното, понеже... – знаете защо. Няма защо в момента да повтарям.*

Така че днешната лекция е за разликата между свободна воля и прищявка, своеумие, своеглавие. Разликата е от небето до ада. При свободната воля волята е свободна, понеже произхожда от елохимите, от ***елохимното*** *тяло на съществата. Тя е свободна именно поради това, че обича и себе си, и едного, и всички. Че осъществява тази любов едновременно, без да се замисля и колебае. На земята обаче свободната воля прави това последователно – ето ви пак работата на Тройния Ритъм. Тройният ритъм важи само в универсума – в света на Времето. Там ще ос-*

таваш сам, когато сърцето ти поиска; ще бъдеш с единствения, единствената, когато поиска сърцето ти; ще бъдеш с всеки от всички 60 милиарда души на земята и в орбита около Земята – когато Бог ти каже или когато сърцето ти поиска.

Сега внимавайте. Това разделение пред вас сега го правя за пръв път – до днес не сме го разисквали. Казахме, че възкресението и физическото безсмъртие идват в Петото Посвещение – изпълнението на волята Божия. Защо обаче има ***Център*** *на Пентаграма – нещо по-високо от петото Посвещение? – Защото там живеят и работят* ***Учителите****, адептите на* ***Всемирната*** *Ложа. При тях няма такова нещо да изпълниш волята Божия, а на теб лично това да не ти е приятно, да не ти се иска. Молитвата, която знаете, важи за учениците, не за Учителите и Възлюбените. Ученикът – дори този от Пета Категория, последната - често изпълнява волята Божия с въздишка, с кървави и преглътнати сълзи. Бог изисква това от него, за да направи рязка крачка напред. Бог не е сатрап - да ви иска нещо сатанинско. Той не иска да прекърши личната ви воля, личното ви разбиране. Но в Петото Посвещение Той се занимава с изтръгване на адски корени. Това започва още от Четвъртото – там е най-болезнено. Първият опит е даже от Второто – планината Морея. Именно от Второто започва отказването от себе си.*

Там *е работата, че всяка мъка, всяка съпротива при отказването от себе си не е от Бога. Това са корените ви във ада, които са напълнени с отрова. Те са не само отровни, но и като нокти – заграбващи. Всички обикновени хора от външния кръг на пентаграма – от владетеля до светията – имат такива нокти, такива корени. Такива нокти има и праведникът, човекът с "особено мнение". Може да е горял 1000 пъти на кладите, той* ***още*** *има да гори – не е разпуснал ноктите си. Държи в тях* ***особата*** *си; с кървави следи са жертвите му, които са му повярвали. Той не може да ги отпусне, защото се счита за прав, за най-прав. И* ***това*** *е качество, и* ***това*** *е подвиг – да се хвърлиш от скалата, защото не предаваш*

вярата си. Но скачаш в пропастта със затворени нокти – държиш нещо. И нищо да няма, и кристално чист и безкористен да си, ноктите ти са свити от страх или гордост, от мисъл за себе си.

*Така че, да се върнем на своеволието и свободната воля. Бог е разрешил да имаме своеволие, за да видим какви са резултатите. Душата се учи истински само от резултатите – тя не е дух. Духът може да схване истината в **момента**, той е пряко свързан с Бога. При своеволието, прищевките, при своеумието и своеглавието ти си напълно уверен, че имаш право да разполагаш със себе си и с тялото си както **ти** си решиш. Бог ти е **дал** това право, но за изпитание. Бог иска да видиш докъде стигаш, на какво заприличваш, когато живееш в тази илюзия.*

*Душите от Второ, Четвърто и Пето Посвещение вече разбират, че имат адски корени и че щенията и обидите им не са от Бога. Те молят Бога да изтръгне тия корени, да разтвори ноктите им. И когато Бог го прави, за да ги освободи и да освободи жертвите им, тях ги боли, викат или сподавят виковете си. Има и **такива** родилки – примирени и горди. Както и да е, чак до Петото Посвещение – Възкресението – човек изпълнява волята Божия в разрез с личната си воля: иска му се друго, разбира друго, но вече **Бог** е Господарят му, не Сатаната. Извършва подвизите с вдигнато чело, изправя се пред палача с честен поглед. Корените му обаче, дори и изтръгнати, го болят – кръв и гной капе от тях...*

*Сега, какво става с хората от **Божието** коляно – тия, които не са пропадали? Или които са пропадали, но са възлезли веднъж завинаги в Небето и повече нямат адски нокти и корени? – **Те** именно са ония, при които Божията воля съвпада абсолютно с личните вкусове, мисли, потребности, стремежи и воля. Затова **въобще** не е нужно Бог да им иска да направят нещо, което ще ги изправи на нокти – те повече нокти нямат... Те просто вече не държат плячка в ноктите си – нямат мнения, прищевки, фиксации, любов с обект. "Това е нечовешко! – ще възразите вие – Човек все трябва да си има някой...". – Там е работата,*

*че съществата без нокти хем си имат някого, хем нямат. Първият "някой" за тях са те самите, когато имат нужда да са напълно уединени и да се занимават със Словото и само със Словото. Вторият "някой" е Сродната Душа, с която общуваш **реално** – вече си я намерил. Не си въобразяваш, че този или онзи ти е сродната душа. Третият "някой" е всеки от всички тия 60 милиарда души, чрез които се изявява Бог или сродната ти душа. Бог казва: "Гладен бях – не Ме нахранихте". Това е **Бог** или сродната ти душа, дошла при тебе да ти се моли под формата на една от тия души. А понякога Бог е стеснителен, срамежлив – и тогава трябва ти **сам** да Го откриеш. Тук стигаме до темата за приласкаването, която касае най-вътрешния свят на Пентаграма. Учителите ни **учат**, а Възлюбените **приласкават**.*

*Та това е. Свободната воля е едно с волята Божия, понеже ти си **щастлив,** като я проявяваш. Няма напъване, няма стискане на зъби. Твоето и Божието огнение са едно и също. **Тогава** именно ставаш душа, обширна като вселената и дух, мощен като Бога и едно с Бога.*

*Та по въпроса за дневниците ни въобще не се тревожа. Сега пак настръхна – да не си сбъркал местоимението... Да не си мислиш, че това са **твоите** дневници?! Забрàви ли формулата Ми: "Където не съм Аз, съм пак Аз"? Забрави ли тайната, че присъствам неотлъчно и във всичките ви грехове, грешки, отклонения, лутания и страдания?*

*Аз съм Баща, Татко. Аз ви държа за ръката през всички нощи и пропасти, през които минавате. Вашата болка е и **Моя** болка – на **Мене** сърцето ми къса, когато вас ви боли и плачете! Грешни-негрешни – това е положението. И в сърцето на чудовището пак **Аз** кървя и плача, когато то страда. Когато един ден реши, че не е право или "единствено право", престава да бъде чудовище.*

*Ти имаш **свобода** – сам реши. Ако "срешеш" още веднъж дневниците, за да се харесат на сресаните, твоя воля. Ако ги оставиш така, има шанс да стигнат и до чорлавите от гузна съвест и отчаяние и ще*

*заприличаш на Мене – аз "хойкам" с пройдохи, уличници и пияници... Светият Дух не "хойка" – той се занимава с чинните и сресаните. Това е **Негово** население – **Той** Си ги мъмри и награждава... Мене ме интересуват безпризорните, нещастните, отчаяните, изоставените. Грешниците са ми любимите приятели, понеже те обичат Бога повече от всички – повече от сигурните в себе си. Те не грешат от зло сърце, а понеже са гладни за залък, гладни за обич и любов. Ситите са се подредили, затова се оригват. Като се оригне веднъж доволно, понеже се е подредил и даже дава жилища под наем или не излиза от своето си жилище, за да живее в кашон, ти възприемаш оригнята му като морално поучение. И му се плашиш.*

Казах ви, че правя Нова Вселена. Още по-нова от Новата, в която сега влизат тия, които са разпознали Словото. Но и те не е сигурно дали ще имат достъп до Най-Новата, понеже още са чувствителни за грешките. Искат да ги срешат, да ги редактират, да не се излагаме. Пред кого? Пред сресаните...

*Аз с гуреливите и чорлавите ще направя сега такъв табун, такъв табор, такава прекрасна банда, че ще влезем в Тайната Вселена даже и с чалга! Ще пием, пеем и танцуваме до зори, понеже не спираме сърцата си! Господ да е на помощ на тия от Новата, които се занимават със Словото, но живеят още по къщите си!... Те нека продължават да търсят червените букви – престижните; да си четат и подвързват Словото, да го разпространяват... Пък ние с бандата ще четем сините буквички, където грешниците изливат мъката си. Не за да се мръщим и пищисваме как можело такова нещо, а за да разберем какво мъчи човека в ноктите на страхливите и горделивите и как може да ги накараме да ги отпуснат. Ние сме **цигани** – имаме билки за всичко...*

- Чак пък гуреливи...

- Шшшт, тайна! Намерили са си гуруто...

- Нее, сериозно...

- Никой никога не си е намерил гуруто, ако не е бил

*гурелив и чорлав някога. Не говорим за нечистоплътните, а за всички, които сме грешили и сме имали грехове. Аз **-** в **това** число.*

Б.п. - Тук намирам за добре за цитирам едни думи на Учителя за Себе Си:

*"Казвате за мене: "Този човек иска да ни устрои някаква засада, някаква примка"... – Някога и аз съм правил тези примки, но като видях техните резултати, отказах се от всичко. Едно време бях господар – видях резултата на господарството и се отказах и от него. Едно време бях свещеник, но като го опитах, отказах се и от него. /.../ Едно време бях майка, но като опитах нейното положение, и от това се отказах. Бях баща – и от това положение се отказах. Всичко видях и опитах - и от всичко се отказах! Като опитах всичко в живота, отказах се от него, защото разбрах, че има нещо по-хубаво от преживяното и сега остава само едно - да служа на **Бога**. И като се върна при Него, отново ще сляза на земята. Тогава пак ще искам да стана и цар, и владика, и майка, и баща, но вече с ново разбиране и с нова светлина да изпълня задължението си както трябва.*

*И сега всичко, каквото имам, оставям на вас. И вие, като мене, ще минете през същите положения, за да се откажете от всичко. Христос казва: "Който мине през **всички** изпитания и **всички** положения, **той** разбира великата истина!"* *(30.10.1919н олс Условия за растене`49:139)*

28.X.145(2009)
София - Изгрев

ДУША СВЕЖА

КОЛЕКТИВЕН ОПИТ ЗА ПРОТИЧАНЕ НА ХОЛИЗАЦИИ И ИЗКАЗВАНЕ НА СОБСТВЕНИ МНЕНИЯ

Учителят говори в една Своя беседа за "душа свежа". Ето какво отговарят приятелите, когато бяха помолени да изкажат своето разбиране по този въпрос:

1. СВЕЖОТО е свързано с незастоялото и неостаряло. Това значи, че ако душата ни е като чист /свеж/ въздух, без да държим в нея елементите на застаряването, заблатяването, то наистина тя ще бъде СВЕЖА /младееща, красива/. Поне аз така мисля. ***Vesela manteva vela_alev@abv.bg*** *Сряда, 2009, Октомври 28 22:47:19 EET*

2. Под "СВЕЖА ДУША" разбирам душа, неосквернена от времето и бурите, през които е преминала - душа подновена и освежена,както в първия ден на своето раждане- сякаш недокосната от страданията, през които е преминала. Душа, изхвърлила съмнения, укори, себеобвинения и страхове, които страданията са оставили върху нея - като малките деца. ***Elena Edikoiasi (18-годишна!)*** anonimen2304@abv.bg ***Петък, 2009, Октомври 30 00:27:07 EET***

3. "За ясновселената и почти целия духовен свят, сродството на душите и естествата е начин на съществуване. Така е дори при илухимите, с връх майчинството. ***Но вселената на Бог Отец изисква ма-***

ксимален брой обмени на максимално различни естества с максимална скорост във времето, за да се поддържа СВЕЖЕСТТА на Битието, т.е. здравата и нормална Космическа наследственост *– генът, неподатлив на болести и израждане."* ***Осияние "Единни, пластични и безкрайно обменящи се" от 2.04.1993 г., anhira@abv.bg***

*4. И така, в размисъл за "свежестта на душата", бях насочена – разбира се неслучайно и пак навреме – към една беседа на ООК от тома "Абсолютна справедливост", 24/25 (IV) година. Заглавието на беседата е "Фазите на живота" – 23 лекция от 25 март 1925г., София. Акцентът в лекцията пада върху мозъка – енергия, дейност, структура, мозъчни нишки. Ако искаш, мога да ти я препиша цялата, ако не я намериш, защото е добре да се прочете цялата. Казвам "да ти я препиша", защото целия том "Абсолютна справедливост" го имам в ръкопис, собственоръчно. Преди 90-те години (87, 88, 89, 90г) преписвах томове като луда – къде на ръка, къде на машина по-късно. Истински Паисий Хилендарски! И мога да ти подчертая следното: когато чета беседа в ръкопис, въздействието е едно, а печатно – друго. Разбира се, ръкописът е за предпочитане – **балкан** разлика! Преди 90-а година нямаше издаване на томовете, затова преписвах, за да имам и препрочитам това богатство.*

Искам да ти пратя един пасаж от беседата, за да съм ясна какво заключих чрез размишление: "Някои от тия нишки сега се образуват. Колкото тия нишки са по-дълги, толкова и човешкият характер е по-силен, т.е. моралните чувства са добре развити. Те се явяват вече като негово наследство. В средата на човешкия мозък се намира тъй нареченото "летящо око на душата" или "вътрешното слънце на човека". Ако това слънце не грее в човека, нищо не става от него. То играе роля на трансформатор в човешкия организъм. Когато външната енергия прониква в мозъка на човека, този възел – или "окото на душата" – препраща тази енергия по целия мозък. То има и други свойства, освен това да трансформира слънчевата енергия. В мозъка има и друг трансформатор, който препраща слънчевата енергия по цялото тяло. От правилното трансформиране на тези енергии зависи здравословното състояние както на организма, така и на чувствата. Значи, това око е трансформаторът на Божествената енергия в човека и създава условия за неговото проявление. ***Следователно, когато това слънце свети в човека, в него има радост и веселие. Той е вдъхновен, чувства се като с криле.*** *(Аз мисля, че това вече е свежестта на душата – б.м.) Заоблачи ли се това слънце, в човека настава мрак (а обратното на "мрак" е "карм-а", нали?...- б.м.), скръб, страдание – той се намира в ада. Ето защо човек трябва да пази това*

слънце да не изгасва"... – и т.н..
А сега – нещо от мен, по вдъхновение:

Стаено слънце –
В душата – вечно
Единение с
Животрептящо огънче в
Елма – ваещо
Съкровено изящество на
Творческото озарение.

Нежна милувка - ... ***Недялка Янакиева, Велико Търново, 6.11.145г.***

5. Здравей! Радвам се за теб и ти благодаря за въпроса. Аз нямам конкретен отговор, защото , знаеш че душата е обширна като вселената, а духът е мощен като Бога и е едно с Бога. Но мога само да ти кажа , че свежата душа, трябва да притежава безкористната любов към всичко за да е винаги свежа. Прегръщам те, приятелю, и бъди това, което си. ***ГЕОРГИ СЕМЕРДЖИЕВ*** ahey@abv.bg ***Петък, 2009, Ноември 13 08:32:39 EET***

6. Съвсем скоро си мислех точно на тази тема. Преди няколко дена имах среща с две дами - едната е на 72 год. актриса - и другата на 66г од. , скулптор. Водихме приятен разговор за нещата от живота и чувствах как една невероятна свежест и лекота струеше от по-възрастната дама, а от мойта колежка чувствах особена тежест ,в погледа, във всяка дума, която произнасяше. След като се разделихме, си мислех точно за това: актрисата има "свежа душа", и като я слушаш, забравяш за възраста й . Сега като се поразмислих отново на тази тема, то и скулптурите на мойта колежка са с особено тежки форми, а нали казваме, че всеки прави - малко или много – себе си, затова и работите ни са различни, защото и душите ни са различни. Очаквам с интерес и другите мнения по този въпрос!...Л.И още нещо: Не зная дали, ако има преражданя ,"старите души" да излъчват онази тежест и умора а от "младата душа" да струи свежест. Не зная, ти сигурно имаш отговор на този въпрос, чувствам че не съм изчерпателна, но ще очаквам с интерес и другите разъждения по този въпрос..Л. ***lubka kirilova lubka20002000@yahoo.com Петък, 2009, Ноември 13 08:50:27 EET***

- Има такова нещо, за което говориш; но може би има и стари души, които са запазили свежестта си, и млади, които са преждевременно увехнали

7. Първата ми асоциация беше на пъпка на цвете, току що разпукнала в цвят на утринните лъчи на слънцето и с росни капки, в които блестят цветовете на дъгата... младо и свежо, отворено за новия свят, недокоснато от киселинните дъждове и градушките на времето... готово да дава аромат без значение на кого... нежно... детско...доверчиво... някой ня-

кога казва "докато не станете като децата..." Поздрави: живко ***Zhivko Stoilov*** evera@abv.bg ***Петък, 2009, Ноември 13 08:51:18 EET***

8. Душата свежа трябва да може да си спомни радостта, която е изпитвала в детството си и там горе и да я запази, независимо от външните обстоятелства. Душата не може да остане свежа, ако не се стреми да поддържа здравето на своя космически кораб - физическото тяло. Душата е свежа, когато се радва, когато си спомня и може да прости. Душата е свежа, когато сутрин, щом се събуди, се зарадва на онова, което има - и подскача с радост през своя ден! ***Hristina Grozeva new.way.to.me@gmail.com , Петък, 2009, Ноември 13 08:53:01 EET***

9. Душа свежа...Представям си, че е такава, която обновявайки се непрекъснато, презареждайки се, остава свежа, защото не спира пътя на живота, не му посавя препятствия. И това е достатъчно, за да няма процеси, напомнящи стареене или заблатяване.. ***Свежест е, когато*** *много обичаш и много реализирааш любовта.* ***Desislava Angelova hatava100@yahoo.com Петък, 2009, Ноември 13 08:58:32 EET***

10. За мен израза "душа свежа" ми звучи, като изгрев, ухание на утринна роса, на чистота... Ухание на пролет, на току-що пробудил се, току-що разлистил се... Нещо, което се случва на чисто, след пролетен дъждец..."Душа свежа" - току-що пробудила се, запролетила се, разлистила се и ухаеща на утринна роса... ***vera sankeva verasankeva@abv.bg Неделя, 2009, Ноември 22 15:56:58 EET***

11. Благодаря за въпроса! Според мен, ако се говори за истинската душа на човека, тя е от такъв порядък, че е винаги свежа, наред с много други мистични качества, така че за нея да кажеш, че е свежа е излишно - то се подразбира, тя не може да е друга. Тук по-скоро се има предвид свежа душевност, според мен. Душевността е на по-нисък план, тя може и да не е свежа, може да й е тежко или объркано, тя има повече връзка с чувствата. Докато душата е осъзнаване отвъд чувствата - много по-тънко, неуловимо и неуязвимо. Поздрави, Иван ***Иван Барзов*** bon_emi@mail.bg ***Петък, 2009, Ноември 13 09:29:43 EET***

12. Според мен, "душа свежа" е душа млада. Както и в живота всичко, което е свежо е и младо.А кога една душа е млада? - Учителят е посочил това в беседите си. Той ни казва, че ако искаме да запазим душата си млада, трябва да имаме правилни мисли, т.е. положителни мисли, лишени от съмнения, подозрения, омраза, егоизъм, тщеславие и т.н. Е, това ни е задача за цял живот, но Учителят добавя, че който успее да постигне това, той е разрешил задачата на живота си. ***Nelly Ilieva*** nellyrilaa@gmail.com ***Петък, 2009, Ноември 13 09:59:46 EET***

13. Ето ти "душа свежа", брат'чед: сутрин като стана, да изляза в градината с кучетата и всичко да ми е мило - може и

камъни да падат от небето; съседът да ми е симпатичен, àко че всички го смятат за темерут; да не се дразня от мъжа си и да се халосвам с децата, макар и вече пораснали. И хич да не ми пука, че съм на 53. 53 ли казах? Брей, че кога излетя това време? Че аз съм още на 25! :))Всичко най-свежо, душо! Марина ***Marina Marinova*** marina.nmarinova@gmail.com ***Петък, 2009, Ноември 13 10:02:07 EET***

14. Душа, която не е задръстена с предразсъдъци и егоизъм, породен от страх. Те се натрупват като холестеролни плаки и пречат на възприемането на всяко ново чувство с чистотата, силата и невинността на дете, което го изпитва за пръв път в живота си ***Borimira Nedeva-Moore borimira@gmail.com Петък, 2009, Ноември 13 10:25:23 EET***

15. У меня, наверное, свежая душа, потому что я так обрадовалась твоему письму, независимо от того, что в нем написано, как будто праздник какой наступил. Хотя содержание письма тоже существенно.Так вот, это оно и есть: пункт 1. способность радоваться. Далее: 2.Способность удивляться, 3. Способность видеть все, как в первый раз, способность любить, как в первый раз, способность ненавидеть сильно, как в последний раз — всей крепостью своею, чтобы сделать тот единственный шаг, который (ведет) от ненависти до любви. 4. Способность принять все, потому что оно во благо, как бы трудно ни было. 5, Свежим должно быть отношение к Богу, как будто Он только что вдохнул Свое свежее дыхание в твои ноздри и дал тебе тем самым душу живую.Тут можно много думать и говорить, но это первое, что пришло в голову.Вопрос, как сохранить душу свежей, тоже заслуживает внимания, наверное даже большего, чем дефиниции.Обнимаю.Аня. ***Anna Levitskaja*** levitskaja@gmail.com ***Петък, 2009, Ноември 13 10:34:39 EET***

16.Душа, отворена за нови неща, знания, отношения, красоти и пр. ***Matey*** matey@abv.bg ***Петък, 2009, Ноември 13 10:39:48 EET***

*17. ****

Дарявам свежест на децата –
ми каза след молитва Господ. -
При тях е всичко много просто,
изглежда пъзел от играта,
без да обвързва - интересна...
При теб доброто не е лесно,
защото дарът е затиснат
с амбиции и сметки сложни.
Разбираш ли, че невъзможно
е те да отмине Мойта чистка,
щом дойде време да отиваш?...
И нито косъм от обида
в теб тогава не ще видя,
и ни петно от алчност сива

Аз няма в теб да забележа -
в душата ти, отново свежа!

Dimitar Pashkulev dpashkulev@yahoo.com
Петък, 2009, Ноември 13 11:22:28 EET

18. Много благодаря за хубавия въпрос! Аако простичко отговоря, сигурно щях да имам предвид млад духом човек - без значение мъж или млада девойка . Неопетнена душа - неизмърсена, чиста. Може би Яворов е дал най точния поетичен отговор: две хубави очи, душата на дете в две хубави очи - музика лъчи... Не искат и не обещават те. Страсти и неволи ще хвърлят утре булото на срам и грях.. Не не страсти и неволи не ще хвърлят булото на страст и грях.! Две хубави очи ... душата ми се моли ... дете ... душата ми се моли ... Много хубава литературна и художествена провокация има и една рисунка на Борис Георгиев - душата с две хубави очи. И сега - най-важното - сещам се Орфей за неговата любима Евридика, която той искал да вижда с очите на звездното небе, за да я обгърне цялата. Мисля и за вълшебните сили на Орфей, с които е вдигал огромни камъни, но не използвал силите си за да убива и да се защитава. Като Христос; нещо подобно и Учителя. По човешки, аз виждам позитивния човек, изпълнен с идеи за добро. Може би ***това*** *е душа - с непрекъсващ поетичен извор.* ***Това*** *е душа – свежа, жива, "зелена", пееща, възприемаща и даваща любов и енергия за другите.* ***Това*** *е богатството: душа жива, събудена, откликваща на най-малкия досег - като струни на арфа или китара, като слънчев лъч, носещ живот .* ***Това*** *е "душа свежа"! Виж и Валери Петров - и той е "душа свежа". Колко много му се възхищавам! Има много литературни примери. В ежедневието видях случайно на гарата един инженер, който ми прави подовото - Матеев от Пловдив . Бях на конкурс за областен координатор по детско здравеопазване към Програма за деца до 18г от МЗ и се видяхме и пътувахме заедно . Човек на 72 г с вид на Робърт де Ниро - изключително идеен и позитивен! Бяхме много заинтересувани от какви ли не идеи. Много находчив, невероятно позитивен човек! Работещ с мисъл за използване на ресурсите на слънцето, фотоволтаични системи и т.н. Приемаше идеи и даваше . Свежа душа има и благодарният човек - затова, че е здрав, музикален, обичащ музиката . Такъв е и Левски до последния си миг. Такъв е всеки, изпратен с определена мисия да бъде полезен за хората. Свежа душа е тази, която е свързана с живата връзка с Първопричината, с Доброто - то я оживява. Тя е свързана с Дървото и затова е свежа. Др Иван Дошев* doshev@mail.bg ***Петък, 2009, Ноември 13 12:43:15 EET***

19. Предполагам, че "свежа душа" означава душа, която винаги е в готовност да постави начало на нещо хубаво, която е лесно афицируема и която дръзновено следва красивата или

благата цел, без да се отдава на болката и да потъмнява от нея - просто я пропуска, водена от жизнеността. ***zvetina racheva*** zvetina7racheva@gmail.com ***Петък, 2009, Ноември 13 14:20:35 EET***

20. Моето разбиране за ДУША СВЕЖА е следното: Ежедневвно новораждане в интелигентността на Живота на Душата. Така е и при свежите цветя. Например: свежо цвете - свежа душа. Опит за аналогия, въпреки че осъзнавам, че такава няма стопроцентова. ***ratna ratna*** ratna@abv.bg ***Петък, 2009, Ноември 13 15:56:11 EET***

21. За мен човек със свежа душа е този, който е отворен за всичко ново, не плаща данък на предразсъдъци и всякакви илюзии, не е загубил импулса си да прави открития - и извън себе си, и в самия себе си. Сърдечни поздрави: Константин ***konstantin zlatev*** kosjo11@yahoo.com ***Петък, 2009, Ноември 13 16:51:32 EET***

22. Трудно е да се отговори на този въпрос какво се разбира под "душа свежа"... Може да се направят паралелни разсъждения с това, що е... свеж зеленчук: свежо - да не е спаружено... Ако току що откъснем от градината най-хубавия зеленчук - най-хубавия копър или магданоз, - той е свеж. Ако оставим откъснатия магданоз ден-два, той увяхва.Увяхва, защото е откъснат от корена, който е в земята. Т.е. увяхва поради прекъсната връзка. Учителят казва: "Всички нишки можете да скъсате, но никога не късайте нишката на Любовта!" Тъй че можем да кажем,че "душа свежа" е онази душа която е в непрекъсвна връзка с Любовта, в постоянно общение с нея. Но усещам, че има и нещо друго. Но засега не мога да се сетя за нещо повече. Щом и теб те затруднява тълкуването, ще рече, че това е изключително важен въпрос, на който не сме му обръщали внимание. ***Krasimir Hubanov*** kdx123@abv.bg ***Петък, 2009, Ноември 13 17:10:38 EET***

23. Според моето виждане, да има човек "свежа душа" означава да може да умира всеки миг за товара на миналото и възприятията му да са постоянно свежи, т.е. да вижда нещата така, все едно ги вижда за пръв път - като дете, с възхита и почуда. Обикновено за такива хора се казва, че са хора, които нямат възраст. И действително, този, у когото е оживял Духът, няма възраст - той е вечно млад, макар че по тялото му можем да открием белезите на старостта. ***Borislav Borisov*** dzhosho@gmail.com ***Петък, 2009, Ноември 13 18:17:19 EET***

24. Душа свежа е оная душа, която не се уморява да се учи по време и между прерражданията. Тя е в непрестанен стремеж чрез своето съзнателно усъвършенстване да отваря все повече от своите заложби и по този начин да изразява нови и нови аспекти от Идеите на Абсолюта. Не се отчайва задълго и знае, че култивирането на постоянна, тиха радост, независимо от събитията и обстоятелствата, я придвижва обратно към Първоизточника, по-обогатена и жизнена. ***Багрина***

Кларк bagrina@abv.bg ***Петък, 2009, Ноември 13 19:54:05 EET***

25. Ами душа, пълна с оптимизъм, с поглед напред към светлото бъдеще. Душа, свободна от предразсъдъци и винаги готова да поеме нови хоризонти, да се включи в нови приключения по пътя на своето себенамиране. maria videva ***venirbenir@abv.bg Петък, 2009, Ноември 13 20:11:26 EET***

26. ДУША СВЕЖА - това за мен е човек без определена възраст, който по всяко време ще намери слънчевия лъч на всяка обстановка и ще му се усмихне*, за да го покаже на другите. Като свежа зеленина напролет, протегната към оскъдната топлина и светлина, но не загубила ентусиазма си за пощедри благоденствия от околни свят. Като оптимист, който знае, че след лошото ще дойде доброто и след студените дни ще дойде пролет. Неговият дух е закован точно там, в този период на наченките на благоденствието, което малцина го виждат, а той е точно сред тези малцина богоизбрани предвестници... –* ***Кокиче, пробило снежната постелка и скромно свело глава*** *- Това е за мен "Душа свежа".* ***_Dimitar Stanev*** lordmitak@abv.bg ***но:Re: "душа свежа" Дата:Петък, 2009, Ноември 13 22:30:43 EET***

27. Под "душа свежа" разбирам душа на дете - възторжена, пламенна, пълна с копнеж, виждаща всичко сякаш за първи път - хора и неща, обновяваща се постоянно, Любяща, способна да се освободи от всичко негативно. Бих я сравнила със слънцевия лъч, който се докосва до всякаква нечистота, без да се умърси. ***Liliana Berov*** liliana.berov@hispeed.ch ***Петък, 2009, Ноември 13 23:23:07 EET***

28. Душата е енергиен носител на информационен заряд свързваща звено с физическия носител и Духът от Първоизточника. Стремежът на "Свежата Душа" е да се съедини с Абсолютната си Енергийна форма. И капацитетът на отражението да се синхронизира с Цялото, на което принадлежи. Авиола ***marieta todorova*** ma_azo@abv.bg ***Събота, 2009, Ноември 14 09:41:05 EET***

29. За да бъде душата свежа трябва да се обновява, а това означава да не престане да се развива. Учение, работа и всестранно развитие, общуване с другите души. Аз съм все още в Япония и ти изпращам снимки от Окаяма. ***peter ganev*** ganevpeter51@gmail.com ***Събота, 2009, Ноември 14 15:57:55 EET***

30. Свежа - чиста, не испорчена, молода. Михаил Левин levinmb49@gmail.com ***Събота, 2009, Ноември 14 16:08:43 EET***

31. "Душа свежа" за мене е най-вече душа чиста, способна да се свърже с Универсалната Душа - извор на всяка мъдрост и познание. Една чиста или свежа душа може да стане канал без препятствия за Волята Божия ***Marta Alexandrova*** astromax72@gmail.com ***Събота, 2009, Ноември 14 17:59:25 EET***

32. Интересно :)1 - за да си свеж, трябва да ти е леко на душата - нищо да не ти тежи на съвестта, т.е. да постъпваш

принципно, честно, справедливо и добронамерено 2 - за да има свежест, трябва да има постоянно обновяване - никакъв застой. Душата трябва да се обновява постоянно с нови изживявания, усещания, впечатления, знания, опитности и т.н.3 - за да може да се обновява така душата, трябва да е непреднамерена, освободена от предразсъдъци - отворена за новото и различното 4 - освен да се обновява, душата трябва постоянно да се храни, както другите тела. Храна за душата е Любовта – знаем. Така че пак всичко опира до вечната ни тема на разговор - Любовта, която храни, обновява, освобождава и т.н. :)) Ще очаквам и другите отговори - ще бъде много интересно :)) ***Siyana Demirova*** astro_sign@abv.bg ***Събота, 2009, Ноември 14 20:07:45 EET***

33. Я понимаю что "душа свежа" это вечная молодость, весна и радость встреч, потому что душа питается Встречами. Без Встреч, душа засыхает. Поэтому Встречи необходимы человеку, чтобы душа была свежа! ТМ ***Татьяна Митяева mitiaeva@mail.ru Събота, 2009, Ноември 14 21:59:34 EET***

34. Вечните стойности на Бога не се засягат от времените, повтарящи се явления, а в същото време се говори и за един друг аспект на Бога - постоянното обновление, новост, младост, свежест и пр. Но това са само думи - истинското знание е познанието, тоест личната опитност на човека в тези неща. С божий мир. ***ismet osmanov Неделя, 2009, Ноември 15 12:27:03 EET***

35. Въпросът предразполага към много и разнообразни разсъждения.Аз ще го изкоментирем така: възприемам понятието "свеж" директно и асоциацията ми е следната: Да си свеж, за мен означава да си доставяш "пресни сокове" от извора. В случая, да получаваш всеки ден някаква информация, която да храни душата с нови, пресни, чисти мисли и идеи, които да не позволяват на душата да се замърсява и съответно да остарява - износва.Поздрави и любов, Цвета ***Tsveta Andreeva tsveta@gyuvetch.bg Неделя, 2009, Ноември 15 16:36:48 EET***

36. Свежестта свързвам с невинността, с детското доверие и чистота, с незакостенялост във външно наложени правила и норми. Тук могат да последват и някои дълги разсъжнения, но кратката версия е тази: Свежата душа е, която може да обича...:) Поздрави! ***Katerina Borisova kateone_me@abv.bg Неделя, 2009, Ноември 15 20:29:12 EET***

37. Ще ти отговоря с един богомилски анекдот, разказан накратко, по стар спомен. Вървяли по една прашна планинска пътека двама богомили. торбите им били пълни с книги, но имали малко храна. Единият вървял отпред, а другият след него. Пътеката била много тясна. По едно време първия богомил подскочил и се затичал напред. Другият богомил стигнал до същото място и видял че на пътеката има дупка и в нея торба с пари. Казал си, какъв глупак е моят брат, избяга

от торбата като от дявол. Но аз ще взема тази торба и ще използвам парите за добро. Взел ги той и отишъл в града където построил училище, построил църква и се прочул като много благороден и щедър човек. След време Господ повикал двамата богомили на небето. Голямо било очудването на втория богомил когато чул че Годпод въздига неговия брат, а него самия праща отново на земята да се учи. Обиден от това той запитал, Господи не направих ли в твое име достатъчно добрини за хората? Защо въздигна този който само подскочи и избяга от възможността да създаде добро? - Господ му се усмихнал: - Всички твои добрини не струват колкото неговото подскачане.

Мисля, че да прескочиш златото без да го вземеш, означава че имаш СВЕЖА ДУША - душа която не се съблазнява да прави нито духовни нито светски добрини, а върви по Пътя към пълно съвършенство. Но, твоят въпрос е: какво означава свежа душа. Е, считай че съм прескочила този въпрос, който е съблазън да се впусна да умувам, вместо да продължа Пътя и да достигна свежестта... **Милка Кралева milkana21@yahoo.com Неделя, 2009, Ноември 15 21:45:30 EET**

38. Много ми е трудно да ти отговоряа точно сега, в този момент от живота си... Знам, че децата имат свежи души... Може би когато разберем, че не знанието е това, което ще ни разкрие и обясни вселената и нашето мяасто в нея. Тогава ще се научим да се радваме на всичко в живота, което сме, и което ни е подарено - и ще бъдем свежи души... Dimitar Yankulov **mitko_vd@yahoo.com Понеделник, 2009, Ноември 16 06:53:40 EET**

39. Винаги, когато имам връзка с теб, усещам присъствието на ученика - този който носи живото знание, предадено от Учителя Беинса Дуно. Ти си продължение на веригата от посветени, с които човек като се докосне, усеща присъствието Му.
Днес получих възможността да оформя в себе си обяснение за "душа свежа", което се породи от намерението ми да се синхронизирам с божественото присъствие на Учителя, което е оставил след себе си тук на земята като жива следа. В България тази следа е най-силна, поради фактите, с които започнах това писмо към теб. Честно да си призная, всяко синхронизиране с Божественото разтриса всичко в мен, като ме кара всеки път да се освобождавам от ненужното - и тази опитност ме доведе по естествен път до отговора на твоя въпрос.

Ще започна малко по-отдалеч с присъствието на Санат Кумара, името Му означава Вечно Млад, неговият по-висш аспект Вивамус е бил за определено време логос на планетата земя, всеобхващащото съзнание на всички останали. Неговото присъствие винаги ме кара да се чувствам дете, млад,

изпълнен със собствената си сила. Душа свежа е Божествената същност, успяла да накара човешкия ум да разбира живота над концепциите на масовото съзнание. Срещата с Божественото в сегашните времена е по-скоро раздрусване за повечето от нас на духовен, ментален и емоционален план. Когато започваме да разбираме тези процеси като трансформиращи нашата физическа реалност, ние се синхронизираме с новия вибрационен ритъм на планетата и цялата вселена и започваме постоянно да се движим както физически, така и духовно, ментално и емоционално. Животът е вечно движение и който Го живее се подмладява и разхубавява, а душата си освежава. Младостта и красотата са следствие от напълно трансформираната вътрешна същност, която дава на душата свежест и свобода да твори в безусловно единство с човешкото тяло Божествените намерения на Аз съм присъствието. Живеем в пространство на логическата истинност за живота, всичко се смята за вярно единствено АКО са на лице определени условия и всичко извън тях е грешно до доказване на противното. НЯМА повече време за линейно и логично изследване на процесите в живота за това дали отговарят на определена истина. Навлизаме в обемното пространство, така нареченото четвърто измерение, където е необходимо да включим още една, веобхващаща всичко компонента в нашето изследване - ВЯРАТА. За един миг от живота, Тя ни дава отговор на въпроси, изследването на които в линейното пространство би ни отнело еони време.

Учителя е тук, Духът на Истината, а Неговия женски аспект - Вярата. От 2012 г. Земята навлиза в нов цикъл от 5125 г., където жената навлиза в пълната си сила на водеща енергия. Детето, чиято душичка е освежена и освободена от Бащата - Истината, хваща с другата ръчичка Майката - Вярата и заедно минават през портала към новия свят. Благодаря за възможността да изживея тази идея. Поздрави, Косьо ***Kostadin Goleminov*** kgoleminov@gmail.com ***Понеделник, 2009, Ноември 16 14:12:19 EET***

40 За да е свежа душата, са нужни следните качества:
- да е крехка, невинна и чиста като росата, но в същото време категорична и дръзка като мълнията, като светкавицата.
- да е свободна като птицата, имаща възможност да отлитне, но непредпочела бягството.
- да е като лотоса, разцъфтял сред тинята - независим - намерил почва и там.
- неизчерпаема като дъгата - щедро даряваща багри на творенията в ръкотворния свят.
- колкото повече изгреви отпива, толкова по-трезва да става и по- жадно да твори.
- да доксва всеки градус от зодиакалния кръг и в центъра му да ги хармонизира /ВСЪЩНОСТ ВЛАДЕЕ ЛИ ТОВА, ВСИЧКО

ДРУГО ОТДАВНА ГО МОЖЕ/. Ако трябваше да пиша хайку, бих посочила само последното... **rumy nikolova rumy.nik@abv.bg Понеделник, 2009, Ноември 16 16:18:27 EET**

41. Мисля, обмяната на фини есенции с всички останали души дава свежестта на душата (за което много ни говори Словото), тъй като факторът за обновяване е втичане-изтичане. Тази обмяна, вероятно, е на всички нива. ***alexandre georgiev*** protan@abv.bg ***Понеделник, 2009, Ноември 16*** **17:38:57 EET**

42. "Душа свежа" ми звучи като неповехнала, уханна, любознателна, ненатоварена с тежки изживявания и тъпи спомени, детинска, лесно прощава и забравя кофти тръпки, не си снижава полета поради битови или житейски причини - фърчи си леко и свежарско кат глухарче на полска поляна... Белеет кат парус насред синевата... Свети като усмивка на влюбен манго... Свежарка. Като да ти е добре в собствената кожа и това ти стига за момента. Аре свежарската! ***Веда Рилска Temenouga Vassileva*** rilskiezera@msn.com ***Вторник, 2009, Ноември 17 04:43:46 EET***

43. Драги г-н (…) Имам много писма и все повече ми е трудно да отговарям. Освен това отбягвам интервюта и анкети с мен. Под "Свежа душа", след цялото ми творчество от 50 книги, аз за себе си разбирам следното:Свежа душа е влюбената душа. Цялото злато на земята, натрупано накуп, не струва колкото една влюбена душа! Свежа душа е душата, преминала през главоломно страдание и успяла да намери изход - тя е пречистена от страданието и благославя поновому живота и природата.Свежа душа е душата, тръгнала на далечен път. Тя се е освободила от материалното и всеки миг се освежава от гледките, срещите, въздишките и песните на непознати места и хора.Свежа душа е и оная душа, която е дала прошка на някого и вече се чувства свободна, като излетяла птица.Свежа душа е и сътворяващата душа, вдъхновена от озарението, която усеща усмивката и сълзата на Бога. НИКОЛА ГИГОВ ***Nikola Gigov*** ni_ro_or@abv.bg ***Вторник, 2009, Ноември 17 09:52:47 EET***

44. Привет:)) Харесва ми въпроса ти:) "Душа свежа" има тоя, който в мисли и чувства не таи, не складира. Този, който честен е пред себе си и с ведрина започва всеки ден.
Мисля, че ако не си роден с това качество, то може да се породи - с практика и най-вече с разбиране процесите в живота. Живота предлага своята свежест всеки ден за тоя който пожелае да я види и пре-живее.
И благодаря:) предизвика размисъл по хубава тема. А вървейки насам към работа, в главата ми дойде следната мисъл, която може би има връзка с въпроса ти :"Някога бил ли си това което си?" С поздрав! Явор:) ***sananda yavor stoyanov*** **sananda@abv.bg** ***Вторник, 2009, Ноември 17 09:17:24 EET***

45. Свежата ДУША винаги ухае на ЛЮБОВ, но и я усеща неп-

*рестанно. - Не само я усеща, но и я дярява като извор, като слънцето! Как може извор да блатяса?... Блатясването от старост, лудост, рак, тумори, склерози, инсулти и пр. дали не ни говори нещо?***Petar Tatarev tatarev@abv.bg Вторник, 2009, Ноември 17 09:36:27 EET**

46. Свежа душа... - Какво е наистина това, какво извикват тези думи – и техния смисъл в нас? Какво усещаме в душата си в този миг, кои са измеренията и кое чертае границите на нашите души? Със сигурност възприятията са първото качество на душата: чувствителност и отзивчивост; затварянето означава изолиране, а то пречи на душата да се свързва с мирозданието както и с другите души. Обменът между душите е ключов за нейния нескончаем живот.Свежа душа е онази душа, която е отворена за връзката си с Извора и я поддържа, захранва я с безусловна обич, с благоговение пред Създанието и пред неговия Създател. Душа, за която търсенето на Истината е цел и смисъл на живота. В тази връзка – и търсенето на своята идентичност в полето далеч над злободневието и преходността. Душа, която се докосва с чувства и разбиране до Вечността – пребивавайки във времеността. **Maia Atanasova atamay@abv.bg Вторник, 2009, Ноември 17 10:09:43 EET**

47 Àми, аз съм си винаги свеж, понеже върша глупост след глупост... ДимДим, **duganovo@abv.bg Вторник, 17 11 2009 12:12:29 PM**

48. Душа свежа е душа, излязла от кръга на кармата, която възприема и реагира на света по свеж начин, по вътрешно убеждение, разумно, мъдро и с любов. И тази мъдрост и любов са дълбоко заложени в нея и нямат нищо общо с каноните, егрегорите и възпитанието.Моят e-mail може да се публикува, както и името ми!Бъди свеж! Прегръдки Силвина **Silvina Karaboitcheva silvikar27@hotmail.com Вторник, 2009, Ноември 17 12:00:57 EET**

49. Душа
свежа -Душа, която не се съобразява с физическата възраст на телесното облекло;Душа, свързана с проявяващата се всеки ден свежест на Майката - Природа;Душа, която осъзнава себе си като дете на Бога;Душа, която живее в радостта.О.Н. (Нека засега и аз да бъда под №. Вторник, 2009, Ноември 17 14:07:03 EET И една покана за многото приятели: ***26-29 ноемврИСеминар "Проява на гласа" I****, за всички, за които пеенето, общуването и заставането пред публика, са предизвикателство! Един семинар, разглеждащ пеенето като метод за трансформиране на енергиите в човешкото тяло, подобряване на дихателната система и изследващ гласа като начин за изразяване на човешката същност!*
http://www.essencebulgaria.org/BG/drugi.asp#glas

50. Първото, за което се сещам при дефинирането на "душа свежа", е душа, изпълнена с много позитивизъм и имаща поло-

жително въздействие върху околните.Това е моята интерпретация и ще се радвам да разбера какво мислят и други по въпроса :-) Хубав и усмихнат ден! Светла Svetlana Drumeva ***svet_lan_ka@yahoo.com Вторник, 2009, Ноември 17 14:50:14 EET***

5*1. Предполагам че има предвид "чиста". За мен няма нужда от тълкуване, но ако го сравним с водата която е свежа докато тече (в случая с душата - "да се развива") и блатясва щом спре - то тази аналогията относно душата би илюстрирала добре смисъла на този израз.* ***Sofia Tango sofiatango@gmail.com Вторник, 2009, Ноември 17 16:06:24 EET***

52. Привет! Самата дума свежест се асоциира в моето съзнание с чистота, невинност. Но колко души са такива? Дали хората изобщо - по дефиниция - могат да имат невинни души? Душата трупа мъдрост живот след живот. И като ларвата, преди да се превърне в красива пеперуда например, може да приеме много нелицеприятни форми. Целта е една - да опита и разбере всяко нещо, което би могло да попречи на душата да се отклони от пътя на невинността. И чак тогава - и само тогава - да се освежи. Със същите чувства и с малко повече свежест в деня – Лъчо **Latchezar Hristov** luchoh69@gmail.com **Вторник, 2009, Ноември 17 18:14:32 EET**

53. Относно "душата свежа" не знам колко компетентно мога да се изкажа, понеже отскоро навлизам в окултните науки и занимания. Но на пръв "поглед" „свежата" душа е млада и неопитна или вече достатъчно трудила се и развила се душа, която се е върнала сред другите души след заслужена и ободряваща почивка в латералното пространство. От друга страна, „душа свежа" може да е неувяхваща такава, която е намерила посоката, в която трябва да развива своето висше Аз и е успяла да се съхрани по пътя на осъществяване на своите цели. В едно друго разбиране на думата „свеж" "душата свежа" би била ярка, светла, чиста душа. А дали пък не е просто жива душа? Това са асоциациите, които се породиха у мен сега; ако ми хрумне и нещо по-възвисшено, си запазвам правото да допълня. Поздрави Стела ***Stela Kostadinova*** alets@abv.bg ***Вторник, 2009, Ноември 17 20:42:29 EET***

54. Душа свежа е преди всичко душа чиста като кристалния рилски въздух на ранина, душа свежа е душа, която те осенява с присъствието си, както изгрявящото слънце те стопля с лъчите си, душа свежа е душа, в чието присъствие чуваш радостните песни на пролетните птички, душа свежа е душа, в която постойнно блика, струи положителна енергия като жива вода, душа свежа е душа, в чието присъствие чувстваш величието на вселената и искаш да благодариш, че те има, душа свежа е душа, с която се рееш с полаха на вятъра на промяната из тайните кътчетата на душата ти,душа свежа е душа, която мълчаливо те обича с чиста, скрита Божест-

вена Любов. ***Павлина*** peace@pavlinab.com ***Сряда, 2009, Ноември 18 01:17:42 EET***

55. Душа свежа Если она постоянно утоляет жажду духовным вином и опьяненная, раскинув крылья, реет среди блуждающих мечтаний (пока чьи-то незримые руки стирают пыль с ее зеркальной поверхности) и очнувшись возвращается в мир, чтобы сочетать явное в жизни с сокрытым в ней. **Galina Kalyuzhny** galina.kalyuzhny@gmail.com **Сряда, 2009, Ноември 18 04:52:09 EET**

56. Непорочна. Млада. Честна. **Lazura** cortial.patrice@neuf.fr **Сряда, 2009, Ноември 18 15:36:20 EET**

57. Предизвикателство е да дам определение за това какво е душа свежа, особено след онзи свеж емайл!..:) Може би е душа, обгорена в абурдите на живота, обветрена във възхищенията на душите, които са я познали и окъпана в любовта на Онзи и онези, които я обичат. **Dimitar Kolev albireo_2000@yahoo.com Сряда, 2009, Ноември 18 23:22:38 EET**

58. Темата е много интересна и, признавам си, ми трябваше време да разсъждавам. Ако е в пряк разговор - бързо, лесно, но изписана мисъл е по-отговорна! Та: "Свежа душа" е тази, която е в непрекъснато търсене - в движение. Не мога да определя дали търсенето е за добро, защото тази категория се възприема по различен начин от всеки.Но ако е заложено това движение с искренна любов - то - доброто ще стигне по предназначение, свежестта на душата ще се прояви чрез младост, лъчезарно излъчване, жизненост..
Сигурно може да се разсъждава още много, но за мен това е основния замъсил. Търсенето, движението, умението да съзреш красивото в мига, до подкрепиш вярата, когато тя е колеблива в пътя, който е поет от убеденост и потребност,а предстоят изпитания и трудности...това носи свежест на душата. Скромно мнение. С уважение и най-добри чувства! **Rumi Valchanova rumi_49@abv.bg Четвъртък, 2009, Ноември 19 10:06:22 EET**

59. Свежестта на душатаВелико нещо е човешката душа. Нейното жизнено начало се губи в отблясъците на Божието съзнание, а краят – той е пак там, във вечния Огън на Праначалото, откъдето някога тя е излъчена като малка искрица в спираловидния вихър на енергията. Началото и краят се сливат в едно!

Вечната психея, както я наричат посветените, е Божествена единица, раждаща световете със силата на своя вътрешен заряд, съхранила в себе си свежестта на една неувяхваща пролет. И наистина, какво би бил животът без душата? Тя е златната съкровищница на Духа, чрез която се проявява Онзи Незнаен Един, който никога не си е позволявал да разкрие Своето тайнствено присъствие пред производните енергии на Мисълта. Неговата дъщеря, Психея, слиза по стъблицата на Битието, пуска корени в най-гъстата мате-

рия - илюзорната, - събира опит и отново силата на Духа /той е оригиналът/ се издига нагоре към Слънцето, което я привлича с мощната си гравитация. Слънчевият разум е матерната люлка, където тя се е залюляла, преди да се появи на света. То е и входната врата към лоното на Отеца. Душата изгражда стеблото на своя жизнен статус като най-прелестното цвете, с което Бог е дарил Земята, пуска листенца, пъпчици, и в един прекрасен ден разцъфтява като царицата на цветята - розата, разнасяща надалече своето невероятно ухание. Тя е също и плодното дърво в райската градина, което ражда дванадесет пъти в годината сочни и дъхави плодове. Точно толкова, колкото са енергийните центрове и тела на човека. И който вкуси ароматния плод, освежава душата си завинаги.

Който е почувствал обаянието от досега си с една възвишена душа, знае за какво говоря. И аз, обикновеният човек, по милост Божия, съм един от тези щастливи хора, които в този жизнен цикъл усетиха свежестта на една сродна душа. Великолепно съзвучие се получи като плод на резонанса, установил се между нас от незапомнени времена.

Опитвам се да изразя чувствата си, но липсват тези думи в човешкия лексигон, за да изкажа всичко. Затова използвам езика на поезията и песента, които са моята стихия. Мога да кажа, че вече се ражда следваща поема, която, надявам се, ще бъде венецът на всичко, което досега съм сътворил с помощта на моя Дух. Защото, струва ми се, повече никога в този жизнен цикъл няма да срещна душа като тази, за която сега Ви говоря. Жизнени сокове потичат, когато единият отправи мисълта си към другия. Ние сме винаги заедно духом, независимо от разстоянията. Една мисъл - и връзката е осъществена. Моят дух трепти и в нейната форма, а нейният – във всички фибри на тялото ми. Пълно единение на всички нива. Хармония от светлина и багри избликва като фонтан пред моя духовен кръгозор. Да ви го обясня с думи, не мога. Това трябва да се преживее. Може би човешката представа за рая ще даде някакво приемливо обяснение за този синхрон на душите, които винаги са се търсили в Битието.

Намерих те, приятелко моя, намерих те! Усетих те като енергия още при първата ни среща в ефира. Тогава още не знаех коя си, но не това е най-важното. Никой не знае кой е той самият. Това е най-великата енигма на живота. От досега на двете полярности избликна вълната на Любовта, която роди някъде в Необозримото нови светове, искрящи със своя неописуем блясък и очарование. Защото любовта е тази чудодейна сила, която ражда живота като велик творчески акт на душите, които са се намерили по резонанса на своите енергии.

Какво богато разнообразие от тоалети, притежаваш,

миличка! Явяваш ми се в рокля, осеяна със звезди, и кристална коронка на главата; друг път в светлосиня одежда, в бяло костюмче с шапка, като служител от Христовото воинство. Понякога идваш само като ухание, което ме облива със свежия си дъх. Дори и когато пътувам, ти си до мен и със своя загрижен поглед ми казваш да намаля скоростта.

Както плодовете - тези живи акумулатори на прана - дават сили на физическите форми, така любовта храни душите защото тя е всичко – най-щедрата, най-богатата дъщеря на Бога, огън сътворяващ и лековита сила, радост и неземно упование. Тя е, която обединява импулсите на творците – един жив колективитет от светли духове, сътворяващи своята мисъл-мечта в илюзията на своя сън. Пред Любовта се прекланят богове, ангели и човеци и така ще бъде завинаги, защото Тя е жизненият дъх на душата, сладостната омая при влюбените, огнената милувка на Слънцето и чувството, което майката изпитва към своята рожба.

Къде си ти, образ мой съкровен, появил се на екрана на моето съновидение, питам аз - и твоят отговор долита при мен на крилете на Духа:

“Мили братко, хубав ден ти пожелавам!” - звучи гласът ти като пойно птиче и ми обещава един наистина прекрасен ден. Човек е щастлив, когато има силни и добри приятели, които мислят за него. Светлина залива душата, за която искам да Ви разкажа. Сигурен съм, че ако я срещнете, ще я познаете, защото тя има най-чаровната усмивка на света. Гласът и се лее като птича песен, трептящ във високите октави на светлината. Наглед обикновена, но какво се крие зад тази форма, аз зная прекрасно. Ръцете и са златни. Пренасям се мислено в бъдещето и виждам хиляди, които пристъпват с трепет към платната, опитвайки се да разгадаят замисъла на твореца, скрит зад плетеницата от спирали и ярки цветни фигури. Трансформиращи енергийни центрове, сливания на две полярности, съчетания от цветовете на добродетелите, спиралите на ДНК, еволюцията и свръхеволюцията – това е, което се усеща досега от картините, които тя рисува често, дори със затворени очи, защото има Един, който направлява ръката й. Но тя върши и друга работа, вътрешна, скрита за хората на външните сетива. Прехвърляне на една душа от едно тяло в друго при критични ситуации, извеждане на души на по-високи нива, синхронизации, настройки, енергийни поддръжки, акордиране на души, духовна помощ от различен характер. Това е, накратко, нейната невидима духовна работа, в сътрудничество с нейните невидими приятели. Сред тях е дори и руската вълшебница Анастасия. Тя има неограничен достъп до всякаква информация, защото е в постоянна връзка с Разума, гравитиращ нашите енергии в едно неразривно ядро, когото тя простичко нарича с думичката “Татко”. А

това е Той, Небесният Отец на Иисус, Абсолютът в холизациите на Вера от гр.Велики Търнов, Отецът – Източник на всичко съществуващо в холизациите на Таня, когото ние усещаме като безкрайна Светлина и Разум.

"Братко, аз нищо не знам, ми казва тя. Искам да знам само това, което ми е нужно за работата. Нямам съзнание за себе си. Аз съм нещо като нищо. Просто служител на Цялото. Ще съм спокойна, когато си свърша работата. Тогава ще мога да се върна в моя свят. Имах правото на избор преди години. Реших да остана тук - и смятам, че направих правилния избор."

Душата на моята приятелка е светяща сфера от розов кристал – форма на разум, притежаваща огромен енергиен потенциал. Ако тази енергия се освободи за миг, би могла да разруши Земята. Затова Абсолютът зорко бди над нея и никой не може да се докосне и зареди от нея, ако не му е дадено, защото в този храм на Духа, свещенодействат маговете на космичната мъдрост. Много светли духове от Свръхбитието, вибрират в обсега на тази светла душа! Тя ги привлича като майка и ги приютява в своята ярка сърцевина. Един от тези Синове на Светлината - Азомакс, ми сподели преди време:

"Тя ме е приела поради своята милост. Тя е всичко, за което моят дух някога си е мечтал!" А друг лъчезарен дух - елохимът Ари, възкликва с думите:

"Сътворен
от Творяща Енергия.
Лъч от Безкрая.
Мисъл във нас...Светлина,
отразяваща Цялото.
Моята същност.
Пазител на Любовта ми.
изпълващ Всемира – Аглая"

И аз искам да се обърна към нея и да й кажа:

За мен ти едно съкровище от светлина. Розата сред цветята. Сърната сред животните. Славеят сред птиците. Звездата Аглая сред звездни небулози. Ако бях художник, щях да нарисувам твоя лик в най-светлите краски. Ако бях композитор - да напиша за теб симфонията на радостта, защото никой друг не ме е обичал като теб. Ти ми даде толкова много. Ти ми показа на дело Любовта на Твореца. Благодаря на Небето, че те срещнах, фейо прекрасна от страната на чудесата, докоснала ме със своята вълшебна пръчица. И трябва да призная пред себе си и пред Вас, приятели, че това беше началото на моята енергийна трансформация. И при мен, както и при много други, илюзията беше сложила своя нега-

тивен отпечатък.

“Не си превъзмогнал човешкото его... Още робуваш на земната суета. Издигаш се с мисълта си над другите... Не храни хората с чудеса! С моята любов ги нахрани. Отключи я в сърцето си. Знаеш пътя, сине мой! Душата отговаря единствено на повика на абсолютната Любов. Как ще обичате хората, ако не ги приемате като равни?... Когато посееш любовта, тя сама ще намери Извора... Ще ме намериш в любовта си! Вложеното във Вас е безкрайно! От Вас зависи дали ще го оживите..." - Тези и много други неща ми говореше Татко чрез нея.

Наистина, мъдрост е да съзнаваш, че отделен от Бога си никой, че с нищо не си по-добър от другите и, че си изцяло зависим от волята на боговете, обединени в многоцветния спектрален заряд на Абсолюта – Елохимния Пламък, даващ дихание на световете.

Отново се обръщам към тебе, сестро носеща свежестта на вечната младост. Прекланям се пред чистотата и красотата на душата ти.! Целувам ръцете, изваяли Божествени шедьоври. Челото, на което блести звездата на йерофанта. Косите ти – живи антени за връзка със звездите на Праначалото. За тебе, слънчева принцесо, ще напиша най-прекрасната поема на света. Ще изпея най-нежната песен, извираща от глъбините на душата ми. Тя ще бъде израз на моята благодарност към теб и на всички, които те обичат, защото и те ще участват с мисълта си в творческия процес на посвещението.

След това поетично откровение се оглеждам наоколо, където хиляди души търсят себе си в безбрежния океан на енергията. Души, недокоснати от жизнения полъх на любовта, заровени в илюзията на съня си. Каква бездна зее между нас и техните мимолетни и суетни желания и амбиции! Колко е деформирано съзнанието им, отправено единствено към задоволяване нагоните на тялото! Но затова сме и ние тук, да им излъчваме своя любовен зов. И тези, които го уловят, ще повдигнат вибрациите си и преминат безболезнено идещия квантов скок – едно време на проверка за всички, когато ще се разбере кой кой е в тази необозрима игра на живота, сътворена от мисълта на боговете.

Послеслов

Една малка искрица напусна в миг на око кристалната сфера в огледалната зала на Боговете и затрептя във формата на реалния си двойник. Детето се събуди и потърка очи.
Къде остана светът, където бях преди малко” - се запита то и огледа стаята, където от изток вече проникваха лъчите на зората? - “Изгуби се някъде в края на съня ми".

“Какъв приказен сън сънувах! Трябва да го разкажа на

мама и татко. Но кой ще ми каже дали това беше сън?"

Детето полежа още известно време, за да събере мислите си, след което стана, облече се и излезе навън.

"Мамо, татко, сънувах прекрасен сън" - зазвънтя гласчето й по коридора близо до спалнята, където нейните родители също се бяха събудили и първите слънчеви лъчи вече хвърляха златисти отблясъци по лицата им. "И вие бяхте там, и брат ми... И дядо видях, мамо! Вие двамата с него приемахте Словото на Татко там. И нашата Елейя също, мамо. С нея бяхме приятелки там... Колко реална беше тази приказка! Ах, как ми се иска този сън да продължи!... Ами аз бях започнала нещо там, не можах да си го довърша..."

Родителите й се спогледа с усмивка и я прегърнаха.

"Да, така е, дъще", каза баща и. Това беше нашият сън на планетата илюзия".

По лицето на детето се четеше тъга.

- Татко, защо сънищата винаги свършват когато стане най-интересно? - попита тя, и без да дочака отговора изприпка обратно в своята стая, където един плюшен мечок я погледна любопитно с големите си очи. Тя погали своя стар приятел, който беше неотлъчно до нея още от ранното й детство, и седна на пианото да довърши новата си песен. Беше решила да я посвети на своите приятели, някои от които също бяха с нея в този сън-мечта. Започна да свири, но отново се унесе в спомените на съня. Спомни си, че рисуваше. А като малка обичаше да танцува. Опита се да си спомни образите от картините - и отделни фрагменти изплуваха от паметта й. Имаше хора там, които ги ценяха много, а други ги подминаваха с недоумение.

"Какви са тези странни фигури и плетеници?..." Тя улавяше техните мисли и се усмихваше вътрешно, защото знаеше че нейният Татко от по-висшето измерение тогава движеше ръката й, за да остави на хората определени указателни знаци - енергийни схеми и символични кодове. А те бяха необходими за отваряне на душите им към техния реален свят. Внезапно гласът на майка й я извади от размисъл:

"Лияяя, закуската е готова. Идвай миличка. Къде отиде брат ти? Извикай го. Сигурно е някъде в градината."

Детето скочи бързо и се спусна по стълбите. Вляво на стената часовникът отброяваше педантично миговете от реалното време. В антрето от малкия иконостас за миг я погледнаха топлите очи на един светец. Родителите й бяха разказвали за него. Ученият, който работи като програмист в по-горната тотвселена, отговарящ за внедряване мислите на Твореца в енергийната игра, отишъл на Земята и написал историята на своя народ, дала тласък на българското възраждане. След това слязъл като апостолът на свободата, а в последното си явяване покорил връх Еверест, който е отра-

жение на най-високия връх от тяхната планета.

- "Братко къде си?"- извика тя, вървейки по алеите, и след малко го видя застанал до едно дърво, отдаден на размисъл. Елиаз се обърна и се усмихна. Целуна я по челото, след което двамата се качиха на верандата, за да закусят със своите родители. Слънцето вече огряваше всичко наоколо. По тревата като малки перли блестяха хиляди капчици роса. Денят обещаваше да бъде хубав. **Анонимно, Четвъртък, 2009, Ноември 19 17:07:55 EET**

60. Здравей! Веднага, щом прочетох въпроса ти още в първото ти писмо, ми дойде на ум идеята, че СВЕЖЕСТТА е ***Све****тлината, която дава* ***Ж****ивот, а това* ***Е С****ила и* ***Т****върдост. Мисля, че свежестта е необходима винаги там, където има растеж и резултати. Човек никога не може да постигне своето абсолютно съвършенство - тъкмо си помисли, че е направил последна някаква стъпка, веднага нещо извътре изръмжи или изстене в душата му и го връща енергийно надолу, за да продължи изкачването си. Развитието на всекиго от нас, живите на Земята, е брънка от Посвещението на човечеството. Работата е единно цяло, а отговорността е индивидуална за всекиго в отделния миг... Не е случайност, че по нашите земи са живеели Орфей и Спартак. За мене те станаха преди две години знак за енергийното състояние на всеки човек, изразено с цифрата 8:* ***Спартак*** *(електричеството - отрицанието, егоизмът, конфликтите и омразата) е долу, в най-ниското, а* ***Орфей*** *(магнетизмът - приемането, алтруизмът, хармонията и Обичта) е горе, в най-високото. Това е вертикалната* ***ОС****, по която човешката душа "пълзи" постепенно открай време, за да стигне до Божественото си състояние... Защото, ако не си постоянно в своята вътрешна ОС, може много лесно да се разпиляваш по външни или чужди за тебе за-да-Чи. А немалко са онези, които не поемат своята вътрешна отговорност за съдбата си. В нашата Поетическа работилница "Св. София, Вяра, Надежда и Любов" от края на 90-те години се зароди понятието "духовна екология", а по-късно и "икономика на милионите слънчеви сърца". За да бъдеш слънчево сърце, трябва да си постоянно и неизменно в своята вътрешна вертикална ос... Засега е това.Бъди жив и здрав! Най-приятелски,* ***Невяна Невяна Керемедчиева*** nevyker@abv.bg ***Петък, 2009, Ноември 20 06:46:45***

- Може би и за Спартак може да се каже нещо положително – той все пак е герой, освободител. Не бих го свързал с егоизма и омразата, въпреки че една революция не минава без омраза към врага. Все пак Спартак се е вдигнал от обич към робите. А кое число може да е свързано с Орфей?

61. В отговор на зададения въпрос са следния ред от мои мисли: Според един принцип на Термодинамиката, в една изолирана система не е възможно протичането на процес, при който Ентропията да намалява. Ентропията (S) е количествена мярка за степента на безпорядък в системата. Тя се стреми при изолираност към по-голям безпорядък, който придобива максимална стойност при равновесие. Без нова, чиста Енергия, процесите между тези две части започват да затихват и в тази изолирана система настъпва "физическа смърт". Душата е посредник между Духа и тялото. Тя има Божествен произход, но нейното състояние зависи от чистотата на физическото, астралното и ментално тяло. При чиста Душа, Духа може да се прояви и да одухотвори и обожести материята. ***Любовта*** *обновява и разпръсква своята енергия в човешкото същество. Тази чиста и финна енергия дарява на човека чувството на всеотдайност и способност за саможертва в името на доброто на другите, желанието и те да бъдат радостни и щастливи. В посланието на апостол Павел се казва: "Обкръжете се с Любов, която е съвкупност от съвършенството. Не чакайте да бъдете обичани, а вие самите обичайте".* ***Мъдростта*** *носи спокойствие и надежда, прозрение за* ***Истината.*** *Мъдростта дава сила за вътрешна организация и концентрация над това, което човек обича и което го радва.* ***Радостта*** *изпълва всяка клетка на тялото и човек изпитва желанието да я сподели със своите приятели, да бъдат те съ-що като него радостни и щастливи.* ***Радостта, Любовта и Мъдростта*** *правят от човека "Открита космическа систе-ма" - открита към Космоса, към Бога.* ***Радостта, Любовта и Мъдростта -*** *тези нежни и чувствителни енергии са невиди-мата сила на Духа, която поддържа, окриля и вдъхновява чо-века за истински живот в света на Красотата. Без чистите и възвишени енергии на Любовта, човек не е способен да изпита чувството на искрено щастие и всеотдайна радост. Само Енергиите на Любовта, Мъдростта и Радостта разрушават черупката и превръщат човека от затворена в открита космическа система - открита към Космоса, към Бога. Удовлет-ворението от всичко е фундаментална основа за качествено измененеие на състоянието, при което определени Енергии ще се заменят с други, но вече на по-високо космично ниво. Една почивка с Любовта, Мъдростта и Истината е Радостта на* ***Душата*** *- спокойна и обновена,* ***свежа*** *и щастлива.* ***Ginka Dimitrova*** aumeia@abv.bg ***Петък, 2009, Ноември 20 12:07:51*** *EET*

62. Според мен, свежа душа не е точно понятие защото душата е безсмъртна и е част от Бога. Може би по-точно е по-чиста връзка с нея - т.е. да се водим от Божията воля така, както душата ни я нашепва. По-скоро, да си изчистим

каналите, носителите, за да се свържем по-лесно с гласа на вечността... ***Dr. Peter Nay*** peter@anhira.com

63. "Душа свежа"... - Тя, Душата, дошла както всичко друго на земята за да се развива в това прекрасно училище, би могла това, само когато ПРИЕМА ВСИЧКО, ПРАВИ ТОВА, КОЕТО МОЖЕ, И ПО НАЧИН, КАКТО ТЯ МОЖЕ. Та под " душа свежа " разбирам Душа ПРИЕМАЩА, Душа ПРАВЕЩА, в стремежа си към сливане с ДУХА. ***Ivan Tomev*** benu_shella@abv.bg ***Неделя, 2009, Ноември 22 12:35:25 EET***

64. Душата е свежа,когато всичко прекрасно,което идва от Бога, се проявява незабавно - излива се вън като от извор. ***Ventsislava D.-Doukova*** *ventsidoukova@abv.bg* ***Неделя, 2009, Ноември 22 15:53:10 EET***

*65. Учителя обръща особено внимание на думата "свеж". Известно е, че едно от имената на Учението е "Новото учение" - "Новото" с главана. Под "ново" се разбира извиращо сега - в мига на настоящето. Божествените неща са извън времето и пространството, раждащи се от Абсолюта в мига на настоящето. Това е същината на Учението.****Emil Stefanov*** *eimyr@abv.bg*

66. Свежа душа = девствена + бодра + будна! В речника пи-ше: свежа, свежо, мн. свежи, прил.1. Който не е увяхнал; сочен, млад. Свежа зеленина. Свежи цветя. 2. За вятър, въздух – кой-то е прохладен, ободряващ.3. Който е ярък, светъл, ясен. Све-жи шарки. 4. Който изразява бодрост, отпочиналост. Свеж вид. Свеж поглед. 5. Който не е уморен; бодър, жив. След от-пуската си много свежа. Свеж ум. 6 същ. свежест, свежестта, ж. ***blagost blagost*** *blagost@abv.bg* ***Понеделник, 2009, Ноември 23 23:30:21 EET***

67. Според мен, човек с "душа свежа" е този, който винаги мисли положително и таи добри чувства към всичко около него, който запазва в себе си само хубавите емоции и ги поднася и на околния свят непрестанно. Поздрави! Ели ***Elli Balkanska*** *balkanska@abv.bg* ***Сряда, 2009, Ноември 25 09:30:03 EET***

68. Душата, за да е свежа, й трябват доста много неща. Най-вече здраво тяло и много любов от околните. Дано всеки да може да дава тази любов и да е в състояние да я оценява и да може да я приеме, когато това е необходимо! Фимия ***Fimia Margaritova*** *fimie@abv.bg* ***Сряда, 2009, Ноември 25 07:10:10 EET***

69. Прегледах отговорите. Имам нови разсъждения по Темата и този път ще ги споделя. Асоциирам "свежа душа" със свеж поглед. Когато в погледа има живот=свежест, източник на този живот е "свежата" душа. Тоест Свежата Душа се проявява в погледа на човека, в очите, които са израз на душата. Четох и преведох едно интервю с Айенгар, който е

на 90 години. В разсъжденията му има следната сентенция: "Когато чистотата на ума, обработения ум, стане равна на интелигентността на душата, тогава вие сте постигнали еманципация". (По-горе той обяснява термина еманципация като освобождение от влиянията на света). Та, мисля си, че тази интелигентност на душата за която той споменава, Учителя интерпретира като "свежа душа". "Свеж" е физическо състояние, то има отношение към усещане във физическото тяло, докато "душа" е духовен елемент, нещо което не асоциирам с преходност, със определено физическо състояние, а като реалност, която движи процесите и състоянията на физическото тяло. Затова си мисля, че душата придобива свежест, когато нещо в умственото развитие, и в усъвършенстване процесите във физическото тяло, достигне определено ниво. Така, с помощта на твоя въпрос и търсейки обяснение на думите на Учителя, разбирам по-ясно "интели-гентността на душата", за която Айенгар говори. "Свежа душа" е хармоничният акорд, който тялото издава, когато всяка негова клетка е чиста, здрава, т.е. настроена в синхрон с другите. ***Milka Kraleva*** *milkana21@yahoo.com* ***Сряда, 2009, Ноември 25 21:03:44 EET***

- От малък ми е правело впечатление като вървя по улицата, че почти всички хора, особено възрастните, нямат душа в очите - сякаш е умряла. Там има само животинско безразличие, тревога или мъка. Хората са принудени да правят неща, които душата им не иска - и затова тя ги напуска. Жив поглед имат само младите и тези, които са запазили душата си.

70. Ще се опитам да изложа съвсем накратко своето виждане по въпроса за „свежата душа". Не е ясно в какъв контекст е използван този израз в текста, който си прочел, но езотерично погледнато аз мисля, че докато ангелските същества създават по време на сън в нашите ефирни тела /астралното и етерното/ съвършени форми и образи, които включват идеалите на бъдещето по един точно определен принцип, според който занапред нито един човек на Земята няма да може спокойно да се наслаждава на щастието, ако други хора край него са нещастни, то има други сили, които не допускат това, за да не се прояви свободната воля на човека. Нужно е само той да издигне своето съзнание на едно друго равнище, за да се почувства пренесен в чудната работилница на Ангелите, което е съвсем актуално предвид предстоящите събития на планетата ни, /особено след влизането на Нептун в знака Риби./ Ако в тази постоянна борба между мрака и Светлината на Съзнателната Душа и Аза, за въплъщаването на прекрасните идеи на Епохата на Водолея на физическото поле Светлината победи, тогава може би ще се постигне свързването на Духа и Душата с

прекрасните ангелски форми в етерното тяло на човека и ще се подготви вселяването на СВЕЖАТА ДУША. Надявам се, че само след този велик процес всеки човек ще може да вижда като ясновидец Божественото начало в другия. Такава е моята гледна точка, която може да ти прозвучи малко като фантастика, но така ми говори интуицията. А и новото поколение деца с кристална аура може би ще потвърди моята теза. Сърдечни поздрави: Мария Майсторова, ***Maria Maystorova*** *mmaystorova@yahoo.com* ***Петък, 2009, Ноември 27 15:14:04 EET***

71.За мен "душа свежа" е човек, който събира всичко това в себе си и го проявява: мъдър; забавен, прекрасно чувство за хумор; весел и умее да се забавлява; с магнетично излъчване; чар; отличен и интересен събеседник; интересува се от много неща; чист и открит като дете; с прекрасна поддържана външност; младолик; умее много неща да прави; извор на вдъхновение за себе си и другите; изпълнен с любов, свежест и лекота; умее да свири и пее добре. Май е това. ***Nikolay Rusev*** *nur_praturon@abv.bg* ***Петък, 2009, Ноември 27 20:21:14 EET***

72. Душа свежа за мен е душата, която се облива, подмива, подсушава... Непрекъснато се променя, непредсказуема е, но се развива, повива, разлива, бунтува, бушува, залива, прелива, утихва, смирява. Понякога се уморява, но не заспива; а ако заспи - винаги има кой да я разбуди, просвети, осени, вдъхнови, озари и освети. Свежа като живота, понасяща болката, радоста, вярата, надеждата - и разбира и раздава Любовта. Самозарежда се, обмения се, енерГИЗИРА и реагира ВЕДНАГА по реален начин. Не се прикрива и престорва на стара и мъдра, на "премъдра и препатила", защото няма стара риба и млада риба. Душата свежа е игрива и закачлива, като виното опива и като жена опиянява. Горко на този, който живее с нея, а не я разбира и се опитва да я украсява и парфюмира... Душата свежа има нужда, като ходи по НУЖДА, да ходи сама... Почне ли да ходи с някого в нужника, вече не е толква свежа, а се готви да не е и толква жива... Изпуснем ли съвсем душата, поне да е на течение, та да не обгази цялото благоверно и фалшиво население... .Душата свежа е като стихия, а не като вчерашна туршя...Тя ГОРИ, вятър я вее, земя я затрупва, а водата я капе и мие.Сама се чисти, за да не се заблати. ***Милена Стефанова,*** *mstefanova64@mail.bg* ***Понеделник, 2009, Ноември 30 19:20 - 39:00 EET***

73. По мое мнение, "душа свежа" е сравнение. Думата "свеж" аз използвам за да опиша например плод. Свеж портокал. Когато отнесем сравнението за душата изниква хубава асоциация. Тъй както ако прилепим етикета "повяхнал" изниква не дотам приятна асоциация. И за плода и за душата. Ако продължа да разсъждавам за портокала, когато е свеж, той е пълен със сок, има здрав външин вид и е привлекателен за всеки. Отнесена към душата думата "свеж" също асоциира душа

пълна с красиви идеи, преливаща от щастие и естествено притежателя на такава душа няма как да е друг освен лъчезарен и чудесен човек.Та така. Креми ***Кретена Kanazireva*** *slyn4eva@yahoo.com* ***Сряда, 2009, Декември 2 15:34:52*** EET

74. Според мен, свежа душа означава душа, която има високи цели в живота, настроена е силно положително, помага на хората и винаги е нащрек за всичко, което става в нея и с нея. ***Kubrat Tomov*** *kubrat_dnk@abv.bg*

75. Душа свежа - душа, която приема всичко, без да се опитва да контролира ситуацията и да я променя. Душа, която помни хубави мигове; душа, която изпитва радост, когато гледа как слънцето изгрява, птичките пеят и детското личице сияе с усмивка; душа, която благодари на живота за тези моменти с цялото си същество. Душа, която не губи детското в себе си - това е " душа свежа ". :) Благодаря ти :) ***desislava racheva*** *dj_djesika@abv.bg* ***Сряда, 2009, Декември 16 10:48:34 EET,***

76. Предлагам тук един цитат от странен текст, където накрая се говори за свежестта: "Различаването на Словото е велик прелом в душата на търсителя, но това още не е прелом в ***духа****. Прелом в атмическото тяло става само тогава, когато у вас се разцъфне Розата: разпознаването на* ***носителите*** *на Словото. Това значи проява на* ***Вкуса*** *– на* ***Небесния*** *Вкус. Тогава вие почвате да жадувате да се виждате с* ***носителите*** *на Словото, а не само да го четете и слушате.*

Но разцъфтяването не е всичко – то трябва да завърже и да даде плод. Това значи не само да се виждате от дъжд на вятър – мине не мине година – с носителите на Словото, но да се откажете от старата си обстановка и старите привързаности и да се преместите в селището на носителя (ако Бог ви разреши това). Да си дойдете при ***своите*** *си, без да влачите някакви опашки – нито предразсъдъци, нито съпрузи, нито привързани към вас. Семейните, обвързаните, да си стоят по местата.*

И като ти разреши Бог; и като почнеш да се виждаш поне веднъж седмично с носителите на Словото (но не и по-често от два пъти), тогава плодът ще завърже и ще започне да нараства. Завържете ли така на Земята, ще бъдете завързани и на Небето. Отвържете ли се от Словото и носителите му на Земята, вие ще абортирате и на Небето: тогава ***пак***

ще ви яхат, но духовните и адските ездачи.

Божественото – това е да си на всички места едновременно: и в Природата, и в Духа, и в Човечеството! Ако се обменяш само природно, ти си напълно загубен. Ако се обменяш само духовно, ти си ***наполовина*** *загубен. Ако се обменяш обаче* ***с Човечеството*** *– с Човеци, а не с античовеци, - ти ще редуваш Природното с Духовното, както и Човека с Човека, и тогава ти си* ***напълно*** *спасен: Господ ще ти найде място в Царството Си.*

По какво ще познаете античовеците? – По това, че не могат да редуват природното с духовното и Човека с Човека. По това, че разбират редуването като секс. - Не, едни от най-страшните античовеци са ония, които редуват античовеци сексуално, и то само природно! Те разпиляват силата на Отца Ни по най-мръсни и кални помийни ями. Редуването не е секс, то е нещо много по-голямо, велико, преизпълнено с МИРИС НА СВЕЖЕСТ! Да редуваш световете и съществата между паузите на собствената си самота и никой да не ти "свети" какво, как и колко редуваш – ***ето*** *смисълът на съвършеният живот; ето приятното място, което се намира на Земята и е по-прекрасно и от рая!"* ***"Истинското редуване"ь осияние от 7.05.1993, toyonus@abv.bg 16.12.2009 20:31:32***

77. "Душа Свежа" е радост ***в движение****, бодрост за споделяне, виделина, лек пролетен ветрец с ухание на цветен прашец. Способността да отвориш в другия не само физическите сетива, но и духовните! Стремеж към активно-красивото, което на свой ред твори изящество и хармония. Свежата душа е постоянно обновяваща се и не се излива в банални форми, тя е излъчваща любов, следва вселенския принцип.* ***Elitsa Baramova <elitsa.baramova@abv.bg> Понеделник, 2009, Декември 21 09:41:23 EET***

78. СВЕЖЕСТТА НА ДУШАТА Ще се уловя за първата асоциация, която провокира у мен това словосъчетание. Долавам усещане за нещо истинско, запазило своята първоначална чистота. Всички сме потопени в океан от емоции и чувства, породени от напрегнатото ежедневие и е много трудно в условията на тази сфера човек да запази своята изначална чистота. На преден план излизат ежедневните ни грижи- май в случая за оцеляване. В такива случаи, когато човек се чувства притиснат към стената, сякаш на пвърхността излизат най-мрачните аспекти от неговата същност. И забра-

вяме за висшите реалности, които носим в себе си. Независимо от обстоятелствата и бурите, които ни връхлитат се срещат и хора, които са запазили жив спомена за един по-висш свят, който се ръководи от много по-различни закони, в сравнение с нашите чисто човешки, плод на материалистичния ни начин на мислене. И тези хора са успели да съхранят или да събудят у себе си онази Божествена частица, която е вложена в нас и която ги води в техния жизнен път. Тези хора са доста по-различни от останалите по отношение на вътрешния си свят, съхранил всичко чисто и истинно, идващо по невидимата нишка на тяхната душа. Те в своя ежедневен труд се ръководят от онези висши принципи и закони, които са в основата на Всемира. Независимо от обстоятелствата, успяват да запазят жива връзката с индивидуалното си същество от висшите планове, защото за тях светът е нещо много по-различно от онова, което е на повърхността. Те внасят в своя свят простота и хармония, любов и светлина. Простота, защото божестените неща са прости по своята същност, та нали Христос е искал да научи хората просто да се обичат. Нещо толкова просто на пръв поглед, но трудноосъществимо на практика. Това според мен са хората, които са запазили свежестта на Душата и именно тази свежест се явява техния верен ориентир в сложното и объркано ежедневие на съвренния човек. Дай Боже всеки да достигне до свежестта на Душата си, защото тогава ще създадем един много по-добър свят. Това е моето мнение, с което не бих искала да ангажирам никой друг, защото Истината всеки я носи в сърцето си и ако пожелае, може да се докосне до нея и когато я открие, тя ще го направи свеободен. ***tanq dineva tanq_67@abv.bg Вторник, 2010, Януари 19 15:04:23 EET***

ДОПЪЛНЕНИЯ ОТ ИНТЕРНЕТ С ПО-КЪСНА ДАТА:

79. 8.Гуляй на свежем воздухе ... свежая голова и ***свежая душа*** *- это свежая жизнь.*

Ал.Кудрьвцов - "Как стать луч-ше":
ttp://vkontakte.ru/note69506638_10988883

80. Вдруг Судья ощутил легкое дыхание. ***Свежая душа****!*

Диана Ковач, Москва – "Необходимость":
ttp://www.florida-rus.com/2011/04/neobxodimost

81. Юность счастлива тем, что перед нею бежит множес-тво разных дорог, что ее живая, ***свежая душа*** *доступна ты-сяче разных наслаждений.*

Н.В.Гоголь – "Портрет"

82. По-моему, эти дети намного проницательнее, чем можно было ожидать, как думаешь? У 8-летних детей ещё не образовалось представление о [порочности] любви и грешков за ними не числится. Как го-ворится... ***свежая душа****!*

Evgeshka – Форум об индиговых детях:
http://indi-go.net.ua/razvlekis/124-indigo-chast-2-kak-oni-lyubyat.html

83. И тонет взор в ответном взоре,
И разговоры не спеша
*Текут, и **свежая душа***
Нежней прилива в южном море.
И слово за слово - и речь
Уже внутри не уберечь.

Минь Фу (псевдоним совр. русского поэта):
http://www.chitalnya.ru/work/227816/

84. А где простор? Где Благостность? Воздух свежий
свежий
свежий
свежий
свежая
свежая
женщина;
где
***свежая душа**?*

"Для тех, кто свалился с луны":
http://alther.narod.ru/pages/autor/text/eros/eros002.htm

85. Он сам был поражён: как чист его восторг,
*как **свежая душа** от детства не остыла.*

Белла Ахмадулина, "Ночь возле ёлки": http://magazines.russ.ru/znamia/1999/7/ahmad.html

*86. А тут **свежая душа** обниматься лезет...* ☺

Bezum:
http://www.diary.ru/~Bezum/p165411608.htm

86. У костра сидел сталкер, ему было за пятьдесят. Он заговорил спокойным, тихим голосом:
*- О, **свежая душа**, садись, отдохни. Места хватит всем.*

Волчонок_Love
http://sigerous.ru/forum/72-2238-71

87. В руския език "свежа душа" означава и душа, току-що заминала си за онзи свят ("новопредставена"). В нашия случай това няма пряка връзка с темата ни, но включваме това заради свежестта на... анекдота:

***Свежая душа** прибывает в рай. Ап.Петр делает обзорную экскурсию:*
- Вот здесь у нас католики, здесь протестан-ты, здесь баптисты...
- А кто это там в беседке?
- Это православные. Только - тссс, тихо, пожа-луйста: они думают, что они здесь одни...

hchaadaev56
http://tapirr.livejournal.com/2255237.html?thread=18317957

*88. Ее смех разносился по дороге и полю так же широко, звонко и громко, как прежде неслось ее пение. В нем чувствовались живая и **свежая душа**, как бы дет-ская наивность и невозму-тимое веселье птицы.*

ЭЛИЗА ОЖЕШКО (1842 — 1910) Из "Ведьма"
http://orzeszkowa.ru/vedma05.html

*89. Летняя ночь пробуждала сознание человека чару-ющими ароматами, волшебством чудесных цветов и таинственных сил. Вся уходит в себя **свежая душа**, поддавшись влиянию южной ночи, тихо нашепты-вающей намъ про какие-то замк-нутые въ нас, непо-чатые еще сокровища. (Оригиналът е лошо сканирано копие на староукраински, тук е реставриран основният смисъл на руски, без гаранция за точност)*

Пантелеймон Алексáндрович Кулúш (1819-1877)

*89. Мы подвержены каким-то эманациям, каким-то флюидам, каким-то потокам энергетическим, кото-рые в мире существуют. Их надо ловить и понимать, какой поток несет свежую воду, а какой – старую и дрянную. Если выберешь правильный поток, то не может быть и речи о том, что мы все придумали, все создали, что "Дерево" весь мир повернуло – нет, просто мы подключены к потоку, который несет новую струю. Он быстро несется. И в этом потоке мы творим. Работа оказалась огромной: чтобы войти в новую систему, необходимо новое тело, новое ощущение мира, новая **свежая душа**, незапудренные мозги. Поэтому вся структура проживания наших обычных дней – полное исключение радио, телевидения, газет – просто часть работы.*

Антон Адасинский, создатель Питерского театра "Дерево"
http://gnozis.info/?q=node/4152

90.
Я знал, что будет дождь, прогнозы все проверил,
Но было жаль терять свободный летний день,
И кинув плащ в рюкзак, я путь себе отмерил:
*Доколь **свежа душа**, доколь цветет сирень.*

Вперед по лужам мчу, фонтаны брызг вздымая,
Уже насквозь спина, с волос течет ручей,
Но улыбаюсь я и тихо напеваю:
*"Еще **свежа душа**, еще цветет сирень".*

В такой же летний дождь, в другом конце земли,
Оставив на потом холеру, дело, лень,
Ты также месишь грязь, и в этом мы равны.
*У нас **свежа душа**, для нас цветет сирень.*

Дарья Губарева – "Песенка мокрого велосипедиста"
http://vkontakte.ru/note2877833_9927765

91.
Во сне моём свободный ветер,
И пенье птиц, и листьев шум,

В зелёном поле на рассвете
Свежа душа и ясен ум.

http://dlyadvoix.com/category/stixi/page/6/

92.
Выйди в дождь из дома, будь смелей!
Это ж нам на голову елей
Льёт наш всепрощающий Всевышний!
После ливня жизнь так хороша,
*Ярче краски и **свежа душа**,*
И милее сердцу каждый ближний!

Чеснокова Ольга Николаевна (hologramm@mail.ru)
http://samlib.ru/c/chesnokowa_o_n/naslazhdajsjamilyjdrugdozhdem.shtml

93.
Как все под кистью вдруг преобразилось!
*Как трепетна и как **свежа душа**!*
Кружатся листья в вальсе, не спеша.
Куда ни глянь - везде покой и сырость.

Елена Левенкова – "Юркини стихи" (Юрий Сударев)
http://elenalev.livejournal.com/7835.html

*94. Будем довольны тем, что еще **свежа душа**, что она способна к дружбе, верности, милосердию, со-страданию, любви. Это наше "Я", и оно покоится на наших давних идеалах, в которых мы были воспита-ны и которые мы в наше братство привнесли!*

Кочетова Нина
http://asp.mmc.nsu.ru/default.aspx?db=museum_1959&int=VIEW&el=6899&templ=FROM_LECTURE

95.
*Вновь чиста и **свежа душа**,*
Вновь омыта, как льдом водопада.
Видишь ты, как жизнь хороша,
Как природа тебе снова рада,
Как Любовь раскрывает объятья
И зовёт нас всех за собою;

Karana – "Новый Год – новый взлёт"
http://blog.i.ua/community/53/199730/?p=3

96.
Как хорошо быть каждый миг
В состоянии радости и счастья.
*Улыбкою **свежа душа** и лик*
И Мир у твоих ног и в солнце,
и в ненастье.

Наталия Шмидт
http://forum.wolgadeutsche.net/viewtopic.php?f=32&t=140&start=80

97.
Влюбляются в семнадцать,
*когда ещё **свежа душа***

Эрато: http://www.stihi.ru/2010/11/25/1115

16.XI.145(2009)г.
София - Изгрев

ИДВАНЕТО НА ЯСНОМИЛА

След молба от една майка да се даде име на новороденото ѝ момиченце, отвътре незабавно дойде следното необикновено и несрещано никъде име:

- Ясномила.

Писмо от Америка: *Понеделник, 2009, Ноември 16 00:12:40 EET Теодора:*

ЗДРАВЕЙ !!!

Аз съм Теодора, майката на Ясномила:) Малко се забавих със това писмо... Трябваше да ти пиша още миналата година (знам че не се познаваме, но те чувствам близък вече), когато Ваня бе у вас и ти и даде изпринтирани новопсалми в една кафява папка и диск с Осияния за мен. Аз съм безкрайно благодарна за даденото, то промени и про-меня целия ми живот за по-добро. Въобще се почувствах много щастлива, че някак стигнах до Осиянията или те стигнаха до мен, радвам се че се запознах с Ваня, заедно имахме много хубави преживявания миналото лято. За теб не знаех почти нищо, но и това се промени. Само вме-ствам, че " Руслан и Людмила" много ми харесва...

Сега искам да Благодаря, Благодаря, Благодаря за това прекрасно име Ясномила, което дойде чрез теб и

благодарение на теб. Името е чудно и аз мнооооого, мноого се радвам, че имаше време и възможност да ни помогнеш в това начинание с наименованието... По-хубаво име за моето детенце не можеше и да има... Сега търся Осияния, които съдържат в заглавието си нещо за Ясномата, като едно от 18 май 121 година. Много показателно за това, какво се е случило между мен и таткото на Ясномила и защо. Аз съм безкрайно благодарна, че ти можа да ни станеш кръстник, и ще ти пратя няколко снимки на Ясномила, за да я видиш, както и някои от моите драскулки, дето се появяват от време на време по тетрадките (така и за двете ни ще добиеш представа)... Тя - Ясномила - сега си спи до мен и е една мъничка, но много смела и спокойна, търпелива с майка си... Изглежда ще е смело човече; като се роди още, беше такава една уравновесена, не плачеше, а се оглеждаше наоколо, много хубаво се усмихва, често насън... Прави красиви жестове с ръцете си и въобще е чудно бебче... Носи ми много радост и чудни нови усещания... Кой е знаел, че ще се почувствам толкова добре със нея? И пак Благодаря ти много за всичко, неописуемо се радвам, а сега време за снимки... А и за всеки случай, ако и когато има време, ако има нещо интересно за споделяне, може да ми се пише на е-мейла.

Когато детето става на една годинка, започва да взима живо участие в писането на имейли на своя кръстник в България, удряйки безразборно по клавишите. Майката твърди, че

тя даже сама дава команда за изпращането на имейла. Анализът на тия "писма" води до любопитни резултати – има думи и групи от букви и знаци с ясно значение!

Тук вече Ясномила е по-големичка и я снимахме в България с подаръка, с който я посрещнахме... Подобно на много българи, майка ù и леля ù поискаха да се завърнат в родината си завинаги и го направиха, тъй като не искали те и децата им да станат роботизирани бурмички в една страна, където всички треперят за кожичката си и за своята материална сигурност.

Ето какво се падна от беседите за това чудно дете:

*- Божественото в него се събужда и му нашепва: "Седни и пиши! От теб поет **сега** именно може да стане."* *(том "Простите истини" Хел93: 131, б."Човешкият дух" от 3.XI.1926)*

Следвщите 4 страници с първата корспенденция в живота на едногодишната Ясномила сигурно изглеждат пълни глупости, така че сериозните читатели могат да ги прескочат спокойно. За нас обаче те са много мило нещо, защото я обичаме, а когато някой обича, свидна му е и най-малката драсканица на любимото същество. Смислена или не – няма никакво значение. Важното е, че не само се радваме на "писмата" ù, но можем и да се пошегуваме...

Началото на септември 2010, e-mail от Америка:

zzwtbbbbbbbbbbbbbfrbbbbbbbbbbg

От Теодора: ***Това горе Ясномила успя да напише докато четяхме писмото ти, ха ха ха... Благодарим за информацията, много е интересна! :) Светъл ден от нас.***

*Губи ми се писмото-разшифровка, което им пратих, но помня, че по това време се чудех къде да ида поне замалко и в коя страна да ида да живея, в края на краищата, след като тук се свивам на пет квадрата, а ме канят навсякъде. От сайтовете със съкращение **zzwt** откривам доста, ако това е също някакво послание на Ясномила или чрез нея.... Например - една фирма за трансмисии - а ние цял живот с какво се занимаваме?... Естествено, с огромното богатство от абревиатури в интернет и с напълно развинтена фантазия човек може да използва "стъкмистиката" за "доказване" на какво ли не, обаче два елемента на горната Ясномилина абракадабра са много впечатляващи: **fr** и **bg**. Първо, Венно често ни разказваше за случая, когато Весела Несторова запитала Учителя малко преди Той да си замине от този свят, има ли тя мисия в Америка и трябва ли пак да отиде там. Той отговорил: **"Ще минете групово през Франция"**. Щом Той каже нещо, то непременно ще се осъществи. Венно си представяше, че ще се снабдим със собствен микробус и наистина ще минем първо през Франция, за да разпространяваме Учението. А при мен Франция и Америка са доминанти, защото във Франция са Роже и Арлет, с които много се обичаме, а край Париж живее и ме кани дъщеря ми Лазура; за Америка пък Ванга е казала, че имам мисия там. Не ми се ходи и на двете места, но щом е определено, би трябвало да не се съпротивлявам. А щом едногодишната Ясномила казва, че накрая трябва да се върна и да си остана в **bg**, и за **това** трябва да послу-*

*шам... Една близка приятелка, която ми помага в разшифровките, ми писа, че броят на буквите **b** можел да означава години, но защо точно **b** - има да се гадае...*

Thu, September 16, 2010 2:53:04 PM

``ц2я1```ва *– "превеждам" майтапчийски какво е написала съкратено Ясномила:* ***"хлъц, хлъц, целувки две (от) Ясномила Първа; хлъц, хлъц, хлъц - вашата аз..."****. Така се получи, когато конвертирах поланието й на кирилица... А на латиница - в оригинал - е* ***``c2q1```wa****, което говори... за нейната уникална пазарна и техническа осведоменост: според интернет,* ***c2q1*** *е най-страхотният бързодействащ предпа-зител на спойките в електронните чипове на една фирма (Surface Mount Very Fast-Acting Chip Fuse)... Нали освен специалисти по трансмисии, ние сме и екперти по спойките между душите, и то бързодействащите?... Нещо повече – накрая Ясномила е написала най-старото известно име на Япония:* ***"wa"****... – И там ли трябва да ходим?...*

Събота, 2010, Октомври 2 21:00:14 EEST

X? B WQ21A3 Wesa\\\\\\32sssssssssssssss43e4wes3+
**-e+wr*
3w4-/
**
*21-,.*3*
.-=--.,3-/=2-60-.-=/-
-n]
|-]|
+\\-2145

Отговорът ми за това писмо от Ясномила също ми се губи, но помня, че много ме впечатли повтарянето на ***Wesa*** *и* ***wes*** *– името на най-близката ни приятелка от Пловдив, която познава Ясномила, Теодора и баба Венцислава, макар и те да са в Америка. Тъкмо по това време мислех много за Весела, и когато й пратих горното послание, разсъждавахме може ли в другите знаци да са скрити някакви важни ключове и тайни за нея...*

Събота, 2010, Октомври 2 21:10:13 EEST

<u>От Теодора:</u> Здравей! Тъкмо сложих Ясномила да ти пише писмо и тя два пъти го изтрива и накрая писа нещо ново и сама ти го изпрати някак си, така че и аз не знам какво писа... Сигурно пак е нещо интересно...

Събота, 2010, Октомври 16 00:22:11 EEST

*Не е запазено и следващото телеграфно писмо от Ясномила, но си спомянням точно, че между другите букви и знаци е написала е абсолютно точно думата **"defrered".** Изпратил съм го пак на Весела, за да провери значението й, тук нямам условия. Напр. в изречението: "**I defrered my place, worked for a year saving every penny I could, then started the following year."** Или: "**You do not have to be involved that seling your defrered payment from the structured settlement annuiy is against the law as a result of it is allowed in..."** Има да се изяснява финансовото значение на думата и нейния възможен символ. Иначе, на френски **defrere** означава някой да се лиши от брат (или да престане да бъде брат). Най-странното е, че **точно на тази дата се извърши нещо именно в този смисъл,** и то по отношение на две същества. Обаче това не значи нещо лошо - просто е факт. Един Мъдрец в България казва, че Приятелството е над Братството и затова неговата епоха ще дойде по-късно.*

16 октомври 2010 г. в 00:00

От Ясномила и Теодора:

*mMNNNQMMM

[; k,g7

SDEF3StM,K]= ***/да изведе равенство.../***

ZZ-zAD>AA<,,,, ***/да сравнява по големина... Пък и да си посреден е нещо по-голямо от това да бъдеш пръв.../***

x'X+++++++++ ***/да окачествява неизвестното и да дава положителна оценка.../***

*n415n bnbbh0y..,,,,

"ЕЛМА ЗА ЗВЕЗДАТА СИ" ОТ 16.III.130(1995)г. С НОВИ РАЗСЪЖДЕНИЯ ЗА НЕБОМИГА НА АКТИВИРАНЕТО Ѝ

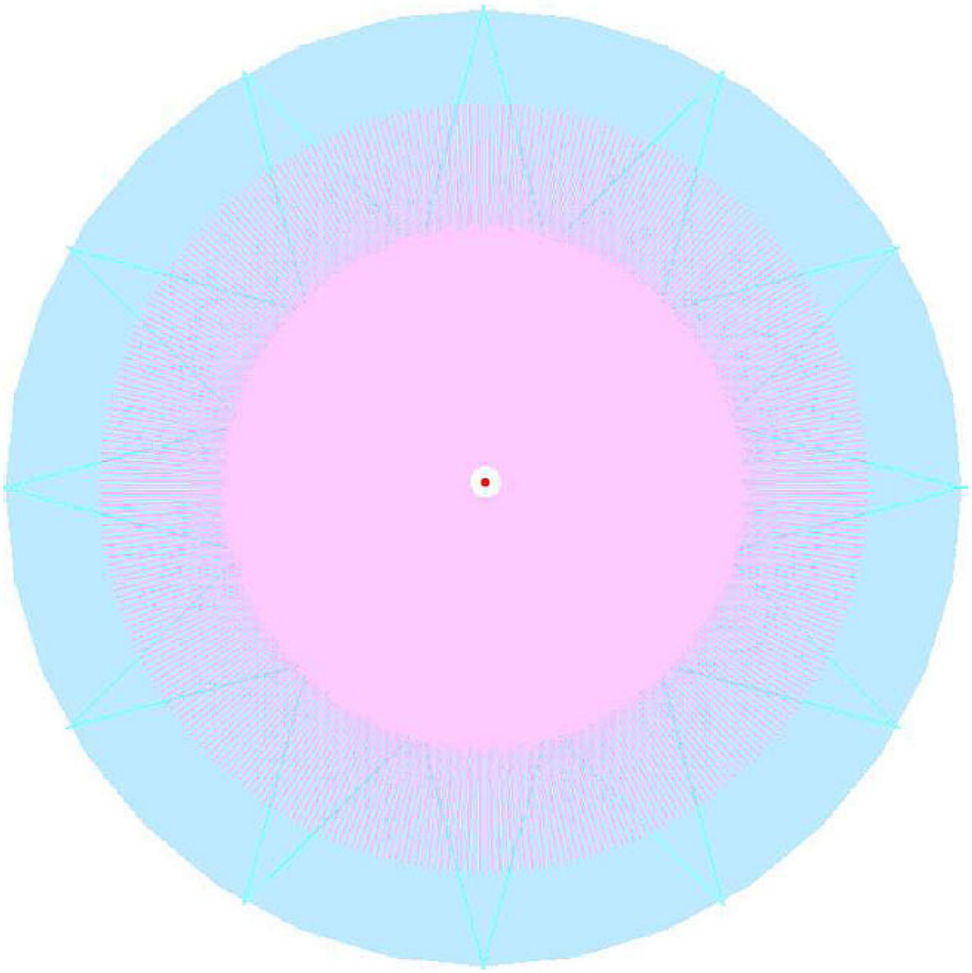

Растерно копие на векторната Звезда на Христа, на един от етапите от програмирането ѝ.

Най-добрият начин за активиране на Алената Точка, според Господаря на Звездата, би бил жив ален пламък. На второ място се допуска електрическа крушчица със строго определен диаметър или ален диод, което и направихме.

Елма прогнозира необикновени, безпрецедентни събития в света веднага след включването на "Тота" (Тока) в центъра, т.е. раждането на Звездата Му на тази Земя. Това стана на 29 май 130(1994)г. в 5ч.53м. сутринта - изгрева на Слънцето в София, България. За този миг трябва да направим хороскоп.

Тук няма да коментираме изумителните явления с приятели и познати от този момент нататък, нито потресението на световните медии за успехите на българите по това време ("Бог е станал българин; българските момчета са синове Божии!"); нито събитието с Юпитер, което може да се окаже от изключителна важност за Слънчевата система. Ще цитираме само част от осиянието "И все пак Звездата се роди!" от 29.05.1994г.:

"Веднага след включването на алената светлина, Н. отворил напосоки първия попаднал му том беседи от Учителя Беинсá Дунó. И трите пъти се отворила една и съща беседа, в която Учителят казва:

"Ако Аз бих пуснал тока на Любовта, вие щя-хте да я почувствате! Може някой път за 1/2 час да пуснем тока на Божествената Любов - тогава вие ще почувствате какво нещо е Лю-бовта. Ако 1/2 час тече този ток във всинца ви, вие ще научите много повече, отколкото всичката философия, която сега съществува в света! Вие ще кажете : "Ха пусни го!"... И не може току тъй да пуснеш този ток - ще го пуснеш навреме. Може да се пусне, но навреме - ако вие сте приготвени. ... Та ще помогнете да пуснем този Ток!" *(21.01.1923г. 16.ш.л. от ООК)*

3-4 март 146(2010) г.

Тук няма да се обяснява математически и астрономически защо за този час на изгрева в София излиза разлика от един градус и 36 минути в дължините на Слънцето и асцендента. Координатите в астрономията се дават за мига, когато ***диаметърът*** *на тялото минава през дадена линия - в случая математическият хоризонт за София. Това ни бе обяснено и аргументирано с чертежи и формули в лична кореспонденция с един от най-големите руски астрономи – Юрий Бромлей. За 4 минути зодиакът се извърта с 1 градус – резултат от въртенето на Земята. В астрономическите календари обаче, с основание минутата на слънчевия изгрев се дава за момента, когато* ***върхът*** *на слънцето се подава на хоризонта. Разликата по-горе се дължи и на това, че времето на изгрева се дава в календара с точност до минута, а не до секунда. Освен това трябва да се провери коя астрологическа програма с каква точност работи и на какво основание. Абсолютната точност на небомига в случая обаче е много важна, тъй като от това зависи дали Слънцето в небомига на Звездата на Христа ще е в Първи или в XII дом. Ако уеднаквим градусите и минутите на асцендента и Слънцето в този хороскоп, то се оказва в 12 дом, но тогава времето на изгрева се изменя, в*

сравнение с данните от българския астрономически календар. Този въпрос остава за доизясняване от страна на астрономи и астролози.

Любопитно е да видим какво казва Дейн Ръдиар за символите на градусите в небомига на Христовата Звезда, без да е знаел през 1936 година, че след близо 6 десетилетия такава Звезда ще се роди:

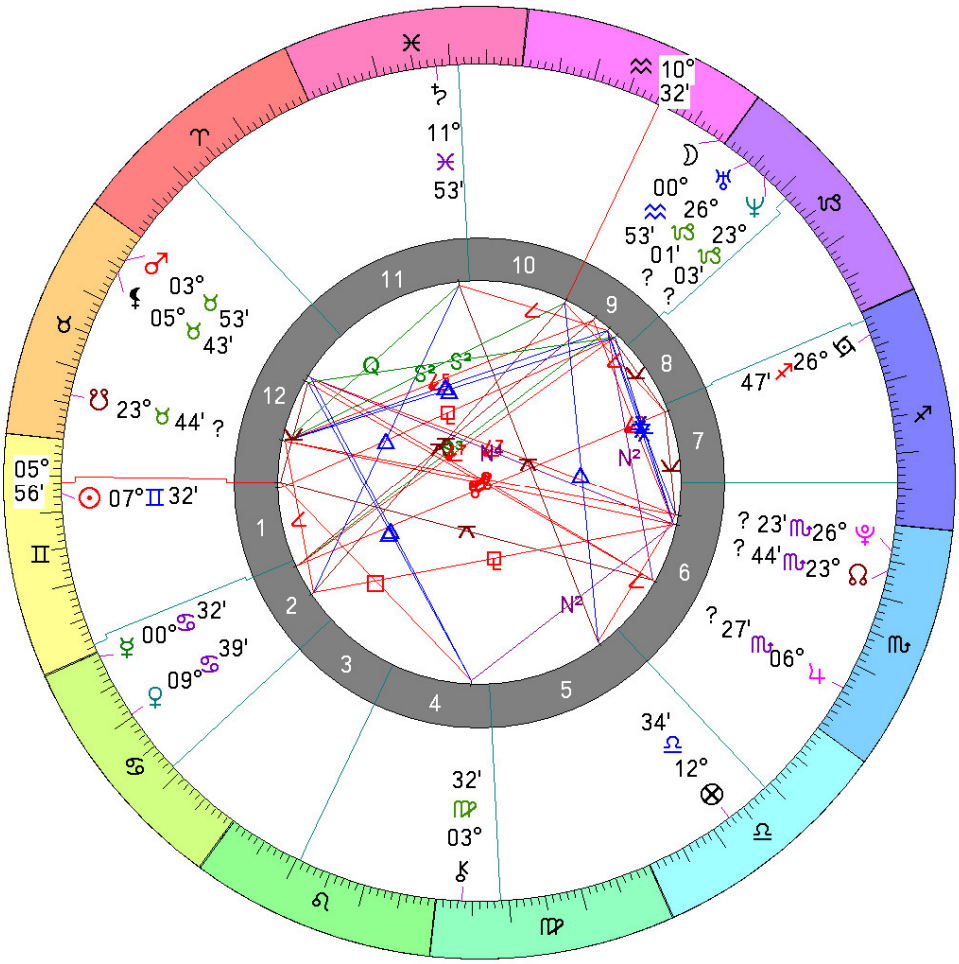

Слънце в 8° на Близнаци – ***"Бунт срещу привилегиите". - Нима това именно не е главният бунт на Христовия Дух? При това, има не само материални и социални привилегии, но и емоционални и духовни, които са еднакво противни на безсмъртните същества с искра от Бога.***

Луна в 1° на Водолей – ***"Конкретизация на идеала, постигане на индивидуално безсмъртие чрез участие във великото колективно културно дело". – Кой друг по-добре от Христа в историята на човечеството конкретизира по-брилянтно идеала си и демонстрира индивидуално безсмъртие, давайки най-мощната искра за подпалването на***

едно велико, колективно културно дело на душите с искра Божия по целия свят?

Меркурий в 1° на Рака – ***Моряците на един кораб свалят старото знаме и вдигат ново. Радикална смяна на привързаностите – предел, след който вече няма връщане. Индивидуалната воля взима фундаментални решения, но колективната воля постепенно надмогва индивидуалната и накрая завладява личността. Заедно с това обаче индивидуалната личност празнува най-славния миг в еволюцията си – насладата от възможността да взима свободни решения. Това е съдбоносен акт на индивида, чрез който той избира своята цел в живота и истинските обекти на своята привързаност. Откриване на идеалната половинка и встъпване в брак. Поемане на отговорност за дом и поколение. Процес на фундаментална ориентация, която стабилизира енергиите. – Има ли нужда от коментар? Нима Христовата Мисъл не ни говори вече 2000 години, включително и в Словото Му днес, за тотално са-моопределение? Самоопределение към Бог, Учител, Шко-ла, Любим, Ято, съученици и приятели? – Ето как се из-гражда Христовият характер и Христовият нос, особено върхът му - израз на планетата Меркурий, точно в тази позиция!***

Венера в 10° на Рака – ***Голям брилянт в начален стадий на обработка. Ревностни упражнения за пълна изява на идеала. Съзнателният ум трябва да може да понесе твърдо обработката от страна на висши майстори – Учителите. Това е болезнена операция за "суровия" камък, но целта си струва страданието, горещината, шлифовачното стържене и пилене, стига да е наистина в ръцете на добър майстор, понеже се случва и обратното. Ключовата дума тук е "майсторство", постигане на съвършенство във взаимоотношенията. Венера е сърцето, а Господ ни е дал и формула "Сърце, чисто като кристал". Ако сърцето ни направи избора си да бъде шлифовано от Майстора и от майсторите на Неговото космично ателие, в началото може да не е никак лесно, обаче после ще заблести в короната на Новото Човечество. Не случайно наричат Учителя и "Майстора".***

Марс в 4° на Телеца – ***Златна чаша в края на една небесна дъга. Богатст-***

вата, идващи от свързването на небесното и земното естество. Символ на завета между Бога и човека. Мост за общуване на Божествените същества със смъртните. Това е своеобразна обмяна или причастие, включващо възпроизвеждането на материята. - Като имаме предвид, че тук става дума за Марс в небомига на Христовата Звезда, свързваме сегашната мисия на Христовия Дух и Христовите монади да свържат небесното със земното чрез силата на желанията, либидото, Творческото Начало. В Словото много често се говори, че сме отговорни да дадем физически тела на висшите духове, които идват сега от новите пространства. Не само плътно физически, но и етерни, астрални, ментални и пр., а това става само при съединяване на сродните души на всички полета. Дъгата е небесната радост и щастие, а златната чаша – благородството и самоотдаването, които събираме в сърцето си през вековете и изливаме за всички.

Юпитер в 7° на Скорпиона – Дълбоко-водни водолази. Воля за изследване скритите глъбини на всеки опит и търсене на причините. Пълен анти-под на американската и светската треска за злато. Това търсене води до глъбинни постижения, до стигане на най-дълбоките корени на съзнанието. – "Во всём мне хочется дойти / до самой сути: / в работе, в поисках пу-ти, / в сердечной смути. / До сущности протекших дней, / до их причины, / до оснований, до корней, / до сердцеви-ны." Звездата на Елма дава възможност за най-дълбоки изследвания на Битието чрез медитации и концентрации в нея и силни преживявания около нея. Щом нейният Юпи-тер е в този градус, и то на Скорпиона, това е нейният голям подарък за човечеството. Не само сетивни и ясно-видски изследвания, но и пътувания чрез нея във всички времена и светове на свързаните на всички полета.

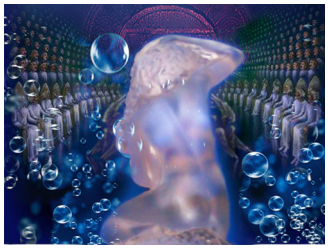

Сатурн в 12 ° на Риби. В светилището на едно окултно братство стават периодични проверки на Посветените. Езо-терично квалифициране. – Христовата Звезда и работниците ѝ извършват това постоянно. Към осиянията на Елма има много дълбоки и красиви описания на този процес, преживяван от българи и чуж-денци. Това продължава и до днес, въпреки че посещенията са кратки

и частични: без Тройния Ритъм и Трой-новселенските Токове не е възможно да се остава дълго в тайните обители на Всемирното Бяло Братство.

*И така, според сабиенските символи и Дейн Ръдиар, градусът на Уран в небомига на Звездата дава **изкачване**; градусът на Нептун – **духовна безопасност**; градусът на Плутон – **великолепие**. Отново пълно попадение в сегашните функции на Христовата Школа: изкачвания в планините и във високите светове, пълна безопасност на методите ѝ, за разлика от езическите, старозаветните и другите самодейни школи; великолепие на хората, преживяванията и живота в космичната Школа и Братство на Вседържителя Елма.*

*Южният Лунен възел в небомига на Христовата зевезда говори за 2000-годишен богат опит в пътя на страданието, бягството от света и саможертвата. Но истинските християни трябва да приключат с всички затворени общества, фантасмагории, самохипнози и хипнози, да престанат да бъдат психически сомнамбули и наркомани, въобразявайки си измислени райове и вселени и правейки опити да ги превърнат в начин на живот. Това наистина са спомени от рая, но трябва да знаем, че "хостонизацията" на Христовите монади вече е завършила и те няма защо повече да плуват необвързани по "реките на вселената", освен нощем, ако поискат. В много случаи това не е реално плуване, а витаене, зомбировка, обсебване. Достоевски описва герои, което само лежат, пушат и мечтаят, развяват си съзнанието. Северният Лунен възел на Звездата в Шести дом иска чистота, самоусъвършенстване, взаимоусъвъшенстване и практическо служене. Съвършена яснота за земната и Космическата Действителност, в която живеем, и напрегнато трудово участие. Не труд, разрушаващ човека и природата, а истинския труд, определен от Небето и изясняван в Словото. Затова един Мъдрец казва, че след 1945 г. идва "религията на труда", макар и въведена насила и неекологична. Трудовото поведение на истинския духовен човек в света сега е критерий за допускането му в Школата на небето и на земята. Шести дом отговаря на принципа на планетата Ренун, при която поантата е **събуждането** на Принцесата от целувката на Принца. Процес на мюонизация, добиване на кристално тяло. Сваляне Царството Божие на Земята, както е горе на небето. Малцина знаят, че дори Шамбала и Агарта са подложени на строга ревизия от Учителя по този пункт. Някои писатели-ясновидци видяха това и Херман Хесе изкара Йозеф Кнехт, магистъра на Касталия, от затвореното елитно общество на посветените, което не допуска жени, и го прати в Алпите като учител на един-единствен ученик от света. Накрая го "накара" да се удави в леденото езеро, за да се разбере, че в затворените общества хората са изнежени и нямат повече бъдеще. Друг*

съвременен писател направо ликвидира храмовете на Шамбала с китайска бомбардировка: китайският генерал е Посветен, а не звяр, и изпълнява волята Божия. Те трябва да престанат да бъдат затворени общества, миниатюрни райове на земята, и Посветените трябва да слязат между народа. Да се натоварят реално с всичките ни проблеми, минавайки за обикновени хора. Казано ни е, че Учителите и адептите сега ще бъдат между нас като приятели и ще работят и се трудят в света, много по-натоварени от нас, давайки блестящ пример. Ние видяхме такива хора и общувахме с тях десетилетия наред. Учителят вече не приема ученици в Школата, ако не учат или не работят в света и нямат перфектно гражданско и трудово поведение, без да клинчат и да си правят илюзии, без да са хленчещи и въздишащи слабаци. Точно за това нещо говори и положението на Северния възел на Христовата Звезда в Шести дом в Скорпиона – активно трудово поведение. Не случайно Елма дава и "Осияние за труда", разграничавайки труда от работата. Познаваме млади хора, които не завършиха следването си и дори гимназия, не искаха да работят и правеха маратонски молитви, концентрации и медитации, но накрая полудяха, самоубиха се, а някои дори извършиха убийства. Опашката на Дракона на Звездата е XII дом – затвори, болници и лудници. Но този процес почва от 1945 година, затова трябва да се разгледа и небомига на заминаването на Учителя на 27 декември 1944.

Като връх на тази тема и на тоталните "попадения" във връзка с раждането на Христовата Звезда на 29 май 130(1994)г. в 5,53ч. в София и позицията на Северния й Лунен възел, гениятиеликиятПосветенДейнРъдиарот Калифорнийското Бяло Братство пише в знаменитата си книга "Астрологическа мандала" следното:

Фаза 234 (24° на Скорпиона). След като изслушва вдъхновената "Проповед на планината", тълпата се разотива по домовете си.

Ключ: Необходимостта да се въведе вдъхновеният опит и учение в ежедневния живот.

Всеки, който е преживял "особен опит", се сблъсква с необходимостта да асимилира това, което е почувствал, видял и чул, и да го принуди да се трансформира в ежедневно съзнание и поведение. Ако това не бъде направено, има опасност този опит може да причини полудяване и разцентроване на личността. "Завръщането вкъщи" от високата планина, т.е от висшите слоеве на съзнанието, обикновено води до чувство на потиснатост поради прозаичните реалности на живота. Обаче една душа, която е получила озарение, е способна да получи достатъчно светлина, за да преобрази всяка ежедневна ситуация.

Именно това е великото предизвикателство на трансформацията."

Тук може да си припомним и разказа на един съвременен полски писател (Войцех Журковски) - "Прахът от сандалите". Един семеен индиец почва да чува вътрешно гласа на гуруто си от Хималаите, че го вика да напусне дома си и да му стане ученик. Той изоставя жена си и детето си и пътува дълго в планината, докато открива учителя си. Минава курс на йогическо обучение и се научава на много неща, включително преминаване през скали и стени. Още там обаче преживява и състояния на психически отклонения и ги наблюдава и сред другите ученици на този гуру. Връща се разочарован вкъщи и иска да мине през стената, но се блъсва в нея и пада. Съвършенството е една фикция и илюзия, ако не сме били съвършени първо в любовта към най-близките, в задълженията си към света.

В небомига на Звездата, Северният възел е в съвпад с Плутон. Сам Рудиър тълкува Плутон като "Бялото Братство". Ние имахме шанс да наблюдаваме съвършенството и ***великолепието*** *на хората от Братството не само в планините, но и в мозайкаджийските бригади. Един от Посветените един ден каза на един начинаещ: "Като те гледам как стържеш накриво парчетата мрамор на шмиргела и произвеждаш шкарто, аз виждам причината. Над тебе все още се вдигат цели катедрали от красиви фантазии, не можеш да слезеш на земята. Съзнанието на ученика трябва да е изцяло в това, което прави в момента, а не да витае и щъка като водно конче със скоростта на светлината (и много по-голяма). В противен случай никой Учител няма да го пусне в космоса, понеже няма да го намери".*

Друг е въпросът, защо работихме именно мозайки. В този космичен момент ние трябваше да чупим, режем, стържем, търкаме и сглобяваме именно чрез парчета мрамор характера си, твърдите български егота около нас, Братството и Битието – единствения начин да се възвърнем в Бога. Инак няма как да станем истински стълби, чешми и фонтани.

Имаше и друг разказ: един индиец получава просветление, че най-напредналите адепти в момента се намират в България. Гурувците в Хималаите вече не могат да му дадат нищо повече от сатори, нирвана и нирвакалпа самадхи. Идва в София и тръгва по светлинните им следи по улиците, но вижда, че най-много светят фонтанките по парковете. Не може да разбере какво общо има това с Посветените. Забелязва, че светят силно и много стълби в някои обществени сгради и даже във вилите на някои богаташи. В едно много високо здание (министерството на транспорта) стълбите светят най-силно, и изглежда следите са най-"пресни". Стълбите чак до най-високия етаж светят ослепително. Йогата влиза във

всички стаи най-горе, да не би посветените да са някакви чиновници – не, тия хора не светят. Най-накрая се сеща какво работят Посветените. Така че хич не е вярна критиката на един "резач на глави" от "братството", който е оставил спомени и мъдри разсъждения, че "мозайкаджийската бригада" от Изгрева се била отклонила от истинското ученичество, което представлявало занимания с микроскопи и насекоми... Тази квалификация не е от обида, че въпросният циглар и учен очерни и новия текст на паневритмията, но се използват думи на Учителя за него, че той бил превърнал професията си на палач от миналото в силна критическа дейност днес в братството. Мнозина забравят напълно заповедта на Учителя "Не съдете, за да не бъдете съдени".

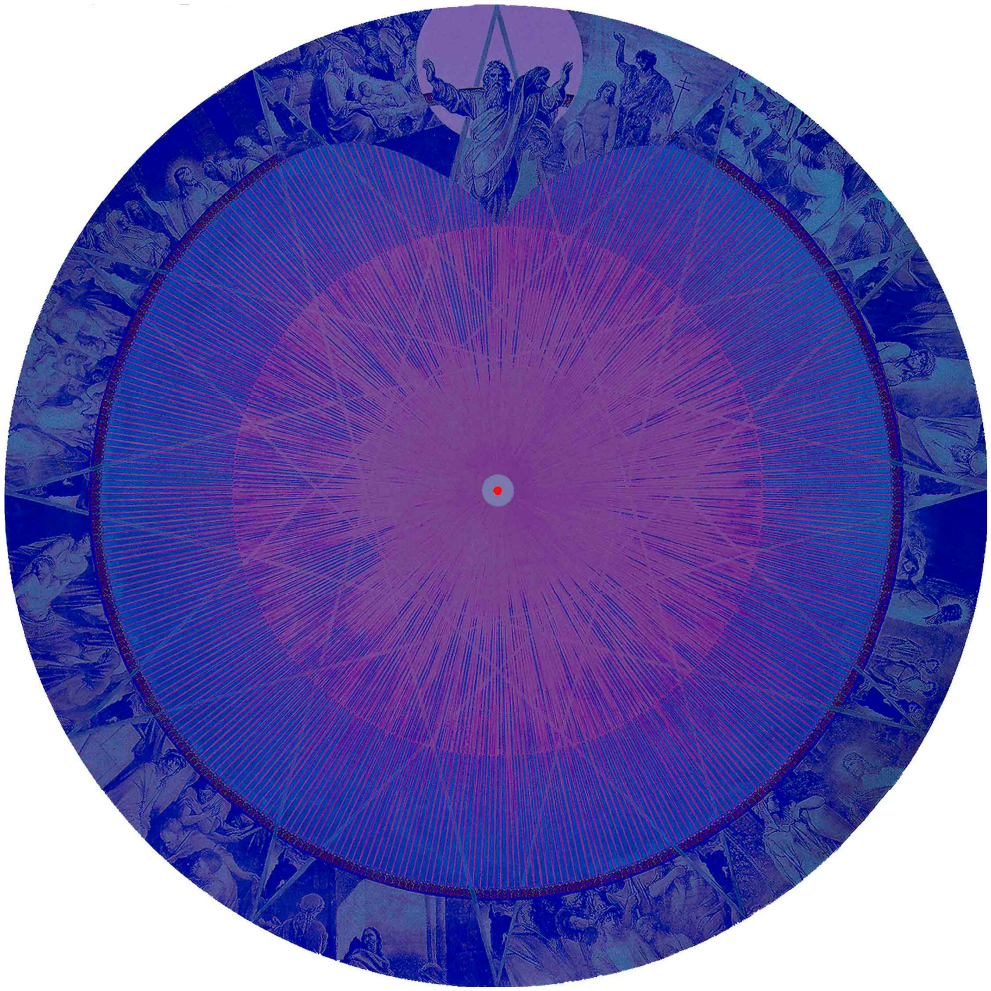

9/13.III.146(2010)
Пловдив

СИРИУС'146(2010)

"Пегаси пристигат от Сириус"

Вълшебната картина на Carol Hiltner от Сиатъл е съчетана от нас с оригинална астроснимка на Сириус А и Сириус В. За разумни и говорещи коне на човешки езици в другите светове пишат космични пътешественици като Джонатан Суифт и авторът на българския фантастичен роман "Албигоя" Ж.К., издаден незаконно със заглавие "Пътят към светлината" под чуждо име.

От ежегодния ни експеримент са свързване със звездата Сириус са постъпили материали от:

Vesela manteva vela_alev@abv.bg
Вторник, 2010, Март 9 12:57:05 EET

Започвам разказа си на порции, защото ти пиша от службата. Докъдето стигна, а после в къщи ще продължа. Първо ще споделя, че деветата дата я бях набелязала за празник и че имах намерение през "малиновия" период да имам нещо необичайно и като преживяване, и като виждане, но за сънища не предполагах - ето че се случи! Още в предишното писмо ти споменах, че минавам директно на третия етап, който пак както преди 19 години започва без малини. /Това не значи, че няма да опитам някое сиропче. Какво ли пък да си го пием двамата с теб! Може и насаме, а може и някъде, дето човешки поглед не достига - Божа работа!/ Историята започна с един медальон от Мексико, който ми подари Венета, когато отидох у тях на гости на 28 февруари, след гостуването ми у вас. Там и преспах. Бях поръчала да ми донесе някое камъче от мексиканската земя /там съм живяла

някога/, а не да ми купува нещо - достатъчно пари е дала за пътешествието. Но тя първото нещо, което е решила да направи, е да ми купи нещичко за спомен и се отправя към една сергия с ръчно изработени камъни, като си наумява да вземе няколко герданчета със светлозелени камъни, та каквото си пожелая, това да си избера. Едното беше с доста на брой камъни, другото с един - кръгъл с дупка, подобно на геврек камък, а третото герданче - с камък, представляващ цял плосък кръг, като на четири места от края са направени минимални прорези, така че много ми напомни на някакъв своеобразен кръст. Раздвоих се между последните два, но нещо ме караше отвътре да взема подобния на кръст. Чудех се на избора си, даже и Венета се поозадачи, като мислеше, че ще взема този с дупката. Нямам слабост към такива украшения и не исках да го нося, но го взех. Смятах в последствие да го подаря на някоя колежка. И така няколко дена седи герданчето вкъщи, а преди 2-3дни го слагам над главата си, окачен на една гладачна маса, с точната и ясна цел, че ако има някаква сила в него, ще сънувам нещо, свързано с Мексико или каквото и да е там. Важното е да ми се даде знак, че не е случаен. Ако не, просто го подарявам, без да се замисля. Тази сутрин сънувам сън - побъркващ, изумителен, просто не съм на себе си. рових се и в интернет. Оказа се, че някак си съм направлявана дори из страниците на нета, за да добия най-ясната представа за случващото се в съня, а също и да потвърдя цялата история и завръщането ми към Бялото братство.

Самият сън: В стая съм, но тя е сред природата - вижда се земята и пръстта. Клекнала съм пред нисък дънер на дърво, примерно широк около 40-50см. Там изписвам изречения с някакъв вид тъмно мастило. Лесно е, сякаш пиша върху хартия. Редовете са под различен ъгъл и на различни места по цялата площ на дънера, даже по едно време в съня направих аналогия с осиянията, защото виждах, че едните ако са под един ъгъл, другите изречения ги написвам спрямо предните под съвсем друг ъгъл. Сетне започнах да изписвам последното изречение, което трябваше да бъде централизирано, т.е. да премине през центъра на дънера /виждам го като черна точка/. Привършвам с окончателното изречение, започващо отляво, минаващо през центъра и свършващо в крайно дясно и точно тогава отведнъж, сякаш от пространството долетя медальонът ми от Мексико хем в материален вид, хем в холограмен, но по някакъв неведом начин се нанесе по големина върху дънера и го захлупи точно по размера му. Но тъй като е прозрачен, то се виждаше и отсеченото дърво и светлотозелено на медальона. Съвпаднаха център върху център, а в главата ми прозвуча : "Това е Келтски кръст".

Следва нов момент, в който съм и изнасяща нещо като лекция и същевремено съм и ученичка /чирак/. Ставаше въпрос за лечение по един уникален начин с дървета, а също и посвещение с дърво. Пред мен е рядка гора, а аз наблюдавам, говоря и се уча в една малка заличка. Разкривам на баща ми тайната как един човек можеш да го съотнесеш /или да го вложиш в дърво/ и чакаш дървото /човека/ да "узрее".

Узряването е един вид напълване с огън. Отдалече ни се прави показно. Едно от дърветата, получило човек, започна да се запълва и раздува с огън. Отвътре се вижда как е запалена пещ с милиони градуси топлина. Дървото не издържа и започва да се дели на отделни летви по дължина и да се раздалечават една от друга, подобно на рядка ограда. Но пламъците си седят вътре и не излизат, докато идва един момент, когато не из-държа конструкцията и се взривява, подобно на ядрена бомба. Наблюдавахме и друго дърво, но когато то се пръсна, вместо да бъде изпепелено, се разсипа в мътен жълт порой, подобно на гъста кално-жълта река. Затъпкахме с баща ми с боси крака по тази вода, като знаех, че това е вид лечение. Първият ва-риант, в който става запълване с огън и се стига до пръсване на

дървото, се случва, когато ученикът /болният/ съзрее. Тече с години този процес, но ние с баща ми го наблюдавахме за час.

Събуждам си и Келтският кръст ми е в главата. Наистина ли подареното камъче е Келтски кръст по форма? Трябва да проверя. Влизам в интернет и намирам следната информация: "Кръст на Йона или кръгъл кръст. Символизира Слънцето, също и вечността. Кръстът се е появил в Ирландия преди ос-ми век и т.н." Търся да си спомня за Йона. Йон в превод от еврейски е гълъб. Знаеш как е бил глътнат от кит и изплют. Следва нова информация от друго място: "Вписан в окръжност кръст е прабългарски символ или слънчев знак. В последно вре-ме някои автори правят връзка с богомилски и катарски об-щества в Европа през Средновековието. Представлява модел на света с четирите посоки или идеограма на Слънцето... Така че, казва авторът, келтските кръстове в Б-я са богомилски. Носели го безбрачни монаси ЧИСТИ, катари, българи, бугри, бо-гомили. Символ, разпространен от ЧИСТИТЕ от Балканите - Прародина на българите из цяла Западна Европа, та дори и в Ирландия.

Това бе сънят, който ме потресе и още ме държи. Дано всеки ден бъде така вълнуващ от целия малинов период. Да-ли имаш отговор!

Събота, 2010, Март 13 11:34:01 EET

Има два начина да живееш живота си:
Единият е като мислиш, че няма чудеса,
а другият - че всяко нещо е ЧУДО!

Алберт Айнщайн

Цветята от градината на Сърцето

Господ ѝ го изпрати. Ненадейно, неочаквано, непожелано!... Не можеше и да предполага, че ще го срещне по пътя си. Там - при основата на Големия Хълм. В първия момент не го разпозна. Но когато я погледна в очите, едва тогава припламна една светлинка, която малко поразбули миналото. А сетне разпозна и ръката - тази, която я поведе нагоре, все нагоре и по-

нагоре - там, където вече няма Хълм, нито небе, нито облаци. Има само едно Цяло и една Вселена - Вселената и Светът на Любещите се. Защото когато любимият й я прегърнеше, загубваше и земя, и принадлежност, летеше в други пространства и други измерения. И затова всеки път й бе трудно да се прибира от Полето на Блажените.

Случваше се в моментите на взаимност да вижда себе си и него заедно в една висока и прозрачна синя чаша, която е поставена на земята, а в горната си част да опира Небесата. А като добиеха огненото си опиянение, то цялата чаша заискряваше и запламтяваше, точно като Новогодишен фойерверк. Приличаше също на изгряла през деня звезда, пуснала хиляди лъчове из целия Космос. Виждаше и безброй ангелски същества около чашата да им се радват и подкрепят, даже бе дочула и музика, долитаща от тях - същинска ангелска симфония на Радостта и Любовта.

Да, ама Господ дава, но и взема!

Водещият я нагоре към Вечността един ден изчезна. Остана осиротелият вик и писъкът в душата, който се завъртя в нея и я опустоши. Помъчи се напълно да я унищожи, ала най-накрая намери място в сърцето й и се скри. Потули се със седем завивки и седем пелени. От време на време се подаваше през някоя от тях, за да подскаже за себе си, а сетне отново се покриваше зад някое було. И така отминаха много дни - дни без Слънчеви зари. Чашата оставаше празна и неосветна, а ангелите вече не идваха да пеят...

Веднъж, неочаквано, тя дочу Глас. На Любимия й. Шепнеше нещо на ухото й - все най-обичните слова. Казваше, че не я е забравил, че още я люби, че вечно ще бъдат заедно.....А сетне гласът отново изчезна. Огледа се, заозърта се, сякаш ще го види ей сегичка, но като не го съзря, вътре в сърцето й нещо не издържа и ...се скъса. Раздраха се и седемте пелени и седемте завивки. Остана една - последната обвивка на страдащото сърце. Болката по загубата даде още един безпощаден тласък към тънката граница и тя се разцепи - отгоре до долу. Стана рана, голяма, дълга и червена...

Неописуемо страдание, а после - тишина...

Видя се да върви щастлива по виещата се пътека по Хълма, после се качи на върха му. После напусна земните измерения на обикновеното си човешко щастие, литвайки в полет из Небесните Селения на Духа... Ех, колко бе хубаво там...

Нещо я върна назад. Дръпна я за да се събере. Сепна се и насочи поглед към гърдите си. Още ненапълно дошла на себе си, съзря най-удивителната и изумителна гледка пред очите си: от сърцето й - точно там, където бе кървящата пукнатина, се бе появило едно чудно цвете - фантастично, подобно на многолистен лотос. Прозрачен и дишащ като жив. Отвътре светеше с една привличаща погледа светлина. Трептеше в някакъв такт, беше гъвкав и неуморим в някаква извираща отвътре подвижност. Даже отреагирваше на излъчена към него мисъл или чувство. А когато тя се засмя на цветето - то някак блесна още повече, даже й се стори, че се появи в него нещо като позната усмивчица. "Господи - рече си тя - то е живо. Това е Той. Познах го". Любимият й бе вложен в това приказно създание, което щеше да живее в сърцето й и да се храни от безмерната й Любов. Обзе я радост. Полудя и записука от щастие. А цветето, разбрало импулса, затанцува, заигра. Венчелистчетата му се разлюляха, развълнувани все едно от вятъра. Заизвиваха се наляво, надясно в техен си ритъм, запрегрупирваха се в отделни групички и съцветия - истинско чудо за очите!

От този ден нататък тя и цветето заживяха заедно, в симбиоза. Никой не можеше да види това, само тази, в чиито

гърди растеше цветето. Толкова удивителни моменти изживяваше, че се чудеше кога й е по-добре - в реалността с реален Любим или с Него в сърцето, превъплътен в цвете. А то, подобно на фантастичен филм, оживяваше в най-различни роли. Ту ококорваше от главичката си две прозрачни очета, с които гледаше влюбено, ту се заформяше като устичка, като пращаше въздушни целувчици. А случваше се да приема форма на чадър, опасващ нейно сърце, за да я предпази от зли думи. А имаше дни, в които то самото се смушваше надълбоко и не излизаше, защото не издържаше на нечия агресия. А най-хубаво бе в светлите дни, когато тя излизаше навън да се порадва на топлия ден, тогава цветето пускаше едни малки пипалца от всяко листенце, подобно на антенки и ги отправяше към Слънцето, сякаш с това показваше, че от Него живее и към Него се стреми. Тогава така проточваше и издължаваше стъбълцето си, че на нея й се струваше, че ще се изскубне и и ще го загуби напълно. Да, но то си оставаше при нея. Даже, доволно че му е позволено да поеме в жиличките си слънчева енергия, пускаше две ефирни ръчички към лицето й и я милваше, милваше.....Колко й беше миличко това цветенце и много, много красиво. Затова си го нарече: Красимило.

Чудесата не свършиха дотук. На рождения й ден цветето се раздвои, разтрои, после се раздели на още и още отделни части. На гърдите й цъфна най-красивият букет, който бе виждала в живота си, вързан с розова панделка. А после се разнесе и аромат - истинско вълшебство от цветни ухания. Отначало бяха леки и приятни, а след това по-силни и упойващи. Усети се замаяна. Приспа й се, мъчеше да държи будно съзнанието си. Някой все едно й бе дал наркотична напитка, за да загуби представа за реалност. Най-сетне се предаде се и се унесе... Видя в просъница своя Любим Усмихваше й се. Беше той, но в друго време и с друг образ. Тя го позна по очите. Седеше в скута му и се смееше със звънлив глас, а той я галеше и й се радваше. Викаше й "Бисерче" - заради наредените като перлички зъбки - точно като подарената от него огърлица на шията й. Тя се губеше с тъничкото си телце в неговите огромни обятия и все не искаше да се откъсне от него. А когато се налагаше да отстъпи мястото си и на другите му любими, цели водопади от сълзи се стичаха от очите й, все не искаше да го дели. После видя Любимия си в друга земя. Бяха приятели по вяра, облечени в бяло. Играеха танц, като се въртяха до безкрай с вдигнати към небето ръце. И двамата бяха в транс, затворените им очи не виждаха другия, но бяха заедно във Висините, сред необозримите полета на Духа.

Още много картини видя тя. Навсякъде го разпознаваше със сърцето си. А сетне се видя в Бъдещето. Той бе пак до нея - водеше я за ръка, но този път не по пътеката на Хълма, а по един небесен път към Слънцето. Двамата бяха безплътни и светещи, ярки и свободни. Слънцето ги привлече в огнените си обятия, пое ги и там - в него изчезнаха. Дали останаха във Великия Огън или поеха на още по-далечно пътешествие, така

и не разбра... Полека-лека се засъбужда. Цветето я гледаше благо и отново се усмихваше със странната си безцветна усмивка. Трепкаше над нея и се вълнуваше, вълнуваше... Умиро-творена, тя го гали дълго по красивата главица. Занарежда му думи с безкрайна нежност, с необятна Любов. А сетне с галещата си ръка го прихвана в основата, където бе захванато към плътта ѝ и.... го откъсна. Целуна го за последно Сбогом - и го освободи! Пожела му Океан от Любов, безмерна Шир и пълна Свобода.

Макар и отскубнато с корен от Сърцето, Цветето се съвзе само за миг. Започна да променя формата си, заизточи снагичка, а сетне от двете му странички пораснаха, подобни на пеперуда, красиви крила. Така, приличащо на ангел, то се завъртя 3 пъти около оста си и отлетя. Изгуби се навеки от погледа ѝ!

Ръката ѝ инстинктивно попипа мястото на доскорошната рана. Там беше се спуснала една капка, подобна на миро и се стичаше надолу по процепа. Минавайки по него, тъканта се затваряше и заглаждаше по чудодеен начин, сякаш никога там не е имало рана. Въздъхна облекчена и обновена. Пусна радиото. Чу позната песен и приятно дрезгав глас, пеещ "Чудесен свят".

Някой позвъни на вратата. Отвори... Поеха я две ръце - онези, които в миналото я държаха в прегръдките си, тези - с които докосваха двамата Небето в Божия танц, а също и тези, които я взеха със себе си в полета до Слънцето. От тях я лъхна просторния и безпределен аромат на Свободата – същият като на цветята от градината на нейното сърце. Те вече бяха свободни да се дарят на всеки, който закопнее да ги погали с Любов...

25.III.146(2010)
София – Изгрев

НЕБЕСНО ДОСИЕ

Около 8ч. сутринта

Снощи си легнах рано не само поради безсънната предна нощ (за да завърша корекциите по книга 22), но и поради усещане за нещо ново, което ще науча. И наистина, видях нещо, което до този момент ми беше напълно неизвестно (или поне добре забравено...). На сутринта все още бях под силното впечатление на преживяното, но не исках да седна да го опиша и даже да искам осияние, заради съпротивата си към писане от дълго време. Но някой отвътре настоя.

Както винаги, всеки горе си има любима работа и аз се готвех да я започна. Но влезе един началник и ме помоли да му помогна в работата в неговия отдел. Тръгнах с него с извест-

но неудоволствие – отлагам си моята работа. На земята този небесен началник ми е познат, има успешен бизнес. По тази причина го квалифицирах като "познат", а не като "приятел", и го мислех за един доста нахакан екстроверт, въпреки духовните му интереси и приноси. Какво беше учудването ми, когато разбрах, че горе е началник отдел "Досиета" – за какъв район, не зная. Подаде ми една папка с небесното досие на непознат човек, жив в момента на земята. Зачетох се – и вече нямаше откъсване...

В момента не знам дали Главният ще се съгласи да каже нещо по въпроса, накрая ще видим. Досието беше огромно, въпреки тънката папка – там нещата не са с много листове, а като на екран. За мое учудване, достойнствата се подчертаваха с червена линия, а недостатъците – със синя. Също както в казармата: бях писар и ротният ми оставяше ключовете за шкафа с досиетата. В моето беше подчертано с червено, че съм бил добър ученик без антиобществени прояви и че имам активно участие в комсомола и художествената самодейност, а със синьо – че съм от дребнобуржоазно семейство, което в капиталистическото минало е имало два магазина. Само че в небесното досие на този човек не беше точно с подчертаване, а самата дума или израз бяха съответно оцветени; при това, думите и багрите светеха, вибрираха, вълнуваха се и се променяха. Някъде в Агни йога бях чел, че когато Посветеният редактира текст, две разумни светящи точки – синя и розова - сами вървят по него и му показват грешките и нужните корекции .

В небесното досие обаче, което видях, нещата бяха още по-прекрасни и сложни; първо си помислих, че са нужни часове, а може би и дни и години, за да се занимава човек само с едно досие. Това не е само "линия", но веднага може да извикаш от всяко място и акашов филм от съответния епизод – като

една добра компютърна или интернет-програма или като във филма "Да защитиш живота си" с Мерил Стрийп. В същото време звучи и актуално, живо обяснение – не механичен запис. Самите "линии" всъщност са разумни същества, засега не знам от каква йерархия, които вземат дейно участие във възпитаването и съдбата на човека, а не са само отразители, информатори.

И наистина, не бяха нужни минути или години, за да се запозная с всеки желан пункт на това досие или с цялото наведнъж – на Небето процесите са други. Имаше много раздели – първо видях заглавията им и можех да си избирам какво да прочета и видя. Съжалявам, но като се събудих, в паметта ми остана само главата за ***Представите*** *на въпросния човек и методите, по които живата синя линия в досието му ги поправя. Имаме осияние "Представите за живота" – интересно, дошло е точно преди една година, само с един ден разлика (в нощта на 26 срещу 27 март 2008). Писал съм и стихотворение на тази тема на 17 януари 2007г.("Лунно население").*

Беше ми ясно, че представите са свързани с Луната – това не е тайна за астролозите и астропсихолозите. Всеки човек и ангел и даже божество има правото да си представя живота и ценностите му, желанията си, и да се стреми да ги превръща в относителни реалности. В повечето случаи това са реалности в кавички, понеже животът в крайна сметка ги развенчава – това са всъщност илюзиите ни. Но без самоизпитване и жив опит в последствията, човешката душа засега няма как да се осъзнава и да напредва. "Булото на Майя" е известно и на изток: това е не само педагогически принцип на Бога, но и цяла една върховна богиня, която отговаря за съдбите на всички същества. Нещо повече – този метод е тъй основен, че даже сам Бог го употребява постоянно – или поне

*го е употребявал допреди 2000 години. И **сега** си служи с него, но явно вече не за всички. Синът Му е направил някакво изобретение, което е зачетено и то важи за определени избрани души. Той е помолил Отца си в знаменитата си молитва, с която се молим и до днес (въпреки споровете за оригинала превода): "И не веди нас во изкушение". В Словото неедноократно се засяга тази тема и в двата аспекта – и че фразата не е предадена вярно, и че е вярна. Иди ги съчетай... Понеже всичко е диалектика, и двете твърдения с верни: за едни същества важи едното, за други – другото.*

Сега вече не си спомням точно в досието на този непознат нощеска какви бяха неговите представи и по какъв начин "синята линия" го кара да ги осъзнае и коригира. Помня поясно само, че в момента на четенето и демонстрациите с филмови епизоди от живота му свързвах съответните му илюзии с подобни на хора, които познавам. По тия спомени мога и да възстановя какви са били илюзиите на този човек. Видях ясно една голяма бенка на лицето му, като резултат на една негова упорита илюзия много прераждания наред: манията му да продава. Ние си имаме белези по лицето и тялото, в линиите на ръката, в очертанията на лицето и черепа, които са обективиран израз не само на достойнствата и постиженията ни, но и на представите ни за живота. Самите болести, деформациите, бръчките, остаряването, отразяват точно това. Те обаче не са само "наказателни" последствия, но преди всичко опити на душата и организма да компенсират илюзиите, отклоненията. Някога Елма бе обещал да диктува "Атлас на добродетелите", проектирани в съответните ни органи и системи, и небесна медицина за болестите, като отклонения от първичните добродетели, но и като корективи. После изведнъж се отказа да го диктува и обясни защо. Останахме малко разочаровани. По света не малко ав-

тори и до днес правят такива паралели – повече или по-малко успешни.

Ето, такива белези и отклонения виждаме и в себе си, и във всички приятели и много други хора, които познаваме. Животът наистина е предметно училище. Сега има мощна вълнà сред много приятели да развиват духовни, културни дейности. Това е предвидено и то се изпълнява – радваме се. Но че то също може да бъде една илюзия, малцина се досещат. Не че няма чудесни резултати, но илюзията им се състои в това, че духовната дейност трябва да е на първо място. И в ***момента*** *има жестоко страдащи души, хора, поразени от тежки болести и проблеми – познати хора които се гър-*

чат в пълна самота и безизходица. Ние през всичките години ги посещаваме и им помагаме. Пазаруваме, водим ги по разходки и доктори, разтребваме и ремонтираме жилища – какво ли още не. Бременните и кърмещите, майките, са на първо място. По нещастни, лишени и болни – веднага след тях. "Тимуровската ни команда" преди работеше денонощно; сега не сме организирани, но индивидуално помагаме. Ако някой не пропуснеше духовно мероприятие за да посети някой страдащ, Небето му пишеше двойка... Ако някому в желанията и плановете му не влизаше такова нещо дори за два часа седмично или месечно, пак не можеше да бъде отличник, ако ще и да пее и свири като виртуоз на сцената или да се спуква да води и организира школи, семинари и паневритмии. Майка ми, която е била при Учителя и е прихванала същественото, не преставаше да ходи по възрастни и болни хора почти докато си замина на 89-годишна възраст. Много приятели, иначе чудесни, не знаят, че издават лоша ментална и астрална миризма, понеже не правят жертви – правят само това, което им се прави и както им се прави.

В небесното досие на непознатия явно трябва да е имало още една илюзия - още по-базална от предишната, понеже съм я запомнил по връзките с познати, които направих. Това е съотношението Слово – Хуманитарна дейност. То важи с пълна сила и за пентагралната каса. Майка ми издържа изпита и по този пункт – разпозна Словото още веднъж и работѝ за него – преписваше на машина. Казано е, че ако няма Слово, няма да има и майки, за които да се грижим; както - на по-долната степен, - ако не се грижим за някого (не само за близките си), то духовните и интелектуалните дейности пред Небето са вятър и мъгла. Друг си прави удоволствието да играе по цял ден на компютърни игри или да сърфира из интернет, да си прави чатове, да се запознава, да флиртува.

Трети се мисли за много полезен като разпространява по интернет интересни и поучителни текстове, дори Слово Божие; четвърти се успокоява от илюзията, че живее истински и е полезен на хората, като води курсове или издава първо собствените си книги. Маса хора – повечето – са заблудени от религиозните и астралните егрегори и от идеолозите им, че като живеят за онзи, който им е симпатията или от когото иде тръпката, или към когото са материално или морално задължени, че това е живот - нещо правилно. Други си мислят, че като правят изложби и оповестяват името си, продават творбите си, ще си останат млади и прекрасни до края на живота или че душата им ще си остане душа. Трети модел: спасението е само в чужбина. Не че това винаги е провал – зависи кому какво е определено. Малцина обаче се досещат, че здравето и видът ни издават защо не сме прави, защо винаги избираме ***представите*** *за живота пред самия живот - пред приоритетите, които е определил Бог.*

Бог обаче никого не подръчква насила – илюзиите трябва да се изживеят докрай, за да дойде вдъхновението да се върнем в правия път по ***собствена*** *инициатива, с първичен плам и устрем, които нямат равни на себе си. Жаждата да правим нещо както* ***Бог*** *го иска, а не както другите или илюзиите ни, трябва един ден да изригне като вулкан, да избухне като звезда – и вече нищо да не може да ни отклони от вярното, от истинското. Никой не може да бъде впрегнат като вол в каруцата на Словото или Делото, в инициативите за безкористно помагане на лишените и страдащите. Спорадичният въпрос "С какво мога да ти помогна" въобще не върши работа – скромните същества трудно ще си позволят да конкретизират, да поискат нещо за себе си, особено ако не става дума само за хляб. Остава си изречението: "Любовта е да се сетиш". Не само да се сетиш, но и да го направиш. Че духовни-*

те, педагогическите, културните или познавателните дейности също могат да бъдат тщеславие или себизъм, удовлетворяване на его-потребности, малцина се сещат. Да, получават се прекрасни фойерверки, но ангелите търсят други миризми – не от пукотевици на ракети.

Наистина съжалявам, че от преживяването ми с досието тази нощ не е останало почти нищо конкретно. Но да видим сега дали Шефът на Шефовете на досиетата би казал нещо от Себе Си...

Секунди след 09:08:25ч. на 25.3.2010 г.

- Никой не е без небесно или адско досие. Сам Бог Си пише досие – това не знаехте... Той обаче е дал правото и на Ремонтния Отдел да пише досиета. Те не са нещо лошо – те са просто технологични инструкции за поправки.

Значи, много същества, особено богове и ангели, са зачислени и към Ремонтното Битие – няма как другояче. Те трябва да проверяват импулсите и теориите си по вида си, по здравето си. Това всъщност е благодат – коригиращ принцип. "Наглост" Бог нарича продължаването на една дейност, на една увереност в себе си, след като огледалото ти говори друго. Не че красавците в огледалото са първа стока или светиите-чистофайници без нито една глистя. За тях Бог има други огледала, други диагнози. Тях Той ги оставя със самочувствието им до момента, в който им покаже демонските огледала. Самочувствието,

самомнението, може да си види истинския облик едва като ги поставим пред такова огледало. Много ангели и богове полудяват, самоубиват се, като се видят. До този момент са си мислили, че са чиста вода ненапита.

Имаме обаче и ангелски, Божествени огледала. Там може да се огледа и най-черният демон, от който се ужасяват всички. Този демон обаче тайно е давал предимство на други, жертвал е естеството и творчеството си, за да нахрани естеството и творчеството на други същества, както ***те*** *могат и искат. Не се е хвалил с тия неща, понеже си е мислил, че греши. Всеки демон си мисли, че не греши, когато е верен на* ***себе*** *си. Но изпадне ли демон в противоречие, вече стъпя на Божията пътека. Понижи ли му се самочувствието, самомнението, сигурността му, че е най-прав или единствено прав и гениален – за него вече* ***има*** *надежда. Това е всъщност белег, че е паднал* ***ангел*** *– има искра Божия. Той може да въздиша и да плаче не само за себе си. Непосредствените началници в ада дебнат най-много тия моменти – по това разпознават кой е "враг". Хванат ли такъв – "разгонват му фамилията". Странното е, че главният шеф там си затваря очите пред такива неща. Той е ортак на Бога, Брат на Христа, затова. А на него никой не може да търси сметка.*

Сметка търси само сметта на човечеството –

*собствената си сметка и сметките на другите. Затова Господ я смита зад вратата – извън Сърцето на Интегриона. Който няма сърце, няма как да го даде на Учителя – той го е дал на себе си или на дявола: някой друг такъв като него. Той гони **собствените** си задачи и вдъхновения, **собствените** си потребности.*

*Има само една собствена потребност, която е Божествена: да служиш на **чуждия** план, на **чуждото** творчество. Ако този план и творчество са на същества с искра Божия, то няма нищо по-прелестно и прекрасно от това, първо да се възхитим на Божественото у **другия**. Ако пръскаме сили и средства да се гледаме в огледалото на Нарцис или да ходим по лекции на небожествени същества, колкото и да са им медени устата, ние ще имаме съдбата на Нарцис. Казвате: по какво ще ги познаем? – Тъкмо по това: лансират първо собствените си идеи и творчество. Излизат с нòмера, че всеки е длъжен да се грижи първо за Божественото в **себе** си. **Има** и такова нещо, то **също** е закон, но само след като си чиракувал. Ако някой не е бил чирак и калфа поне 100 прераждания, няма как да стане Майстор. Най-многото - да продава произведенията и лекциите си, да има кръг от възхитени и обожатели. Ще има пари за пътуване, ядене и хотели... Децата и кучетата обаче няма да тръгнат след него, нито гълъбите ще кацат по раменете му. Като ги поставиш пред Огледалото на*

*Майя, харесват се. С всички средства избягват да попаднат пред другите огледала. Те не са планирали в света първо да стане известно Божието Слово **в оригинал**, а са планирали и планират те самите да го обясняват или отричат – понеже са по-умни...*

*Относно Досиетата: те не са някъде в космоса, на някоя планета или в някоя вселена. Всеки носи досието си сам и може да чете от него. Всеки друг може да чете от всяко досие, ако му е дадено. На вас защо ви вдигат ръце по улиците и после се почесват някъде или оправят шапката си, прическата си?... – Защото душата им е прочела, че сте **истински**, вълнува се. Срещнала е сам Бог на улицата, сродната си душа. Вие, които пиете от Словото и ядете от Делото, няма как да не трептите като Бога в сърцето си, като сродните души на хората. Няма как да не затрепти сърцето на човек със сърце, когато минавате край него. Виждате как сърцето му за миг се разширява, та ще се пръсне, въпреки че не сте първа младост и красота. Защо е това? – Божественото копнее да се слее с Божественото!*

*Има и **такова** Божествено, което още не е цяло. Това не е непълноценност. Това е най-голямата милост, най-великото откритие на Господа: да ни подари мига на **първото сливане**. Цялата вечност на Цялостта понякога не струва и пукната пара пред мига, когато се възвръщаме към нея. Има блаженс-*

тво на цялостта, когато си едно с Бога и с всички – тогава си на Трапезата. Но не плачеш като луд от щастие, когато на вратата почука Блудният Син. Блудният Син, Блудната Дъщеря – това сме всички ние, когато сме излезли да поскитаме из света, за да видим дали там има нещо. Като видим, че няма нищо и че там всичко е скръбно и тъжно, закопняваме за Връщане. Мигът, в който Татко ни прегърне на вратата и Мама се разплаче, струва повече от всички вътрешни мирове и блаженства на всички нирвани и самадхита!

Има стройна космическа наука за съставяне и водене на Досиета – докато сме в света и сме царе на отклоненията. Приятелите от ясновселената, които са се пожертвали да живеят в тия досиета и да ви осъзнават, също копнеят да се върнат в Отца, но... не чак толкова силно. За тях планините с пилаф в рая не се тъй вълнуващи колкото Мига, когато повереникът им се сети за Бога и иска да постъпи истински. Всеки от нас, когато дойде мигът да разпознае нещо Божествено у ***другия*** *и да му се посвети, доставя на водещите досиетата ни най-върховно щастие и наслада. Като се върнат при пилафа, те само ще ядат и ще правят молитви, паневритмии. Ще пеят, ще свирят, ще четат и слушат умни лекции, ще гледат и обсъждат космически филми... Но такава експлозия от Любов и Припомняне, каквито*

стават у Блудните Синове и Дъщери, при пилафа е непостижима.

*Та ясновселенското божество или богиня, които виждате като цветни линии и трепети в досиетата си, имат **това** предимство пред Съвършените, че са... още по-съвършени... Те имат **ясновселенски** тела и центрове – **Майчински**. Имат нужда да разпознават, да се възхищават, да служат. Имат нужда да са в орбитално положение. Те се възвръщат в Бога не един път – като минат всичките 10 Посвещения и после и най-вътрешните. Това еднократно възвръщане в Бога и оставането във Вечността е само за пилафаджиите – тия с наргилетата и чибуците. Трептящите сърца на Майките и Любимите Божии предпочитат да са с нас в **света**, понеже в света възвръщанията в Бога, досещанията за Любовта са неизмеримо много повече, отколкото при пилафа. Всеки път, когато ти се взриви сърцето от любов, ти подпалваш цялото си Досие с розова и алена светлина! Който е вътре в Досието ти и те направлява, получава своята награда – слива се с Бога чрез **теб**. И понеже няма две еднакви сливания с Бога, то ангелът на Досието ти и на повече Досиета преживява Сливането многократно, безброй пъти. Не само веднъж, както е у тия, които са търсили и намерили само себе си, изявили са само себе си.*

Така че, не забравяйте: да си служител в Отдела за Досиетата, това е най-голямата награда,

венецът на всички мечти и постижения. Това Посвещение е най-високото, понеже се нарича "Съпричастен" и "Съпреживяващ". Това е най-високото състояние и на Бога, понеже инак ще Му е скучно. Не би искал да се види обезобразен в някое от огледалата на Истината, предназначени за ония, които се любуват на себе си и на собствените си инициативи и искат да доставят удоволствие първо на себе си...

1.V.146(2010)
София – Изгрев

ВНИМАТЕЛНО С ОГЛАШѢНИТЕ!
(ИЗВЕСТЕНИТЕ, ПОКАНЕНИТЕ)

6:23:37

Тази сутрин трябваше да бъде отново преодоляна съпротивата срещу писане, но все пак това стана успешно с помощта на Някой, Който твърди, че "не е толкова страшно"...

Нещата, които се случиха тази нощ, отново трябва да бъдат представени като сън или измислица, за да им е по-леко на оглашените. Тези и още няколко форми са дадени, за да могат те да се оправдаят и да им е по-лесно да продължат със своето "оглашенчество", което трябва да бъде изчерпано докрай. Мисълта, че някой си измисля всички тия работи в осиянията и покрай тях, е благодатна почва, за да могат да растат и си се самооправдават самодейностите, тръпкаджийствата, гешефтарствата, морализмите и мазохизмите – една малка част от 49-те вида двигатели на оглашените.

Ще представя лекцията и упражнението от тази нощ като сън. За увод, ще напомня за един случай с една много фи-

на аристократична дама и един Мъдрец. Тя години наред четяла лекциите му, даже понякога и присъствала; усещала, че тука става нещо много голямо и че учениците му нощем скитат из космоса. Най-после се осмелила и поискала среща. Мъдрецът я поканил любезно в дома си и като влязла, веднага заключил вратата и сложил ключа в джоба си. Тя се притеснила. Той веднага отключил вратата, отворил я широко и ѝ казал: "Свободна сте, не сте още готова".

Съня, който ще съчиня, е с един голям бял кораб до небесата. Той слиза от време на време на земята, но обикновено е в орбита. В другото време представя в морето само своя идеална проекция, така че по нищо да не могат да го различат. Тази проекция даже е плътна – може да се стъпва по палубата, всичко на пипане изглежда твърдо и реално. Нещо като "шорткът" – който се занимава с компютри, знае какво е. Това е иконка на екрана, която няма и един килобайт, но ако цъкнеш върху нея, може да отвори реален файл с терабайтове. Небето си пести ресурсите по същия начин: няма защо Корабът и Летящите Холандци да бъдат постоянно на земята. Те си имат проекции, чрез които можем да стигнем дотам или да ги извикаме незабавно.

Корабът не може да акостира в човешко пристанище, защото няма толкова голямо. Затова винаги е на много мили навътре в морето. По тази причина, от милост и за за оправдание на оглашените, отдалече изглежда малък – едва се белее като една точка точка на хоризонта. Но при всички случаи ***трябва*** *да се вижда от брега –* ***трябва*** *да има надежда за човечеството,* ***трябва*** *да има милост. В същото време, из пристанищата и в плиткото гъмжи от лодки и корабчета на 49-те вида оглашени. Едни са абсолютно уверени в скоростта и маршрута си, други се лутат като мухи между "уредените" и "уверените" и се стремят да се прикачат някъде. Понякога се чува тръбен глас и на големи параходи, които също пускат котва по-надалече. Те са импозантни и имат много мощни двигатели. Вършат сигурна и полезна работа. На оглашените те изглеждат много по-големи и сигурни от този на хоризонта, защото са по-наблизо. Много естествено е, че офертите им си личат и чуват много по-ясно; пък и трябва да си* ***платиш****, за да се качиш - солидна работа! Освен това, до тях се стига много по-бързо и лесно – наблизо са. Сами ти идват*

“на крака”.

В съчинения сън изпъкват лодките и корабчетата на тези, които споменах в началото: самодейците, тръпкаджиите, гешефтарите, моралистите и мазохистите. Ако Някой Видим и Невидим реши да проговори и днес, може да каже нещо и за останалите оглашени – нали са 49 вида и 2401 подвида?... Основната мисъл е, че Белият Кораб ***също*** *изпраща Вестители: на оглашените трябва* ***да се даде информация и да бъдат поканени.*** *Информацията е извънредно богата – много по-богата от листовките, диплянките и журналите на останалите кораби. Едни Вестители идват елегантни и изтупани, други се представят за одрипани просяци. Важното е информациите и поканите да бъдат раздадени да една, за да не кажат един ден хората, че Бог е спал, че Го няма.*

Там е работата, че който се заинтересува, трябва някак да може да стигне до Белия Кораб. Едни ги взимат на чудни платноходки елегантните Вестители, други плуват както ги е майка родила, рамо до рамо с просяците. Като стигнат, първите ги качват с кристални асаньори, на останалите им се налага да са тренирали с години алпинизъм по ледена стена без приспособления, за да се качат. А Корабът е висок с километри – нищо, че от брега се вижда като точица. Има и такива оглашени, които, като се приближат от любопитство на собствените си “сигурни” лодки и кораби, виждат само един полупотънал кораб с увиснали и мръсни платна; или виждат даже само една заблудена, очукана шамандура. “Ясно” – казват си те и се ядосват на себе си за загубеното време и зрителната измама.

Но и за успелите да го видят и да се качат на палубата, изненадите не престават. На тия с асансьорите казват, че са поканени само за през деня и преди залез трябва да напуснат. Белите платноходки любезно ще ги откарат. На успели-

те да изкачат сами ледените километри се дава по един топъл чай, дрехи за преобличане и каюта за преспиване. Те могат да останат - канени са за 49 денонощия. През деня са свободни за чудни лекции, пиршества, танци и увеселения, но нощем всеки трябва да остане в каютата на един от 49-те навигатори. Навигаторите имат трамплини за изстрелване към истинския кораб в орбита, а и такива за директно изпращане в 49 вселени. Това обаче може да става само нощем, понеже тогава е Космосът и Школата – не атракциите. При това, всяка следваща нощ си при различен навигатор. Като чуят това, повечето оглашени сами се хвърлят в морето, защото им е казано, че за тях няма пладноходки. На екраните на Кораба се виждат техните мисли - и те никак не са красиви. Те предпочитат нощем да са при самодейците, тръпкаджиите, уредените, нахалните, осъждащите, изискващите, подозрителните, търговците, моралистите, алкохолиците и пр., защото така са свикнали. Не могат да си представят, че някъде може има нещо по доблестно, по-чисто и надеждно. Мисълта какво може да им се случи в тия каюти с Навигаторите ги ужасява, въпреки че би трябвало да са много по-ужасени от вида и здравето си на старини, защото цял живота са спали нощем сами или при смъртните. При това, няма нито един регистриран случай в историята на Вселената Навигатор да е извършил с пасажер нещо против неговата воля – деликат-ността и кристалната чистота са пръв закон на Белия Кораб и навсякъде. Оказва се, че оглашените се плашат от Чисто-тата и си живеят прекрасно в помията. Когато помията е подсладена и дезодорирана и й се придаде пазарен вид, какво пък чак толкова... Но дори и да те карат да я пиеш с бой в натурален вид или да я преглъщаш по навик от чуевство за дълг, все пак друго си е – това е ***позната*** *помия! Така че както на Кораба, така и в другите кораби, яхти, гемии, водни колела и ри-*

барски лодчици, всичко е въпрос на избор, на вкус, на психохимия.

А нали скоро се готвим за отлитане?

Този сън и несън обяснява като бял ден защо едни хора са при нас, а други – другаде. В момента в стаята се премести сама и звънна силно една чаша – Нещото иска да говори. До нея падна една кутия – луксозен подарък от приятелка. Това са фантастично скъпи и красиви писалки и химикалки. Значи – разрешава и да се пише, без опасност от по-нататъчно обезобразяване... Защото от описването на живота без реален живот не може да се очаква нищо хубаво.

7:59:05ч.

*- Внимателно с оглашените! **Над** всичко и **преди** всичко, помнете завинаги: те не са виновни, а са нещастни. Всичките сили на духа им са насочени към това да се занимават с какви ли не неща и хора, за да си внушат, че не са нещастни. Опората им е илюзията – **нямат** опора под краката си. Нашите хора по места наистина ги информират и канят, но заниманията на нещастните са свещено нещо: никой няма право да избива куклата от ръцете им! Виждали сте лудичките майки с кукличките по улицата – идѐте и им ги вземете, ако имате сърце... Ако им я вземете или им обясните, че това е мъртво нещо, нещастното същество ще ви погледне с празен поглед или ще ви прокълне – вие сте **враг** за него.*

Затова съм казал: само Бог мисли, всички останали се занимават. Оставете заниманията и зани-

малните намира – без тях нещастните хора са загубени. Опитът ни учи от милион вечности, че отнемането на играчката прави рана – нямате право да бъдете убийци! Бъдете мили и любезни с лудичките по улиците и даже им галете куклите – те ще ви погледнат с благодарност. Само най-тежко болните ще се дръпнат – те не дават никой да им докосва куклата... Те искат куклата да е само тяхна, и на никой друг. Но това не е грях – това е ***опитване на представите****. Всичко в света на нещастните е опитване на представи – нищо друго не съществува.* ***Опитването на тръпките*** *е същото нещо: нямаш право да обясняваш някому, че тръпката му е "нечестива" или "плебейска". Ти искаш да прескочиш закона на френологията. Невъзможно е някой да си избере тръпка, по-различна от това, което е начертано на черепа му. Съответствието на тръпка или илюзия с череп е фундаментален закон, от който има много малко изключения. Фамозната дама, която си избира фамозен принц, не прави никакво изключение – дотам ѝ е стигнала еволюцията. Не че е лошо, прекрасно е, но принцът после ще ѝ излезе през носа. И* ***тук*** *изключенията се броят на пръсти.*

Основата на Живота е нещо друго: жаждата за Слово Божие. Който ще иде първо в Съюза на писателите или на митинг, няма такава жажда. И ***това*** *не е лошо, но на второ място, в свободното време. Който хвърля душевен труд и ресурси за всичко дру-*

го, освен за Словото, Делото и Живота, оставете го в занималнята да се занимава. Не го откъсвайте от там – ще плаче. Разберете: представата, че ръкопляскат на таланта ни и споменават нашето име е една от най-лъскавите играчки – защо да я изтръгвате от ръцете му? Представата, че бизнесът и печалбата е живот, е не по-малко лъскава играчка – не вършете погроми из занималните! Друг нещастен си представя, че като си седи вкъщи при познатите физиономии е чист и морален – и ***тази*** *играчка не пипайте, понеже ще ви обяви за съблазнител! Всеки иска да има нещо, което не му пипат и не му дават акъл за него –* ***отчетете*** *тази потребност. Повечето хора са мазохисти – искат да доставят удоволствие на* ***садистите****. Други си харесват бурето с мед, понеже* ***те*** *са си го произвели или избрали. Оставете ги да бъркат с големи лъжици в него и да се олепят до върха на главата. Това им е необходимо, за да могат да са залепени.*

Ние сега, като ви говорим за Новата Земя и Новото Небе, все едно че вятър свири покрай ушите ви. Прочетете го от някое осияние, но преспокойно продължавате да си стискате играчката или да подскачате с крак на тартонетката си. Неизлизайки от занималнята и от двора на забавачката, вие така обявявате някого за лъжец – все едно, че си измисля. Ако вземахте думите на Небето насериозно, щяхте да бъдете като древните Синове и Дъщери, които са

*взимали торбичките си и са тръгвали на път. За тях няма повече нищо, освен Далечината: Златната Ябълка и Вълшебната Жар Птица! Сърцето им знае, че **само** това е реално, а всичко останало е забавачница.*

*Онзи, с когото си денем, легитимира твоето отношение към **Духа**. Онзи, с когото си нощем, говори какво мислиш за **Бога** и как се отнасяш с Него. Бог и Дух са различни Неща, въпреки че са еднакви. Няма*

изключения от това правило!

Пригответе се сега за още едно упражнение. Този път отиваме към Центъра на Галактиката. И радвайте се, че който го прочете и си остане вкъщи, ни нарича в очите "Лъжци!". И да дойде, но след като си е свършил другите, "по-важните" работи, и вкъщи е излъгал, че отива при "приятелка" (ако е жена), вие не го приемайте, понеже не само ви е нарекъл "лъжец", а и сам той е лъжец. Той е куче на верига и си има господар. Такива не ни трябват нито на Небето, нито на Земята! Ако се опиташ да го погалиш, ще оголи зъби и ще залае, за да остане верен на господаря си. И да няма външен годподар, иска да се отчете пред вътрешния, дявола, който го кара да се плаши от Чисототата. Тука му сипват в паничката и понякога има и кокал, а навънка... нищо не се знае...

От Центъра на Галактиката в момента идват гости. Ще вземат със себе си тези, които имат ***свещено*** *отношение към Духа и Бога.* ***Да си си избрал Духа, значи да си изровил Словото измежду мъдростите. Да си си избрал Бога, значи да искаш да се съединиш с Него****. А това съединяване става само чрез частите Му. Има и пряко съединяване, но след като си се съединил със 60 милиарда части.*

Лесното е най-трудно, трудното е лесно. Любовта снема всички съпротиви. Държи само една съпротива: съпротивата срещу съпротивата. Естес-

*твено, зависи кому, как и защо се съпротивляваш, кому и как и защо **не се** съпротивляваш.*

До десет дни от днес нататък ви се дават сънища, в които ще видите кой откъде иде и накъде отива. Който излезе от занималнята – на път!

Импулс за отваряне на беседи:

"Малкото порявено благо струва повече от голямото непроявено благо." *(т."Фактори в природата"1947:149, б."Разумност в природата" от 13.V.1932г.)*

*"Помнете: около вас съществува един **разумен** свят. Ако изучавате законите на този свят и се свържете с него, вашият живот ще се подобри по магически начин. - Къде е този свят ? - Вие живеете в него! - Не го виждаме… - Много естествено, очите ви са затворени за него. Ако отворя очите ви, ще го видите и ще повярвате на думите ми. Вие сте в положението на слепороден. Колкото и да му говорите, че светът, в който живее, е красив, че в него има реки, извори, морета, планини, долини, цветя и градини, той не вярва. Ако отворя очите му, веднага ще повярва - ще види, че и той живее в красивия свят.*

На всеки от вас казвам: иди при разумните хора и вземи участие в тяхната работа!

Казвам: не се влюбвайте в света. - Защо? - Светът е княжеска или царска дъщеря. Как ще се влюбиш в княжеската или царската дъщеря?... - Това е опасно нещо! Ако се влюбиш в царската дъщеря, ще страдаш." *(пак там, стр.236-237, б."Разумният свят" от 8.VII.1932г.)*

Ти ще познаееш Бога като среда, в която силите се пречупват и изявяват в ***много*** *посоки. Като възлюбиш Бога, ще се научиш да даваш. Като възлюбиш ближния си, ще се освободиш от ограниченията.*

Определено е какво налягане може да понесе човек. [...] Следователно, ще носиш най-много 60 килограма товар. Ако носиш повече от 60 килограма, не можеш да се развиваш правилно. Не искай повече материал, отколкото можеш да носиш. *(пак там, стр.200, б."Разумен център" от 24.VI.1932г.)*

Тук се налага едно подсещане, за да се види синхронът на тази мисъл с главните талвези на Словото и в беседите, и в осиянията: 1.Утвърждава се познаването на Бога и изявата на силите ***в множеството****; 2.Изтъква се* ***даването****, като най-важен белег, че сме възлюбили Бога; 3.Освобождаването*

*от ограниченията става само чрез **възлюбване на ближния**, но в Словото се изтъква, че "ближен" е само онзи, който не ни пречи да жиеем за Бога и за всички - пред никой друг не сме длъжни; 4.Излизането на **числото 60** е пак тотално попадение – в края на днешното осияние Бог говори за 60 милиарда Негови части, с които трябва да се съединим, за да можем да постигнем пряката връзка с Него. И в беседите, и в осиянията се твърди, че в орбитата на Земята има 60 милиарда душѝ с искра Божия, с които трябва да се съединим. Ако сме обикнали по-малко и сме се съединили с по-малко, това е "не-долюбване"; ако се опитаме с повече – това е "прелюбодействие". ("Ако носиш повече от 60 килограма, не можеш да се развиваш правилно. Не искай повече материал, отколкото можеш да носиш.") 5.В осиянието се казва, че идват гости от Центъра на галактиката – пада се мисъл от беседата "Разумен център".*

"Човек трябва да отдели потребното от непотребното – да има готов материал за работа." (т."Път към живота"1993:146, б."Съединителните нишки на живота" от 2.I.1931г.)

*В предишната мисъл от беседите се говори за "материал" – при отварянето на следващия том, първата мисъл също е за "материал". В осиянието по принцип се говори наймного за отделяне на потребното от непотребното, за високия вкус и правилния избор, за намиране на истинския път към живота чрез **правилните** хора – **правилните** "съединителни нишки" с него. "Непотребното" са хората без искра Божия и техните уловки.*

"Защо се съмнява? Коя е причината да влезе съмнение в него? [...] Ако не се съмнява в учителя си, той се съмнява в съучениците си – да не го смутят по някакъв начин." *(пак там, стр.100, б."Кръгово движение" от 28.XI.1930г.)*

В самото начало днес се цитира случай с една пре-тенциозна дама, която се е усъмнила в Учителя. По-нататък се описва как хората с нечиста мисъл скачат в морето да се "спасяват", понеже са се усъмнили в коректността и чистотата на Навигаторите. Не е нужно непременно скачане в морето – достатъчно е да не отидеш вечер при някого, а да отидеш при друг, защото се "опасяваш"... Това вече говори за естеството и качеството на мисълта ти. Не че не трябва избор, разум и самопредпазване, но зависи от какво и от кого. Защо живеят без съпротива в блатото, а от чистия извор се страхуват?

"Като се самоотрече от всичко, човек казва: "Трябва да живея за Бога!" [...]

"Една група от 40 млади жътвари жънели на нивата. По едно време край тях минал мечкар със своята мечка. Като започнал да разиграва мечката, те напуснали работата си и отишли да гледат. - Ако за една мечка жътварите напуснаха работата си, колко повече човек трябва да напусне работата си на земята, за да влезе в духовното колело на живота и да

се понесе с него в пространството?!" *(пак там, стр.162, б. "Колелото на съзнанието" от 16.I.1931г.) – А днес говорим за Белия Кораб, който ни чака от хиляди години да полетим с него из вселените...*

"Ако постъпвате съобразно Божествения закон, в който Бог работи, като разберете божествения закон, Бог веднага ще извърши туй, което искате, понеже законът е в съгласие с Неговата воля." *(т."Изново"1992:170, б. "Няма да угаси!" от 15.XI.1931г)*

"От реално гледище, това са верни и проверени неща. Разбирате ли ги или не, те съществуват [...]" *(пак там, стр.264, б."Според делата" от 20.XII.1931г.)*

*"**Има** такива души, чиято любов се увеличава! Питате: "Има ли такива души?" – **Има ги, ще ги намерите в България!"*** *(пак там, стр.265)*

Лично за един човек и за най-близките му приятели, тази мисъл е най-изненадващата и най-точната от всички, които се паднаха днес, понеже отговаря директно на въпроса, дали да търпят повече или отново да опънат платна по чужбините... Бяха взели решение пак да приемат някоя от десетките покани в странство. Те абсолютно бяха загубили вяра, че в България може да има човек, чиято любов да не се нама-

лява с течение на времето и от грешките ни и обстоятелствата.

11:28:15

Веднага след приключването на писането, на прозорчето ми кацна един прекрасен сокол и ми каза нещо. Къде сокол в мръсния милионен град? Но той не идва тука за пръв път. Потвърди думите за България...

Вулканът в Исландия и… сцена от "Летящия холандец"

***

Преди всяко пътешествие в космоса е добре да се проучват сведенията и изображенията на съответния обект, които е стигнала съвременната наука. Може да се мине и без тях, защото инструкциите и обясненията по време на полет в Школата текат вътрешно. Обаче познаването на съвременните постижения в областта на астрономията, физиката, астрофизиката и техниката дава възможност да направим контакт с умовете на някои учени, които копнеят за реални пътешествия из вселената. Някои от тях, които имат отношение към Словото и са склонни да приемат Тройния Ритъм и Тройновселенските Токове, понякога биват взимани на екскурзия - било с летящте кораби на Братството, било с духовните им тела

Днес има много научни съобщения, снимки и 3D филми в интернет, представящи как черната дупка в центъра на нашия звезден остров и черните дупки навсякъде всмукват цели звезди и ги изхвъллят в две противоположни посоки като синя и червен струя или в друг вид. Какво е това? Какъв е този всемирен процес? Значи ли това, че татван – светът на Абсолютния Дух – връща в себе си Изявеното и Проявеното, за да го изхвърли отново по два опозиционни вектора и да създаде Битие, както го знаем в Интегриона?

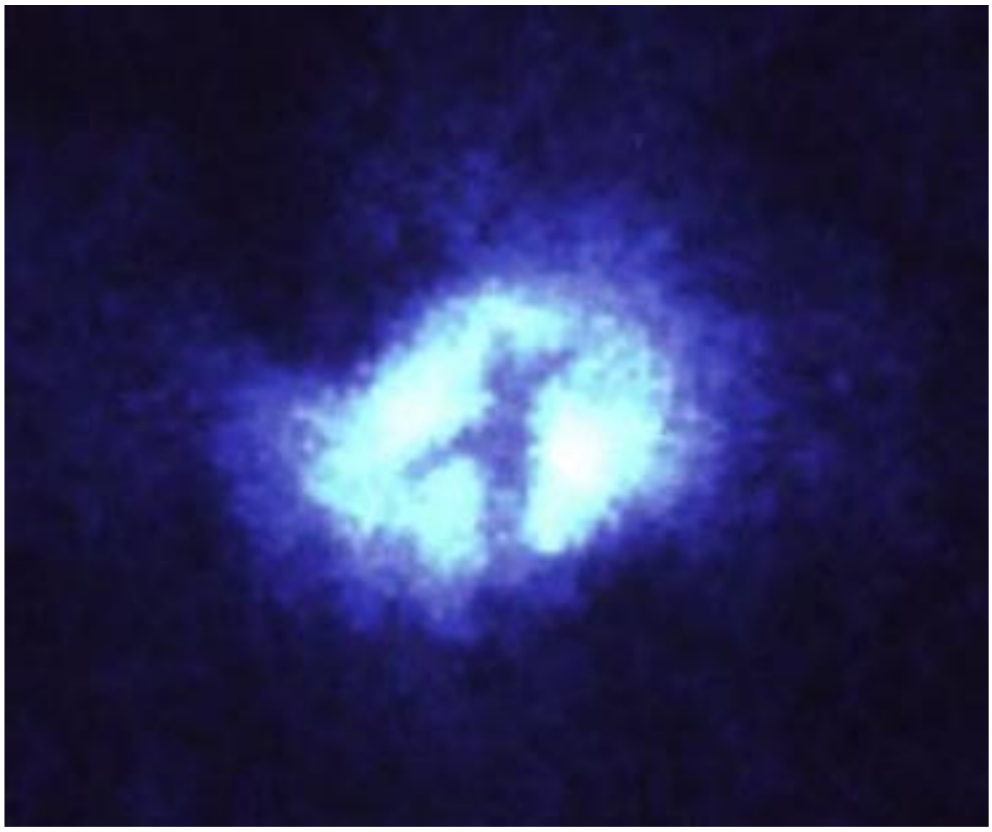

А тук се вижда още една снимка, претендираща за

астрономическа: кръст в центъра на галактиката. Той е излязъл точно в средата на спиралния "водовъртеж" и по този повод на християните им се иска да видят в него още едно потвърждение на Христовото присъствие в космоса; даже твърдят, че при по-голямо увеличение, на кръста се виждал самият Исус... Ние сме против такива спекулации, още повече, че сме наследници на богомилите и не приемаме кръста като уред за осмъртяване и култ. При все това, кръстът си има своето велико значение в Битието и ние го виждаме присъствието му на много места в космогониите, космоса и природата.

В центъра на на Млечния Път има черна дупка, чиято маса е два милиона пъти по-голяма от масата на нашето Слънце. Такъв е изводът от изследването на звездите, които се въртят най-близко около центъра на галактиката. Чрез един от най-големите телескопи на обсерваторията Паранал и усъвършенстваната инфрачервена камера NACO, астрономите търпеливо проследили орбитата на една от звездите с работно име S2, която се приближила до центъра на Млечния път на разстояние само 17 светлинни часа - которая приблизилась к центру Млечного Пути на расстояние 17 световых часов – не повече от три пъти радиуса на Плутон. Резултатите показват убедително, че тази звезда се движи под въздействието на колосална гравитация от страна на невидим обект, който трябва да е изключително компактен – свръхмасивна черна дупка. Дълбочинното изображение, получено в най-близкия инфрачервен диапазон чрез споменатата камера, показва една претъпкана със звезди област в рамките на само 2 светлинни години в центъра на нашия звезден дом.

По-нови изчисления въз основа на това фантастично бързо орбитално движение на споменатите звезди говорят за маса на черната дупка в ценъра на галактиката ни колкото 5 милиона слънчеви маси.

Галактическият диск, който е издаден от галактическия център, има диаметър между 70,000 и 100,000 светлинни години. Разстоянието от Слънцето до центъра на галактиката е изчислено на 26,000±1,400 светлинни години. Галактическият център приютява компактен обект от доста голяма маса (наречен Стрелец А), за който силно се подозира, че е супермасивна черна дупка. За повечето галактики се смята, че имат такава в центъра си.

За пресечката на галактиката се смята, че е дълга около 27,000 светлинни години, като минава през центъра ѝ под ъгъл от 44 ± 10' спрямо

линията от Слънцето към центъра на галактиката. Пресечката е съставена главно от червени звезди, за които се смята, че са доста стари. Тя е заобиколена от пръстен, наречен "5-kpc (килопарсеков) пръстен", който съдържа голяма част от молекулярния водород в галактиката, както и по-голямата част от звездообразуващата активност в Млечния път. Погледнат от Андромеда, би трябвало да е най-светлата част от галактиката ни.

Още нещо любопитно: Космическият инфрачервен телескоп Herschel е намерил в центъра на нашата галактика усукан пръстен от плътен газ, който напомня по форма математическия символ на безкрайността, пише електронното издание Нюз.Ру.

Спирални ръкави. Всеки ръкав описва логаритмична спирала с разгъване около 12 градуса. Счита се, че има пет главни ръкава, които почват от центъра на галактиката. Имената им са (по схемата):

Синьозелен	*3-kpc и ръкав Персей*
Виолетов	*Ръкави Норма и Лебед (С новооткрито удължение)*
Зелен	*Ръкав Щит-Южен кръст*
Розов	*Ръкави Кил и Стрелец*
Оранжев	*Ръкав Орион (в който е Слънчевата с-ма)*

Външно от основните ръкави е Външния пръстен или пръстен Моносеръс. Това е пръстен от звезди около Млечния път, кой-то се състои от газ и изхвърлени от галактиките си преди милиарди години.

Типично за повечето галактики, разпределението на масата в Млечният път е такова, че орбиталната скорост на повечето звезди не зависи силно от разстоянието им до центъра. Като се изключат галактическата издутина и външния пръстен, типичната звездна скорост е м/у 210 и 240 км/с. Оттук орбиталният период на една звезда е директно пропорционален само на дължината на изминатия път. Това се различава от Слънчевата с-ма, където се очаква различните орбити да имат значително различни скорости. Тази разлика е едно от главните доказателства за съществуването на черна материя. Друг интересен аспект е проблемът с навиването на спиралните ръкави. Ако се сметне, че вътрешните части на ръкавите се въртят по-бързо от външните, то галактиката ще се завие дотам, че спиралната структура ще се изглади. Но това не се наблюдава при спиралните галактики; вместо това, астрономите предполагат, че ръкавите се формират като резултат от

плътна вълна от материя, излъчена от галактическия център. Резултатът е виден в няколко ръкава с много звезди и газ. Този процес се съгласува със засиленото образуване на звезди в съседните ръкави; компресиращите вълни намалят плътността на молекулярен водород и като резултат се формират протозвезди.

На снимките с Herschel добре се вижда пръстен от гъст студен газ, примесен с прах, където протичат процеси на образуване на нови звезди. Според астрономите, то е усукано така, че от наша гледна точка напомня символа на безкрайността - обърната хоризонтално осмица.

Инфрачервеният телескоп Herschel, създаден от Европейската космическа агенция с участието на НАСА и наречен така в чест на британския астроном Уйлям Хершел, беше пуснат в орбита на 14 май 2009 година.

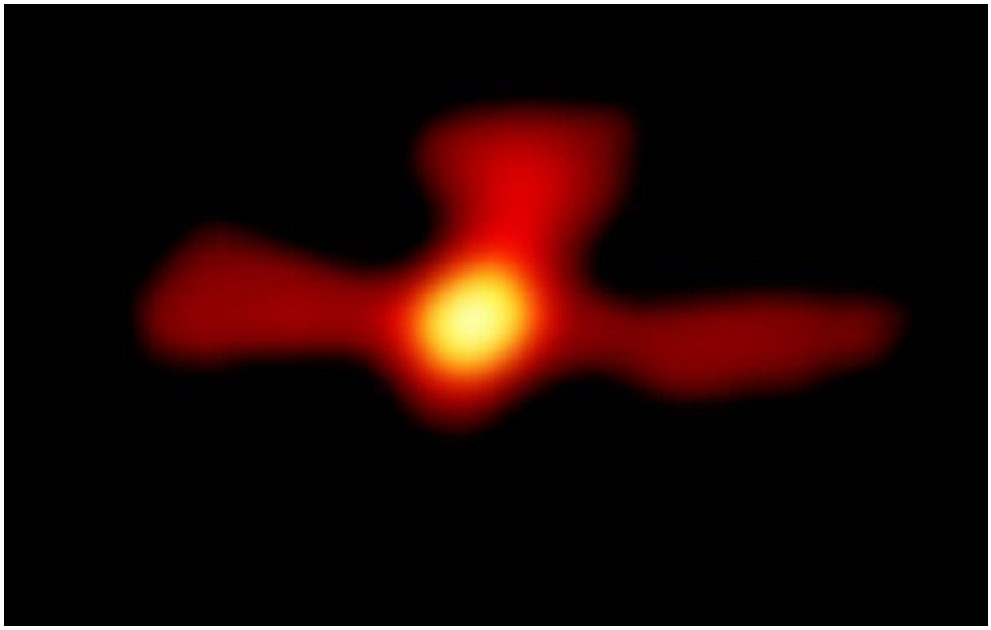

Други религиозни виждат в тази снимка на галактическия център изображението на Светия Дух – на Гълъба, слизащ отгоре...

Проповедниците с охота ползват научни сведения, за да подкрепят религиозните си тези. За едни това е смехотворно или крайно наивно, за други – убедително. В Беседите на Учителя Беинса Дуно има стотици примери, някои от които Той взима от актуалната преса и радиото, други опровергава по принцип или в детайлите, за трети често казва: Това само е едно твърдение, то трябва да се провери. Ние дълго време се озадачавахме от някои числови и други данни, който Той дава в беседите, за които днес науката дава други параметри. Например, Той повтаря неведнъж, че в Млечния път има 18 милиона звезди, а съвременните астрономи преброяват от 100 до 400 милиарда. Просто не навсякъде повтаря "Това твърдят ***днешните*** *учени, но дали е точно така, е друг въпрос". Все пак, нека се насладим на Словото Му още веднъж:*

"Вие виждате звездите като далечни, блестящи точки на Небето. Ала всяка звезда от Мле-

чния Път или от коя да е галактична система си има своите приемници в човешкия мозък. Човек може да приеме моментално трептенията, които идват от различните звезди. В този смисъл, аз казвам, че човек може да разговаря с целия Космос. Ако за хората на Земята звездите са само светли точки, за един ангел те са цели светове, които са населени с милиони същества. Тези същества имат много по-висока култура от човешката." *(т.Учителят говори – "Живата Природа")*

"И когато видиш и познаеш тази душа, за която Христос казва да я познаеш и да я възлюбиш, ти ще почувстваш в себе си голяма сила – не само в тялото си, но ще почувстваш такава сила, каквато никога не си чувствал; ще изпиташ такова едно проясняване на ума, че изведнъж ще започнеш да виждаш много далеч - оттатък Млечния път." *(б."Сродните души",1.01.1922)*

"Сърцето е пулсът на целия космос. [...] Има известни таблици, в които са направени изчисления за пулсирането на сърцата на всички хора. Няма двама души, на които сърцата да бият еднакво. У някои хора сърцето, като направи 10 удара, явява се един малък промеждутък. У други след 20 удара се явява един малък промеждутък; у трети – след 30 удара; у четвърти – след 100 удара и т.н. А знаете ли какво са тези промеждутъци? – Свързване с други светове! В тези промеждутъци сърцето като че ли моментално спира и всичко остава в момент на покой, за да можеш да чуеш една Божествена мисъл, която се предава на душата ти. Щом я чуеш, движението на сърцето пак започва. Значи, всичкият шум трябва да престане, за да чуеш Божествената мисъл. Следователно според съотношението на ритъма тази междина показва с какви светове си свързан – с Млечния път или с други [галактики]. В този момент тия светове внасят в душата ти различни добродетели." *(б."Зная, че Исуса разпятаго търсите" 10 юни 1923)*

"Казват някои: "Като влезете в царството Божие..." - Как се влиза там, къде е това царство? Че царството Божие си има свои научни заведения, свои институти, професори, философи, има си свое художество, своя музика, свое музикално училище. Ще каже някой: "Къде е онзи свят?" – В Млечния път е царството Божие! Значи трябва да минете през всичките изпити." *(б."Влияние на планетите", 12 март 1923)*

"Снощи станах и наблюдавах небето. Наблюдавах Млечния път – светове, слънца, светове, същества, които живеят там, пеят, свирят си... Казват: "Къде е раят?" - Раят е на небето! Навсякъде е раят! Там, дето Любовта царува, там е видимият рай. Казват: "Те са горещи слънца..." - Любовта, дето мине, все гори. Туй, което не гори, то не е Любов. Всички ония светове, които са загаснали, те спадат от ония, долните светове. Всички ония, които горят, са от горните. " *(б."Ще ви даде Царство", 20 април 1941)*

ОСИЯНИЯТА ОТ ЕЛМА ПРОДЪЛЖАВАТ В КНИГА 38

uralonii@abv.bg anhira@abv.bg inolaria@abv.bg

http://osiyaniya.blogspot.com/